

παχυμέτρως *in plumpem Maß, auf plumpere Weise*: μὴ π. ἀπλῶς ἐκλαμβάνουσι τὰ λεγόμενα ProlSyl 81,18 (an falso pro -μερῶς ?).— (KumN, Dem -ετρον).

παχυμουλαράτος *mit einem dicken Maultier*: ProdEid III 59.

παχυνέφελος *mit dichten Wolken*: ἀχλύες ManasArist I γ 22.

παχυνεφής *mit dichten Wolken*: ἀήρ TzetzLol 100,24; 142,5.

πάχυνος *träge, trägen Geistes*: ὁ παχύνους καὶ ἀνόητος, καὶ ὄνομα πόλεως LudwAnek 132,26.— (PB; RE XVIII 2,2074-7).

παχύπους *dickfüßig*: ScriptPhys I 413,159. ScholHes 638,7.— LS, LSSup, Stam; vgl. Παχυπόδης AIV 51,65 (a.1103).

παχύρρινος *dicknasig*: HephTheb I 93,10; II 188,24. παχύρινος MalalT 236,76.— TLG; vgl. παχύρ(ο)ιν LS.

παχύσαρκος *dickfleischig*: TzetzAr III 737,6 (comp.).— LS, L, Stam.

παχύσκοτος *mit dichter Finsternis*: ἀήρ TzetzAlleg 379.

παχυστέλεχος *mit dickem Stamm*: ὄϊζα ProdGed I 142.

παχύσχοινος *aus dickem Seil*: PsNonnComm XLIII 13,7. CosmGr 296,11.— Tgl.

παχύσωμος *mit dickem Körper*: ἄνθρωποι CodAstr XI 1,200,20.21.25.— KumN, Dem.

παχυτράχηλος *dickhalsig*: CodAstr XII 193,10.— LS.

παχύτριχος *mit dichtem Haar*: JoPhilCAG XIV 3,227,1-3. -τριχώτερος ib. 226,30-34. id. PsArProb 2,160,2.— LS παχύτριξ; pachytrichous OED.

παχύφρηγ *trägen Geistes*: TzetzHist V 718.— LS -ων.

παχύφυλλος *dickblättrig*: φύλλα ManasL 330. δένδρα TextPlant 2,4.— Stam.

παχύχειλος *dicklippig*: MalalT 233,97. LConstApoec 465. CodAstr XI 2,137,25; 138,16.— LS, DurlDict, Stam.

πάχωμα, **τό** *Volksmasse*: DeCer I 579,19. *Dichtungsmittel* ? LangeTexts 162,5. *Fett*: στέαθ, adeps ExtrLex 109.— (L), DeCer II 682,36; (LexPont -αν).

παχωμίας *breitschultrig*: ἄνδρες NikMesJo 25,15.

πάχωσης, **ἡ** *Dickwerden, Verdichtung*: ἀέρος TzetzLol 93,30.— Vgl. πάχυνσις LS, παχώω LS-Sup.

παώνιον, **τό** (< πάων < lat. pavo) *Pfau*: BachAn I 430,9. παώνιν NChonPar 579. id. TanRab 365,6. id. DelAn II 338,27.— παγώνι Dem, παβόνι Somav; πάων LS.

πεγουμάριον, **τό** (< mlat. peguarium ?) ein

Weinmaß: βουττί παιγουμαρίων ἐξήκοντα Trinch 532 (a.1251).— Car, MenasGlos; DucLat.

πεδάνεος (lat. pedaneus) *Unterrichter, Hilfsrichter*: LydMag 142,17.— (-ιος PB).

πεδατούρα, **ἡ** (lat. pedatura) (*in Fuß gemessener*) *Abschnitt zur Bewachung*: οἴκου καίσαρος POxy LXIII 4394,192.247 (a.494-500). ἐν ταῖς τοῦ τείχους -αις MaurD X 3,33. LeoTact III 901B. οἱ τῶν πεδατούρων *Mauerwächter*: DeCerTM 31,184. αἱ πεδητούραι *Wachen um das Lager*: KonstPorphMil C 438. 576sq.— L, Daris, DeCer II 568; TLL, Nierm (auch pedetura/-itura).

πεδέω *fesseln, hemmen*: NicephRef 18,33. TheodGrapt 123. SynaxCpl 417,3. PselPaneg 6,214. EtymGud 461,33. NBasOr 114,22.— TLG; LS, L, RBLGSup -άω; s. -όω.

πέδημα, **τό** *Fessel*: ThMetPoems XVIII 59 (pl.); id. XIX 114.

πέδησις, **ἡ** *Fesselung*: BlemJo 334,55 (pl.).— L, Stam.

πεδητούρα s. **πεδατούρα**

πεδιά, **ἡ** *Feld*: JoScyl 465,37.— (Πεδία PB).

πεδιάδιν, **τό** *Ebene*: BoissAn IV 397,618.

πεδιάζω (< πεδιάς) *eben sein*: τόπω τινι -ζοντι Gregent 2,270.

πεδιμαχος *das Fußvolk bekämpfend*: πάσα ... π. ἵππος Heitsch, Dichterfragm. I (Göttingen 1963) XXII 1r.4 (p.79).

πέδικλον, **τό** (lat. pediculum) *Fußfessel*: MaurD I 2,42. LeoTact I 92,1182; 105,1317. MunCopt 171,1. πέδουκλον LegRoth 77. CatAstr II 156,12sq. (Achmet).— Stam (auch πεδούκλι); pediculus/-um TLL.

πέδικλώω (mlat. pediculo) *Fußfesseln anlegen, (an den Füßen) fesseln*: MaurD XI 2,36; XII B 22,109. LeoProb XI 19. LeoTact I 312,3369; III 960A. πεδουκλώω Barth 62,29.— Duc+App I, Binder 162, Dem (auch -όνω).

πέδικός *eben*: CodAstr XI 1,260,2 (Theophil.). Suda π 904 = Phot. Lex. 403,26 (Porsion).— πεδιακός LS.

πέδιλοποιός, **ὁ** *Hersteller von Sandalen, Schuhmacher*: ThStudIamb 19,1. LeontPatr 40,22.— KumN, Stam.

πέδιλορράφος, **ὁ** *Flickschuster*: NChonHi 317,16.

πέδινός *platt, einfach*: -ὰ λαλοῦσα ... γλώσσα EustEsp 20,8.— TLG, JÖB 29 (1980) 271, (LS, Stam).

πέδισμα, **τό** *Fesselung*: γῆς Bratke, Religionsgespräch (Leipzig 1899) 9,1 (s.VI) = JoDam V 334,45 v.l.

πέδιτον, **τό** (< lat. peditatus) *Infanterie*: δομεστικῶν -ίτου καὶ σχολαρίων -ίτου DeCerV II 43,27-28.— TriantLehn 130.

πέδιτον, τό (< lat. *expeditio*) *Expedition* ? PMasp II 67147,2 (s.V).— Daris (vgl. auch ἐγπρητίτῳ s.v. ἐξπέδιτον).

πεδόβροχον s. **ποδόβροχον**

πεδοῖ *auf dem Boden, zu Boden*: EustII I 235,17; 746,1; III 87,9. EustOd II 170,41. EustEsp 36,17.— TLG; πέδοι LSSup, TLG, RBLG.

πέδον, τό (< πέδη) *Riemen*: πέδα, τὰ λωρία MillLex 245,230. SchreinFin 34,15 cod. (ed. πέδιλα).

πεδοπορεύομαι *zu Fuß gehen*: Phys 210,1 app.

πέδουκλον/πεδουκλόω s. **πέδικλον/πεδικλόω**

πέδουρος *in der Luft schwebend*: ScholAesch I 31,1.— LS.

πεδώω *fesseln*: πεδοῖ PselBois 162,24. πεδώσει JoXiphOr 1260B (= παραδώσει JoXiphHom 318,5). πεδώσω EtymMag 662,45.— LS, L -άω; s. -έω.

πέζα, ἡ *Fußboden*: SchilMet 131,12.26.28; cf.169.— (LS, LSSup, RBLG, AndrArch).

πεζά (adv.) *zu Fuß*: DelAn I 540,24.25.— (Stam); πεζός LS.

πεζαίτερος *niedriger, profaner, prosaischer*: -τερος, ὁ πεζός LudwAnek 27,10; -τερος, ὁ πεζικώτερος 151,22; -τερος, -τατος 663,29. -τατον μόριον JoPhilCAG XV 196,1. -ερον εἴπομεν TzetzEp 29,27. -εροι λόγοι ProdGed LXXI 68. *zu Fuß, des Fußvolks*: πεζαίτερα (sic codd.; πεζετ. ed.) μοῖρα NChonHi 62,86; μὴ -αίτερον ὄν, ἀλλὰ πτηνὸν καὶ ἀέριον 610,4.— TLG: s. πεζέταιρος; vgl. πεζότερος/-ότατος LS.

πεζάλα, ἡ *Ebene*: μακρόθεν ἐκ τῆς πεζάλας ... αὐτὴν ἐκαρπώσαντο LascEp 71,15. παίζω τὴν πεζάλαν *gehe zu Fuß*: ProdEid IV 312.

πεζεία, ἡ *Feldzug*: Ducas 221,19.

πεζεστάνιον, τό (pers. *bazistān* > osman. *bezestān*) *Markt*: Ducas 427,10.— Mor II 249, Hemmer 35.

πεζέταιρος, ὁ *Wache zu Fuß, Fußwache*: ἡσυχος ArethMin II 13,25. π., ὁ συμπεζεύων τοῖς ἐταίροις LudwAnek 27,11; π., πεζὸς ἐταῖρος 151,22. EtymMag 699,46.— LS, L, TLG, RBLG (-οι); s. πεζαίτερος.

πέζευμα, τό *Absteigen* (vom Pferd): EustEsp 102,5. PsKod 168,21; 244,8. *Einquartierung, Beherbergung*: στρατιωτῶν AXer 23,20 (a.1324). TanRab 361,22. (pl.) AProdB 216 tit. (a.1326-42).— LexMor (-αν), Somav (s.v. πέζεμα), Stam.

πέζευσις, ἡ *Gehen*: Philag I 3,11. *Absteigen*: NChonPar 69.

πεζευτήριον, τό *Ort des Absteigens* (vom Pferd): βασιλικόν NGreg III 506,20.

πεζευτός *begehrbar, passierbar*: πόντος MiChon II 376,30.

πεζεύω (vom Pferd) *absteigen, absitzen*: DeCerV I 75,27; 102,3; 156,19 etc. Barth 66,25. ProdEid I 131. AZog 34,21 (a.1342). MetAnna 151,382. DietPar I 211.219. NChonPar 674. *herunterfallen*: κάρηνον, ἀλλ' ἐκκοπὲν πεζεύσει NikMesJo 28,15. *heruntersteigen* ? τῷ κραβάττῳ δὲ μικρὸν παιζεύσας αὐτὸς καὶ μέσον που τῆς οἰκίας γενόμενος (an recte τῷ κρ. ... πεζεύσας „e lecto descendens“ ?) VNicod 382.— (LS, L), TLG, LexMor, KrMyth, Dem, (Somav).

πεζηλάτης, ὁ *Fußsoldat*: TheodosDiac 818.

πεζικῶς *zu Fuß*: Vett. Val. 215,10 (Pingree). DeAdmImp 53,301.— LS, Stam -ός; LexMor, Somav -όν.

πέζιος *niedrig, gewöhnlich*: παντὸς χαμαιζήλου καὶ -ίου θελήματος ἀλλοτριούμενος Paph 153B. τὸ -ιον ? *Ebene*: πεζίου Geogr. Graeci min. II 429a12 cod. (πεδίου ed.).— Vgl. πεζός LS.

πεζίτιον, τό *Band*: SynagLex 460 τ 5.— TLG; LS -ίδιον.

πεζοβαδέω *zu Fuß gehen*: ἐφ' ὑδάτων Gassisi-Poesie 43,74.— LS, L, Tgl, TLG -τέω; vgl. aber ἀποβαδέω DGE, εὐβαδέω LBG.

πεζοβαδής *zu Fuß begehbar*: θάλασσα EustrHeirm 153,2.

πεζοβαδίτης, ὁ *Fußgänger*: VNStud 889C.

πεζοβατός *zu Fuß gehend*: GabHym 14 η 7.

πεζόβολον, τό *Fußfalle, Fußangel*: Lange-Texts 158,2r3.— (Dem -ος).

πεζογραφέω *Prosa schreiben*: Prodrom 1283B. EustII III 229,13; 433,16 etc.— LS, TLG, Stam.

πεζογράφος, ὁ *Prosaschriftsteller*: TzetzHist VII 640.— LS, TLG, Tgl, RBLGSup, Stam.

πεζοδρομεύς, ὁ *der zu Fuß läuft* ? ἤλιε ... ἡμεροδρομεύς ... π. CodAstr IX 2,163.— Vgl. ἡμεροδρόμος ὁ ἥλιος. καὶ ὁ πεζοδρόμος PsZon 989.

πεζοδρομέω (*zu Fuß*) *laufen*: EustOp 209, 95.— Stam.

πεζοδρόμιον, τό *Fußlauf*: βοτὸν -ιον *ritueller Wettlauf*: OikList 179,21; 217,33; 219,1 (Philoth.).— (LexMor -ι; KumN, Stam -ιον).

πεζοδρόμος *zu Fuß laufend (gehend)*: MirDem 216,9. ὀδίτης KonstRhodLegr 46,331. *prosaisch*: συλλαβαῖς -μοῖς KonstRhodMatr 628. (subst.) *Fußsoldat*: TheodosDiac 890. *Fußgänger*: EustII II 41,2. *Rennläufer*: θέατρον ... -ων AnalByz 303,3. *Bote*: CodAstr V 1,227,15; VIII 1,206,3; 217,1.— Tgl, TLG, Kalender, Somav, Stam.

πεζολεκτέω *einfach reden*: ChristMityl 1,31. EustMacrAen I 71,11. *Prosa schreiben*: KarpMaur 73,58.— LS (Eust.).

πεζολέκτης, ὁ *Prosaautor*: KonstRhodMatr 625,6.— LS (Eust.).

πεζόλεκτος *einfach gesprochen, umgangssprachlich*: τὸ πολύλογον καὶ τὸ -τον NeophSyng III 246,958; 247,960 (παιζ. cod.).

πεζολεξία, ἡ *einfache Rede, Umgangssprache*: ProdEid II 10. οὐ πολυλογίας ... ἀλλὰ ... εὐσυνόπτου -ξίας NeophSyng IV 264,45.

πεζολογέω *einfach (in Prosa) sprechen (schreiben)*: στίχοι ἀναπαιστικοὶ ... -γούμενοι NEugEp 9. EustII I 6,17; 322,29; 724,29 etc. NeophSyng III 212,15 (παιζ. cod. ante corr.).— TLG, Stam.

πεζολογία, ἡ *Prosa*: EustDion 207,8. *einfache Rede*: NeophSyng III 212,9 (παιζ. cod.).— LS, Stam, Dem.

πεζολογικός *prosaisch, in Prosa*: ῥῆμα EustII II 614,13; γραφεύς 826,8. παραπλοκή EustOd II 102,19. κανών EustDam 536B. ἱεροψάλτης 612B.— KumN, Stam.

πεζολογικῶς *in Prosa, prosaisch*: EustII IV 78,2. EustOd II 162,18. EustPind 26,1. EustDam 673D.— LS (Eust.), Stam.

πεζομαχικός *zu Fuß kämpfend*: τὸ -όν *das Fußvolk*: MiChon I 245,13.

πεζομάχος *zu Fuß kämpfend*: ὀπλίτης CyrAlPG 77,812D. δύναμις LydMag 26,5; 120,13. ὁ -ος *Fußkämpfer, Infanterist*: Paian 44,24. CyrAlPG 70,1012A. LydMag 30,5; 136,8.— LS, TLG, Tgl, Stam.

πεζοποντοπορέω *zu Fuß das Meer durchschreiten*: CosmMelHymn 82,7.

πεζοπορέομαι *zu Fuß gehen*: GMon 758,15 = SymMag 191,120.— LS, L, Stam, Dem -έω.

πεζοπόρος *zu Fuß gehend*: GregNazPG 37,596. Ps.-Eriphan., PG 43,504B.— LS, TLG, Stam.

πεζόπτερος *mit geflügelten Füßen*: ManasL 3715.

πεζός, ὁ *landwirtschaftlicher Hilfsarbeiter*: SchneidUrk 273 (a.1200). CodMes 39,28.— Car, (LS, Somav, Stam).

πεζοτοξοκράτης, ὁ *Bogenschütze zu Fuß*: TheodosDiac 408 cod.

πεζούλιον, τό (< πέζα) *Bank, Türbank*: αὐτοφυές EriphHag 78,21. ἐν τῷ -ίῳ τοῦ θαλασσιδίου τῆς αὐτῆς ἀγίας τραπέζης DeCerV I 27,19. TheophCont 656,1. SymMag 237,115 (pl.). VEudociae 882 c.37. VBasVil 321,27. AASS Nov III 557D.559B (V. Laz. Gales.). -iv ProdEid IV 520. πεζοῦλι DarNot I 81 (a.1377). πεσσούλιον ... λοετροῦ EustEsp 110,23. πεσσούλια, σπιβάδας εἶπεν EustOd I 232,3. πεσσ. = ἀνάκλιτρον FontMin X 449,33. πιζούλιον VGeorgChoz 119,1 (cf. AnBoll 8 [1889] 210).— πεζοῦλ(λ)ι(ον) Duc, TLG, GianKypr, Dem, LexPont, LKN, KukGram 48, ABME 3 (1937) 70.

πεζοφανής *der Prosa ähnelnd*: ἱαμβοὶ Walz V

472,5; VII 2,932,28. comp. ScholPlat Alc. I 113c.— LS.

πεζοφύλαξ, ὁ *Wache zu Fuß, Wachposten*: AttalP 119,24 (pl.) = JoScylCo 148,26.

πεζῶς *in Prosa, prosaisch*: Zonar V 56,12. πεζοτέρως CramOx III 374,29 (Tzetz.).— LS, TLG, Stam.

πεθαίνω *sterben*: SchreinChron 208,2; 382,20 v.l.; 383,28 v.l.; 514,11. DelAn I 431,27.— Kuk 299, Dem.

πεθερά/-ός s. **πενθερά/-ός**

πειθανάλογος *überzeugend sprechend*: ScholGrNaz I 246.— πιθ. LS.

πειθανολογία, ἡ *Überredungskunst, spitzfindige Rede*: Ps.-Didym., PG 39,608B. HalkChrys 170 (v.l. -αλογίας). GMon 72,24. πειθαναλ. Suda π 1438.— π(ε)ιθ. LS, L, TLG, Stam.

πειθανοπλαστία, ἡ *gläubwürdige Erfindung*: Theorian 228D.

πειθανουργία, ἡ *Glaubhaftmachung*: NPaphGr 49 v.l.

πειθάρχις, ἡ *Gehorsam*: EusHE X 5,17. Bas B 3760,6. MM VI 66 ια' (a.1091). PsZon 909.— LS (Eustrat.).

πειθαρχικῶς *gehorsam, gehorchend*: LascEp 91,6.— KumN, Stam; LS -ός.

πειθαρχούντως *gehorsam*: ACO II 1,242,12.

πεινατήριον, τό *Stätte der Hungernden*: τὸ τῆς δικαιοσύνης διψητήριον τε καὶ π. SymTrait II 334,75.

πεινέω *hungern*: GregNazPG 36,369C. Mansi XIII 289A (a.787). ThStudIamb 33,7.— LS, TLG.

πειράμα, τό *Probe, Erfahrung* ? θήση ActaPhil 164,15.— Ren II, Dem, LKN; πείρημα LSSup, L.

πειράξις, ἡ *Störung, Belästigung*: ALavra App. XVII 14 (a.1415). LampPal IV 18,6 (a.1444).— TLG, Somav, Stam; Dem -η.

πειρασία, ἡ *Versuchung*: VNil 79 c.33.— L, (PB); Somav -ιά.

πειρασμα, τό *Versuchung*: VBasVil 319,38.

πειρασμολυτήριος *die Versuchung lösend (aufhebend)*: χρέος BalsamEpigr XXIV A 17.

πειραστήριον, τό ? *Versuchung, Prüfung*: ThStudEp 332,8. MartAmor Γ 33,23. MR I 347. NPaphChry 57. PselMB IV 317.— LS, L, Somav πειρατήριον.

πειραστικῶς *versuchend, auf die Probe stellend*: DidymZach III 309,15. -ότερον *mehr belästigend*: ThStudEp 406,5.— LS, TLG.

πειρατεία, ἡ *Piraterie*: EusPraep I 345,11. NomRhod 28 κη' 3. Bas A 2475,9.13. DeInsid 176,13. LudwAnek 214,26. RegelFont 195,18 (Greg. Ant.).— (LSSup), TLG, Stam.

πειράτευσις, ἡ *Piraterie*: MethEuth 202.

πειρατικῶς *wie ein Pirat*: Kinnam 178,20.— LS (comp.), Stam.

πειρήν, ὁ *männliches Glied*: τὸ δὲ ἀνδρῶον μόριον πειρήνά που καλοῦσι PselPoem 6,473. TzetzAr I 150,25. nom. πηρίνα PselPoem 61,30. πηρίνα Sang 46.— (LS); vgl. περίνεος, πηρίν LS, TLG; s. περίνος.

πειρητέον *man muß prüfen (ausforschen)*: δμῶων EustOd II 125,24.— LS, TLG, Tgl -ατέον.

πέιρωσις, ἡ (< πείρω) *Durchbohrung*: τῶν σκελῶν HexProg 4,22. TestMed 555,109.

πέισα s. **πήσα**

πεισία, τά ? ἤττης δέχονται δαίμονες τὰ π. SynaxChif 11 = EustrHag 312.

πέισις, ἡ *Überzeugung*: Suda π 1472. LudwAnek 190,13. PsHerod 110.— LS, (L), TLG.

Πεισιστράτειος *des Peisistratos*: τὴν -ον νεωτέρω NChonHi 583,4.— KumN.

πεισματίζω *beharren, sich widersetzen, starrsinnig sein*: EustOp 25,24. PassIren 50. MethEuth 781. LangeTexts 82,2. GlykStich 296.— TLG, Somav; vgl. -τόνω Stam.

πεισματικός *beharrlich, hartnäckig*: JoDamPG 96,453.460. CodAstr IV 162,33. DarDoc 357,16. EustQuad IV 255. BartJun 129.— LS, TLG, (RimKor), Somav, Stam; Tgl -κῶς (a.1672).

πεισμονικός *beharrlich*: EustOp 24,66; 25, 20.

πεισμοσύνη, ἡ *Überzeugung*: Euagr 116,15.— L.

πειώλης, ὁ *Wollüstling*: ὁ πόρος LudwAnek 188,22.— LSSup, TLG, RBLG; RE XIX 1, 68.

πεκιάλιος s. **σπεκιάλιος**

πεκλάρπακις, ὁ (türk. beglerbegi) oberster Heerführer der Seldschuken: GAKrop I 138,12.15.— Mor II; μπεϊλέρμπεης Kr.

πέκος, τό (= πόκος) *Vlies, Wolle*: ChoerEpim 117,18.20. Suda π 919. TzetzEp 158,2.— LS, TLG, AndrArch.

πεκουλάριος s. **πεκουλιάριος**

πεκουλάτος (< lat. peculatus) *die Unterschlagung betreffend*: οὔτε νοξαλία οὔτε -άτα (sc. ἀγωγή) ἀρμόζει FontMin VIII 91,17. τῶν δὲ -άτων κατέχεται ib. 286,21.— TLG, LexPsel, PselWei 316 -άτου(ς)/-άτις, FontMin VIII 431 (δεπεκουλάτους).

πεκουλεύομαι ? Bas B 786,21.

πεκουλιάζομαι (lat. peculio) *als Eigentum erwerben*: EustOd II 82,22. EustQuad V 253.

πεκουλιάριος (lat. peculiari[u]s) *das eigene Vermögen betreffend*: Bas A 57,4; 550,9; 1922,19 etc. EclBas 504,7. Peira I 4 (p.15). Zepos IV 380 ὁ. -άριος FontMin VIII 74-75. id. Bas A 2340,3

app.; 2343,19 app.; 2344,1 app. etc.— LSSup, PHI (Class. inscr.), TLG, TriantLex.

πεκουλιαριῶς (= lat. peculiariter) *als Sondergut, als Eigentum*: Bas A 615,7; 908,12; 1273,13.— TLG.

πεκουλικός *als Eigentum*: ἴδιον ζύγιον καὶ -όν ZakythChrysob 34. γλυζόμελον -όν μου AVaz 143,13. καρέα -ή μου 51 (a.1433).

πεκούλιν, τό (lat. peculium) *Eigentum, Vermögen*: AVaz 79,11.25 (ca.1260); 108,35 (s.XIII).— LS, LSSup, L, TLG, RBLG+Sup, ODB, TriantLex, Kleis, AndrArch, LexPont, KukLao II 109 -ι(ον).

πεκούλιος s. **σπεκιάλιος**

πεκουνία, ἡ (lat. pecunia) *Geld, Vermögen*: LydMag 34,30. GuillCorp V 259,13 (a.1264).— TLG.

πεκουνιαριῶς (lat. pecuniarie, pecuniariter) *zu einer Geldstrafe*: π. καταδικάζω Bas B 1490, 24.

πεκούνιον, τό (lat. pecunia) *Geld, Besitz*: Bas B 1495,19.23; 1496,12 etc.— TLG, Dem.

πεκτοράλιον, τό *Brustharnisch*: SB XVI 12574,7 (s.VI). ζούσεον πεκτοράριον DeCer I 391,14; cf. II 378.— LSSup, RBLGSup.

πέκτω *kämmen, scheren*: Herod I 435,21 etc. Suda π 920. EtymMag 667,40.— TLG; πέκω, πεκτέω LS.

Πελαγανιστής, ὁ *Anhänger des Pelagius*: ConcCp 78,2. PhotBib 14a13.21.

Πελαγιανός *des Pelagius*: -ἡ αἴρεσις PhotBib 14a33.14b23.15a26. οἱ -νοὶ *Anhänger des Pelagius*: ACO I 1,3,7,25; 9,15; 12,8.— TLG, Stam.

πελάγισμα, τό *Weilen auf dem Meer*: Viteau 30sq. EustOd II 77,26. *Überschwemmung*: Νεῖλος ... γῆν τοῖς -ίσμασιν ἄρδων TzetzHist IX 982.— Vgl. -σμός LS.

πελαγιτής *des Meeres*: ἰχθὺς π., θύννος ὀνομαζόμενος Phys 317,2. τὸν ἰχθὺν τὸν -ιτην θύννον ManasL 4406.— (PLP); LS -ιτις.

πελαγοβάτης *auf dem Meer wandelnd*: -ην ἔχω ἐπιβάτην τὸν Κύριον PsChrysPG 61,694,76.

πελαγοδρόμος *auf dem Meer fahrend*: HesychHom XVI 2,3. Hesych π 3000.— LS, Stam.

πελαγόθεν *auf dem Meer*: πλοῖον π. διανηρόμενον MethTheoph 25,7.

πελαγολιμὴν, ὁ *Hafen auf offener See*: LeoTact III 1068A. Naumach II 1. AnnaR 123,7; 177,90.— Duc, KukBios VI 129.

πελαγόπλοος *das Meer befahrend*: σακάφη ManasL 3995.

πελαγοστόλος *einer Meeresflotte*: ναῦς EustOp 198,66.

πελαγῶο *auf das offene Meer fahren*: Canab 40,3. (pass.) *vom Meer überflutet werden*: θῆρες

μὲν ἐφέροντο νεκροὶ πελαγοθέντες ManasL 418.— LS; LexPont -γοῦμαι; Kuk, Stam, Dem -γώνω.

πελαγώδης *des Meeres*: βυθοὶ Libad 52,2.

πελάγωμα, **τό** *Überflutung*: NBasOr 55,25.— KumN, (Stam, Dem).

Πελαγονιακός *aus Pelagonia* (in Makedonien): φαλκόνια Falk 85,6.

πελαργιδής, **ὁ** *Storchjunges*: EustOd II 147,12.— LS, TLG, Stam -δεύς.

Πελασγιακός *pelasgisch*: Herod I 150,16. Steph. Byz., Ethn. 514,16 (Meineke).— LS, PB, Stam -τικός.

πελασθόν, **τό** ein Musikzeichen (aufsteigendes Intervallzeichen): PsJoDam 364.422.786.793. ChristHarm 268. GabHier 36.46 etc. AnonQuest 1036. -στόν IndNeum 260.291.— KumN.

πέλασμα, **τό** *Nähe*: γῆς JoMaurR 284.

πελασμός, **ὁ** *Annäherung*: τῆς καρδίας πρὸς τὴν σοφίαν IsSyr 289.

πελαστικός *nahe gelegen*: τὰ -κά FourDioscHell 10,9.— (PB, KumN).

πελαστός *nahe*: CramOx III 122,5 (Melet.). EtymMag 224,50.— TLG.

πελατεία, **ἡ** *Klientel, Gefolgschaft, Anhängerschaft*: GazSen 37.— Dem.

πελατικόν, **τό** *Klientel*: JoApokBees 27,92.— LS.

πελεγρῖνος s. **περεγρῖνος**

πελειά, **ἡ** *Taube*: Herod I 58,15. AkolThom A 17.— πέλεια LS.

πελειάδιον, **τό** *Taubenkot*: κόπρος περιστερῶς DelAn II 337,7.

πελειώδης *bläulich*: lividus CorpGloss. *dunkelrot*: φοινικίεσσα -ώδεις, ἐρυθραὶ ScholIHHD 23,717.— Vgl. πέλειος LS.

πελεκᾶνος, **ὁ** *Pelikan*: CyrAIPG 68,932B. Phys 16,1; 195,5 etc. Kyran III 39,3. DeAdmImp 9,47. *Zimmermann*: ChronMur 1252C. AIV 70,24 (a.1301); 74,211 (a.1316). Canab 8 η̄.— L, TLG, RBLG, Duc, (PLP, ODB), LexMor, GianKypri, Somav, Stam; pelecenus s.v. pelicanus TLL.

πέλεκας, **ὁ** *Pelikan*: JagicPsalm 49.— (LS, TLG, AndrArch, Stam -ᾶς); LS, TLG -άν.

πελεκέω *mit dem Beil bearbeiten, behauen*: ἐπελεκοῦντο ξύλα μεγάλα NChonPar 109. (med.) -εῖσθαι τὸν σταυρὸν PsChrysPG 59,615,2.— TLG; LS, Somav, Dem, Stam -άω.

πέλέκημα, **τό** *Behauen*: ξύλα ... κολοβωθέντα τομαῖς καὶ -ήμασιν EustII III 502,9.— (LS), Somav, Dem, Stam; (pelicema TLL).

πελεκητής, **ὁ** *Behauer (des Holzes)*: MirDem 219,13.— LS, Somav, Stam.

πελεκητός *behauen*: ξύλα SylTact 38,3. πέτρα VMacarPel 145,8. μάγμαρα TestSal 118*,13.

σανίδες AIV 52,435 (a.1104). *behaubar*: ξύλον NicephRef 83,58.— L, LS, Tgl, TLG, (PLP), KaineDiath, Stam.

πελεκηφόρος *eine Axt tragend*: δάκτυλα ProdGed LXXVIII 34. οἱ -οι *Axtträger*: EustAnt 116,20. SylTact 99,3. DainMemor 30. TheophylOp 251,15. die Warägergarde: NicBry 169,12; 217,24; 247,16. Kinnam 97,19; 187,9.— LS (Eust.), TLG; s. πελεκυφ., πελεκοφ.

πελεκίνη, **ἡ** *eine Pflanze*: DelAn II 347 app.— πελεκίνος LS, Stam; pelecinos TLL.

πελεκινωτός *schwalbenschwanzförmig*: κανόνες MarsdArtill 212,123,1 (Hero).

πελέκιον, **τό** *eine Pflanze*: DelAn II 386,2. -ιν (*kleine*) *Axt*: LeoProb XII 8. LeoTact I 121,1456. Trinch 80 (a.1097). APantel 7,27 (a.1142). μέγα AXer 9A,15 (ca.1270-5). πελέκι SchreinFin 54,14. πελέκη (an recte -κια?) β' SophDiath 288,13.— LS, Car, Duc, (Somav), Dem -(iv).

πελεκοφόρος *eine Axt tragend*: βάραβροι AnnaR 79,27; id. 438,21. οἱ -οι die Warägergarde: ib. 134,33. Ἡφαιστος LascEp 138,5.— LS; s. πελεκηφ.

πελεκύδιον, **τό** *kleine Axt*: SylTact 31,2.— (KumN; Somav, Stam -κούδι).

πελέκυος, **ὁ** *Axt*: BoissAn IV 383,332; 397,621.

πελεκυφόρος *eine Axt tragend*: Λυκοῦργος PlanOvP 4,22. Βάραγγοι PsKod 264,16. οἱ -οι *Axtträger*: Zonar I 277,16. die Warägergarde: Kinnam 8,15. NChonHi 525,12; 550,27. τὸ Κελτικόν -ον PachF I 145,16.— TLG, KolWaf 166,169; LSSup, RBLGSup -ας; s. πελεκηφ.

πελελός (< ἀπολωλός?) *närrisch, dumm*: ὄ -λέ PolemSched 301.— Duc, AmantMel, Dem, LKN; vgl. πελελία TLG.

πελένδρουον, **τό** *eine Pflanze*: Hippiatr II 113,17,19.— pelandrion TLL.

πέλεξ, **ὁ** *Axt*: HagNik I 305,8. NeophSyng III 387,512; 454,5. *Pelikan*: Phys 16,1 v.l.; 18,3 app.— S. πέλιξ.

πελιάς, **ἡ** *Taube*: JoPhilVoc E π 10. LudwAnek 90,12. *eine Schlange*: Philum. 28 tit.1 (Wellmann).— TLG, RBLGSup; πελειάς LS.

πελιδνόω *blauschwarz machen*: Galen XIX 130. τοὺς ὀφθαλμούς Leont XI 413.— LS, LSSup, Tgl, Stam -οῦμαι.

πελιδνωμα, **τό** *blauer Fleck*: Kyran V 17,5. TheophNonn 73 (I p.262). ErmAnecd 151. MartSingid 22. περιδν. PsGalen XIV 522. id. EtymGud 579,52.— LS, TLG.

πέλιξ, **ἡ** *Axt*: EustrTheotok 59 (Ignat.).— LS, L ὁ πέλυξ; s. πέλεξ.

πελιότης, **ἡ** *Blässe*: AelProm 51,6. PaulAeg II 31,1. livor CorpGloss.— LS.

πελιόω *blauschwarz färben*: Erotian fr. 9,7 (Nachmanson).— LS, LSSup.

πελιώσεις, ἡ *bläuliche Färbung, blauer Fleck*: Galen XVII 2,102. TheophNonn 278 (II p.346).— LS, TLG.

πέλλα, ἡ (< lat. pala ?) *Ruder*: DeAdmImp 9,18.— (LS); REW 6154.

πελλιτζοῦνιν, τό (< afr. pelizon < mlat. pel-litio < lat. pellis) *Lederkleid*: Trinch 511 (a.1112).— Car.

πέλημα s. **πάλημα**

πελματίζω (*mit den Füßen*) *betreten*: ἄβατον τρίβον Viteau 30. -ομαι *sich die Fußsohlen (wund)reiben, wandeln (?)* ib. 27.30-32.— LS; s. ἐκπ.

πελματικός *für die Fußsohlen (Hufe)*: -ή (sc. ἔμπλαστρος) Hippiatr I 415,20 = II 21,17; II 14,3 v.l. τὸ -όν *Heilmittel für die Hufe*: I 366,5 = II 14,3.— KumN, Dem.

πελμάτιον, τό *Schuhsohle*: P. Schubert, Les papyrus de Genève III (Genf 1996) 144,11 (s.II).

πελματισμός, ὁ *Zerkratzen (Abschaben) der Haut der Fußsohlen*: AnHier I 115,4. MillRec II 676C: cod. gr. Par. 501,78r (Sisinn.).

Πελοποννησαῖος, ὁ *Peloponnesier*: DeAdmImp 51,200.202 (pl.).— Vgl. -ήσιος PB.

Πελοποννησιακῶς *auf peloponnesische Art*: ἡσθημένη EpithAthen II 2,117,14.— TLG; LS, LSSup, PB, PLP, Stam -ζός.

Πελοποννησιῶτι *im peloponnesischen (= dorischen) Dialekt*: Greg. Cor., De dialectis p.331 (Schaefer). -ννασασί TzetzAr III 715,9.— LS, TLG -ννασιῶτι.

Πελοποννησίτης, ὁ *Peloponnesier*: PhotEp 254,1; 266,1.

πέλτον, τό *Schild*: θωρακικὸν ὄπλον Suda π 956. Θωρακικὸν ὄπλον TzetzCarmII p.165,10. πέλτη δὲ ἡ ἄσπις, καὶ πελτός καὶ πελτάριον ThomMag 284,4.— πέλτη LS, LSSup; peltum TLL (s.v. pelta), DucLat.

πελτόν, τό *Wurfspeer, Speer*: SynaxCpl 73,28. ProdCal Jul 24. BernMang VIII 93.— L; παλτόν LS.

πελτότροπος *vom Speer getroffen*: ProdCal Jul 24.

πελώνιον, τό *Mantel*: DeCerV II 70,11; 73,11.15.— φαλόνιον LS, φελόνιον L.

πέμα, τό *Gebäck, Kuchen*: TzetzHist XIII inscr. hist 480; XIII 319sq. TzetzEp 151,22. CramOx III 364,28 (Tzetz.).— πέμμα LS, Stam.

πεμμάτιον, τό (*kleiner*) *Kuchen*: Hesych π 245 etc. EustII IV 171,9.— LS, TLG.

πεμματοποιός, ὁ *Kuchenbäcker*: VMelet B 82. MatEp 24,26.34.— KumN.

πεμπαδικῶς *fünffach*: ProclTim II 208,15.17; 236,13.— LS -ός.

πεμπέλιος *alt*: τὰ -ια τοῦ χρόνου θρόση BalsamEpigr XXVII 14.— πέμπτελος LS, AndrArch.

πεμπελότης, ἡ *Greisenalter*: GregAntEpit 58,26.

πεμπίζω ? -ζοντα καθ' ἐκάστην Bas B 1099, 26.

πεμπτέος *fünfter*: -έα (sc. ἡμέρα) PselPoem 18,16.— LS, Stam -αῖος.

πέμπτης, ὁ *Sender*: GermII 240,27.

πεμπτική, ἡ (sc. ἐπιστολή) *Sendbrief*: TzetzEp schol. p.167,1.

πεμπτικῶς *durch Aussendung*: GennSchol IV 141,17.

πεμπτόζυγος *zur fünften Konjugation gehörend*: GazGramm 66,21; 76,12; 77,13 etc.

πεμπτόγλιτος *zur fünften Deklination gehörend*: GazGramm 66,19 etc.— KumN.

πεμπτοπαθής *von fünf Leiden*: διάγνωσις Hippiatr II 180,21; 181,3.

πέμπτως *fünftens*: TzetzII Σ 59.

πεμπτόβολος I (äol. πέμπε + ὀβελός) *fünzfaklig*: διὰ -λων ὀργάνων IgnDiacCor 14,9. πεμποβολὸν (sic) δὲ ὄργανον, τὸ πέμπον τὰ βέλη LudwAnek 186,30.— LS, TLG -ον.

πεμπτόβολος 2 (äol. πέμπε + ὀβολός) *von fünf Obolen*: μισθός Suda π 985.— πεντώβ. LS.

πεμφρηδών, ἡ *eine Wespe*: Eriphan II 93,12.— LS, TLG; (PB -ώ).

πένα s. **ποινα**

πενδίων, τό ? Alchim 379,12.

πεντενσιάλος, ὁ *Bußpsalm(en)*: CanVat 1866,18, p.397 (s.XIV).— paenitentialis/-e Blaise II.

πενηθεῖα, ἡ *Armut an Gottheiten*: Gregent A 110 (v.l. πενοθεῖα vel πενητοθεῖα).

πενήντα *fünfzig*: Rom 21 ιδ' 6. LongoCone 336 ια' 5. πενήντα KamAst 226.243.258 etc. id. TestSal 112*,27.— TLG, LexMor, Dem, Somav.

πένησσα *arme*: JoChrysPG 61,223,30. ScriptOr 248,18. SynaxCpl 935,12. JoDuk A 4. PselMB V 421.— LS, TLG, Tgl.

πενητεία, ἡ *Armut*: Longib 122,11; 127,3. LudwAnek 99,9; 668,26. Athenaika 288, nr.6 (πενιτ. cod.). IsGlabHom II 63,23. πενιτεία LudwAnek 214,24. id. ConstNic 154.— TLG, LexMor; πενιτιά Somav.

πενητευτικός *für einen Armen*: EustII III 432,3.

πενήτις *arme*: τὴν -ήτιδα AnBoll 70 (1952) 255.

πενητοθεῖα s. **πενηθεῖα**

πενητοτροφεῖον, τό *Armenhaus, Armenanstalt*: ManasL 3432.

πενητοτρόφος, ὁ *Ernährer der Armen*: ProdGed LVI c 14.

πενθαπλῶς *fünffach*: TzetzIamb 148,7.

πενθέκτη *fünfte und sechste*: εἰς δὲ -ην εἰκοστήν (sc. ἡμέραν) KamAst 3482. τῇ πεντέκτῃ EuangSem II 587 (a.1297). σύνοδος *Quinisextum* (Ergänzung des fünften und sechsten ökumenischen Konzils): Mansi XI 921E.924A etc. (a.692). Balsam I 508D; II 1032B.— TLG, Duc, AndrArch, BeckKirche 47; πεντέκτῃ LexPont; s. πεντάεκτος.

πένθεον s. **πάνθεος**

πενθερά, ἡ *Schwiegerurgroß-, Schwiegergroß-, Schwiegermutter*: π. ἐστὶν ἡ μήτηρ καὶ ἡ μάμη καὶ ἡ προμάμη τῆς γαμετῆς Zeros II 279 ἠ = JusCan 941B. μεγάλη π. *Schwiegergroßmutter*: Bas B 2702,4. πεθερά *Schwiegermutter*: AIV 15,18 (a.1008).— (LS, LSSup, Car), TLG, Spanos, Somav, Dem.

πενθερεῖς, οἱ (= πενθεροί) *Schwiegereltern*: SymStylJ 190,13 (v.l. -οί). HalkIned 11,9,18; 12,13.— LS, Stam -ός.

πενθεριδοῦς, ὁ *Bruder der Frau, Schwager*: NicephOp 111,1.— Vgl. -ίδης LS, LSSup, L.

πενθερικὸς *der Schwiegereltern*: CadTheb B 57. ProdGed LIV 83. τὰ -κά *Schwiegereltern* PRK I 30,30 (a.1316). πεντερικά CodAstr IV 165,18.— LS, TLG, Stam.

πενθερόκτονος *vom Schwiegervater ermordet*: SchollLyc 76,18. ThomMag p.62.— (LS, TLG, KumN -κτόνος).

πενθερός, ὁ *Schwiegervater*: μέγας π. *Großschwiegervater*: Bas B 2701,34; B 2702,1. πεθερός *Schwiegervater*: Trinch 254 (a.1179).— (LS, LSSup, Somav, Stam), Car, LexMor, Duc, Somav, LKN.

πενθερόφοβος *den Schwiegervater fürchtend*: TzetzAr II 621,4; III 990,9.

πενθημιμερίς *nach dem fünften halben Versfuß*: -ίδα τομήν GrammGr I 3,20,17.— TLG; LS, TLL, Stam -ής.

πενθήμιων *trauernd*: GregNazPG 37,1467A. AP II 148. PlanId 28.— LS, TLG, RBLG.

πενθηρία, ἡ *Wehklagen, Trauer*: NeophSyng I E 4,11.

πενθητέος *zu beklagen*: TheophylEp 57,17; 73,24. -έον *man muß klagen*: GregNazPG 35,868B. ConstNic 190.— LS, TLG.

πενθητήρ, ὁ *der Trauernde, der Klagende*: Manas Kurtz I 630,21.— LS.

πενθητής, ὁ *der Trauernde, der Klagende*: πρῶτος καὶ π. MarkEug 402,364.

πενθητικὸς *trauernd*: EustII IV 669,2.

πενθητικῶς *in Trauer*: EustII IV 679,26.— LS.

πενθήτρια *klagende*: γλῶσσα GregAntEpit 56,16.— LS.

πενθήτωρ, ὁ *der Klagende*: ProdGreg 259,19. **πενθήφωνος** *mit klagender Stimme*: HomVirg 47,13.

πενθίζομαι *trauern*: ArethMin I 215,1.

πενθίμως *in Trauer*: ProdRhod 1,210. EustII IV 160,7.— LS, LSSup, Stam -ος.

πενθοποιός *Trauer verursachend*: μνήμη θανάτου MR IV 215.

πενθύνω *beklagen, betrauern*: στέρησιν VStephSab 574F c.105.

πενίδιον, τό (< mlat. penidium < pers. pānīd ?) *Gerstenzucker*: Duc+App I: „spuma sacchari“ Nic. Myreps., sect. 1, cap. 95. Const. Rhegin. lib. 1 et 3.— penide OED.

πενιτεία s. **πενητεία**

πενιχρολογία, ἡ *armselige (dürftige) Rede*: ThStudArs 259,30. HalkDec 106,614.— S. πενολόγος.

πενιχρότης, ἡ *Armut, Armseligkeit, Wenigkeit*: VStephSab 560D c.73. 562F c.78. ThStudEp 387,6. IgnDiacCor 58,23. VTarasE 5,2. MarkAnek A 710.— LS, TLG, Stam.

πενιχροφόρος *ärmlich gekleidet*: ThStudArs 261,19 = HalkDec 108,666.— Vgl. -φορέων KumN.

πενιχροφόρον *arm im Geiste*: Philo Carpas., PG 40,28A.

πέννα, ἡ (lat. penna) *Flügel*: Hesych π 1400.— Duc, Somav, Stam, Dem.

πενοθεΐα s. **πενηθεΐα**

πενολόγος (immo πενιχρολ. ?) *im Reden armselig*: ThStudPG 785D.— S. πενιχρολογία.

πεντάβαφος *fünffach gefärbt*: DiethLex 89,5 (s.V/VI).— LSSup.

πεντάβιβλος *aus fünf Büchern bestehend*: ἀντίρρησις ACO I 1,6,13,5 (a.431). ἡ π. *Werk in fünf Büchern*: GSync 439,17. PhotBib 98a32. TzetzHist VI 746 etc. CodAstr V 3,7, f.2. *Pentateuch*: OpScript 1044C. TestBoil 25,163. GCedr I 138,18. Μωσέως CramPar II 177,6.— TLG, Atsalos 62f., Stam.

πεντάβραχυς, ὁ (sc. πούς) *Versfuß aus fünf kurzen Silben*: CramOx III 314,22.— LS, KumN, Stam.

πενταγαμία, ἡ *fünfte Ehe*: MM I 528 (a. 1367); II 270 (a.1396).— Vgl. pentagamus Blaise II.

πενταγέφυρα, ἡ *Brücke mit fünf Bögen*: SymMag 143,74 app. -ος ib. ed. = GCedr I 678,16.

πεντάγλωπτος Miller: cod. Par. 2286,9v.— Stam -σος.

πεντάγραμμαπτος *fünffach gekrümmt*: καμπτή CramOx IV 127,1 (Tzetz.).

πενταγονία, ἡ *fünfte Generation*: PselChron V 22,6. Zonar V 609,13.

πενταγράμματος *aus fünf Buchstaben bestehend*: A. Papadopulos-Kerameus, Τεροσολυμητική Βιβλιοθήκη V (Petersburg 1915) 290 (s.XV?).— KumN.

πεντάγραμμος *aus fünf Buchstaben bestehend*: BoissAn III 451,454.— TLG, (LS, Stam; πεντέγραμμος LS, TLG, Tgl).

πενταγώνιον, τό *Fünfeck*: Hero IV 46,9; 64,9; 382,17 (Heiberg).— TLL -ium; vgl. πεντάγωνον LS, Stam.

πενταδακτυλαῖος *fünf Finger lang*: καρφίον DeCerTM 211,118,126.— LS -λαῖος.

πενταδακτυλέω *mit fünf Fingern zugreifen*: ThStudCatM 96 (p.693).

πενταδάκτυλος *fünffingrig, mit fünf Fingern*: ἄνθρωποι OlympAle 94,14. χεῖρ DiscXiph II 457 (G. Torn.). id. RicSup 599,12. ἐργαλεῖον μαγειρικόν EustII I 208,18. βοτάνη *Fünffingerkraut*: Hippiatr II 249,7. id. Geopon XVIII 10,1. π. (sine βοτ.) ib. II 5,4. τὸ -ον *Fünffingerkraut*: Galen XIV 522. CodAstr VIII 2,164,21. πεντεδάκτυλος *von fünf Fingern*: ξύλον ... πλάτος μὲν ὡς -ον Galen XVIII 1,339.— LS, LSSup, TLG, Somav, Stam, RBLG, (PB), KukBios V 1,149; TLL -us.

πεντάδελφοι, οἱ *fünf Brüder*: SynaxCpl 145,35. CheirMet IV 14, p.242.— KumN -ος, (Stam -εῖς).

πενταδικῶς *auf fünffache Weise*: GermIIPG 617A. LascDel 17,20,23.— L.

πεντάδιον, τό *Fünfeinheit*: SheltBrooklyn 17,7 (s.III). CPR XIX 59,6 (s.VI/VII).— LS, PHI.

πεντάδουλος *fünffach knechtisch*: NikSeidEu 65,32; 77,24.

πεντάδρομος *fünffach (laufend)*: ἀριθμὸς εἰκάδων -όμων TzetzAlleg 42.

πεντάδυμος *Fünfling*: -ύμους οἶδε τὸ καθ' ἡμᾶς γένος φύντας EustII III 476,12.— Stam.

πενταέβδομος *von sieben Fünfteln*: Schol-Eucl V 2,342,26.

πεντάει (< πεντάκις) *fünffmal*: MaxThal LV 396-8. SchilMet 65,22; 70,10; 99,13.

πεντάεκτος *fünfter und sechster* ? Miller: cod. Par. 3031,102v.— S. πενθέκτη.

πενταεπίσκοπος, ὁ *fünffmaliger Bischof*: Text-Chypr 88,29.— S. δισεπ.; vgl. τρίσεπ. Detor III.

πενταετηρικῶς *jedes fünfte Jahr*: TzetzII 381 schol.— LS, LSSup, RBLGSup, Stam -ός; TLL -cus.

πενταέτιος *fünf Jahre alt, fünfjährig*: Konst-PorphMil C 77.

πενταετῶς *fünf Jahre lang*: TzetzHist VII 153.

πενταήμερος *fünftägig*: χρόνος AASS Nov IV 640D (V. Constant.). νηστεία VAthAthon 175,3. *während fünf Tagen*: -ους ... τὰς ἑβδομάδας ξηροφαγεῖν NeophSyng II 56,24. κατὰ -ον *je fünf Tage*: Hesych ε 503.— KumN; πενθήμερος LS, TLG, Stam.

πενταθλητής, ὁ *Fünfkämpfer*: ThStudIamb 71,2.

πενταθλικός *im Fünfkampf*: -ῆ νίκη Schol-Pind III 118,23.— LS -θλητικός.

πενταθλονίκης, ὁ *Sieger im Fünfkampf*: PapVar 92,24 (Tzetz.).

πενταθλόνικος, ὁ *fünffacher Sieger (im Fünfkampf)*: π. ῥητορικοῦ πεντάθλου CramOx IV 127,3 (Tzetz.).

πεντάθυρος *fünfstürig*: τὴν -ον εἴσοδον τῶν αἰσθήσεων IgnDiacCor 45,3.

πεντακάμαρος *mit fünf Wölbungen*: ἡλιακός NeophSyng II 50,24.

πεντακισεπέματος *fünffmal ein Ganzes und ein Neuntel betreffend*: Nicom. Geras. 70,11 (Hoche).

πεντακισμύριος *aus 50.000 bestehend*: -ία ἵππος Critob 97,27.— LS, Stam -ου.

πεντάκλαδος *fünfteilig, aus fünf Personen bestehend*: μέρος CheirMet IV 4, p.34 (s.XIII).— LS (Etym. Mag.), TLG.

πεντακόρυφος *mit fünf Häuptern*: ἐκκλησιαστικὸν σῶμα ThStudEp 407,21. *mit fünf Kuppeln*: ναός VAndR 1821.— L, Stam.

πεντακόρωνος *so alt wie fünf Krähen*: γραῦς GregRec 81,15 (a.1222/3). πρόσβα Philes II 306,8.— Tgl.

πεντακός (< πεντακόσιοι) *fünfhundert*: Psel-Poem 55,138. PhilMon 132,143.

πεντακοσιοντάκις *fünfhundertmal*: Max-Quaest LV schol. 401 (p.539).

πεντακοσιοστοεβδομηκοστόεκτος *der 576.*: ScholDioph 700,706,714.

πεντακοσιοστός, ἡ *Kompanie von fünfhundert*: MenasIt 3,23. EustOp 98,72. EustII III 827,27.— LS.

πεντακότυλος *fünf κοτύλαι fassend* (= ca. 1,25 l); λήκυθος PhilogD 92,136.— LSSup.

πεντακουβούκλειον, τό *Saal mit fünf Kuppeln*: DeCer I 598,5.

πεντακούβουκλον, τό *Saal mit fünf Kuppeln*: TheophCont 335,9. Melit 838. *Schrank mit fünf Kuppeln* (im goldenen Saal des Palasts): OikList 275,4,6.— ODB.

πεντάκουλα, ἡ *Pentagramm*: DelAn I 620,26.— pentacle OED.

πεντάκτινος *fünfstrahlig*: ἥλιος AHG XI 71,279.— Stam; KumN -νεξ.

πεντακτύς, ἡ *Fünffzahl*: αἰσθήσεων Papach-Vie 61,20.

πεντάκυκλος *aus fünf Kreisläufen bestehend*: περιφορά του χρόνου NEugMon 452,4.

πεντακυμία, ἡ *fünfte Woge*: Ποῖος δὲ δῖνος συμφορῶν, τρικυμίας αἰσθήσεων, μᾶλλον δὲ -μίας MillRec II 654D (Mang. Prod.).— LS.

πεντάκωλος *fünfgliedrig*: περίοδος ScholArK I 1,58,2,358a etc.; -λα II 2,182,1344.— TLG.

πενταλαίμιος *mit fünf Brustbildern*: νομίσματα ADoch 3,39.50 (a.1112).— S. λαμίον.

πενταλίτριον, τό *fünf Pfund*: GeomFisc 44, 25.

πεντάλιτρον, τό *fünf Pfund* (ein Gewichts- und Flächenmaß = 1/8 μόδιος): GeomFisc 120,32. PselPoem 58,100.168 = GeomFisc 190,15; 194,10. MM IV 198 (a.1232). SchreinFin 32,2-4; 48,52. SchreinChron 253,57; 580,7.— SchilbMetrol 71.107-9, (RE XIX 1,508), Somav (-υτρον); LS -ος.

Πενταλόγιον, τό *fünf Reden* (umfassende Schrift): Theod. Cyrh., PG 84,65 tit.

Πεντάλογος, ἡ *fünf Reden* (umfassende Schrift): ἀναγνούς τὴν -ον ἀπέφηνας αὐτὴν πεντάφωτον εἶναι ThStudEp 48,6.

πεντάλοφος *mit fünf Anhöhen*: κορυφαί BergAlex 50,13.— TLG.

πένταλφα, τό *Pentagramm, Drudenfuß*: Hippiatr II 312,24.— LS, OED; LKN -άλφα.

πεντάλφα, ἡ *Pentagramm, Drudenfuß*: TestSal 100*,3. ArethKug 77. DelAn I 430,3; 432,23 etc. Hippiatr II 312,26.— Somav, LKN.

πενταμέδιμνος *mit fünf μέδμνοι*: γῆ Mich., CAG XXII 3,18,35.

πενταμερία, ἡ *fünfter Teil*: Trinch 323 (a.1194). GuillCorp II 3,18 (a.1232).— Vgl. -μερῆς LS, Stam.

πενταμετραῖος *fünf Maß fassend*: ἀσξία KonstPorphMil C 143.

πενταμηναῖος *fünfmonatig*: χρόνος VPach 159,32.— LS, LSSup, L, Tgl, Stam -νιαῖος.

πενταμίδεια, ἡ eine Abgabe: MM V 261 (a.1295).

πενταμοδιαῖος *fünf μόδιοι groß*: ἀμπελών AChiland 30,69 (a.1314). ἀμπελωνικὸν τμήμα AXen 28,15 (a.1348).— LS.

πενταμοιρία, ἡ *Winkel von fünf Grad*: StephAlex 27,27. *fünfter Teil*: AIv 77,194 (a.1320). PsKod 251,8. ADoch 59,35 (a.1424).— LS, TLG.

πενταμοιριαῖος *fünfteilig*: SynesOp 140,15. DelAn II 197,21; 198,8 etc. Theod. Melit., Astron. I 19,36 (Lourquin).— LS.

πενταμοιρικός *mit einem Winkel von fünf Grad*: λόξωσις StephAlex 27,12.

πεντάμονον, τό eine Pflanze: DeAn II 337,4.— (Stam -ος).

πενταμυριομέδιμνος s. **πεντεμυριομέδιμνος**

πέντανδρος *mit fünf Männern*: IobMon 116,93.— (Stam -ον).

πεντάνευρον, τό *Wegerich, Plantago*: DelAn II 287,13 etc. DelLex 63,33; 83,27.— LSSup, TLG, Tgl, Somav, AndrArch; Stam -ο.

πεντάνευρος, ὁ *Wegerich, Plantago*: CodAstr IX 2,131,19.

πεντανευροχορδολεπτοσύνθετος *aus fünf Sehnen und Saiten fein zusammengesetzt* (wie ein Musikinstrument): κινήσας ... δακτύλους τοὺς -ους ... γράφω MercColl II 364,25.

πεντάνοικτος *weit offen*: LangeTexts 302, 12.— Dem -χτος.

πενταξός *fünffach*: -ά EustII I 36,13.— LS, TLG, KukGram 59.

πενταόμφαλος *mit fünf Buckeln* ? ὁ πάτος διὰ κομμάτων συγκοπῶν καὶ -λου MM III 56 (a.1261, cf. DöReg 1661a).

πενταόργυιος *von fünf Klaftern*: σκέλος Io. Pedias., Geometria 39,5 (Friedlein 1866).— LS, LSSup -όργυιος/-όργυος.

πενταουγγαῖος *von fünf Zwölftel von zwölf Zwölftel Prozent; fünf Prozent*: τόκοι Bas B 1658,1; id. 1693,11; πενταουγγαῖους (sc. τόκους) 2286,13.

πενταούγγιον, τό *fünf Zwölftel von zwölf Zwölftel Prozent; Zinsfuß von fünf Prozent*: Bas A 1130,12.— LS -γγιον; vgl. quincunx RE XXIV 1107-1112.

πενταπάλαιστος *von fünf Handbreit*: ἄσβεστος AASS Jun IV 726F (de invent. cap. S. Io. Bapt.).— LS, OrITraul.

πεντάπατος *mit fünf Geschoßen*: πύργος AIv 52,435 (a.1104).

πενταπήγης *fünf Ellen lang*: Σύρος Philostorg. 130,16 (Bidez-Winkelmann).— LS; LS, Stam -άπηγης.

πεντάπηγος *fünf Ellen lang*: SB XX 14956, 33.36 (s.IV/V).

πενταπλάζω *mit fünf multiplizieren*: KamAst 1663. AndPalKeph 188.

πενταπλασιάζω *mit fünf multiplizieren*: CyrAIPG 72,872B. Procop. Gaz., PG 87/2,1749D.— LS, L, TLG, Stam.

πενταπλασιασμός, ὁ *Multiplikation mit fünf*: ManAstron 49,11. KarnChron 35. BlemSom 25,20. Tannery 158,24 (Nicol. Artab. Rhabdas).— Stam.

πενταπλασιεπίτριτος *fünf 1/3 mal so groß*: AsclepNicom I ομγ 6.— LS.

πενταπλασιεπίδύτριτος *fünf 2/3 mal so groß*: Miller: cod. Par. 3031,102r (Ps.-Psel. vel Ios. Rhacend.).

πεντάπλευρος *fünfseitig*: πυραμίδες JoKatr

177. τὸ -ον *fünffseitige Figur*: ProclEucl 382,7 etc.— LS, TLG, RBLG, KumN, Stam.

πενταπλοσύνθετος *aus fünf Teilen zusammengesetzt*: ὀβελίσκοι TzetzLol 127,7.

πενταπλώ *mit fünf multiplizieren*: pass.: MaxThal LXIII 104. MaxQuaest 17,90. DelTyp 139,24.— L, LSSup.

Πενταπολίτης *aus Pentapolis (aus Ägypten)*: Θεόδωρος FourDioseHell 1,6. -λήτης 5,20.— TLG, PHI, (PMBZ 745).

πεντάπους *mit fünf Beinen*: βοῦς Aelian I 290,30.— (LS, TLG), Stam.

πεντάπρωτοι, οἱ *die ersten fünf (Männer einer Stadt)*: TM 7 (1979) 356.— LSSup.

πεντάπτυχος *fünfschichtig*: ἄσπις ScholII Σ 483-606. id EustII IV 406,12. σάκος TzetzII Σ 682.— KumN.

πεντάπτωτος *mit fünf Fällen*: GrammGr IV 1,115,1 etc. (G. Choerob.).— LS, TLG.

πεντάπυλος *fünftorig*: Alex. Aphr., CAG I 832,32.— LS, KumN, Stam, KumN; TLL -us.

πενταπύργιον, τό *fünftürmige Burg*: συνάθλων π. μέγα EustrHag 313 = CheirMet IV 4, p.94. *Schrank mit fünf Türmen* (im goldenen Saal des Palasts): χρυσοῦν OikList 203,5 (Philoth.). DeCerV I 64,5.7.11; 85,13 etc. DeCer I 580,7 etc. SymMag 218,46.— TLG, ODB, OikList 274, DeCer II 683f., JaninCpl 115.

πεντάριθμος *fünf an der Zahl, fünfzählig*: Mateos I 88 app. 3; 128 app. 17. BHG 23a. Follieri, Initia III (StT 213) 310. KonstRhodLegr 54,625. SteffIt VII 24. DelStyl 209,8.— L, TLG, Tgl.

πεντάρι(ον), τό ein Gewichtsmaß: -ια SchreinFin App. I 13,22.— Stam -ι.

πενταρταβία, ἡ *Abgabe von fünf Artaben* (= ca. 5 x 39 l): PMich VI 372,1,13; 3,6.16 (s. II/III).— LS, PHI.

πεντάρισμα, τό ein Gewürz: Ideler II 259,6; 269,6. ErmAnecd 251.— LexByz 307f.

πεντάρχης, ὁ *Anführer von fünf Mann*: MaurD I 2,9; 3,20; 5,9. LeoProb I 2; III 7,24. LeoTact I 54,740; 57,784; 63,864 etc. MülFrag 114,27.

πενταρχία, ἡ *Fünfergruppe*: MaurD IV 5,8.18. LeoProb IV 12. LeoTact III 868B. SylTact 45,14.— (LS), Stam, LMA, ODB 1625, Blaise II.

πένταρχος, ὁ *Anführer von fünf Mann*: LeoTact II 72 app. Zepos II 78 μβ; 81,51.— (LSSup; Blaise II -us).

πεντασέλιδον, τό *Handschrift mit fünf Kolonnen*: REB 11 (1953) 33-35.— KumN -ος; vgl. τετρασέλιδος Tgl.

πεντάσικλοι, οἱ *fünf Sekel*: PsZon 524.

πεντάσουβλον, τό (πέντε + σουβλίον < lat.

subula) *Fünfsack, fünfzinkige Gabel*: = πεμπόβολον EustII I 208,21.

πεντάστεγος *fünfstöckig*: σκέπη KonstRhodLegr 51,503. τὰ -γα *fünfstöckige Gebäude*: Theoph I 172,9.— Hoven 256.

πενταστέλεχος *mit fünf Stümpfen*: δεξιᾶς π. καρπός PassJacInt II 237,14.

πεντάστιχος *fünfzeilig*: κανὼν AHG IV 116 tit. τροπάρια 343 tit. κατάρα MarkAnek A 1430. ᾠδή Goar 347. κανὼν BlemCarm 127 tit. τὸ -ον *Fünfzeiler*: MercColl II 337.— LS, Stam; TLL.

πεντάστοιβος *aus fünf Schichten (Tonkrügen) bestehend*: SchilMet 128,6.

πενταστόμιος *mit fünf Mündungen*: Schol. Dion. Per., ed. Müller, Geogr. gr. min. II 457,20 = CodAstr XI 1,37, f.284.

πενταστόμω *mit fünf Mündern (Öffnungen)*: TzetzHist XI 925.— KumN; LS, Stam -ος.

πεντάστοος *mit fünf Säulenhallen (Säulengängen)*: κολυμβήθρα NikSeidA 19,23. τέμενος NikMesAp XIII 3; δόμος XL 2. -ως κολυμβήθρα MarkEug 329,94; id. 648,16. τὸ -ων *fünf Säulenhallen*: StilbProl 253.

πενταστρόμορφος *aus fünf Sternen gebildet*: δόμος KonstRhodLegr 50,458.

πεντασυλλαβέω *fünf Silben haben*: Herod II 692,5.7.— TLG.

πεντασυλλαβία, ἡ *Fünfsilbigkeit*: EustII I 632,20.— LS.

πεντασύλλαβος *fünfsilbig*: Olymp., CAG XII 1,36,24sq. HephCom 44,8; 191,20 (G. Choerob.) etc. EpimHom II 755,93. TzetzMetrPind 22,4. StudAnecd 217,14; 232,7.8. πεντεσ. CramOx III 307,17 (Tzetz.).— Tgl, TLG, Stam; TLL -us.

πεντασυλλάβω *mit (in) fünf Silben, fünf-silbig*: Herod II 834,17. SynagLex 675 a 2228. PhotLexTh α 2968. πεντεσ. Herod I 212,34.— LS (Eust.), TLG.

πεντασύνθετος *fünffach zusammengesetzt, fünfstöckig*: δόμος KonstRhodLegr 53,572.

πεντασύριγγος *mit fünf Röhren*: (σύριγξ) Hagiop 95,18. *mit fünf Öffnungen*: νόσος και πληγή (de paralyse) CAG XXI 2,206,5.— LS, Tgl, TLG (auch πεντεσ.).

πεντάσφαιρος „mit fünf Beeren“, eine Gewürzpflanze: φύλλον FontMin I 90,326.— (Stam); pentasphaerus TLL.

πεντασφράγιστος *durch fünffache Punzierung*: δοκιμή VThSyk 42,17.

πεντάσχημος *mit fünf Formen*: κόσμος ProclTim II 234,18. στίχος StudAned 216,15.23; 217,3 etc. Walz VI 495,21 (Io. Sicel.).— LS.

πεντάσχιλοι *fünftausend*: ἔτη PselPoem

55,138. πεντασχίλιοι GCedr II 154,13 (falso pro πεντακισχ.).— S. πενταχίλιοι, τετρασχίλιοι.

πεντασωμία, ἢ *Fünfteiligkeit (des Körpers)*: ὕλης AHG IV 346,66.— Vgl. τετρασωμία LS, TLG.

πεντατεκνία, ἢ *das Besitzen von fünf Kindern*: PselPoem 64,21.

πεντάτευχος *fünfbändig*: ὄπλοθήκη δογμάτων EuangSem I 415 (a.1156).— (LS, L, TLG, ODB), Stam; TLL -us.

πεντάτομον, **τό** *Fünffingerkraut*: CorpGloss.— LS, TLL; (KumN, Stam -ος).

πεντάτονος *mit fünf Tönen*: Euclidis opera VIII 198,11 (Heiberg-Menge). Arch. miss. scientif. et littér. III/2 (Paris 1875) 610. StilbMand 1,26.— TLG, Stam.

πεντατριακαιδέκατος *von dreizehn Fünftel*: ScholEucl V 2,343,5.

πενταυγής *fünffach strahlend*: AHG XI 67,166. TomadRom II μθ'. AASS Nov I 509 ιγ'. 510 κγ'. 517 ογ' (Offic. Acindyni). MR II 16. 479.

πενταφεγγής *fünffach leuchtend*: τῶν ἀθλητῶν λαμπάς MR II 23. ἀκτίνες AASS Nov I 508 ιδ' (Offic. Acindyni).

πεντάφεγγος *fünffach leuchtend*: AASS Nov I 509 ιζ' cod. (Offic. Acindyni).

πεντάφυλλος *fünfbältrig*: Galen XIV 78. AëtOl I 324,32. Hippiatr I 427,18. ἢ -ος *Fünffingerkraut*: Galen XII 856. EutekNik 46,12. τὸ -ον TextPlant 10,392 mss.— LS, TLG, Somav, Stam, RBLG; pentaphyllon TLL.

πενταφωνία, ἢ *Pentaphonie, Fünfstimmigkeit*: GabHier 632.— Hieron. Tragodistes (ed. Schartau, Wien 1990) 130, KumN, Stam.

πεντάφωνος *fünf Stimmen habend*: Th-StudEp 48,7 v.l. pro πεντάφωτος.— Stam.

πεντάχειρον, **τό** *Fünffingerkraut*: πεντάφυλλον π. DelAn II 337,4.— (Πεντάχειρ TLG).

πενταχής *fünffach*: αἰσθησις LascEp 216,13. id. LascTheol 114,141; τομή 117,249. αἰσθήσεως LascOp 1,179. ἰδέα Walz VII 164,22.

πενταχίλιοι *fünftausend*: TzetzHist VII 92. πεντάχλιοι PselPoem 55,138 v.l. pro πεντάσχλιοι.— S. πεντάσχλιοι.

πενταχοεία, ἢ *Maß von fünf Choes („Kanonen“)*: PKell 49,9 (a.304).— Vgl. πεντάχοος LS, TLG, PHI.

πεντάχορδος *fünfsaitig*: αἰσθήσεων σύνθεσις Pisd IV 507. ψαλτήριον Suda μ 1303. τὸ -ον *ein fünfsaitiges Instrument, Pentachord*: StilbProl 246.— LS, TLG, Stam, Bergotes; TLL.

πενταχρονίζω *fünf Jahre verweilen*: Th-StudCatM 8 (p.50).

πεντεδάκτυλος s. **πενταδάκτυλος**

πεντεδεκαετής *fünfzehn Jahre alt*: ἔνηβοι

ScholTheocr 204,5. -έτης (ἵππος) Hippiatr I 80,22.— LSSup.

πεντεδεκαπλάσιος *fünftehnfach*: -ίους Eust-Od I 417,30.— πεντεκαιδεκαπλ. LS.

πεντεκαιδεκαγράμματος *mit fünfzehn Buchstaben*: ὄνομα PapMag VIII 44.

πεντεκαιδεκαγωνικός *mit fünfzehn Ecken*: πλευρά ProclEucl 269,17.— Vgl. -γωνον LS, RBLG.

πεντεκαιδεκάει s. **πεντεκαιδεκάι**

πεντεκαιδεκαετηρικός *von fünfzehn Jahren*: περίοδος VProph 115,18.— Tgl.

πεντεκαιδεκαετής *fünfzehnjährig*: Soran I 34 (I p.30,11). -έτης Pollux I 55. -δεκέτης NGreg II 1135,18; III 283,22; 284,12.— LS, TLG.

πεντεκαιδεκαετία, ἢ *Zeitraum von fünfzehn Jahren*: PhotEp 257,23. Sym I 280D. NStethOp 384,21,7. Balsam II 607D.612A. BenSbornPril 61,2.— TLG (Philo Jud.), KumN.

πεντεκαιδεκαήμερος *alle fünfzehn Tage*: προκλητικά FontMin VI 128,110 (a.1166).— (LS -δεχήμερος).

πεντεκαιδεκάι *fünfzehnmal*: GeomFisc 90,28; 98,19. -κάει SchilMet 97,13.— LS, TLG, Tgl -κάκις.

πεντεκαιδεκαμοιρία, ἢ *Winkel von fünfzehn Grad*: Doroth. Sidon. 389,17; 417,30.32 (Pingree).— LSSup, TLG.

πεντεκαιδεκαπηχυαῖος *fünfzehn Ellen lang*: TzetzHist I 816.— Vgl. -δεκάπηχυς LS.

πεντεκαιδεκαπλασιάζω *verfünftehnfachen*: ὄροι -ασθέντες ManAstron 51,8.

πεντεκαιδεκάπους *fünfzehn Fuß lang*: ScholEucl V 2,92,12.15.— LSSup, TLG.

πεντεκαιδεκάς, ἢ *die Zahl fünfzehn*: NilAncCant 72,11. ScholDioph 705,105sq. PoemAstr II 975. Th. Lasc., PG 140,1288B.— TLG.

πεντεκαιδεκάτη, ἢ *ein Fünfzehntel*: NomRhod 32 λζ 3 = Bas A 2477,8.— LS, LSSup, TLG.

πεντεκαιδεκάτροπος *fünftehnfältig*: ProclTim II 170,11.

πεντεκαιδεκάωρος *fünfzehnstündig*: ἡμέρα AstSoph 234,22.

πεντεκαιδεκέτης s. **πεντεκαιδεκαετής**

πεντεκαιδεκήρης *mit fünfzehn Ruderbänken*: ναῦς Pollux I 83. NGregEp 21,85.— LS, TLG.

πεντεκαιεικοσαετής *fünfundzwanzig Jahre alt*: LXX Num. 4,23.30 etc.— LS, LSSup, TLG, PHI (Inscr.) -σ(ι)έτης.

πεντεκαιεικοσαπλάσιος/-ασίων *fünfundzwanzigfach*: τρίγωνον -ιον Hero III 276,2 (Schöne).

πεντεκαιτριακοστός *fünfunddreißigster*: χρόνος PachF IV 503,18.— TLG.

πεντεμυριομέδμνος 50.000 Scheffel fassend: ὀλκάς TzetzHist II 111 (v.l. πενταμ.).

πεντενιαύσιος fünf Jahre dauernd: σγή TzetzHist VIII 272.

πεντεπίτροπος, ὁ Verwalter der Angelegenheiten von fünf Personen: Sym I 1429D.— Duc-Lat -us.

πεντεπιθαμιαῖος fünf Spannen lang: Syrop 236,4.— Vgl. πεντασπίθαμος LS.

πεντεστάδιος fünf Stadien lang: διάστημα ScholII Ψ 365.— πενταστ. LS.

πεντεσύλλαβος/-άβως s. πεντασύλλαβος/-άβως

πεντετήριος fünfjährig: ἄγων ScholIII X 159.— Vgl. -οτικός LS, LSSup.

πεντέφυλλον s. πεντάφυλλος

πεντζιμέντα s. πετζιμέντα

πεντζιον s. πετζιον

πεντηκονθήμερος fünfzigtagig: καιρός Glyk-Stich 95. πόλεμος Welz 59,50.— LS, Stam.

πεντηκοντάβιβλος, ἡ fünfzig Bücher: τῶν Διγέστων RhalPot V 351 (Eust. Rhom.).

πεντηκοντάβοιος fünfzig Rinder wert: Cram-Ox II 130,14 (Theogn.).

πεντηκονταδύο zweiundfünfzig: Hesych τ 59. GCedr I 582,4. DelTyp 138,22.— TLG, Soph.

πεντηκονταεῖς einundfünfzig: PSI XII 1249,22 (a.265).

πεντηκονταεξ sechsundfünfzig: SylTact 32,1; 43,11. PsZon 1712.— LS, TLG, PHI, Tgl.

πεντηκονταεπτά siebenundfünfzig: Flav. Ios., Antiqu. Iud. X 148 (Niese). PSI VII 820,25 (a.312-4).

πεντηκονταήμερος fünfzigtagig: Balsam II 1349A.— LS -vθήμερος.

πεντηκόνταθλος, ὁ Fünfzigkampf: Greg-AntRede 386,13.

πεντηκοντακέφαλος mit fünfzig Kapiteln: βιβλος NeophSyng I 374 app.; βιβλίον II 41,13.— (LS, LSSup, TLG, Tgl).

πεντηκοντάκις fünfzigfach: Ptolem. I 1,327, 2 (Heiberg). Alchim 339,4.— TLG, L, Tgl, Stam.

πεντηκοντακισχίλιοι fünfzigtausend: Ducas 361,13.

πεντηκονταμηναιῖος alle fünfzig Monate stattfindend: ἄγων TzetzHist I 584.

πεντηκοντάμηνος alle fünfzig Monate stattfindend: πανήγυρις PorphII 149,2. Ὀλυμπιάδες TzetzAr I 139,3.

πεντηκονταμναῖος fünfzig Pfund schwer: πέτρα PachF IV 685,2.— LS.

πεντηκονταοκτώ achtundfünfzig: PSI VII 738,5 (a.100). AXen 24,3.21.33 (a.1336).— PHI (Pap.).

πεντηκοντάπαις fünfzig Kinder habend: μήτηρ PselPoem 21,41. -όπαις ScholLyc 173,21 (Tzetz.). -όπαις Αἴγυπτος TzetzBa 750,14.— LS, LSSup, TLG, Tgl.

πεντηκονταπέντε fünfundfünfzig: Max-Thal 55,5.335. MM IV 256 (a.1274).— TLG, Soph.

πεντηκονταρία, ἡ Fünfzigerreihe (eines Weinbergs): Trinch 103 (a.1116). RobCart XL 88,17.25 (a.1145).

πεντηκοντάριος zu fünfzig Reihen: ἀμπελότοπα Trinch 103 (a.1116). ἀμπέλια RobCart XL 88,8 (a.1145).

πεντηκοντάρουρος von fünfzig ἄρουραι (50 x 100 Quadratellen): οὐσία S. Kambitsis, Papyrus Graux IV (Genf 2004) 31, col. 4,2.4.7.13.

πεντηκοντάρχης, ὁ Anführer von fünfzig Mann: GregNazPG 37,478A. PsChrysMarth 705. AndKais 226,5. VPhilaretos 127,1. LeoTact III 988A. PraecMil 1,9.— TLG; LS, L, Stam -ος; pentecontarchus/-cha TLL.

πεντηκονταρχία, ἡ Amt eines Anführers von fünfzig Mann: Pollux I 119.— LS, TLG, RBLG-Sup, Stam.

πεντηκοντάς, ἡ Schar von fünfzig: AstSoph 155,27. ProclTim III 261,22.25. NicephPit IV 322,20. TheodosDiac 177. PraecMil 1,142; 56,146 (Nic. Uran.).— LS, (L), TLG, Stam.

πεντηκοντάσχοινος fünfzig σχοῖνοι lang: Ptol. Geogr. I 12,8 (Müller).

πεντηκοντατέσσαρες vierundfünfzig: Procl-Tim II 31,10.12; 176,9. JoSecl 247,77. (-τέττ-) PselPhil II 4,19.— LS.

πεντηκοντατρεις dreiundfünfzig: CyrAlJo III 161,2. AASS Nov III 41A (Pass. Galact. et Epist.).— LS, TLG.

πεντηκοντέρετος mit fünfzig Rudern: ναῦς ScholII Π 170b.

πεντηκόντηρος mit fünfzig Rudern: νῆες PhotBib 232b17. (subst.) Fünfzigruderer: Suda μ 747.— LS -ερος; LS, Stam, RBLG, AhrwMer -ορος.

πεντηκοντόδραχμος fünfzig Drachmen wert: ἐπίδειξις ScholArK I 3,1,91,7 v.l.— LS, TLG -άδραχμος.

πεντηκοντόπαις s. πεντηκοντάπαις

πεντηκοντόργυιος fünfzig Klafter hoch: ὕψος TzetzHist IX 570.581.— LS.

πεντηκοντούτης fünfzigjährig: Pollux I 56. Galen V 14; X 814. (fem.) -οὔτις Simoc III 9,5. DeLeg 179,31 etc. Suda π 982. Zonar V 581,10.— LS, TLG, Tgl, Stam.

πεντηκοντός, ἡ ? Einheit von fünfzig: Schol-Od I 120,2.— Tgl s.v. -στός.

πεντηκόντωρος mit fünfzig Rudern: ναῦς TzetzHist IX 867.— LS -ορος.

πεντηκοσιοστοόγδοος *der fünfhundertachte*: PsElias 8,19.

πεντηκοστάριον, τό *Pentekostarion* (Buch für die Liturgie von Ostern bis Pfingsten): PR 5. MM IV 202 (a.1192). ABatop 15,154 (a.1247). -iv MM IV 57 (a.1232/3). id. ALavra 147,16 (a.1375). id. NeilDam 150. *nach dem 50. Psalm gesungene Hymne*: MR I 181; III 471. Horna-Anal 32 (Germ. II). -ι Stathes III 768.— Duc, KumN, Stam, ODB, Bergotes, Clugnet.

πεντηκοστάριος, ό *Pfingstwind*: NautByz 172,27.28.

πεντηκοστένατος *der neunundfünfzigste*: Psel-Poem 1,175.

πεντηκοστόγδοος *der achtundfünfzigste*: Psel-Poem 1,170.

πεντηκοστοδέυτερος *der zweiundfünfzigste*: PselPoem 1,141.

πεντηκοστοέβδομος *der siebenundfünfzigste*: ScholDioph 701,750.

πεντηκοστόεκτος *der sechsundfünfzigste*: PselPoem 1,161. Tannery 122,22.26.— LS.

πεντηκοστοπεμπτημόριον, τό *der fünfundfünfzigste Teil*: ScholEucl V 2,344,9.

πεντηκοστόπεμπτος *der fünfundfünfzigste*: PselPoem 1,150.

πεντηκοστόπρωτος *der einundfünfzigste*: PselPoem 1,132.— LS.

πεντηκοστότριτος *der dreiundfünfzigste*: PselPoem 1,146; 54,659.

πεντηκοστός, ή *der fünfzigste Teil* (als Abgabe): CantHist III 81,5.— (LS, LSSup); vgl. -στή LS.

πεντήντα *fünfzig*: InscrApam 126,12 (a.585). StevPal 14 (a.1144).— LSSup, Karan.

πεντηντάριος *zu fünfzig Reihen*: βινιάλια Trinch 30 (a.1033). -λιον 37 (a.1039).— Car.

πεντίτης, ό *Mitglied des Kollegiums der Fünfmänner*: Cusa 371. -ντης 369.375.— Car.

πεντόροβον, τό *Pfingstrose, Paeonia*: DelAn II 335,14; 356,7; 365,27; 376,19. πεντάροβον 309,20. πεντορόβιον 316,22; 425,23.— LS, LSSup -βος; TLL -bos.

πεντόροφος *fünfstöckig*: LudwAnek 110,17. οἶκημα AnnaR 501,49.— πεντώφ. LS, Stam.

πεντόφθαλμος *fünfüugig*: BergAlex 130, 6.

πένω *vorbereiten, herrichten*: Herod I 449,22; II 565,6 etc. TheodGramm 72,18. JoGeo 350,31. LudwAnek 80,13.20; 150,9.— TLG, Tgl; LS, LSSup πένωμα.

πέξις, ή *Kämme, Scheren*: Hesych ο 926 (pl.). π 1420.

πεπαγιωμένως *fest, bestimmt*: ACO III 14,5; 230,27 (a.536).— παγιώω LS, L.

πεπανόπτωχος *bettelarm* ? PhilogD 106.

πεπανός *zart, fein, lecker*: συναγοίδα ProdEid IV 179.— (LS s.v. πέπανος; L, TLG, PLP), AndrArch.

πεπανότης, ή *Reife*: MakMagn 172,3.

πεπαρήθιον, τό ein Maß: PSI V 535,6 (ptol.).— RBLGSup; (PB -ιος).

πεπειραμένως *erfahren*: Suda ε 1012 = Ps-Zon 708.

πεπειρότης, ή *Reife*: PsArPlant 827a21. 829b9.

πεπειροῦμαι *reif werden*: -νται οί καρποί PsArPlant 829b38.

πεπελά (slav. pepelŭ) *Asche*: τέφρα ή στακτή, ιδιωτικώς π. ScholArK I 3,2,40,1083fa.

πεπεμμένος ? *ausgereift*: SalConst 28 (an falso pro πεπεισμ. ?).

πεπερασμένως *gänzlich*: Alex. Aphr., CAG Suppl. II 2,88,11.— L, TLG; Stam -ος.

πεπεράτον, τό *Wein mit Pfeffer*: CollMonac 695.— LS, TLG.

πέπερι, τό *Pfeffer*: Galen XIV 342. Erm-Anecd 253. EpBib 10,1. ππέριν Hippiatr II 284,4.6; 291,24; 304,18 etc. id. ProdEid III 192, IV 212. CorpGloss. πέπεριν DeAdmImp 6,8.— TLG, KrMel B 167; πέπερι LSSup, RBLG+Sup, Stam; s. πίπερι.

πεπερία, ή eine Pflanze: ήρουγγίου όίξα της -ίας DelAn II 383,3.

πεπερίνον, τό (-ος, ό) *Pfefferpflanze*: -ίνου τό φυτόν, άφ' οῦ τό πέπερι EutekNik 48,15.

πέπερις, ή *Pfefferstrauch*: TextPlant 1,1.7.— LS, TLG.

πεπερίτης, ό eine Pflanze: ήρούγγιον π. DelAn II 313,21.

πεπεροειδής *pfefferartig*: Miller: cod. Par. 2286,12r.— Stam.

πεπεροζουμαίος, ό *Pfefferbrühe*: MunCopt 173,27.— LS -όζωμος.

πεπεροζύμινον, τό *Pfeffer mit Kreuzkümmel*: Hieroph I 243 = II 244.

πεπεροπαστάριον, τό *Pfefferbüchse*: Dieth-Lese III 154.— LSSup.

πεπεροτριπτης, ό *Pfeffermühle*: ProdEid III 188.192.194 (v.l. ππ. vel πιπεροτριφτης).

πεπίγγιον s. **πιπίγγιον**

πεπιεσμένως *fest*: Galen XIII 990.— (πεπιασμένως LS).

πεπλαστουργημένως *falsch, fälschlich*: TheophCont 605,19 = JoGen 11,41.— πλαστουργέω LS, L.

πεπλατυσμένως *ausgedehnt, ausführlich*: Pi-traSpic IV 482 (ca.1100). TzetzHist III 34; XII 701. GMet 369.— LS (Tzetz.), TLG.

πεπλεγμένως *verstrickt*: πλέκεσθε LascEp 212,5.

πεπληροφορημένως *mit voller Gewißheit*:

MakSym I 242,29. MichAttDiat 65,794. Theophyl II 33D.— L, RBLG.

πεπληρωμένος *vollständig*: EusIs 139,6.— LS, TLG, Tgl.

πεπλίτις, ἡ eine Mohnart: EutekNik 47,3.

πεπλογέριος, ὁ *Weber*: οὔτε χαλκεὺς οὔτε π. NeophSyng IV 139,6.— Vgl. γέριος DGE.

πεπλομαρογαρόστρους *ein Gewand mit Perlen von Muscheln tragend*: PoemMor 39.

πέπλον, τό (*Kleider*)*stoff*: λέγεται τὸ βλατίον MillLex 276,554. τὸ μήπω τμηθὲν καὶ ῥαφὲν ἱμάτιον LudwBatr 278,28.— LS (heterokl. Pl. -α), L, Stam ὁ -ος.

πέπλος, τό *Schleier, Vorhang*: τὰ ἱερὰ πέπλη VStephJun 144,23.

πεπνυμένος *verständlich*: Io. Stob. III 34,19 (Hense-Wachsmuth). EustOd II 330,18.— TLG; LS (s.v. πέπνυμαι), RBLGSup, AndrArch -ος.

πεποθημένος *sehnsüchtig, sehnsuchtsvoll*: JoDamPG 96,449 = 517D. ThStudEp 208,27.

πεποημένος *passend gebildet*: KommJo 160,10. EtymGen II 494,13.— LS, TLG.

πεποιθῶς *mit Überzeugung*: τὸν π. εἰκονουργήσαντά με ThStudIamb 93,2.

πεπολλαπλασιασμένος *vervielfacht*: GennSchol V 94,20.— πολλαπλ. LS.

πεπονάτος *aus Melonen(samen)*: τροχίσκος PaulAeg I 196,22; 325,5; σμῆγμα II 326,17.

πεπόνη, ἡ *Melone*: πολλαί -ναι Alexanderged 4783.

πεπονηρευμένος *böse*: HalkDec 36,139.

πεπονθότως *leidend*: ScholDem I 211,9. RhalPot VI 510 (Matth. Blast.).

πεπόνιον, τό *Melone*: Hieroph II 594. Theoph-Nonn 105 (I p.328). AlexΓ III 368,4. ErmAnecd 249,261. -όνιν SB I 4483,12 (a.621). id. ProdEid II 65-3 (H). GlykStich 266sq. -όνην Alchim 330,25sq. -όνιον Arcad. 14,1 (Schmidt, Ienae 1860). id. MonMam 277,33. Ideler II 260,34; 264,5. -όνιν BoissAn IV 397,626.— LSSup, PHI, TLG, Somav, LexPont, Stam -ι(ον).

πεπονόσπορος, ὁ *Melonensame*: DelAn I 638,5. -ον CodAstr XI 1,115, f.27.— Stam; πεπονόσπορον Somav.

πεπορευμένος *der Reihe nach*: NeophSyng IV 267,47.

Πεπουζῖται, οἱ eine montanistische Sekte: ColTrip 73,3. NChonPan 51,19.— L.

πεπραγμένος (< πράττω) Philes II 105 app. (Cyrilli lex.).

πέπτης, ὁ *Bäcker*: PLBat XIII 15,7 (a.435).— LSSup; vgl. μαζοπέπτης LS.

πέπτος *fünfter*: GuillCorp V App. III 41 (a.1122). Trinch 476 (a.1270). VMax 46,1 cod.— Achilles, Sathas II; πέμπτος LS, Car; πέφτη Karan, LKN s.v. πέμπτη.

πεπυκνωμένος *verdichtet, dicht*: Suda β 589.— Tgl (= -μένος JoChrysPG 55,677,2); vgl. πυκνώω LS.

πεπόνιον s. **πεπόνιον**

πεπόπουλον, τό (an recte πεπονόπουλον ?) *Melone*: Galen XIV 546.

πέρο (< ὑπέρο vel περὶ) *für*: cum gen. Cusa 412 (a.1116). 484-5 (a.1168). Trinch 190 (a.1147).— Vgl. πέρι Karan, Rohlfs.

πέραθεν *gegenüber, jenseits*: Δανούβεως De-AdmImp 42,18. Ἰστρου Suda σ 634. Εὐφρότου NicPhoc XXIII 8. ἡ πέραθεν *die andere Seite*: SynaxCpl 561,35. ἡ πέραθε γῆ VAlex 63,9. πέρανθεν τοῦ τράφου PK 609.— (LS), TLG, (Stam, LexPont).

περαία, ἡ *Überfahrt*: ἐπιβάς τινι τῶν εἰωθότων τὴν -αίαν ποιεῖσθαι πλοίων AASS Nov IV 636A (V. Constantini).— (LS s.v. περαῖος, PB, Duc, LexTsak).

περαιπτόριος s. **περεμπτόριος**

περαιώσις, ἡ *Beendigung, Vollendung, Abschluß*: Hesych α 5578. MaxThal XLIX 252. JoDam V 270,6. Mansi XII 1131B (a.787). Th-StudEp 446,22.— (LS), LSSup, L, TLG, Tgl, RBLG, Stam.

πέραμα, τό *Ort zur Überfahrt, Passage*: Th-StudCatM 6 (p.33). SynagLex 410 π 567. De-AdmImp 9,66.68; 28,21.26. *gegenüberliegender Ort*: DelStyl 41,30 (pl.). -αν τοῦ βασιλικοῦ δρόμου PK 967. *Übersetzen, Fährschifferei*: νὰ μετερχόμεν -αν ProdEid III 197-16 (P).— LS, LSSup, L, TLG, Tgl, RBLG, Duc, LexMor, (JaninCpl), Somav, Dem, Stam.

περαμάρι, τό *Fährboot*: SchreinFin 4,45 (a.1470/1).

περαματικός *überseeisch*: δικαστήρια Balsam II 133C. σύνοδος 265B-D. μέρη Mansi XVI 481A (a.869/70).— L, Duc, (TLG).

περαμάτιον, τό *gegenüberliegender Ort*: DelStyl 41,12 (pl.).

πέρανθεν s. **πέραθεν**

περαντάδες, οἱ *überseeische Völker* ? Tzetz-Hist XII 879.

πέρας, τό *Urteilsspruch*: λαμβάνειν ScriptOr 167,19.— LS, (LSSup, L, Stam).

περασία, ἡ *Auswanderung*: NeophSyng I π 33,2.— (TLG, PB); GianKypr, (Dem) -ιά.

πέρασις, ἡ *Furt*: AMedin 26,10 (a.1066/7).— (LS, TLG), Tgl.

πέρασμα, τό *Ende*: GrammGr I 3,492,8. Hesych κ 3130.— (SkubOl 431, Somav, Dem).

περασμός, ὁ *Ende, Grenze*: EphrSyrP I 71. GrNyssPG 44,1225B. GrNyssOp II 210,10. DidymEecl 123,4.— LS, TLG, Stam.

περαστός *passierbar*: JoGeo 293,28.— (Stam); περατός LS, TLG.

περαταριά, ἡ *Fähre*: SchreinChron 300,13; 306,18.— SchreinChron III 82, A.24; (Somay, Dem), KahAbend 415,167.

Περατεία, ἡ *gegenüberliegendes Land* (= nördliche Schwarzmeerküste, Krim): Zakyth-Chrysob 175. ADion 4,2 (a.1374). -ία Schrein-Fin 1,95.103.122 etc.— PHI (Chr. Inscr.), PLP, SchreinFin 34.

περατικός *gegenüberliegend*: μοναστήρια ScriptOr 301,30; 312,13. μέρη GMon 728,16; θέματα 772,9. τάγματα TheophCont 142,7. δῆμος DeCerV I 9,1.24; 10,3 etc.— (LS, LSSup), L, TLG, Tgl, (GianKypr), Stam.

περατοειδῶς *auf begrenzte Weise*: ProclTheolPI III 47,5.— LS -ής.

πέρατον, τό *Erlaubnis*: DeCerTM 11,5.12; 23,62 etc.— TLG, KukBios III 55,62; (LS, L -ος).

περατοποιέω *das Ende bilden*: ScholArat 64,9 = CommArat 341,4.

περατοποιός *ein Ende machend*: ProclOpusc 25,32. IsSebDorn 28,10.

περατοτόμον, τό ? ein medizinisches Instrument: Severus iatrosoph. 48,1 (Dietz).

Περγαμόθεν *aus Pergamon*: APApp I 215,2.

πέργεις, οἱ *kleine Vögel*: BZ 2 (1893) 508.— Vgl. πέργουλος LS, LSSup.

περγλίνα, ἡ (< ital. berlina) *Halseisen*: ScholArK III 4b,168,606a.— μπερλίνα Kr; barlina/berlina DucLat.

περγουλέα, ἡ (lat. pergula) *Weinspalier*: GuillCorp IV 395 (ca.1050).— Car; Dem -ιά.

πέργουλον, τό (mlat. pergulum, altital. pergolo) *Kanzel*: Syrop 252,14; 498,18; 530,24.— Blaise II, REW 6412.

περδικαία s. **περδικία**

περδικατούρος, ὁ (lat. praedicator, ital. predicatore) *Dominikanermönch*: FedLett 2,52 cod. CAcroPep 93,47. περδεκατούριοι Doss-Lyon 459 tit.— Blaise II; s. προδικάτωρ.

περδικάτωρ s. **προδικάτωρ**

περδικία, ἡ *Parietaria judaica*, *Mauerglas-kraut*: π. βοτάνη Galen XII 887. EEBΣ 7 (1930) 353,5.12. = ἑλξίνη DelAn II 312,11; 323,13; -έα 345,15; -αία βοτάνη 422,8. -αία DaremNot 149.

περδικιάς, ἡ *Parietaria judaica*, *Mauerglas-kraut*: Galen XIV 397.415. AëtOl II 227,16. AlexTrall I 471,5 etc. PaulAeg I 136,6 etc. TheophNonn 82 (I p.282).— LS, TLG, Tgl, RohlfS; TLL -cias.

περδικιδής, ὁ *junges Rebhuhn*: EustII II 720,2. EustOd II 147,13.— (KumN -ίδης).

περδίκιν, τό *Rebhuhn*: PolemSched 299.— LS, LexMor, LexPont, AndrArch, Dem -ι(ον).

περδίκιος, ἡ *Parietaria judaica*, *Mauerglas-kraut*: AëtOl I 228 6; II 422,20. -ος βοτάνη Galen

XII 494 etc. Hippiatr II 149,12.— LS, Tgl (s.v. -ιον), TLG.

περδικίτις βοτάνη, ἡ eine Heilpflanze: Aelian II 461,14.31 (Dem. Pepag.).— Vgl. -ίτης LSSup.

περδικομαχία, ἡ *Rebhuhnkampf*: TzetzAr I 211,26.

περδικούλιν, τό *Parietaria*, *Glaskraut*: Test-Med 553,42.— Dem, Pankal, Heldreich -ούλ(λ)ι.

περδικούριον, τό *getrocknete Feige*: -ια τὰ ἰσχάδια DelAn II 295,7. -ια αἱ ἰσχάδες DelLex 83,32.

περδουελλίων, ἡ (lat. perduellio) *Hochverrat*: Dio Cass. 37,27,2.— RBLGSup.

πέρδω *furzen*: Herod II 800,14; 801,15. Suda β 261. PselPoem 22,36.— TLG; LS -ομαι.

πέρδω (lat. perdo) *verlieren*: Ῥωμαῖσσι γὰρ πέρδεν τὸ ἀπὸλλειν λέγεται EtymGud 461,29.

περεάζω s. **ἐπερεάζω**

περεβρίς, ἡ ? ἡ χλωρὰ σαῦρα DelAn II 295,14.

περεγρῖνος (lat. peregrinus) *ausländisch, für Ausländer*: POxy XLI 2951,27 (a.267). πραιτώρ LydMag 60,5. ThAntec I 6,4 app. (subst.) *Ausländer*: Mansi XVI 369E (a.869/870). Bas B 509,8. Zepos IV 308 ζ. *Pilger* (Kreuzfahrer): AnnaR 421,66; 423,38. EuangSem II 52 (a.1213). KonstFried 134,1. πελ. AnnaR 421,66 v.l.; 423,38 v.l. id. ProdEid I 257; IV 152. KonstFried 134,1 v.l. μπελ. Syrop 294,8 v.l.— PHI, TLG, RBLG+Sup, Duc, FontMin VIII 439, TriantLex, LexMor, (PB, PLP); πελλεγρῖνος Stam; Nierm, REW 6406.

περεμπτόριος (lat. peremptorius) *peremptorisch, abschließend, endgültig*: Bas A 442,26 app.; B 1371,5; 1372,12.17. FontMin VI 54,1; VIII 321,75. παρεμπτ. Bas A 2413,9 app. (Tipuc.). id. FontMin VIII 320,40. παρεμπόρ. FontMin III 9,207. περαιπτόριος KonstFried 55,12 (περιεπτ. v.l.).28; 84,11sq. (περεπτ. v.l.).— RBLG, FontMin VIII 439, TriantLex.

περεμπτορίως (= lat. peremptorie) *abschließend, endgültig*: CodMes 17,6; 62,17; 80,22.

περεννίως (< lat. perennis) ? *das ganze Jahr über, fortwährend* ? Viteau 31. περεννικῶς 32.— Vgl. Περέννιος PB, TLG.

περέσιν, τό (< ὑπηρεσίον) *Abort (brett)*: Tzetz-Hist schol. XIII 620a.— Vgl. ὑπηρεσίον (LS), Kuk 326, Suda v 431; (ὑ)περεσία TLG, AndrArch, Dem.

περέχυμαν, τό *Überguß, Sud*: ProdEid IV 173 (v.l. περιχυμα).— Spanos; Stam -μα; περιχυμα LS, Stam.

περεχύνω s. **περιχύνω**

περεχύτης, ὁ *Bademeister*: DelStyl 221,7 (V.

Luc. Styl.). ProdEid II 51-1 (H).— περιχ. LS, LSSup, L+Add, TLG, Tgl, Duc+App I, RBLG, BergerBad 123, KukBios IV 185.

περηφανία, ἡ (< ὑπερηφανία) *Hochmut*: Sym-Hym 52,135 v.l. pro ὑπ. DellPoiem A' 312 etc. περηφάνεια *Erhabenheit*: ProdEid I 8.— Dem.

περί (cum acc.) *über*: KypTyp 3,17; 7,7.10. als: ὀλιγότερον περί τὸ πρῶτον CatAlch III N 13.— (LS, LSSup), LexMor, (Stam).

περιαγγελία, ἡ *Nachricht*: ArethMin I 217,1. GennSchol III 335,8.

περιάγγεμα, τό *Botschaft, Nachricht*: Palam III 268,26; 452,13.

περιάγγελτος *verkündet*: JulHiob 114,10.

περιαγείρω (*ringsum*) *versammeln*: Synag-Lex 538 a 193. -ομαι *sich versammeln*: NicephAp 548C.661A.— LS, TLG, Tgl.

περιαγκαλίζομαι *umarmen*: WangCos 96 (pass.). ἐντάφια NBasOr 48,2. εἰκόνα DobChrist 247,19.— Dem (-λω).

περιαγκωνέω *die Hände auf den Rücken binden*: Sym II 1001C.

περιαγκωνίζω *die Hände rückwärts binden, mit den Händen hinter dem Rücken fesseln*: Dio Chrysost., Orat. 32,90 (pass.). AASS Nov IV 334D etc. (pass.). ἀθλητήν 355C (Sym. Met.). τὰς χειρῶν -ίζεται LatMen I 6,1.— LS, LSSup, TLG.

περιαγκώνισμα, τό *das Binden der Hände auf den Rücken*: SynagLex 395 π 321.— LS (Phot.).

περιαγχιστεύω *sehr nahe verwandt sein mit*: τῇ βασιλικῇ φυλῇ CosVestZa 261 c.2.

περιάδω *bekanntmachen*: γράμμα AmphIcon VI 34. PhotEp 13,9 (pass.).— LS, TLG, Tgl, Stam.

περιάθρησις, ἡ *Betrachtung von allen Seiten*: Pollux II 54. ScholThuc 271,6. StilbMand 7,14.— LS.

περιαθροίζω (*ver*)*sammeln*: VTheol 334,5 (pass.); 404,9. MunLet 183,9. NicephEp 196A. NicephAp 556B. NicephOp 55,2. VStephJun 89,22.— TLG; LS -ομαι.

περιαθροισμός, ὁ *das Versammeln*: Apollinar., Cat. in Ierem. II 583D (Ghisler, Lugduni 1623).

περιαίρεσις, ἡ *Wegnahme von Gütern*: Bas B 727,33; 728,34.35.— LS, (L), RBLG.

περιακκίζω *streicheln, verwöhnen* ? ἰχνηλάτας -οντες σκύλακας JoMaurBar 44a.— S. ἀκκίζομαι s.v. κανακίζομαι.

περιακμάζω *besonders blühen, hervorragen*: πλούτῳ Suda π 2303.— Tgl, TLG.

περιακτέον *man muß herumführen*: τὸν ἵππον Pollux I 203. κύκλον ProclTim II 261,22.— LS, TLG.

περιάκτης, ὁ *Hausierer*: Bas A 870,1 (= circitor Dig. XIV 3,5,5).— KumN, Stam; vgl. περιάκτρια LSSup.

περιακτικῶς *wie (ein) Hausierer*: ἀγόμενος ThStudThe 274 c.8. ἀγόμενοι ThStudCatP 2,46 (p.6). id. 13,37 (p.47).

περιαλάομαι *umherirren*: ACO II 1,2,21,19. NicephAnt 501B. NicephRef 76,5. BasilMinSch 78,9. TzetzEp 150,9,24. LampPal I 162,5; 197,23 (Io. Eug.).

περιάλγεια, ἡ *heftiger Schmerz*: NChonHi 191,7.

περιαλγύνω *betrüben, verletzen*: MM V 140 (a.1079). JoMaurBar 45a (pass.).— Vgl. -γέω LS.

περιαλίνδω *herumwälzen*: περικυλίσας περιαλίσας ScholArK II 1,7c.— Vgl. ἀλίνδω LS.

περιαλλάττω *umwandeln, verändern*: JoChrys-PG 48,895,48.

περιαλώνιν, τό *Tenne, Dreschplatz*: AVaz 79, 32 (ca.1260).

περιαμαξεύω *ringsum befahren*: NBasOr 7, 19 (pass.).

περιαμαρτιάζω *ein sündhaftes Opfer bringen*: LXX Ez. 43,20 app.— LS -τίζω.

περιαμματοποιός, ὁ *Hersteller von Amuletten*: BenSbornPril 80,3.

περιαναιρέω *aufheben, wegnehmen*: φραγμὸν SylTact 53,4.— LS.

περιαναλαμβάνω *umgeben, umschließen*: τὸ -ανειληφὸς καὶ περικαλύπτον ScholOd II 522,12.

περιανάπτω *ringsum anzünden, in Brand stecken*: MunLet 35,14; 153,8.

περιαναστρέφομαι *geschäftig sein*: ἀμφίπολα: -φόμενα RhetLex 106.

περιανατίθημι *umlegen, aufsetzen*: αὐτῷ τὸν στέφανον καὶ τὸ διάδημα LampPal III 172,26 (s.XV).

περιανθέω (*ringsum*) *erblühen lassen*: τὰς ἀπίδας Choric. Gaz. 12,23 (Foerster-Richtsteig). τῶν ἐγκωμίων τὸν κόσμον LeoLog 176; cf. Byz 70 (2000) 17. (intr.) *erblühen*: PselOr 3,101.— LS; vgl. -θίζω L, TLG.

περιανοίγω *ganz öffnen*: NeophSyng IV 295, 49.— LS.

περιάντλησις, ἡ *Übergießen*: πλούτου Meth-Theoph 7,25. ὁδοοστάγματος JoChort 179,69.

περιάντλος *überströmt*: RegelFont 193,5 (Greg. Ant.). GregAntEpit 152,18.— Vgl. ὑπέραντλος LS.

περιαπέροχομαι *verscheiden*: VIgnat 557C.

περιαπλώω *ausbreiten*: Hesych π 1809x. Test-Sal 49*,12. GeorgTorn 160,22 (med.-pass.).— LS, L, TLG, AndrArch, LexPont.

περιάπτης, ὁ *Hersteller von Amuletten*: Balsam I 1392C.

περίαπτος *umgehängt*: Cyr. Alex., StT 158 (1952) 186,6. PselPhil I 34,41.104. RegelFont 323,4 (Basil. Achrid.).— LS, Tgl, Stam; RBLG-Sup -ov.

περιαργέω *untätig bleiben, zögern, verweilen*: VBarb 54. Pach I 269,2; II 343,8 (cum inf.). *verzögern*: τὴν περαίωσιν Pach IV 571,26.— L, TLG, Dem.

περιαργία, ἡ *Untätigkeit, Verspätung*: ABator 49,45 (a.1317). PRK II 115,17 (a.1338/9). DelAn I 534,11. *Zeitabschnitt*: = περίοδος Lex.Vindob. π 28 (Nauck).

περιαρθρόω *befestigen, zusammenfügen*: Aspas., CAG XIX 1,19,18. PsalmKat II 342,16 (Didym.). ThStudCatM 64 (p.446). MiChon I 59,19. MelGal 422,49; 465,34.— TLG, Tgl.

περιαρκέω *reichen, andauern*: AkakSab ρπη 73.

περιαρπάζομαι *rauben, plündern*: χορήματα καὶ σώματα Kinnam 119,7.— Stam -ω.

περιάρπακτος *ergriffen, sehr begehrt*: PselPaneg 15,92. PselMin II 224,17. PselChron VII 66,3. PselMB IV 355.

περιάρπαστος *sehr begehrt*: ὑπὸ πάντων CramOx II 176,9 (G. Choerob.) = EtymGudSte 113,1.— L.

περιαρρωστέω *sehr krank sein*: EustOp 337,61.

περιάρχω *ringsum herrschen*: GAKrop I 227,5 cod.

περιάσμενος *sehr zufrieden*: Sym I 1089B.

περιασχολέομαι *sich beschäftigen mit, sich hingeben*: φροντίσιν VTheoph 19,11. μέθην καὶ οἰνοφυλγίαν HolobOr I 16,7.— LS -έω.

περιάσχολος *sehr beschäftigt*: HalkChrys 176.343.— L.

περιαυγίζομαι *erstrahlen, leuchten*: Lapid 153,10,2 v.l. pro -άζομαι.— LS, L, Stam -άζω.

περιαυλακίζω *ringsum pflügen, durchpflügen*: πεδιάδας ManasL 3972.

περιαύλειος *umfriedet*: αὐλή NChonPar 719.

περιαυλέω *umtönen*: τὰς ἀπάντων ἀκοῶς NGreg II 971,4.

περιαύλιον, τό *umfriedeter Hof, Vorhof, Einfriedung*: SynaxCpl 939,10. VBasVes I 43. VBasVil 32,8. Trinch 11 (a.1000). 25 (a.1032). 42 (a.1045). AIv 52,357,379 (a.1104). JoPhocas 542B.545D.— TLG, Stam; vgl. περιάυλον LS, TLG, Tgl, RBLG, KukBios IV 313.

περιαυλίτιζιον, τό *kleiner Vorhof*: AIv 52,342 (a.1104).

περιάυλος, ὁ *umfriedeter Hof, Vorhof*: VBasVil 126,31.— LSSup, Pankal.

περιαυξάνω *stark vermehren*: εὐκλειαν NeophSyng III 264,55.

περιαυτίζω *von sich selbst reden*: JoApok-Bees 49,38; 51,39.— LS, L, TLG -ομαι.

περιαυτισμός, ὁ *Selbstbezogenheit*: KamArs 1. PachDecl 3. BoissAn V 353 (G. Pach.).

περιαυτολόγος *über sich selbst sprechend*: ScholAristid 344,17. EustPind 19,14. EustOp 8,53.— L (-όλογος), TLG, Stam.

περίαυτος *selbstgefällig*: GrNyssOp I 30,5. JulHiob 2,18; 122,16; 197,6. DidymJob 260,6; 283,32. CyrAIPG 72,677C.— RBLGSup.

περιαυχενίζω *am Hals umgeben (fesseln)*: κλωϊῶς Sym II 109A.1009D (pass.). κλωϊῶ Krumb-Georg 70,14 (pass.). ἀλύσει Theophyl IV 209C (pass.). RegelFont 158,3 (Mich. Rhet.).— Vgl. -χένιος LS.

περιαύχημα, τό *Zierde, Stolz*: HalkIned 34, 6.

περιαφάομαι *umfassen*: ὄπλα LeoLog 248.— Vgl. ἀφάω, ἐπαφάω LS.

περιαγλύζομαι *umnebelt (verdunkelt) werden*: σκότῳ διδαγμάτων NicephRef 77,12.

περιβαμβαίνω *laut (mit den Zähnen) klappern*: τοὺς ὀδόντας -ων MichItal 171,2. τοὺς τῷ δέει -οντας NChonHi 308,11.— Vgl. βαμβαίνω LS.

περιβαρίς, ἡ *ein Damenschuh*: Pollux VII 92. TzetzAr II 686,4.— LS (pl.), RBLG.

περιβέβασις, ἡ ? PBodI 93,7 (s.II-III).— Vgl. βέβασις LS.

περιβιάζω *zwingen*: αὐτόν VGrAgr 693B. ETornBr 67,25. LexSynt 57,132.— LS.

περιβιβάζω *aufsitzen lassen* ? LexSynt 57,131.— LS.

περιβιβασμός, ὁ *Verlegung, Hinwendung* ? εἰς τέχνας καὶ δουλείας TanRab 363,11.

περιβλάπτω *schädigen, schaden*: τινά VPet-Ath 35. ScholNicTher 273,4 (pass.).— L.

περιβλαττωμένος *mit Seidenborten geschmückt*: καμίσιον OikList 127,2 (Philoth.).— Vgl. ὑποβλαττωμένος.

περιβλεμμα, τό (= περίβλημα ?) *Umhang, Gewand* ? τῷ -έμματι ἀποφράττειν τὴν ὄσφρησιν αὐτοῦ VAndR 321 app.

περιβλεπτεόν *man muß genau beachten*: The- mist., CAG V 2,47,26; 3,80,6. ThStudCatM 86 (p.611).

Περιβλεπτηνός *aus dem Peribleptos-Kloster* (in Kpl): TheophylEp 101 tit. Hermes 34 (1899) 361,11 = MercVat 293,230v (-ινός). PlanEpist 103,23.— TLG (Name).

περιβλητικός *der Einkleidung, die Abrundung der Periode betreffend*: ScholDem II 13,4. Syrian 71,24; 72,17.— LS, TLG.

περιβλητος *gewappnet mit*: τὴν ἀρετὴν Sym I 317C. -ός *umgeworfen, umgetan*: GregAntEpit 176,5.— (L).

περιβοηθέω ? (*dabei*) *helfen*: τοῖς φίλοις Athen. Deirp. 3F f.l. pro παραβ. (p.6 app. Desrousseaux). JoScylCo 136 f.l. pro παραβ.

περιβοηθεύω *zu einem Graben öffnen*: JoChrysPG 59,579. NBasProg 52,93. λαγόνας KinnamEthop 76.

περιβοηθόω *ringsum umgraben*: CorpGloss. — LS (pass.).

περιβόλαιον, τό *Einfriedung, Umwallung*: τοῦ ἱεροῦ Marc. Diac., V. Porph. Gaz. 80,2 (Grégoire-Kugener). κήπου Achmet 109,17 v.l. *Garten*: EngPatm 50,115-7 etc. (a.1073). GuillCorp II App. I 10 (a.1139). — LS, (L), OrITraul, Car.

περιβολέω (< περιβολή) *umkleiden*: τὸ βέλος ... -λούμενον MiAnchLog 77. — S. -λόω.

περιβόλη, ὁ *Garten*: Trinch 94 (a.1106). CodMes 174,24. — Car.

περιβολικός *umkleidend, ausführlich* (von der Rede): PselGreg 52. κάλλος Walz VI 349,3 (Io. Sicel.).

περιβόλιον, τό *Einfriedung*: κήπου Achmet 109,17. *Garten*: DöBeitr 115,26. GuillCorp IV 147,338 (ca.1050). AIV 43,34 (a.1085); 52,339,455 (a.1104). ALavra 59,9-11 (a.1110). -iv VJoXen 57,77. ProdEid I 83. Trinch 237 (a.1173). -i GuillCorp V 40,35 (a.1186); 48,21 (a.1222/3). DarOb 21,35. DiegHier 5,3. — LS, TLG, Tgl, Duc, Somav, Dem, LexPont; perivolia Blaise II.

περιβολίτζιν, τό *kleiner Garten*: APantel 2,19 (a.1033/34). MM VI 244 (a.1119-28). — Erotop; LexTsak -λάτσι.

περιβολίτζον, τό *kleiner Garten*: Cusa 92,93 (a.1236). 95 (a.1239). CodMes 38,13. — Car.

περίβολον, τό *Garten*: CodMes 103,4; 125,26. — (LS, LSSup); Car.

περίβολος, ὁ (*Obst*)*garten*: AIV 9,42. κήπους καὶ -λους 44 (a.995). DemChom 42,12,62. — (LS, LSSup, RBLG, Duc, Stam, PLP, Stam).

περιβολοτόπιον, τό *Garten*: AProdB 164,9 (a.1339?). ALavra 125,6 (a.1346?).

περιβολόω (< περιβολον) *einfrieden*: πόλιν NeophSyng III 524,274. — S. -λέω.

περιβομβάω *umsommen*: μελίσσας -ώσας HalkChrys III 45 p.207 = PallChrys VIII 112 app. — LS -έω.

περιβόμβησις, ἡ *Umsommen, Umdröhnen, Erdröhnen*: διδασκαλίας NicephEp 196A. Boiss-AnNov 334 (Io. Eugen.). SpyrLaur 419a (Theod. Agall. ep.15).

περιβομβίζω *umsommen, umdröhnen*: με JoChrysPG 59,617,39. αὐτόν AesP 105,14.

περιβόρειος *im Norden, nördlich*: μέρος TzetzHist VIII 750.

περιβόσχω *ringsum weiden*: ἵππους Simoc III 1,13. — Stam; LS -ομαι.

περιβουκολέω *ringsum nähren*: ἐλπίδας PachF III 155,16; IV 577,25; 629,4; 673,18. — L.

περιβουλεύω *überlegen, planen*: -λεύσωμεν ScholOd II 628,9 (= πέρι β. Hom. Od. 16,234). δολίως Macar. Chrysoceph., PG 150,232A (cf.236D). (med.) Schol. Od. α 76 (Ludwich).

περιβραδύνω *sich verspäten, zögern*: ἐκπερᾶναι τὸ χρέος AnHier IV 363, v.461 (Nic. Call. Xanth.).

περιβράσσομαι *ringsum brausen (erschüttert werden)*: γλυκεῖ -μενοι γέλωτι NChonHi 648,53. *ganz sieden (erhitzt werden)*: -ομένου τοῦ σώματος Sym II 601B. — L -ω.

περιβρέφος, τό *Säugling*: HistImp 70.

περιβρέχω *ringsum (ganz) benetzen*: ScholIII Π 642. ManasKurtz I 632,68. ManasArist I δ 9; θ 52. NeophSyng III 279,489. — L, TLG, Somav, Stam.

περιβριθής *sehr schwer (gewichtig)*: SynesOp 31,16 (comp.). PselPaneg 4,158. JoScyl 319,14. ProdSkyl 6,19. Kinnam 118,1. — TLG.

περιβροντάομαι *umdröhnen*: τὸ ἀκουστικόν BlemVorher 19,30. — LS.

περιβροχέω *überfluten*: -ούμενος ὑπὸ αἰρέσεων ACO III 227,19 (a.536). — S. -βρέχω.

περιβυστος *eingefaßt*: τάφος StilbPoem 1,11.

περιβύω *ringsum (ganz) verstopfen*: DarEp VII 11 (Theod. Nic.; pass.). — LS.

περιβωμίζω *in einer Spottprozession herumführen*: MalalT 379,71 etc. (pass.). CorpGloss II 74,31. — L, KukBios III 187,208.

περιβώμιος *am Altar*: πῦρ HomPascNaut I 137,9. — LS.

περιγαμβρεύω *auf Brautschau sein, heiraten wollen*: DelAn I 506,1.

περιγανόω *erheitern, erfreuen*: αὐτοὺς Simoc I 12,13. τοὺς οἰνόφλυγας SimocEp 52,12. — (LS, L).

περιγάνυμαι *sich sehr freuen*: Simoc I 1,18; IV 10,10; 15,6; V 16,11. -άνυ- JoEuch 152. id. AttalP 227,26. — L, TLG.

περιγάστριος *um den Bauch, den Bauch betreffend*: δέριος PapVar 239,33 (Leo VI). ὑπόνοια ProdCom 49,4. πυθμένα τοῦ κήτους τὸν -ιον IsaacPorphPraeter 66,4. τὰ -ια SchreinRitt 236.

περίγειος, ἡ *Erde*: LDiac 53,3; 160,2. — (LS, L, Stam).

περιγένησις, ἡ *Entstehung* ? βασιλέως TzetzHist schol. IX 448.

περιγίνομαι (fort. falso pro παραγ.) *gelangen*: πρὸς τὴν ἐκκλησίαν περιγενέσθαι GermII 268,17. — (LS, LSSup, L, Stam).

περίγοργος *sehr schnell*: Melit 1708. — L, TLG.

περίγρα, ἢ *Zirkel*: Zigab III 84D. Georg-Torn 247,22. HolobOr I 38,16. PachDecl 75.— LS (Suda, Eust.), TLG, Stam, ChatzDuc 179; KukBios II 1,188.

περιγραμμός, ὁ *Umschreibung (mit einem Kreis)*: εὐθύγραμμα ... πρὸς ἀντιδιαστολήν τῶν -ῶν ScholEucl V 2,1,3.— L.

περιγραπτικῶς *begrenzt*: Bas A 2377,24.— L -ός.

περιγραπτοαπερίγραπτος *begrenzt und unbegrenzt*: ἐνέοργεια AnSinSerm VI 3,5.

περίγραπτος *umschrieben, begrenzt*: AthanPG 28,600B. GregNazPG 36,452B.641A. AnSinDux XIII 9,90. JoDamPG 96,1409A.— LS, TLG, Tgl, Somav, Dem; L, TLG -ός.

περιγραπτῶς *umschrieben, umgrenzt*: AHG IX 304,165. NikonMet 230,1. TheodAnd 425C. AngelHodeg 139,70.— TLG.

περιγραφία, ἢ *Beschreibung, Beschreibbarkeit*: σώματος ThStudPG 336C.

περιγραφικός *eingrenzend*: NicephAnt 364D. GazGramm 163,14.— (LS, Stam).

περιγραφικῶς *in begrenzter Form*: Petit-Notre 90,26. GazGramm 63,10.12.— KumN, Stam.

περίγραφος *begrenzt*: NDavGr IV 198. τὸ -ον *Begrenzung*: Hesych π 2620.— (LS), L, TLG; TLL.

περιγυρεύω *umkreisen, herumgehen um, der Reihe nach besuchen*: NByzIsl 56,318. DeCer I 481,15; 490,3. FoucStrat P 6,4. Dmit I 481. *suchen zu*: μαθεῖν PAphr 1344,2; 1367,16 (a.710).— (LS), L, TLG.

περιγυρίζω *umrunden, umgeben, umfassen*: VStephJun 134,25; 155,10. LascEp 199,36. PK 64.127.129 etc. MM VI 149. ScholArK III 4b,186,679a.— Dem, LexMor, (DigenE, KrMyth), AndrArch.

περιγυρίς, ἢ *Umkreis*: SynagLex 396 π 333.— LS, TLG; vgl. -ιά Dem.

περιγύρισμαν, τό *Umkreis, Umgebung*: ναοῦ PK 953.

περίγυρον, τό *Umkreis, Umgebung*: PK 268.464.604.606.895. *Grenze*: -ου (< -ος ?) AIV 77,184 (a.1320). (adv.) *um ... herum*: τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου AnHier II 104,2.— TLG, LexMor, KrMyth, Dem, LexPont.

περιγυρόω *umkreisen, (rings) umgeben*: CosmGr 333,22. ProdCom 91,8. RegelFont 155,14 (Mich. Rhet.). NChonHist 111,33. Nik-MesJo 38,10; 44,31. HexProg 3,34. JacBulg 66,5.— L (pass.).

περιγύρωσις, ἢ *Umdrehung*: τῶν κύκλων -σεις HolobOr I 30,26.

περιδάκνω *rundum anknabbern*: HexProg 6,8 (pass.).

περιδάκρυτος *heftig weinend*: ProtJac 138.— BauAl; vgl. περιδάκρυς L, Stam.

περιδαρδάπτω *verschlingen, auffressen*: SynagLex 396 π 334 (pass.).— LS, TLG.

περιδέεια, ἢ *übermäßige Furcht*: LudwAnek 214,23.— LS (Suda), L.

περιδείλος *sehr furchtsam*: Stephanit 162,2; 169,14 etc. LudwAnek 60,1; 185,10. Kinnam 100,13. JoApokBees 43,6. PhilesGed 219a.— LS, KumN.

περιδείνος *überaus schrecklich*: GeorgBard-Ep 106,63.— LS.

περιδειπνίζω *essen lassen*: CorpGloss.— LS s.v. -νέω.

περιδειπνος, ὁ *Leichenschmaus*: EustII IV 674,19; 704,13.— LS, RBLGSup -ον.

περίδεμα, τό *Band*: -δέμματα (sic) VAndR 969 app.— KumN, Dem; LS -δημα.

περιδέμω *herumbauen (um)*: ScholII Φ 446. (med.) σῆμα PhotBib 133b9. περιδημήσατο δώματα νηόν BlemCarm 114,64 (dopp. Akk.).

περιδεξίδιον, τό *Armband für den rechten Arm*: D.Kaltsas, Dokumentar. Papyri (Heidelberg 2001), P.Heid. VIII, 420 E 2.

περιδεξιότης, ἢ *Geschicklichkeit*: ThStudEp 139,11. AnnaR 214,38; 240,48. Boeth 216,19.

περιδέρη, ἢ ? *Halskette*: EtymGud 435,25.— Vgl -δερίς LS.

περιδέρομαι *erblicken*: ὄλεθρον ProdGed VIII 194.— LS, LSSup.

περιδεرمىς, ἢ (*Außen*)*haut*: λείη Manas-EkphrL 140. σωματική ManasKurtz I 641,171.— Vgl. περίδεσμα LSSup, TLG, Stam.

περιδέρραιος *um den Hals*: κόσμος NChonHi 79,91; κόσμοι 532,8. -ορεος κόσμος ScholOd II 619,6. τὸ -οραιον *Halskette*: JoChrysPG 49,238,30; 53,381,57 etc. AndCret 1296C. Suda ε 119. π 1095. -ορεον Basil. Caes., Hom. sur la richesse 2,32 (Courtonne). VJas 278,1 cod. EtymGud 240,5. AlexΓ I 34,29. Walz III 603,15. *Halsdrüsenanschwellung*: δεινοῦ -ορέου SophrThaum I 5, p.244.— LS, L, TLG, Tgl, Stam (-ο-).

περίδεσις, ἢ *Umrandung, Rand*: τῆς τομῆς CosDam 79,26.— LS, Stam.

περιδέσμευσις, ἢ *Fesselung*: τοῦ ἐπιθυμητικοῦ Zigab II 988D.

περιδεσμητός *umgebunden*: NChryLog 51,7. GregAntEpit 176,5.

περιδεσμος, ὁ *Binde*: -ους ποιούσα ἐκ τῶν φορημάτων AASS Mai V 406F.— LS, Stam.

περιδέτος *umgeben*: συνέσει RegelFont 200, 15 (Greg. Ant.).— LS, RBLGSup, Stam.

περιδεύω *befeuchten, bestreichen*: Alchim 135,10. Kinnam 195,20; 283,15.

περιδέχομαι *annehmen, erhalten*: Galen I 144. GrNyssPG 44,105D. LexSynt 57,120. Palam I 214,13.

περιδήλος *ganz klar, offenkundig*: Galen XVI 818. PhotEp 152,12. LeonSard 13. LudwAnek 185,11. ScholSophAj 228.— LS.

περιδήλωσ *ganz klar, offenkundig*: VTheocleti 52,5.

περιδιαβάζω *sich amüsieren*: ἐπάνω τινός HistImp 2366.— TLG, LexMor, VV 13 (1906) 387, KumN, Dem; s. παραδ.

περιδιαβασμός, ὁ *Unterhaltung, Zeitvertreib*: HistImp 2054,2356.— TLG; vgl. -άβασμα Dem; s. παραδιαβασμός; περιδιάβασις LexMor, DucApp II, KumN, Stam.

περιδιαμένω *verbleiben*: Const. Lasc., PG 161,936D.

περιδιαστρέφω *verändern*: EtymGud 560,22 (pass.).

περιδιασώζω *gänzlich bewahren*: ProdParadim 289 (pass.).

περιδιδάσκω *lehren*: ἔθη ScholPlat Rep. 600a.

περιδιδύσκω *anlegen, anziehen*: τινά τι GAKrop I 34,2. -ομαι (med.) cum acc.: MarkAnek A 81. EustOp 21,94. ConstNic 201. EustMak 193,11 v.l.

περιδινήσ *sich drehend, kreisend, wirbelnd*: καπνός Triphiodorus 231 (Gerlaud). PapMag IV 2920.— LS, TLG, Stam.

περιδιφάω *nachforschen, durchsuchen, suchen (nach)*: ἱστορίας Philag I 4,13; 16,8 (abs.). εὐρεσιν HolobOr I 25,10.

περιδιφθερόω (*mit Fellen*) *umkleiden*: δοραῖς -οὔσθαι ... τοὺς ἰστοὺς τῶν νεῶν LydMens 181,20.

περιδνώμα s. **πελίδνωμα**

περιδοκέω *glauben* ? τῶν περιδεδογμένων ἀφαιμένους (forsan παραδ. ἀφ. falsa doctrina dimissa) τὸ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως δόγμα ... μεταμαθεῖν Sym III 88A.

περιδομέω *umbauen*: κτίσασιν JoScylCo 119 (pass.).— LS.

περιδονέω *wirbeln, erschallen*: σάλπιγγες περιεδόνουν Simoc V 10,7.— (LS, L), TLG.

περιδόνησις, ἡ *Erschütterung, Erregung, Unruhe*: ThStudArs 249,15. ThStudCatM 105 (p.767).— (L), TLG.

περιδοξέομαι *gerühmt werden*: ETornDisc 88,9; 96,20.

περιδόξιος *ganz prächtig* ? νεφέλη ... ἀστραπὴν ἐκπέμπουσα ... -ιον VBasVes I 38 (πῦρ ἐκπ. περιδέξιον VBasVil 28,36).

περιδόξος *ruhmreich*: Rom 64 γ' 1. Simoc I 1,2 etc. JoDam V 363,7,13.— L, Tgl, TLG, Stam.

περιδόξως *ruhmreich*: HagNik I 217,8. ThMet 550.— KukKeim 50.

περιδραγμός, ὁ *Hintergehung, Übervorteilung, Betrügerei*: περιγραφή ὁ π. Walz VII 1123,5 (Greg. Pard.).

περιδρακτικός *umfaßbar, erfassbar*: GermPG 252B. GermHPPG 696D.— L.

περιδρέπομαι (med.) *abpflücken*: ἄνθη MR II 215,251.— KumN -ω.

περιδριμύττω *ganz schärfen*: τὴν διάνοιαν PhotAm 34,202 (= παραδρ. PG 101,248B).— S. παραδρ.

περιδρομέω *umlaufen, sich fortbewegen* ? CodAstr XI 1,139,5. (med.) Ideler II 201,30 (Steph. Alex.).— (LKN -μάζω).

περιδροσίζω *ganz benetzen*: OR 742.— Dem.

περιδρουφακτώ *mit Schranken umgeben*: κάμαξι PachF II 357,15 (pass.).

περιδρύφω *ringsum (ganz) zerkratzen*: τοῖς ὄνυξι τὰς παρειάς Philag I 6,11; 24,9.— LS -ύπτω.

περιδρουψις, ἡ *Zerfleischen, Zerkratzen*: παραγμῶν ... καὶ -ύψεων ManasKurtz II 87,280.

περιδύσις, ἡ *Ablegen*: PselMB IV 321,30. *Anlegen*: διαδήματος EustEsp 50,26. πανοπλίας NChonHi 175,38.— Vgl. περιδύω LS.

περιεγείρω *bewegen, aufrichten*: Hesych α 3915. Naumach VI 62. MM III 56 (a.1202).— LS, L.

περιέγκειμαι *dazwischenliegen, sich dazwischen befinden*: ACO I 4,63,8.

περιέζομαι *sich daransetzen, intensiv daran arbeiten*: AnonProfM 21,5.— (LS).

περιεζωσμένως *umgürtet*: PG 78,185A (Isid. Pelus.).

περιείλιγξ, ἡ *Umschlingung*: MarkMon II 216,34 (pl.).— Vgl. περιε(υ)λίσιω LS.

περιέιμι *sein*: VAndR 637 app. 722.2189 etc.— (LS, LSSup, L).

περιεργασμένως (< περιεργάζομαι) *mit Sorgfalt*: εἰπεῖν HolobOr II 55,35.

περιεργγύω s. **περιεργγύω**

περιεσιάγω *einführen, eintragen*: ALavra 114,42 (a.1324; pass.).

περιεσιέρομαι *herumgehen*: TestSal 40*,1 v.l. pro παρεισέροχ.— Duc, DarRech 231,237.

περικδέχομαι *ringsum (herumschauend) erwarten*: θήραμα IsaacPorphPraeter 65,19.

περικκαίομαι *aufgeheizt werden*: AASS Nov I 485E (Pass. Acindyni).

περικλάμπω *ringsum leuchten, glänzen*: VPhilaretos 141,4.

περικλίπτω ? *ganz vorfallen*: τὸ αἰδοῖον -ει Hippiatr I 313,18 cod. (ed. corr. προεκλίπτει).

περιεκτέον *es ist festzuhalten an*: τινός Psel-Phil I 2,6.— L.

περιεκτός *umfassend*: Mohler III 153,14,23 (Theod. Gazes).

περιεκτυπέω ? *ringsum ertönen*: πρὸ ἓνα τόπον περιεκτυπήσαι (an recte περιεκτυπήσαι vel περικτυπήσαι ?) KarantDid 146,78.— Vgl. περικτυπέω und ἐκ(κ)τυπέω LS, L.

περιέλευσις, ἡ (*Ver*)lauf, *Kreislauf*: τοῦ χρόνου SynaxCpl 363,12. χρονική StilbProl 143. *Umlauf*: EustMonach 153,9; γραφική 178,21. *Umweg*: NChonHi 428,66. circumventio, obitus CorpGloss.— LS.

περιελυστέον *man muß durchgehen*: Eust-Monach 12,15.

περιελιγή, ἡ *Drehung*: SymbGard 113,2.

περιέλιγμα, τό (*Um*)drehung, *Wendung*: NChonOr 13,5. NChonHi 51,91.— Stam.

περιελιγμός, ὁ *Drehung, Windung*: τῆς πτήσεως NChonOr 62,8. στοῶν HolobOr I 3,29. ScholArK I 3,2,60,336a (Triclin.).— LS.

περιελάμπω *rundherum erleuchten*: Greg-NazPG 36,349C (pass.). BoissAn III 28 (Th. Hyrt.).

περιεμπιασμός, ὁ *Anhäufung*: ἀρετῶν Stilb-Did 84,28.

περιεμπλέκω *umwickeln*: EphrSyrP VII 242. VStephJun 138,21.

περιενδύω *umkleiden, einkleiden*: TestSal 100*,11 = DelAn I 416,3. PachB I 77,34.— KumN, Stam.

περιενεργέω *um etwas beschäftigt sein*: Hesych α 4022.

περιενοχλέω *von allen Seiten bedrängen*: VGrAgrig 89,25 v.l. pro παρεν.— L.

περιεξαίρεομαι *herausnehmen, auswählen*: Chalk II 283,11.— LS -έω.

περιεξίης *folgend*: DeCer I 767,12.

περιέπεια, ἡ *Wortreichtum*: σειρηνική Tzetz-Ar II 394,7.

περιεπής *wortreich*: ScholArProl XI a 1,116 (sup.).

περιεπιλανθάνομαι *gänzlich vergessen*: VDav-Sym 217,28.

περιεργάζω *behexen*: VThSyk 87,1 (pass.). *sorgfältig suchen*: GuillCorp V 3,1 (a.1098).— L, TLG; LS, Stam -ομαι.

περιεργέω *geschäftig sein*: PhotBib 357b18. Suda σ 882. Alchim 274,6. *genau nachforschen*: GSync 105,21.— LS, TLG.

περιεργύνω *umschließen*: SynagLex 410 π 568. Suda π 2076 (v.l. περιεργύνων = PhotLex II 330). *beschränken*: ArethMin I 138,28.— TLG; περιέργω LS.

περιερείδομαι *sich rundherum anlehnen*: KonstGreg 102.

περιερέττω *herumrudern*: τὸ σάφος CyrAl-PG 77,561C. SynagLex 397 π 348.— LS, TLG, Tgl.

περιεσκιασμένως *verschleiert, verhüllt*: εἰπεῖν Theophyl III 537D.

περιεσπασμένως (< περισπάω) *mit Zirkumflex*: Apollon. Soph. 99,12 (Bekker).— LS, TLG περισπωμένως.

περιεσφιγμένως *eingeschränkt*: MakSym I 238,22.— LS -ίγω.

περιετάζω ? *genau prüfen*: WienPap 49,14 (a.435); cf. p.160.

περιευρίσκω *finden, treffen*: PassGall 279. (pass.) *sich ringsum befinden*: MartChers 64,15.— L.

περιευρύνω *rundum verbreitern*: τὸ σπήλαιον NeophSyng II 33,9.

περιέφθοσ *gut gesotten*: TzetzAr I 227,19.— LS.

περιέχεια, ἡ *Fülle, Menge*: θελημάτων LascEp 143,8.

περιζάω *überleben, weiterleben*: EphrSyrP VII 39. Basil. Seleuc., PG 85,420A. ActaPhil 166.

περιζεμα, τό *Verbrennung*: PaulAeg I 330,28.— Vgl. περιζέω LS.

περιζευννύω *unterjochen, unterwerfen*: Ephr-SyrP VII 431. MunLet 167,22.— LS -υμι.

περιζήλος *erstrebenswert*: τὸ καζόν Simoc IV 13,19 = DeSent 33,20.— Stam.

περιζητέω (*ringsum*) *suchen, (er)streben, begehren*: BasilPG 29,268A etc. GrNyssOp IX 1, 108,3. JoChrysPG 61,781,65. NicephAnt 397C. 501B. PhotEp 192,2 v.l. pro ἐπιζ.— TLG, Tgl.

περιζήτησις, ἡ *Untersuchung*: PitAn III 176 (Orig.). DossLyon 209,28.— L.

περιζήτητος *gesucht*: GMet 23.50.111. 134.348.— KumN, Dem.

περιζόφορος ? ἤλεκτρον -ον ἢ βερονίκιον DelAn II 313,16.

περιζώνιον, τό *Gürtel*: CorpGloss. PsZon 150.— SkubOl 604, MeyerHu, KumN; DucLat, Blaise II -ium.

περιζωννύω *umgürten*: EphrSyrP III 80. Aët IX 345,16. Mansi XIII 408C (a.787). Phot-Bib 187a25. Sym III 513D.— TLG, LexPsel 90, Stam; LS, LSSup, RBLG -υμι.

περιζωπυρέω *ringsum Feuer fangen*: Dan-Apokr 5,15.

περιζωσµα, τό *Gürtel*: JosHym 1009D.1012A. *Ummauerung, Mauerring*: ἐκείνην (sc. πόλιν) δὲ διπλῶ ἐπύργωσα -ατι PselTheol I 32,159.— LS; L, Stam -ζωµα.

περιζωστρίς, ἡ *Gürtel*: VStephJun 114,22. AASS Nov III 520C (V. Laz. Gales.).— Vgl. -ώστρα LS, Stam.

περιηγήτεια, ἡ *Wegweiserin*: NikMuzEl 21,76.— KumN -ήτεια.

περιηγητικῶς *den Beschreibungen gemäß*: SchollLyc 228,15 (Tzetz.). EustOp 179,95.— LS, TLG, Stam -ός.

περίηγος *rund*: MarkAnek E 11,5 (comp.).— LS, L -γής.

περιήδομαι *sich sehr freuen über*: τινί DarEp IX 22,14.

περιηλόω *ringsum annageln*: περιηλούσθωσαν SchneidPol I 181,14 v.l. pro περιελήσθωσαν.

περιημερία, ἡ *Verzögerung*: StephanitP 10,13.

περιήφατος *berühmt*: ThMetPoems XIX 372.

περιηγή, ἡ *Lärm*: AttalP 193,17. *Ruhm*: EustrTheotok 60.— LS.

περιήχημα, τό *Gesprächsgegenstand, Ruhm*: EustrTheotok 60. MR II 208. NChonHi 228,52. HagNik I 212,15.— LS, L.

περιηχής *ringsum tönend, widerhallend*: γλώττα NBasProg 27,12.

περιηχητικῶς *lärmend*: TzetzAr II 489,3.— LS, LSSup.

περιθαλασσία, ἡ *Küste*: HagNik I 288,25.— ChronTure; vgl. -θάλασσο(ν) TLG, Duc; -θαλασσοῦσθαι KumN.

περιθαλπτεόν *man muß rundum erwärmen*: HyrtEp 43 p.12.— LS.

περιθάλαψις, ἡ *Anwärmung*: ἱματίων Ideler II 196,31. *Wärme, Pflege, Fürsorge*: NicephOp 200,28. TheophCont 194,12. DeCer I 430,11. IsaacPorphPraeter 68,7. TzetzEp 70,21. Balsam I 897B. GregAntRede 395,10.— TLG, Stam.

περιθαροῦνω *sehr ermutigen (ermuntern)*: Theod. CyrRh., PG 80,836D.— LS; s. -θαροῦνομαι.

περιθεάομαι *ringsum sehen*: AHG V 59,5 v.l.— LS, KumN.

περιθέατος *ringsum sichtbar, berühmt*: SynagLex 398 π 375.— TLG, KumN.

περιθέλω *bezaubern, entzücken, betören*: Simoc IV 13,23. NicephAnt 213C. GeorgTorn 285,11. VJoseph 964B.

περίθεμα, τό *Halskette*: VThSyk 12,11. AndCret 1296C. NicephRef 113,42.— LS, TLG, (L, Stam).

περιθεόω *ringsum (ganz) vergöttlichen*: NeophSyng IV 118,49 (pass.).

περιθήγω *rundum schärfen*: HexEpit 245,19.

περιθολόω *trüben*: PhotEp 263,27 (pass.).— KumN.

περιθράκιος *um Thrakien (gelegen), Thrakien benachbart*: πόλις ManasL 4657. πόλις 6369.

περιθρασύνομαι (pass.) *sich erdreisten*: ProdEid III 30.— s. -θαροῦνω.

περιθραυσίς, ἡ *das (ringsum) Abbrechen*: τῶν ἔξοχῶν Galen XVIII 1,328. *schroffer Fels, Klippe*: Hesych α 635 (pl.).— LS (Etym. Mag.).

περιθρηνέομαι *laut klagen*: VAdam 20,3 v.l.— LS.

περιθρήνητος *ringsum beklagt, vielbeweint*: ProdGed LIV 128.

περιθριγγόω *umzäunen, umgeben*: JoPhocas 532C.536A. MoneKot 326,6; 328,26. TypKosm 20,34; 59,11. *verbieten*: γάμον DarMatrim 153,28.— LS, L, TLG -γκόω.

περίθριξ *ganz haarig, ganz wollig*: -τριχα σκέπην Philes I 208,32.— (LS).

περιθροέομαι (med.) *laut schreien*: AASS Nov II 1,361A (V. Ioannicii). *erschrecken*: νύμφας VStephMin 1222.

περιθρούλησις, ἡ *Gerede*: τὰς κενὰς -ήσεις PlanBoethP 31,17.

περιθρυλλέω *laut verkünden*: SimocEp 13,4. SimocTerm 18,24. SimocQuaest 32,6. ThStudEp 163,7. NicephRef 20,40. *umdröhnen*: ἀκοάς JoCam 18,16. -υλέω VThecl 220,20. id. Simoc VII 11,1. id. NicephAp 557C.— TLG, Tgl; L -λ(λ)έομαι.

περιθρύλλημα, τό *Berühmtheit*: GMet 29.

περιθρύλλητος *vielbesprochen, berühmt*: Theod. CyrRh., PG 83,393D. AnnaR 193,13. TzetzHist VIII 364. ProdGed XVIII 51 v.l.; LIV 127. NBasOr 38,20. MarkAnek E 22,36. -ύλητος ETornDisc 76,13; 87,25. id. NoctPetrop 156,1 (Euth. Torn.).— LS, Tgl, TLG.

περιθρυλλος *berühmt*: TzetzHist VII 921. NChryLog 52,12. HexProg 1,60.

περιθυμιάω *beweihträuchern*: ξύλα Sym III 265A.— LS, KumN.

περιθύομαι (med.) ? *ringsum opfern*: Plut. Mor. 168D (I 347,11 codd., ed. Paton et al.).— LSSup, L -ύω.

περιθυρέω *an der Tür stehen, zur Seite stehen, umgeben*: τὸν μισροβλύτην Philes I 135 (274,3).— LS, TLG.

περιῖδρύνω *ringsum aufstellen (errichten)*: CyrAIPG 68,417D; 70,64A.— LS -ομαι.

περιῖζάνω *umlagern*: CyrAlJo I 4,17.— L.

περιῖζω *dabei sitzen*: περιζήσας (sic pro περιῖζήσας) ἐφύλαττεν CyrAIPG 69,120A.— LS -ομαι.

περιῖπενυσις, ἡ *Umreiten, Umritt*: AttalP 116,18 (pl.) = JoScylCo 146,21.

περιῖστάνω (*um*) *wenden*: εἷς τι GrammGr II 2,286,8 (Apoll. Dysc.). id. ArethMin I 168,3. *ringsum aufstellen*: μάστυρας JoDam V 270,41. PhotEp 216,56 f.l. pro παριστάνων.— LS.

περιῖστάω *zufügen, bereiten*: τινί τι BasilPG

31,420A. id. JoChrysPG 59,340,33. (*um*)*wenden, richten*: εἷς τι ProclTim III 3,13. εἷς τινα JoChrysPG 53,230,63. πρὸς τι ACO III 82,14 (a.518).— TLG, Tgl (s.v. περιόστημ).

περιύχγεύω (*rundum*) *verfolgen*: βίον JoanMnem 174.— LS.

περικάθαμα, τό *Mittel zur Reinigung* ? τὸ κυκλάμινον DelAn II 337,15.— (LS, LSSup, L, TLG, Tgl, BauAl, RBLG+Sup).

περικαθεύδω *schlafen*: IgnDiacGr 27,2 v.l.

περικάθισις, ἡ *Belagerung*: -θησιν Καπούας Caspar 632 (a.1098).— LS -σις.

περικαθισμός, ὁ *Belagerung*: TheophCont 615,16.

περικακίζω *schlecht machen, schädigen*: τὸ σῶμα NeophSyng III 367,462. *überdrüssig sein*: -κίσαντες (an falso pro -κῆσαντες ?) ConcLat 435,7. *περικακίωσεν* (-κῆσεν ?) RystMat 38,13.— LS, L, TLG -έω.

περικακισμός, ὁ *Schädigung*: ThStudCatM 13 (p.87).

περικαλαθόω *ganz mit Deckentäfelung (Kassetten) versehen*: LackMar 14.

περικαλέω *zusammenrufen*: τὸν ὄχλον EustOp 315,67.— (Dem, TLG).

περικαλινδέομαι *sich wälzen (legen) um, sich werfen vor*: τοῖς ποσίν τινος Sym II 1276A. id. HalkDec 21,236. HalkInHag 148,22.

περικάλλεια, ἡ *Schönheit*: BasilPG 31,636C. ThStudCatM 27 (p.192). GMon 278,3 app. (-κάλια). Walz VI 304,23 (Io. Sicel.). NeophSyng III 423,80.

περικαλλύνω (*ringsum*) *schmücken, verschönern*: GNikLog 1472C. ArethMin I 247,25. TheophCont 461,1. AttalP 223,8. PselChron III 20,1. JoPhocas 534B.— TLG, Dem, LexPsel 90.

περικαλλοπίζω *ringsum verschönern*: GMon 26,16; 200,22; 260,4. HalkIned 327,33. Ducas 369,17.— TLG.

περικαλπάζω *im Kreis traben*: MiChonEp 101,131.

περικάλυμμα, τό *Hülle, Haut, Bedeckung*: Dioscur I 103,4. Pollux VII 208. CyrAIPG 77,1200A. AnSinDux III 1,24.31. VMaxConf 88B. *Deckmantel, Vorwand*: τῆς εὐσεβείας Palam IV 270,21. τῆς ἐπιβουλῆς CantHist II 374,10.— LS, TLG, Stam.

περικάλυψις, ἡ *das Bedecktsein, Bedeckung*: CorpDionys II 57,8. Simplic., CAG IX 605,3 etc. LeoLog 276.— LSSup, TLG, KumN, Stam.

περικαμαρόω *überwölben*: ναόν LackMar 5.

περικαμπή, ἡ *Drehung, Wendung*: NChonHi 555,61.— LS, TLG.

περικάμπιος *gebogen*: HephTheb II 124,15; 305,15. LudwMax 109,18.— LS *περικαμπής*.

περίκαμψις, ἡ *Biegung, Krümmung*: λυγίσματα, συγκλάσματι, -ψεσι EtymGud 374,16.— (LS), Stam.

περικαπνίζω *ausräuchern, durch Rauch ersticken*: NicephH 39,11 = Suda II 645,17. GNikLog 1428A.— LS.

περικαπνιστός *umdampft*: = κνισαλέος Hesych κ 3133.

περικάρδιον, τό *Herz*: EustMak 32,7 etc. SidEpit 206,3. NChonOr 13,22. StilbMand 9,8. σκίλλης Geopon XVII 5,2 = Hippiatr II 331,19. τὰ -ια *Herzbeutel*: ScholHip II 194,14. Moschion 47.— LS (-ιος), TLG, Tgl.

περικαρόομαι *ganz benommen sein*: Acta Apostol. apocrypha I 253,3 (Lipsius).

περικάρπιος *die Frucht umschließend*: σκέπασμα ArethMin I 24,6.— LS, TLG, Stam -ιον.

περικαρτερέω *erwarten, warten auf*: τινά AnnaR 447,16.— TLG.

περικαταβάπτω *ganz eintauchen*: εἰς ζωμόν Alchim 289,3.

περικατακλάω *abbrechen*: τὰς τῆς ἀκάνθης ἀκμάς Greg. Nyss., De vita Mosis II 107,5 (Danielou). -ᾶται SynagLex 395 π 318.— LS, TLG.

περικατατρέπομαι *umstürzen*: Phot. Lex. 418,4 (Porson).

περικατέχω *umschließen*: Galen XI 161. LascOp 6,172; 9,717 (pass.).— LS.

περικατοχή, ἡ *das Umschließen*: LascEp 131,12.

περίκαυμα, τό *Verbrennungsrückstand*: ξύλων DelAn II 326,3; 334,27; 369,22.— Somav.

περικαυστικός *stark brennend*: SymCat II 324,120 v.l. pro πυρὶ καυστικῷ.

περίκαυστος *verbrannt*: Dorothe. Sidon. 362,11 (Pingree). Eudocia, De S. Cypriano II 124 (Ludwich). JoPhilVoc 207,7. AHG I 194 app. CodAstr III 27,26.— LS, AndrArch.

περικαχλάζω *umtosen, überfluten*: κόσμον MiChon I 165,6.

περικείμεται *rundherum liegen*: ApophthP III 13,1 v.l.— S. κείμεται.

περικεκλασμένος *umgebogen, auf und absteigend* (vom Zirkumflex): GrammGr I 3,569,5.

περικεκομμένος *in aller Kürze*: GregNazPG 36,193B. Pamph qu. XVII 54. ThStudPG 849C.— LSSup, L.

περικελαδέω *ringsum mit Schall erfüllen*: τὸν λευμῶνα Walz I 634,27.

περίκεμαν, τό ? *Überbleibsel*: LangeTexts 112,13.

περικενόω *entkräften*: τοῦ σώματος -κεκενωμένου AëtOl II 461,27 (= σ. κενοῦ Galen XII 987).

περίκεντρος *ringsum stechend*: τρίβολος Stilb-Prol 329.

περικεράννυμι *mildern*: Theophyl IV 317C (pass.).— LS.

περικερόδης *sehr gewinnsüchtig*: ἄλοχος Tzet-Carm II Π 144.— LS.

περικεύθω *rundum bedecken*: ποδῶν ἀναβολὰς DelTyp 126,7.— Vgl. (ἀμφι)κεύθω LS.

περικεφαλαία, ἡ *Knauf*: OikList 127,11 (Philoth.).— (LS, L, Tgl, PB, Duc, Somav, Stam).

περικεφάλαιον, τό *Kopfbedeckung, Helm*: Hesych γ 589. Achmet 114,5. Bas A 2607,13 (-αῖον male). BoissAn IV 386,382. *Kapitell*: Hesych ε 4890. AASS Nov III 771C. (*Kopf*)band, *Diadem*: Hesych α 6298. ScholHGen II 194,12. DeCerV II 27,5.— (LS, LSSup, L), TLG, Tgl.

περικεφαλαίω *den Helm aufsetzen*: Greg-AntKam 777. *mit Buckeln (Beschlägen) versehen*: τετραεναγγελα περικεφαλαιωμένα μετὰ χρυσοῦ OktoEng 40,18 (cf. app.).

περικεφαλίδιον, τό *Kapitell*: LangeTexts 158,14; 160,2.

περικεφαλίς, ἡ *Helm*: BrevAv 165.

περίκηπον, τό *Garten um das Haus*: ScholIID 15 ad E 698.— LS -ος.

περικίνημα, τό *Verrenkung*: Hippiatr II 193,14.

περικινητής, ὁ *Herumbeweger, der herumdreht*: Hesych π 1615 (pl.).— Vgl. -κινέω LS.

περικιρνάω (*durch*)*mischen*: πόμα MR II 160.

περικιχάνω *geraten in*: τῆ Σκύλλη EustOd II 2,27.— Vgl. (ἀντι)κίχ. LS.

περικλαγγάζω *mit Geschrei umgeben*: πλάκα StilbMand 1,5.

περικλαδεύω *beschneiden*: κλήματα JoChrys-PG 59,579,62.

περίκλασμα, τό *Zirkumflex*: EustII III 542,4.— Vgl. -κλασις LS.

περικλάω *beweinen*: ProdTetrast 279b4.— LS, LSSup, TLG -αίω.

περικλείον, τό *Umkreis, Begrenzung*: PK 952.

περίκλεισις, ἡ *Saum* (eines Kleides): σαγίον πορφυροῦν ἔχον -σιν χρυσοῖν DeCer I 634,15.— (LS, L, Stam).

περίκλεισμα, τό *Einfriedung, Umwallung*: DujChron 25. HalkIned 18,7,18.— LS, Stam.

περικλεισμός, ὁ *Geländer*: BlemAut I 65,4.8.— (L, KumN).

περικλεῖστος *berühmt*: NchonHi 32,41; 382,67. ThMet 187.697.803.— LS, LSSup -κλήϊστος.

περίκλειστος *eingeschlossen*: PachF IV 675,24.— Stam.

περικλεῶς *ruhmvoll*: PassDion 48,15.— LS, LSSup -ῆς.

περικλιδόν *sich neigend*? LudwAnek 219,26.— Vgl. παρακλιδόν LS.

περικλινής *sich ringsum neigend, abschüssig*: ScholOd II 708,10.— LS, Tgl, TLG.

περικλόνησις, ἡ *heftige Bewegung, Erschütterung*: ThStudCatM 7 (p.44). BlemAndrias 46,4. LascOp 6,118.— TLG; vgl. -κλονέω LS.

περικλονισμός, ὁ *Erschütterung*: -οὺς παθήματος ψυχικοῦ Miller: cod. Par. 1193,37v (Th. Lasc.).

περικλουβίζω *durchstreichen, kanzellieren*: Bas A 1577,4; 2850,4.

περικλυμένη, ἡ *Geißblatt*: EutekNik 29,19.— (PB); LS, LSSup, TLG, Tgl, RBLG, Stam -ος/-ον; pericylmenon TLL.

περίκλυσις, ἡ *Umspülung, Flut*: -ύσει τῶν βιωτικῶν συμφορῶν CatNT VIII 280,18. Leo-Log 239 (pl.). κακῶν -ύσει NPatLet 12,96.— LS.

περικλυσμός, ὁ *Flut*: ThStudCatM 78 (p.8 MCL). φροντίδων TheophylEp 75,24.— LS.

περικλύσσομαι *umspülen*: HolobOr I 3,17.— Vgl. -κλύζω LS, Dem.

περίκλυτος *weilbekannt, ruhmreich*: OracSib XIV 210. Alex. Aphrod., CAG I 821,18. DeThem XIII 7; XIV 22. AnnaR 280,25 etc.— TLG, PHI (Inscr.), (PB); LS, RBLG -τός.

περικλώθομαι *sich verwickeln*: ProdRhod 5,455 codd. (ed. male corr. παρακλ.). *sich (um)drehen*: MM IV 15 (a.1235).

περικνώομαι *gekitzelt werden an*: τὰ ὄπτα NoctPetrop 159,28 (Euth. Malac.).

περικνήθω *kitzeln*: τὰς ἀκοάς GeorgTorn 102,2.

περικνημίδιον, τό *Beinschiene*: Pollux I 141.— Vgl. -μῖς LS.

περικνημίζω *die Beine schützen*: ἐλπίδι τῆ εἰς τὸν θεόν Mélanges G. Kurth II (Liège 1908) 78,22.

περικνήμιον, τό *Schienbein*: CorpGloss. Libad 43,7.30; 81,4.— LS (-α), Stam.

περικνουζάομαι *umwünseln*: δεσπότην Boiss-An II 441 (Th. Hyrt.).

περικοιλαινῶ *ringsum aushöhlen*: PselPhil II 40,22 (pass.).

περικολλάω *ringsum befestigen*: AnnaR 86,55 v.l. (pass.).— LS.

περικόλπιος *im Schoß (befindlich)*: βρέφη ManasAristM 200,142,2.

περικολπῶ *bauschen, aufblähen*: τὴν πτέρωσιν Philes I 296,19.— Vgl. -πίζω LS.

περικομπάζω *sich rühmen*: τινί ProkopBarth 87,52. GeorgBardEp 118,444.— Vgl. -πέω LS, L.

περίκοντος *sehr kurz*: χειρας -τους σιδηράς Zonar II 203,24.— Vgl. απόκοντος Kr.

περίκοπος *mühsam*: Philag I 33,6.— (AndrArch, Dem; -πα TLG, Kuk 300).

περικόπτω *überqueren*: δρόμον AIV 45,21. 41.48 (a.1090-4).— (LS, L, TLG, AndrArch, Stam).

περικορής *Überdruß erregend*: τὸ -ές τε καὶ ὀχληρόν ArethMin II 78,6.— Vgl. -κορήs BuckPet 729.

περικός ? Alchim 358,19.

περικόσμημα, τό *Schmuck, Verzierung*: GrNyssOp 342,12 v.l. pro προκόσμ. ManasL 3035.

περικόσμησις, ἡ *Schmuck, Verzierung*: ναοῦ JoStaur 356,26 = ActaDem 1381B. βίβλων ThMetEpit 260,8.— Rechtshistorisches Journal 6 (1987) 322, KumN.

περικοσμίως *auf der Welt*: AHG III 367,203.— LS, Kum.

περικόσμος *sehr geschmückt, ganz ausgezeichnet*: ThStudPG 892B. τὸ -ον *Schmuck, Zierde*: ThMetEpit 259,30. ThMetPoems XIX 131.— (LS), KumN.

περικουρείον, τό *das rundum Scheren*: TheorEp 329,112; 330,115.— L.

περικραδαίνω *erschüttern*: Philag II 525B. 713B. MiChonEp 145,56. GeorgBardEp 117, 418.

περικράτησις, ἡ *Vorherrschaft*: βαρβάρων NByzIsl 84,8,5. *Einbehaltung*: PselPoem 8, schol. II 250. *Hauptbedeutung*: ἀληθινή GrammGr I 3,570,9.— LS, TLG.

περικρατύνω *bestärken*: Τοὺς δὲ υἱοὺς ... λόγῳ ἀληθεῖ περιεκρατύνων AndCret 1201C. *festhalten*: τὰς παλάμας ProdPoemes 415,37.— Vgl. περικρατέω LS, GianKyp.

περικρέμασις, ἡ *Umhängen, Aufhängen*: Hesych α 4036.

περικρημνίζω *hinabstürzen, zu Fall bringen*: ACO III 7,20; 14,15; 218,4; 231,3. MirDem 50,10 v.l. ThStudCatM 44 (p.315).

περικριδόν *abgesondert* ? LudwAnek 219,26.— Vgl. ἀποκο. LS.

περικρίνω *ausschließen*: GrNyssPG 46,1204D (pass.). PselTheol I 19,25.

περικροταλίζω *sehr klatschen in*: τὰς παλάμας ManasKurtz I 634,148.

περικροτάφις *um die Schläfen*: βόστρουχοι GrNyssPG 44,1204D.

περικροτέω *laut schlagen*: ἀγκῶσι πλευράς GregNazVita 1927. *beklatschen, unjubiln, preisen*: τὸ βῆμα ... -τούμενον Liban VII 472,7 (pass.). SimocEp 82,19. ArethMin I 33,24 etc. LeoHom 80D. AHG V 506,176. *anschlagen, ertönen lassen*: -τήσων καὶ μουσηγετήσων τὸν

ὑμνητήριον HolobOr II 78,11.— LS, (L), Tgl, TLG.

περικρότησις, ἡ *Beifall, Lobpreis*: παρθένου AnalAv 42,4 = AntTrips 77,11. πόλεως ActaMarin 69,6.— KumN.

περίκροτος *ringsum tönend, sehr laut*: NonnDion 34,135; 43,102.116. TzetzAr II 445,14.— LS.

περίκρουμα, τό *Abklopfen*: GregAntRede 366,5.

περικρούνισμα, τό *Strom*: NChonOr 25,1.

περικρούομαι (med.) *abwehren, überwinden*: συμφορὰν SidEpit 208,2.— LS, LSSup, L, RBLG -ω.

περίκρουσις, ἡ *Widerhall, Dröhnen*: GabrEp 445,32.

περικρουστέον *man muß „abklopfen“, man muß prüfen*: τὸν λόγον π. καὶ δοκιμαστέον ProdArist 3,107. π. τὸν ὄρον CramOx III 212,6 (Th. Prodr.).

περικρύβω *verbergen, verstecken*: PapVar 25,24; 26,12 (Mir. Artem.). PapSyl 17,25. VArsen 31,8. ThStudEp 115,35.— LS (s.v. -ύπτω), BauAl, TLG.

περίκρουψις, ἡ *Verbergen*: NBasOr 8,30; 103, 2.

περικρώζω *krächzen um*: τινά MarkAnek A 1016.— LS.

περικρώξις, ἡ *Gekrächze*: MarkAnek A 1022.

περικτείνομαι (*ringsum*) *getötet werden*: Quint. Smyrn. 5,26; 7,619 (Vian).— Tgl, TLG.

περικτήμων *sehr vermögend*: CodAstr I 116,7 = V 1,202,26; 224,23.

περικτητικός *den Erwerb fördernd*: PaulAl 56,8. CodAstr V 1,215,15.— LS, TLG.

περίκτητος *begütert, reich*: CodAstr V 1,221,13. KamAst 1649.2495. *erreichbar*: τὸ βουλευτὸν -τον JulHiob 268,16.— LS.

περικτίων, ὁ, ἡ *Umwohner(in), Nachbar(in)*: CramOx II 29,13 (Theogn.). Suda π 1190. LudwAnek 234,5. -ίων Herod I 41,1 etc. CramOx II 168,11 (G. Choerob.). LudwAnek 234,12,13. -ύων BoissAn III 326,61.— TLG; LS, RBLG+Sup; (PB -όνη).

περικτύπησις, ἡ *Umdröhnen, Lärm*: -ήσεις τῶν πραγμάτων KalothSyng 521,576.— Vgl. -πέω LS, L, TLG, Tgl.

περικυδρόω *besonders ehren, rühmen, verherrlichen*: τινά AASS Nov III 602A (V. Laz. Gales.). τοῖς πᾶσι -ούμενος DiscXiph III 120. (med.) *sich rühmen*: τινί RegelFont 307,20 (Io. Diog.).— Vgl. κυδρόομαι LS, περικυδαίνω L.

περικυκάω *heftig bewegen, durcheinanderbringen, aufwühlen*: Simoc II 14,1; VIII 6,6. Philag I 20,3. AASS Mai II 731C (C. Acrop.).

περικύκλευμα, τό *Umfang, Einfassung*: Alexanderged 5687.— Vgl. -λωμα Somav.

περικυκλεύω *umkreisen, umgeben, umlaufen*: PapMag LXII 6 (s.III). Hesych π 1646. CorpGloss. Dmit I 236 = ThStudPG1716C. VLucia 84,60. SymMag 338,609.— LS, TLG.

περικύκλῃσις, ἡ *Umdrehung*: DidymGen 74,16. Walz VI 128,23 (Io. Sicel.). JoApokBees 47,32.— LS, TLG.

περικυκλίζω *umgeben*: Zigab I 897B.

περικυκλόθεν *rundherum*: Rom 75 γ' 1.— περικύκλωθεν TLG.

περίκυκλος (adj.) *umgeben*: καταγωγή ... -ος τῆ θαλάσση PselChron VII 73,5.— (LS, TLG).

περικύκλωσις, ἡ *Umzingelung, Einkreisung*: IsSyr 62. TheodOtv 46,10. Naumach V 7,4. NChonHi 34,92. DelAn I 414,18. κεφαλῶν -εις eine Kopffolter (cf. vers. lat. „capita clavis undique confixa“) GrNyssPG 44,1297D.— LS, TLG, Car, Stam.

περικυκλίνδῃσις, ἡ *das sich Herumwälzen*: PselDoct 184,7.

περικύπτω *eindringen in, sich beschäftigen mit*: πάση γραφῇ AnSinDux I 1,13 v.l. pro ἐγκ.

περικυρτόω *sich wölben*: RegelFont 156,28 (Mich. Rhet.). *krümmen*: τὸ ὀλέκρονον KarantOpusc 27.— TLG; (pass.) LS, L, Tgl.

περικύρω *geraten in*: λάκκω EustOp 44,10. κακοῖς EustQuad VI 202.— TLG.

περιλαβίς, ἡ ein medizinisches Instrument: Severus iatrosoph. 47,18 (Dietz).— LS -βεύς.

περιλακίζω *zerreißen, aufreißen, zerteilen*: pass.: GrNyssPG 46,768D (cf. Tgl). id. AndCret 1185C. id. Suda π 1191. (γῆν) ... οὐ περιελάκισεν ἄροτρον NBasProg 52,98.— LS.

περιλάλημα, τό *Gesprächsstoff, Gerede*: NPaphIn 155,3. Suda κ 504. Zigab I 609C. AnHier IV 329,5. NBasOr 119,9. MillRec II 592B.698C (Mang. Prod.).— LS, Tgl, TLG.

περιλαλητέον *man muß sprechen über (erörtern)*: τὰ τῆς διανοίας DidymGen II 197,20.

περιλάλητος *vielberedet, berühmt*: AnonMil XXII 4. NicephOp 153,13. TheophylEp 96,71. ProdPoesies 33,6. MillRec II 506A (Mang. Prod.).— LS, TLG, Tgl, Stam.

περιλαλία, ἡ *Umschreibung*: Mansi XXII 1040E (a.1215).

περίλαλος *viel redend, geschwätzig*: ScholPlat Rep. 365a3. PhotAm 21,36.— LS (Suda).

περιλαμβανητικός (= περιληπτικός) *umfassend*: ἐπερώτημα CodAstr XII 147,20.

περιλαμβανίσκω *umfassen*: BerichtPap IX 371 (s.IV/V).

περίλαμπρος *strahlend, herrlich, glänzend*: Simoc I 11,1. JoEuch 208. AttalP 171,15 etc.

PoemAstr I 295. ManasL 2569 etc.— TLG, Tgl, Stam; L -ως.

περιλαμπρόνομαι *glänzen*: SidTot 42.

περιλαμπτήρ, ὁ Miller: cod. Par. 2506,167r (astrol.).

περιλαμπῶς *glänzend*: NDavGr III 84 app. (-πρῶς ed.).— Vgl. LS -πής; L, TLG, KumN, Stam -λάμπρος.

περιλάξενσις, ἡ *bildhauerische Gestaltung*: SidTot 121.

περιλάπτω *ablecken*: ἱμάδα GrNyssOp IX 123,5.— LS.

περιλείβομαι *ringsum tiefen*: AP II 146 (Christod.). ScholNicAl 437,6.

περιλειμμα, τό *Überbleibsel*: τῶν ἄροτων Liban VII 84,1. τῶν τροφῶν PselOr 29,60.— LS, TLG, RBLG.

περιλειόω *zerkleinern, zerkochen*: τὰ λαχανικὰ βρώματα PsChrysPG 61,751,30.

περιλείπω *übriglassen, zurücklassen*: Theophr., Περί εὐσεβείας fr. 13,30 (Pötscher). PhotEp 47,19.— LS, RBLG+Sup, Stam -ομαι.

περιλέξις, ἡ *Periphrase, Weitschweifigkeit*: Suda π 1196. ScholArProl III 1,79,6 etc. TzetzAr II 458,4.15.— LS.

περιλεσχίνευτος *vielberedet, überall bekannt*: Hesych π 1750. PselTheol I 98,120. PselPhil I 42,128. JoGal 423.— LS, TLG.

περιλευκαίνομαι *rundum weiß werden*: ParaphLyc 491.— LS, Stam -νω.

περιλεύκιος, ὁ (sc. λίθος) ein Edelstein: Lapid 170,34,1. MelLap 188,11. CodAstr VI 78,1. MelitS 1123. ἐκ -κιος (sic) OikList 93,4 (Philoth.).— LS, TLG; perileucius TLL; vgl. περιλευκος LS, LSSup, L.

περιλημματικός *umfassend, kollektiv*: λαός ScholII A 106.— RBLG.

περιληπτέον *man muß erfassen*: OrigPG 12,1441A. Themist., CAG V 3,49,3. Simplic., CAG XI 157,2. Euagr 217,14.— L, TLG.

περίληψις, ἡ *Inhalt*: τῶν γραμμάτων Syrop 600,3.5.12.— (LS, L, AndrArch), Stam.

περιλιμπάνω *übrig lassen, hinterlassen*: Epiphan I 299,13. Walz III 623,7. -ομαι *übrig bleiben*: CorpGloss. Staab 329,16; 330,11 (Sever. Gabal.).— LS, TLG, Tgl.

περιλιχμάζω *ablecken*: PselTheol I 36,95. ScholHes Op. 522 (Tzetz.). NChonHi 296,85. (med.) Liban VIII 545,13.— LS, TLG.

περιλιχμάω *ablecken*: Hesych π 1753. LeoLog 252.— LS, TLG -άομαι.

περιλιχνεύω *sehr begehren*: GrNyssOp V 52,7. (med.) NBasProg 55,44.— LS.

περιλογία, ἡ *Umschreibung (in der Rede)*: λεπτῶν λόγων καὶ ἀκριβῶν TzetzAr II 413,4.— Vgl. -γῆ L.

περίλογος *geschwätzig, wortreich*: Hesych π 1568. TypGregPak 105,1426. VPaulEp 1,6. Philes I 301,51.

περιλορδίω *sich winden um*: βάσων NoctPetrop 267,24 (Io. Apoc.).

περιλορδόομαι *sich winden (wiegen) in*: χοροῖς JoApokBees 77,49.— Vgl. λορδόω LS, LSSup, TLG.

πέριλος s. **περίνος**

περιλούω *übergießen*: ἰδρῶτι τὸν χρῶτα περιελουόμεν HolobOr II 52,20.— LS, TLG, Stam.

περίλοφος *hügelig*: τόπος VThSyk App. II 43 (p.305).

περιλυγάω *verdunkeln, verhüllen*: τῷ τοῦ φθόνου ζόφῳ -ζόμενος LeoHom 137B.— Vgl. ἐπηλυγάω LS.

περιλυγίζω *verdrehen*: μέρη Sym II 1057C.— LS.

περιλυμαίνομαι *sehr verderben*: εὐγένειαν PhotBib 54a17.

περιλυπέω *betrüben*: LexSynt 57,111. -έομαι *betrübt sein*: AASS Nov II 1,351C.355C etc. (V. Ioannicii). id. ThielKal 49,26.— KumN; vgl. -πία/-πος LS.

περιμάγιον, τό *Zauberei*: Nomoc 131A c. 339.

περιμάζιος *um die Brustwarze*: -ον ἐπὶ τῷ στήθει μέρος BernMang I 20.

περιμαζώνω *ringsum einfassen*: ProdEid III 164 v.l.— Duc 850, KrMel A 328, Dem (s.v. -εύω), Somav, LKN.

περιμακρος ? *sehr weit*: CatAlch VIII 752.

περιμάκτρια, ἡ *die durch Zaubermittel Reinigende, Hexe*: γραῦς PselOr 8,218.— LS.

περιμαλακίζομαι (pass.) *erkranken*: NeophSyng III 450,357.— Vgl. μαλακίζομαι LS.

περιμαλάττω *erweichen*: MirDem 64,20.— Kum -σσω.

περιμανθάνω *erfahren (von)*: Hercher, Epistol. Graeci p.256 ep.44 (Diogen.). τινός VELis 242.

περιμανῶς *rasend*: Zonar I 58,17; 383,13 etc.— LS, TLG.

περιμαραίνομαι *verwelken*: Lapid 160,20,5.

περιμάργαρος *mit Perlen besetzt*: AnnaR 98,60. Zonar V 165,11. MichItal 76,5. GeorgTorn 231,1; 259,24. NoctPetrop 163,4 (Euth. Torn.).— TLG, Tgl.

περιμαργαρόστρωτος *ganz mit Perlen besetzt*: ἄουχον HistImp 52.— S. μαργ.

περιμαρμαίρω *ringsum erstrahlen lassen*: ἀκρόπολιν NoctPetrop 180,13.— LS.

περιμάρμαρος (*ringsum*) *strahlend*: ManasL 4286 v.l. pro πυριμάρμ.— LS; vgl. περιμαρμάρωσις KumN.

περιμάνομαι *kämpfen um*: Βερόης Nonn-Dion 43,118.— LS, TLG.

περιμαχήτως *im Wettstreit*: Hippol., Refut. haeres. VIII 10,10 (Marcovich).— LS, Stam -ος.

περίμαχος *umkämpft*: τόπος VConst 12,15. EustII II 424,1.— TLG.

περιμειδιάω *darüber lächeln*: PselMin II 87, 17.

περιμελαίνομαι *ganz schwarz werden*: GrNyssPG 44,1285B.— LS.

περιμέφομαι *tadeln*: Theophyl I 1009C.

περιμερίμνησις, ἡ *Sorge, Kummernis*: ThStudCatM 84 (p.591). 117 (p.866).

περιμέρομνος *sehr besorgt, sorgenvoll*: ACO II 1,1,11,18 (a.449). ThStudCatM 76 (p.522).— L.

περιμετρέω (*um*) *messen*: Theo Smyrn. 124, 11 (Hiller; pass.). GrNyssOp I 105,2 v.l. pro παρμ.; 262,18; II 366,14; 381,2.— LS, TLG.

περίμετρον, τό *Ausdehnung*: θάλαμος, οὗ τὸ -ον ὡσεὶ λίθου βολή SynaxCpl 112,47. *Fläche, Flächeninhalt*: GeomFisc 40,19.26; 44,17 etc.— (LS, LSSup, KumN, Stam; DucLat -um).

περίμετρος, ἡ *Fläche, Flächeninhalt*: Aiv 50,66.69 (a.1101). ὁ π. *Umfang*: LDiac 129,2.— LS, RBLG, Stam; TLL.

περιμετωπιαῖος *um die Stirn*: ἱμάς Hippiatr II 337,7.— Vgl. -πίδιος LS.

περιμίγνυμι *vermischen*: Galen XIX 282 (pass.). PapMag IV 2917 (pass.). LascEp 94,10.— TLG.

περιμίμνω (= περιμένω) (*er*) *warten*: ScholOpp Hal. 3,116.

περιμίσητος *ganz verhaßt*: κακία PoemMor 213.

περιμνηστεύομαι *verschaffen*: τὴν τῆς μονῆς σύστασιν διαρκεστέραν TypKosm 32,32.— Vgl. Περιμνηστος PB.

περιμονή, ἡ *Warten, Erwartung*: MethEuth 528. ScholOpp Hal. 1,60.

περίμονος ? *andauernd*: νοσήματα TzetzBa 810,29 (Tgl: scrib. videtur παράμονα; TzetzLol-Pap 204: πυρίμονα).

περιμορμύρω *ringsum rauschen*: NChonHi 261,84. NChonOr 25,4.

περιμορφάζω *rundum formen*: ManasEkphrL 114.

περιμορφόω *formen, bilden*: DiekAnal 192,12 (Theod. Raith.). PselMin I 403,46.— L -όομαι.

περιμουσόω *verzieren*: VStephJun 127,6.

περιμοχθίζω *sich abmühen*: GregNazPutz 285.

περινάω *herumfließen*: LDiac 434,36.— LS.

περυνεικής *umstritten*: εἰς κρῖσις -κέας

HephTheb I 297,12 = Doroth. Sidon. 405,17 (Pingree).— Vgl. Περινείζη PB.

περινενοημένος *auf ausgeklügelte Weise*: Alex. Aphrod., CAG I 644,4. Simplic., CAG VII 684,25. Sym III 64B.— LS, TLG.

περινευρώω *sehr stärken*: γλωτταν ChionEp 9,22.

περινεφής *von Wolken umgeben*: γήλοφου NChonHi 373,62.

περιπέφριος *um die Nieren (befindlich)*: τόποι PselPoem 61,28. id. MillLex 248,314. πάθη VJoseph 948B.— KumN -ιον; vgl. περιπέφρος LS.

περιπικάω *überwinden, bezwingen*: ScholNicTher 50,1.

περιπίπτω *rundherum abwaschen*: τούς πόδας GMon 517,9.(med.) LXX Tob. 6,2 cod. Sin.— L, TLG; LS -νίζω.

περιπέφριμα, τό *Spitzfindigkeit*: ThMetPo 28,36.

περιπιοητικός *ausgeklügelt, spitzfindig*: ξρευ-ναι PhotBib 279a3.— LS, TLG.

περίπος, ὁ *männliches Glied*: π. τὸ αἰδοῖον Herod II 567,8. περίπος, καυλὸς τοῦ αἰδοῖου LudwAnek 81,21; 165,6. περίλος τὸ αἰδοῖον Psel-Poem 6,379. id. PsZon 1530.1576. περίλλος Sang 47.— LS s.v. περίνεος; s. πειρήν.

περιποστεύω *herumwandern*: NikMesQuel 33,19.— L.

περιπέσσιμος *heimkehrend*: ἐργάται MartAm 11,25.

περιπέσισις, ἡ *Befeuchten ringsum*: Miller: cod. Par. 2237,1r (Nic. Myreps.).— LS.

περίπος *scharfsinnig*: EustII II 353,12. GeorgTorn 143,8; 287,19. ScholSoph 184,21.— LS, Stam.

περιπυστάζω *einnicken*: -άξας μικρόν Miller: cod. Coisl. 278,18v (Germ. II).

περιπέπτομαι *zerkratzt werden*: ἀμφιδρυφής: περινευγμένη Apollon. Soph. 26,27 (Bekker). *angestachelt (getroffen) werden*: κέντροις And-Cret 816B. φθόνφ ThStudEp 560,6. ὑπό τινος VPetr II 92,6.

περιπέπαινω *ganz zerkratzen*: Hesych ε 4873. GrNyssPG 44,217A (pass.).— LS.

περιπέπτος *rings (ganz) geglättet*: τοῖχος OracSib I 215.233. περίξ. Herod I 304,12.— LS, TLG, RBLG.

περιπέξω *ringsum zerkratzen*: AHG IX 141,39 v.l. pro κατάξ.— LS, TLG, Stam, RBLG.

περιπέφισ, ἡ (an falso pro παραξίφισ ?) *Dolch*: ScholII Σ 252b.

περιπέξυλος *sehr hölzern*: τὸ σκοτεινὸν καὶ -λον λόγου ScholThuc 297,23 (Tzetz.). *holzreich, waldreich*: λόφος Philes II 110,64.— RBLG.

περιογχομαι *anschwellen, sich aufblähen*:

Oribas 97,34 (IV 275,35). GrNyssOp VIII 2,57,12. GrNyssPG 44,1205B. HagEugR 342,1748 (Lazarop.).— Vgl. περιογχος LS.

περιπέδευμα, τό *Herumgehen*: TheophCont 233,2. *Umlauf*: EustMin 101,61. *Rundreise*: Buondel prooem. 1,19.

περιπέδευομένως *umlaufend*: Spengel III 27,21 (Alexand.).

περιπέδευσις, ἡ *Umlauf, Verlauf*: πραγμάτων KalothSyng 510,220.— LS (Suda).

περιπέδευτέος *zu durchlaufen*: τὰ τῆς γῆς EustDion 227,35.

περιπέδευτής, ὁ *Beschreiber*: τροπαίων Eust-Min 261,26.— (LS, L, Soph, Duc+App I, PLP).

περιπέδευτικός *beschreibend*: λόγος IoSard 216,9.— LS, TLG.

περιπέδευτός *umgehbar*: ScholOd II 579,14.

περιπέδευώ *eine Prozession veranstalten*: AASS Nov IV 243F (C. Acrop.). *befallen*: περιπέδευθεις νόσφ SynaxCpl 250,45.— (LS, L, TLG, Tgl, Duc, Stam).

περιπέδέω *herumfahren, besichtigen*: περιπέδούντων pro περιπέδευτῶν RhalPot I 74 app.

περιπέδικόν, τό *ein jambisch-trochäisches Versmaß*: ScholPind I 57,9; 265,9; II 170,19. TzetzMetrPind 90,4; 109,1.— (LS, Somav, Stam -ός).

περιπέδιον, τό *Behandlung*: τῶν -ίων τῶν ἀλόγων KonstPorphMil C 130.— (LS); vgl. περιπέδι(ε)ία LS.

περιπέδιος *periodisch*: sc. πυρετός VLucia 92,269 (ed. male corr. περιπέδιφ).— Vgl. περιπέδικός LS.

περιπέδος (adj.) *herumreisend*: ἱεροκῆρυξ Παῦλος EustEngast 32,16.— LS, LSSup (subst.).

περιπέδησις, ἡ *Anschwellung*: μελῶν VTh-Stud 197A.

περιπέδημα, τό *Vorstadt, Vorort*: Bas A 32,4.

περιπέδησις, ἡ *Wohnort, Siedlung*: NicephPit I 308,9. Zepos II 44 v.l. pro περιπέδικός ? (cf. Ecloga 602).— οἴκησις LS.

περιπέδηκία, ἡ *Umgegend, Umland*: VGrAgrig 52,2. EtymGudSte 123,17.19.— LS, L, TLG.

περιπέδηκίδιος, ὁ *Nachbar, Vertrauter*: NicBry 211,10. -ία, ἡ *Umland, Umgebung*: εἰς τὰς -δίας ἐχώρουν ScholTheoer 7,17 cod. (περιπέδηκίδας corr. ed.; cf. 3,9).

περιπέδικός, ἡ *Umland, Distrikt*: BasilEp 238,1,13. GrNyssPG 46,953D.— LS, L, TLG.

περιπέδικόδημα, τό *Ummauerung*: τοίχων Hero V 1,50,1 (Heiberg).— LS, RBLG.

περιπέδικόδημέος *zu umbauen, einzuschließen*: Hesych σ 1937.

περιπέδικός *herumtragbar*: SynagLex 398 π 372 = Suda π 1336.— LS (Phot.).

περιοίχομαι *herumgehen um*: τὰ μοναστήρια

Recherches de science religieuse 20 (1930) textus post p.540, l.14 (Athanas. Alex.).— LSSup.

περιοκλάζω *einknicken, wanken*: περί τὸ ψυχικὸν ἔργον TypKosm 51,29.

περιοκώχησις, ἡ *Umfassen*: Ps.-Hippocr., Corp. medic. graec. I 2,1, p.122,15.— Vgl. περιοκωχή LS.

περιόλβος *überaus glücklich*: AttalP 198,10.

περιονυγίζω *wie Nägel abschneiden*: τοιαῦτά τινα -ζοντες ἀποξέουσι λεξειδία Leont. Hieros., PG 86,1380A.— LS, TLG.

περιοπή, ἡ *Warte, Gipfel, Höhe*: JoDam V 295,21; 448,11. NicephRef 94,3. AASS Nov IV 83B (Nic. Paphl.).— TLG; LS, L, TLG, Stam -ωπή.

περιοπτῶ *rundum backen*: ἐγκρυφίαν ... -όμενον (sic male) τῇ φλογί GermII 340,33.

περιοπτεύω *um sich schauen*: ScholIII N 8c. ScholIII Gen II 133,6.

περιόπτω *um sich schauen*: EtymMag 665,25. περιόπτεσθαι GrammGr II 2,450,8 (Apoll. Dysc.).

περιόρασις, ἡ *Umherschauen, Betrachtung*: Ideler II 18,29 (Io. Actuar.).— L.

περιοργίζομαι *sehr erzürnt sein*: PhotBib 82b9.— LS.

περιόρθριον, τό *Morgendämmerung*: JoAntR 224,28. Achmet 112,1. AnnaR 71,1.— LS (s.v. περίορθρος), L.

περιορία, ἡ *Umfriedung*: Ducas 399,14.

περιόριος *angrenzend, benachbart*: ἐπίσκοποι ACO III 14,7 (a.536). τὰ -ια *Umgebung*: Ἐφέσου VStephJun 161,24.— (LS), LSSup, TLG.

περιόρισις, ἡ *Einschließung, Festsetzung, Haft*: OikList 215,19 (Philoth.). Bas A 3129,3. *Verbannung*: VEuth 9,12.— L, Tgl, (Somav).

περιορισμία, ἡ *Begrenzung*: τὸ ὄυάκν τῆς -ίας Trinch 222 (a.1166).

περιορισμός, ὁ *Aufteilung* (einer Strophe): Triklin 19,98-153a; 39,1056-84a. *Inhaftierung, Haft*: Syrop 206,22; 294,1.16 etc. *Beschlagnahme*: τοῦ πλοίου Syrop 308,26.— LS, (L), TLG, Stam.

περιοριστικῶς *bestimmt, begrenzt*: Ἀντίδορον, Hommage à M. Geerard (Wetteren 1984) 115 (Sever. Antioch.).— LS, L, TLG, Somav, KumN, Stam -ός.

περιορνεύω *ringsum schmücken*: περιορνυμένη DeCer I 440,16; 442,3.

περίορος, ὁ *Umgrenzung, Grundstücksgrenzverlauf*: ALavra 43,40.41.57 (a.1082); 69,6.15 (a.1196). ABatop 13,10 (a.1220); 15,221 etc. (a.1247). MM IV 5.9 (a.1235).— LS (Eust.), TLG, (PLP).

περιοροφόω *überdachen, bedecken*: ναόν Lack-

Mar 5. μεταίχιμον PselChron VII 24,35. νάματα JoPhocas 529A. 531D (pass.).

περιορυγή, ἡ *Umgraben*: βουνίου VThSyk 114,12; 115,41.— Vgl. -όρυξις Stam.

περιορύγω *umgraben*: VThSyk 114,5.— LS, Stam -ύσσω.

περίοσμος *stark duftend*: VMelan 126. GregMagn 219B. Suda α 2518.— LS.

περίοστειος *um den Knochen, Knochen-*: ὑμῖν TheophProt 157,2; χιτών 159,13. -ιος ὑμῖν TheophNonn 116 (I p.352).— LS s.v. -εος.

περιοσφραίνομαι *herumschnüffeln*: AASS Nov II 1,363A (V. Ioannicii).— LS.

περιουλόω *rundherum Narben bekommen, vernarben*: Alex. Trall., Nachträge 152,13 (Puschmann). pass.: Erotianus frg. 46,2 (Nachman-son).— LSSup.

περιουσία, ἡ (= lat. facultas) *Fakultät*: γραμματική Mansi XXII 1000C (a.1215).— (LS, L, LSSup, Stam).

περιουσιακῶς *im Überfluß*: μειζόνως καὶ π. TzetzBa 775,16.— KumN, Dem -ός.

περιουσίασμα, τό *Vorzug*: τὰ σωματικά κάλλη τε καὶ -ματα ThStudEp 202,15.

περιουσιαστέον *man kann Reichtum erwerben*: EustMonach 36,13.

περιουσιαστικός *Reichtum schaffend*: HephTheb I 148,11. EustMonach 34,4.— LS, TLG.

περιουσιαστικῶς *überflüssig*: TzetzAr II 540,20.23. PsOec II 632C (comp.).

περιουσιότης, ἡ *Überfluß*: οὐσιότητος MethTheoph 22,13.

περιοχεύς, ὁ *Umfasser*: LascDel 37,14.

περιοχέω *herumtragen*: τινά Artemid. Dald. V 21 (Pack).— LS -έομαι.

περιοχικῶς *umfassend*: LascTheol 138,37.— L.

περιοχλέομαι *belästigt werden*: ἀηδεὶ ὀμίλια Macar., Homil. 46,15 (Dörries, Patr. T. u. St. 4).— Dem.

περιπάθεια, ἡ *heftige Gemütsbewegung, starke Leidenschaft*: AnastPers VII 7,3. NicephPit IV 274,7. PhotAm 1,149. Sym III 645B. LudwAnek 214,24.— (LS), L, TLG, Tgl, Stam.

περιπάθησις, ἡ *heftige Gemütsbewegung, Erregung*: ThStudCatM 15 (p.98). 74 (p.207 MCL).— LS, TLG.

περιπαίω *von allen Seiten schlagen*: AASS Nov IV 647C (V. Constantini). PsZon 574.— LS (Etym. Mag.).

περιπάμπολος *sehr groß*: ζώνη OracSib V 210.

περιπαπαίνω *herumschauen, ringsum betrachten*: πανταχόσε AnnaR 74,93. MichItal 104,23; τινά 248,4.— LS, TLG.

περιπατέω (*ab*) *fahren*: σκάφος ... ἔτομον εἰς

τὸ -τήσαι VGrAgrig 19,4.— (LS, L, Somav, Dem).

περιπάτημα, τό *Schrift*: EusPG 23,840C. CodAstr XII 181,15; 182,3. StephanitP 314,17. περιπάτημα LangeTexts 158,8.— LS, TLG, Dem; πορπάτημα Somav.

περιπατητέον *man muß herumgehen*: Alex. Aphr., CAG I 299,7.8; Suppl. II/1,80,12 (Alex. Aphr.).

περιπατητικός *übertragbar, der Veränderung unterworfen*: -ήν ... αἴρεσιν Bas B 2909,10 (= ambulatoriam ... condicionem Dig. XL 7,34). (*herum*)*fließend*: -ὸν ὕδωρ ἢ καταρρέον MM VI 56 (a.1088).— (LS, L, Stam, RBLG, PB; TLL, Blaise II -cus).

περιπατητικῶς *wie die Peripatetiker, als Peripatetiker*: Ammon., CAG IV 3,102,3. ProclRP II 12,14. OlympPhaed 70,8. EustMonach 39,1. *herumgehend*: Schol. Aesch. Pers. 452 (p.145 Dähnhardt).— TLG, Stam.

περιπατισμός, ὁ *Gehen, Gang*: Hippiatr II 275,12.

περίπατος, ὁ *Wehrgang*: MirDem 155,18. DeAdmImp 29,256. NGreg II 735,15. ἡ π. *Umlauf*: κατὰ -ον χρονικῆν CodAstr VII 101,30; 102,2.6.9.— (LS, L), TLG, Duc, (AndrArch, Stam; TLL -us).

περιπαχνόομαι *ringsum gefrieren*: ScholApRh 184,25.— LS.

περιπέξιος *schlicht, in einfacher Sprache*: BoinAkol 111,15. ScholHes 248,20; 348,7 (Tzetz.) = ScholArat 551,10. KarantOpusc 4. τὸ -ιον *Niederung, Ebene*: Simoc VI 11,14. PselOr 24,27. GeorgTorn 275,14. HungProoim X 18.— LS (auch -ξίως), L, Tgl, TLG, LexPsel.

περιπελιδνός *stark blutunterlaufen*: ὀφθαλμοί AnonPhysiog I 329,2 (Adamant.).

περιπεπετασμένος *ringsum ausgebreitet*: Alchim 366,22.— Vgl. περιπετάννυμι LS.

περιπεπλεγμένως *verschlungen, verwickelt*: CorpGloss. PsZon 1667.— LS.

περίπεπλος, ὁ *Umhang*: Simoc II 3,6. PsZon 1528. *Zwerchfell*: διαφράγματος ὑμένα -ον λέγουσι CramOx III 93,19 (Melet.).

περίπεπτος (< περιπέσσω) *überkleistert, überdeckt*: PhotLexTh κ 330.

περιπετάδην *ausgebreitet, ausführlich*: ἐξηγεῖσθαι TzetzBa 747,7.

περιπέταμαι *herumfliegen*: Leont II 337; VI 156. Sym I 537B. VAndR 1512 app. EtymMag 651,15. PselTheol 27,113. τὸ -τόμενον *Schiffstau*? DeCerTM 227,146; 229,156; 233,222; cf. p.283.— LS, TLG; LexPont -τώ.

περιπέτασις, ἡ *Herumfliegen*: Phys 220,9 app.

περιπέτασμα, τό *Vorhang*: PsalmKat I 192,1 (Didym.). CyrAIPG 68,660D.— LSSup, L, TLG, RBLG, RE XIX 1,837; lat. peripetasma.

περιπετριζω *gegen (den Felsen) schlagen*: ἐν βράχει C. Dilthey, Symbolae criticae ad anthol. graec. (Göttingen 1891) 6B (cf. p.9).— LS -ίζομαι.

περιπετῶς *sich plötzlich ändernd*: π. σχοῦσα τῆς θούψεως JoScylCo 142,14.— LS -ής.

περιπεφραγμένως *eingezäunt, eingeschlossen*: LudwBatr 299,1.8.— LS, L -φράσσω.

περιπηδάω *herumspringen*: ScholOpp Hal. 1,190.— LS.

περίπηξις, ἡ *Rundumbefestigung, Palisade*: = χάραξ SynagLex 509 χ 29.— (LS).

περιπιέζω *drücken, pressen*: Aët XVI 15,19 (pass.).— LS, KumN.

περιπισσόω *mit Pech beschmieren*: Hesych π 1746.

περιπλάζομαι *herumirren, umherschweifen*: GrNyssPG 46,1180D. ScholHip II 390. HalkRom 214,2. IsaacPorphPraeter 78,16. *herumzappeln*: = περισπαίρω ScholNicTher 278,2.— TLG.

περιπλάνημα, τό *Täuschung*: ὄψεως NikMesAp XXXIII 3.

περιπλάνησις, ἡ *Umherirren, Irrweg*: GregNazPG 35,540B; 36,409B. Max. Conf., Mystagogia 23,6 (Cantarella 1931). JoDam V 257,2. ThStudCatP 117,23 (p.404). NicephRef 154,36.— LS, TLG, Tgl, Stam.

περίπλασις, ἡ *Bedeckung*: Alchimist IV 1,5.— LS, L, TLG.

περίπλασμα, τό *Pflaster*: Galen XII 859. EustII III 611,7. EEBΣ 7 (1930) 352,30 (Neoph. Prodr.). *Schutzwehr*: ScholII Z 434. *Hülle, äußere Form*: GrNyssOp Suppl. 36,4.— L, TLG, Tgl, Stam.

περιπλαστέον *man muß vermischen*: μέλιτι OribasEust VIII 16,424 (p.254,10).

περιπλαστεύω *mit einer Lehmmauer umgeben*: GerstPap 2 (s.VI/VII). WienPap 59,15 (a.604).— LS, RBLG.

περίπλαστος *verstellt*: τῆς ἡμερότητος προσωπεῖον AASS April II 970C (Acta Papyli 7).— Tgl (f.l. pro παράπλ.); vgl. περιπλάσσω LS, L.

περιπλατής *ganz flach*: Soran II 16 (II p.24,4).

περιπλατύνω *ausbreiten*: νεῦρα περιπλατυμένα PsZon 83.— Dem.

περίπλεγμα, τό *Umwicklung*: ἰστοῦ Hesych π 1971. *Umarmung*: γλυκεροῖς -ασι παιδός APApp IV 69,3. *Halsschmuck*: -ασι περιτραχηλίοις κόσμοις ScholPindAb Ol. 2,135g. *Schnitzwerk rundherum*: χροσᾶ -έματα (sic) ConcFlor 2,20 (=

-έγματα Ps.-Sphr. 324,6 ed. Grecu).— LS, KumN; vgl. πλέμα Somav.

περιπλεγμός, ὁ *Umarmung*: PsAmph 32,18.

περιπλέγνυμαι *umfassen, umarmen*: VLucAnt 190. Suda π 1251. RegelFont 159,1 (Mich. Rhet.). PlanOvP 6,479.— LS (Eust.).

περιπλεκής *umschlungen*: ἠσπάσατο LeonCat 40,107.— LS.

περιπλεκτέος *zu verflechten*: Bas B 3759,17.— LS -έον.

περίπλεμα s. **περίπλεγμα**

περίπλεξις, ἡ *Herumwicklung, Verflechtung*: Achmet 155,13; 166,16.— LS.

περιπλεονάζω *ganz überflüssig sein*: Herod II 88,24 = ScholII M 809a.— TLG.

περιπλεύριος *um die Seiten, an den Seiten*: αἱ -ια μερὰ σπλάγχνα ἀποκαλοῦνται PselPoem 61,32.— Vgl. περίπλευρος LS.

περιπλήττω *rundherum verwunden*: τινὰς τῶν πατέρων περιπληγῶτας τὰς κορυφὰς VStephSab 542F c.31.

περιπλόη, ἡ ? ein Gewebe: ἀεροῦφαντος StephId 206,23.

περίπλοια, ἡ *Umherschiffen*: BlemAut II 24, 5.

περιπλοκάδιον, τό eine Pflanze: κριθή ἐστὶν ὁμοία π. DelAn II 348,16.— Dem, Heldreich, GianKypri -ι(v).

περιπλοκάς, ἡ „Winde“ (eine Schlingpflanze): Aelian II 554,12 (Orneosoph.). SynesFeb 96,156. ScholPhilost 14,2. DelAn II 291,9; 313,1. -άδα DelAn II 358,11. id. DelLex 80,9.— (LS), TLG, Tgl, KumN, Stam, Shipp, Heldreich.

περιπνευματικός *an Lungenentzündung leidend*: PsGalen XIV 762.

περιπνευμονικός *an Lungenentzündung leidend*: Galen VII 956 etc. Dioscur I 113,4 etc. *die Lungenentzündung betreffend*: πάθη Galen VII 783; XII 273. id. DelAn II 497,15.— TLG, Tgl, DurlDict; περιπλ. LS.

περιπνίγω *ersticken*: τὰ ζωογονούμενα SimocEp 30,7.— LS.

περιπόθησις, ἡ *starke Sehnsucht*: ThStudEp 324,3.

περιποθίτως *mit Verlangen*: JacobMon 621B.— LS, L, Somav, Dem -ος.

περιποίημα, τό *Verschaffen*: εὐεργεσίας LascEp 109,104.— LS.

περιποιητέον *man muß pflegen*: ἀλήθειαν NBasProg 28,1.— L; KumN -έος.

περιποιητής, ὁ *Verschaffer, Vollbringer*: τῶν εὐθύμων VEuthJun 49,30.

περιποίητος *umsorgt*: υἱοί SymCat III 11,7.— Vgl. LS, L, Dem -έω; (LS -τός).

περιποικιλία, ἡ *Buntheit*: BZ 76 (1983) 289,8 (V. Myronis).

περιποικίλλομαι *ausgeschmückt werden*: PitAn III 43 (Orig.). CatNT V 233,2. JoanMnem 55 = GregDiak 767.— LS, L.

περιποίκιλος *ganz bunt*: Hesych π 1749.— LS, TLG; vgl. -λτος KumN.

περιπολάζω *vorherrschen, die Oberhand gewinnen*: ACO III 12,32 (a.536). KrumbGeorg 81,20. JoGal 355. EustMin 176,11.— LS.

περιπολεία, ἡ *Umhergehen*: LudwAnek 214,27.— Stam -ία.

περιπόλεον s. **περιπόλιον**

περιπόλευσις, ἡ *Umherwandern*: SynaxCpl 856,29. ScholHes Op. 477 (p.297,20; Tzetz.).— (L).

περιπολευτής, ὁ *Umwanderer*: οὐρανίων ἀψίδων TzetzEp 80,29; 82,14.

περιπολεύω *sich ringsum bewegen, umherwandern*: EphrSyrP II 106; VI 267. Hesych π 1828. CosmIn VI 31,3; VII 93,2. ChronPasch 467,10. ὁ -εύων *reisender Beamter*: ALavra 89,190 (a.1298).— LS, L, TLG, Tgl.

περιπόλησις, ἡ *Stätte des Wandels*: -λήσεως, οὐπερ περιπολοῦσι Τρωες TzetzII Φ 295.— (LS, L, TLG, Tgl).

περιπόλιον, τό *Vorstadt*: VGrAgrig 5,4 (-λιον v.l.); 19,8 (-λεον v.l.); 47,18 (-λεον et -λιον v.l.); 98,13 (-λιον v.l.). -λεον ib. 48,5; 50,2; 98,28. περιπόλεον JoChrysPG 64,852,12.— LS, L, (PB), Stam -ιον.

περιπόλιος *um die Stadt, der Vorstadt*: πλήθος ἐμπόλιόν τε καὶ -ιον ActaTheodDuc 362,30.— LS.

περίπολις, ἡ *Vorstadt*: LaurTreb 269,195.— (LS; Karan -λη).

περιπονέομαι *sich sorgen, besorgt sein*: ThStudCatM 9 (p.60).— LS, L, TLG.

περιπόνηρος *sehr böse (schlecht)*: Hesych π 1831. PhotEp 187,159. PhotBib 346b37. LDiac 32,16. TheophylEp 98,32.— LS, TLG, Tgl.

περιπονήρως *sehr böse*: EustOp 161,18.

περιπόνησις, ἡ *Besorgnis*: ThStudEp 144,4. ThStudCatM 78 (p.544).— L.

περιπονητικός *besorgt*: φροντίς ThStudEp 87,37.

περιπόντιος *am Schwarzen Meer*: μέρη NChonOr 145,15.

περιπόνως *besorgt*: π. λίαν ἔσχες πρὸς τὴν εὐτέλειαν ἡμῶν ThStudEp 147,19.

περιποπτύζω *durch Schnalzen mit der Zunge besänftigen*: τοὺς ἵππους PselChron VII 58,10. PselMin II 279,19. TheophylEp 71,7. Zonar V 411,13. Aelian II 502,3 (Orneosoph.). *lindern*: τὸ τῶν πραγμάτων ἄγριον NChonHi 518,15.— (L), TLG.

περιπόπτυσμα, τό *Besänftigung durch Schnalzen mit der Zunge*: NChonHi 458,29 (pl.).

περιπόμενοι, ἢ *Umlauf*: PselMB V 67,2. BlemPhys 1309A.— Vgl. -ρεύομαι LS.

περιπόμενοι, ἢ *Befestigung mit einer Spanne, Umhängen*: ἀλουγίδος NChonOr 43,13.— Vgl. -πημα LS.

περιπορφυρίζω *ganz purpurfarben sein*: Melit 2838.

περιπορφύρω *ganz mit Purpur färben*: τὰ πέδιλα AnnaR 87,14.— LS.

περιπρασινοόμαι *ringsum grün werden*: CramOx III 220,20.

περιπρηγής *hervorragend*: κάλλος Tzetz-Carm II I 111. PsElias 21,15 (comp.).

περιπρέπω *passend sein, geziemen*: τινί Gr-NyssOp VI 212,11.— L.

περιπρίω *absägen*: περιπρισιμένα LeoTact I 254 app.

περιπροβλέπομαι (*ringsum*) *vorhersehen*: ὁ θεὸς -ψάμενος PapKerk 341.

περιπροέχω *weit voraus sein, überragen*: ἀπάντων AnLaur 230,43.

περιπροθεσμέω ? *die Frist überschreiten*: Bas B 299,32 (an recte παραπρο., quod vide ?).

περιπροσποίεομαι *verbergen*: JoScyl 19,23 v.l.

περιπρόσωπος *rundum mit einem Gesicht*: Ἐρωῆς CosmGr 180,16.— Vgl. ἀμφιπρο. LS.

περιπτήσω *sich fürchten vor*: χρόνον Mark-Anek E 3,8.

περιπτίσω *ausschälen, enthüllen*: περιεπτισμένους *mager, schlank*: SynesOp 67,14. PselChron VI 6,14. TheophylEp 127,86.— LS (auch περιεπτισμένους), TLG, Tgl.

περιπτύας, ἢ *eine Schlange* („die Spuckende“): TheophNonn 274 (II p.336).— Vgl. πτυάς LS.

περίπτυξις, ἢ *Umarmung*: JoChrysPG 50,718,43. PsKais 196,15. ScholEurS II 199,9. *Umgeben, Umhüllung*: γῆς PsKais 203,32. *Verehrung*: θαῦμα αἰνέσεως καὶ -ξεως ἄξιον Mansi XII 1079A (a.787).— LS, TLG, Stam.

περίπτωτος *verabscheuenswert, zu verschmähen*: CodAstr II 132,21. ManasL 2242 f.l. pro-πτωτος.— Vgl. περιπτύω LS.

περιπτυχέω *umarmen*: PselChron VI 142,10.

περιπυκάζω *dicht umgeben, einhüllen*: τινί τι LDiac 136,17. PselHag 8,349. MichProoim 98.— LS, TLG, Tgl.

περίπυκνος *sehr dicht*: GregAntEpit 156,13.

περιπυκνώω *ganz fest machen*: NBasOr 41,28. (pass.) *ganz dicht werden*: ἀήρ BlemPhys 1188B.— KumN.

περιπύργιον, τό *Festung*: τῆς ψυχῆς Manas-Rede Ep. I 4.

περιπυργόω *mit Türmen bewehren*: περιπυργωμένος Agapet 58 (p.66,3).

περίπυρος *ringsum brennend, feurig*: κόσμος TzetzAr II 404,12.— (LS -ov).

περιπυρόω *rundum brennen*: Ἐκκλησιαστικός Φάρος 9 (1912) 303,14 (Ps.-Chrys.).

περιρᾶβω *ausbessern*: τοῖχον ProdEid I 86.— περιρᾶπτω LS.

περιρρᾶνσις, ἢ *Besprengen, Benetzen*: Procl-Opusc II 18,14. ProclCrat 176,7.24. IsSebErl 53,10. JoPatr 506,14.— LS.

περιρρᾶντίξω *rundum bestreuen*: τὰ σώματα αὐτῶν -τισμένα τριβολίους VBasVil 92,11.— (LS, L, TLG, Tgl, Somav, Stam).

περιρρᾶντισμα, τό *Besprengung, Benetzung*: JusCan 732A. NChonHi 62,88 v.l. pro ῥάντισμα.— Somav.

περιρραπίξω *schlagen, ohrfeigen*: τινά VTheod-Styl 763A c.14. περιραπ. ProdEid I 156.— LS.

περιρρεμβάζομαι *umherschweifen*: Gregent B 891.

περιρρεμβέω *zum Umherschweifen veranlassen*: Simoc VI 5,14.— LS -ρρέμβομαι, L -ρρέμβω, TLG -ρέμβω.

περιρρηξις, ἢ *Zerreißen*: ἐσθῆτος Walz IV 414,5 (Syrian.).— LS, TLG.

περιρρινέω *ringsum feilen*: Hero I 438,8 (Schmidt).

περιρριπίξω *ringsum anfachen*: θεομόν Schol-GrNaz I 199. PsChrysPG 55,652,25 (pass.).

περιρριπίτω *herumwerfen*: βιβλίον EphrSyrP I 217. *stürzen*: εἰς μισανθρωπίας ἔγκλημα BasilPG 32,1217A. Geopon X 4,7. (intr.) *einfallen?* βαρβάρων ἐν ἐκείνοις -ψάντων τοῖς μέρεσιν HalkInHag 181 c.1.— LS, TLG, PhilWoch 54 (1934) 944.

περιρροή, ἢ *Abfließen*: Bas B 856,30.— LS.

περιρροίζέω *durchrauschen*: ManasL 154. ἀέρα 4743. (*ringsum*) *rauschen lassen*: τὸ πτέρωμα ManasKurtz II 81,73. *umschwirren*: τινά HolobOr II 88,18.

περιρροῦσχομαι *heruntergleiten*: Oribas XLVI 1,58.— Vgl. περιρροέω LS.

περιρρούομαι *sich verbreiten, sich ausbreiten*: EutekNik 19,31.

περίρρουτος *heftig bewegt*: σπλάγχχνα LeoJob 220.— (LS), L, (Stam).

περιρρωνύομαι *sehr gestärkt werden*: ἔσωθεν LascOp 4,162.

περισαλεύω *ringsum weiter machen (dehnen)*: τὸ στόμα τῆς μήτρας Moschion 23 c.52; 32 c.68 (pass.). -εύομαι *erschüttert werden, schwanken*: CatNT VII 499,13.— Tgl.

περισαλίξω *mit Trompeten umtönen, umdröhnen*: τὰ ὄτα SynesOp 129,14. id. PselPhil I 43,101. τὴν Ἱερικὴν MichItal 124,2. *laut verkünden*: τι HesychHom VI 8,15. MichItal 246,19. GeorgTorn 105,3. (intr.) *erschallen*: GeorgTorn 104,11.— TLG; (pass.) LS, L.

περισάλπισις, ἡ (*Umtönen mit*) *Trompetenschall*: EustMin 97,84.85.— KumN.

περισάλπισμός, ὁ *Trompetenstoß*: NikMesAp XIII 3.— LS.

περισαρκισμός, ὁ *das rundum Einschneiden des Fleisches*: (Ps.)Dioscur. II 74.75 (Spren- gel).— LS, TLG.

περισάρκωμα, τό *wucherndes Fleisch*: -ματα Hippiatr II 300 v.l. pro ὑπερσ.

περισαφῶς *klar*: -φέστερον Th. Abucara, PG 97,1569D.

περισεμνολογέω *stolz reden über, rühmen*: ἑαυτοῦ GregAntRede 392,13.

περισεύω *sehr eilen*: TzetzEp 165,2 (schol.).— Vgl. σεύω LS, LSSup, L, TLG.

περισημείωσις, ἡ *Bezeichnung*: τῶν κεφα- λαίων StevPal 96.— Vgl. περισημαίνεσθαι KumN.

περισίδηρος *eisenbeschlagen*: κναυδάριον Me- Ging, Greek Papyri from Dublin (Bonn 1995) 14,4 (s.II/III).

περισίνομαι *schädigen*: φῦλον ApolProth 101.

περίσκαψις, ἡ *Umgraben*: SB XX 14416,8 (s.VI).— LS, PHI (Pap.).

περίσκελα, τά *Hose*: MillLex 276,555. Genn- Schol VIII 492,5. -ελλα PsZon 1810.— περισκελία LS, LSSup.

περισκέλιδιον, τό *Knöchelring*: CPR VIII 52,3 (s.IV/V).— LSSup, RBLGSup, KumN.

περισκέλιζω *zu Fall bringen*: MakSym I 109,11. SymHym 2,65. GAKrop II 61,29. CAcrop- Ep 93,35. *übersteigen*: αὐτό (sc. ξίφος) ArethMin I 240,5. *mit gespreizten Beinen setzen (auf)*: λάονακι JoGen 71,13. ἐν λάονακι GMonIstr 10,23. *um die Beine streifen*: AASS Mai VII 83B (C. Acrop.).— LS.

περισκέλιον, τό *Hose*: -ον φορέσαι Bars 240,186.— LS (-ια), Tgl.

περισκέλισμα, τό *Bedeckung der Schenkel, Unterhose*: Achmet 70,3; 88,8; 115,17.20; 116,19. -αν *Oberschenkel* ? LangeTexts 100,14.

περισκελιστής, ὁ *der ein Bein stellt, Verföh- rer*: Syrop 474,9.

περισκελῶς *schwierig, schwer*: ScholDem II 378,16.— LS -ής (A).

περισκέπασμα, τό (*Kopf*)*bedeckung*: Gre- gent 1,417.419.— Vgl. -πάζω LS.

περισκεπτέον *man muß bedenken*: CyrAlJo I 332,25 etc. GregNazPG 35,441C.— LS, TLG.

περισκήνιον, τό *Raum um die Bühne, Büh- nenzugang*: Herod I 363,20 = CramOx II 125,21 (Theogn.). PselPaneg 4,269 (pl.). *Behausung*: θνητόν SimocEp 25,10. id. VTarasE 61,9. id. OdorPrato 174,498. ψυχῆς AnastPers VI 14,11.— LS, L.

περισκηνό *mit den Zelten umringen, bela- gern*: τὸ χωρίον ScholArK I 2,31,15 (84b).— (LSSup).

περισκιάζω *beschatten, verdunkeln*: ἀλήθειαν Heliod. Aethiop. X 13,5 v.l. pro ἐπισκ. (Ratten- bury-Lumb-Maillon). Γρηγόριον Sym III 233D. τὸν πόγωνα EustManas 313,337.— LS (pass.).

περισκιρτέω *hüpfen durch*: τὴν ὕλην -εἰ NBas- Prog 54,12.— LS, Tgl -άω.

περισκίρτησις, ἡ *das Umherspringen*: Jo- ApokEp 27,24.

περίσκλαβος *ganz sklavisch* ? καλόγερος Bees I 29 (s.XV).

περισκόπευσις, ἡ *Bespitzelung*: ProdKat Hyp 4.— Vgl. -ησις LS, TLG, Stam.

περισκοπέυω *genau betrachten*: NChonHi 339,15. NChonOr 54,21.— L, KumN.

περισκοπή, ἡ *Beobachtungspunkt*: ἄποτος Simoc VII 12,3.— (peri<s>cope TLL, peri- scope OED).

περισκοπητέον *man muß betrachten*: Syrian II 170,24.

περισκορπίζω *verstreuen, verteilen*: πλήθος Agathange 11,8. νεοσσούς Phys 291,10. μαθητάς VStephJun 141,7.— LS.

περισκοτιζώ *verdunkeln*: τὸ διαυγές τοῦ νοῦ VMacarPel 144,14. (pass.) Viteau 45 c.3. id. LeoLog 35.— KumN.

περισκοτόω *in Dunkel hüllen*: κατάκριτον MirDem 84,8. παῖδα VTheodThess 29,34.

περισμιλευτέον *man muß zurechtfeilen*: τῆς λέξεως τὸ ἀπεξεσμένον ProdCom 2,36 (-λλ- ed. male).

περισουφρώνω *umnähen, ringsum einfas- sen*: τὰ καλίγια ProdEid III 152.— Stam.

περισπαράσσω (-ττω) *ringsum zerkratzen*: -σπαραγμένη τὸ πρόσωπον Hesych α 3998. *zer- pflücken*: τὰς λέξεις -άπτουσιν JoPhilProc 106,9.— L, Tgl.

περίσπασις, ἡ *Ablenkung, Unruhe*: πραγμά- των VJoChrysS 179,44. AASS Nov II 1,415C (V. Ioannicii).— LS, L, TLG.

περισπαστέος *mit Zirkumflex zu schreiben*: ScholH K 504-6a; ὁ σύνδεσμος Y 17.— TLG; LS, TLG -έον.

περισπαστικός *abgelenkt, zerstreut*: βίος Ga- len VI 403. νοῦς Euagr., PG 40,1260C.— (LS).

περισπένδω *spenden, als Opfer darbringen*: αἶμα τῶ βομῶ -σπείσαντες Philo Jud., Leg. ad Gai. 356 (VI 220,18 Cohn).— LS.

περισπέρχεια, ἡ *Geschwindigkeit, Eile*: Germ- PG 289A. TzetzAr I 195,13. MarkAnek E 11,3. EustII II 68,4; III 155,9.— LS.

περισπερχῶς *überschnell, sehr eilig*: NChonHi 491,9.— LS -ής.

περισπεύδω *durchheilen*: τριάκοντα ἔτη -εὔσαι χρόνον PsAthapG 28,988C.— LS, TLG.

περισπουδάξω *anstreben, nacheifern*: Κῦρον NChonOr 102,11. κόμους NChonHi 114,8; 540,36 v.l. pro σπουδάξω. (pass.) ib. 43,49 etc.— LS, LSSup, TLG.

περισπούδασμα, τό *Gegenstand des Eifers, Bestreben*: PselHag 3B,644. ψυχόλεθρον CatNT VIII 280,17.

περισπωμένως *angestrengt*: π. φροντίδα περὶ ἀλόγων ἐπιποιούμεθα AASS Nov II 1,429A (V. Ioannicii).— (LS, TLG).

περισσ. s. auch **περιττ.**

περισσάτος *außerplanmäßig*: ὀφφίκα FontMin VI 88,27; 89,40.65 (a.1145). -ον (sc. ὀφφίκων) TzetzEp 154,13.

περίσσεια, ἡ *Überfluß*: JoDamPG 95,72D. ThStudEp 10,75. CramOx II 105,23 (Theogn.).— TLG, Stam; LS, L, Tgl, RBLG, Somav-εία.

περισσευμός, ὁ *gleichbleibende Wiederholung* (musikalischer Terminus): AlygOkt 229 f.32v.— Vgl. -μα LS, Stam.

περίσσεισις, ἡ *Überfluß, Überflüssigkeit*: JoDamPG 95,748A. περιττ. EtymGudSte 239,18. id. Alchimist X 62,23. Centaurus 22 (1979) 22,13 (Is. Argyr.).— LS, L, KaineDiath, Somav (-εψις).

περισσή, ἡ *Wiederholung* (einer liturgischen Strophe): DeCerV II 141,25. Dmit I 35. Mateos I 4,8; 20,1. SymOp 660D.— Mateos II 313f., Bergotes.

περισσογραφέω *Überflüssiges schreiben*: Miller: cod. Coisl. 219,402r.

περισσοειδῶς *nach den ungeraden Zahlen*: ProclTim II 219,31.— LS -ής.

περισσολεκτέω *geziert ausdrücken*: ἡδονή -λεκτοῦσα Walz III 648,22.— S. περιττολεξία.

περισσόμελος *mit zu vielen Gliedern*: KamAst 1291.— LS, TLG -μελής.

περισσονόας *von hervorragendem Geist*: AnLaur 229,4; 231,88. NEugMon 455,9.— LS -νοος.

περισσόπους *mit einem überzähligen Fuß* (in der Metrik): κόμμα CramOx III 317,14 (Tzetz.).— LS.

περισσοπρακτέω *übermäßig besteuern, zuviel Steuern verlangen*: Bas A 2559,6; 2569,4 app.; 2573,9. Peira LXI 4. FontMin I 82,105. VAthAthon 153,25. AttalPon 459 ιγ.— L, TLG.

περισσοπρακτορία, ἡ *übermäßige Steuererhebung*: KekaumS 138,33. KekaumII 616,7.

περισσοπράκτωρ, ὁ *der zu hohe Steuern verlangt, der übermäßig eintreibt*: Kasia 362,144. Bas A 2592,4 app.

περισσοπραξία, ἡ *übermäßige Steuererhebung*: Zepos I 218 (a.945-59). DeCer I 625,24. Peira LXI 4. AttalPon 459 ιθ' = ArmHex A 3,49.— DöByz 244, DöDipl 349; vgl. -πραξία L.

περισσόροος *übermäßig fließend*: ἑοῦς AnLaur 230,55.

περισσοσαρκία, ἡ *Fettleibigkeit*: Kyran II 41,27.

περισσοσαρκισμός, ὁ *übermäßiges (wildes) Fleisch*: AelProm 47,6.

περισσόσαρκος *fettleibig*: βρέφος PsNonnComm V 29,15 app. DaremNot 150.— LS (Suda).

περισσοσοφέω *überflüssig weise sein*: ManasL 3558.

περισσοφρόνιμος *überklug, überschlau*: MeyerHu 173,14.

περισσόχειλος *mit übergroßen Lippen*: EtymGudSte 43,26.

περισσόψυχος *sehr edel*: HalkChrys 228.367.— L.

περισσοψωρίζω *übermäßig krätzig sein*: ProdEid IV 53 v.l.— Vgl. ψωρίζω TLG, ψωριά(ζ)ω LS, Dem.

περίσυτος *heftig bewegt*: χεῖρα τάνυσσε -τον JoGaz II 42.

περιστάδην *ringsum*: ProdRhod I,77. NChonHi 189,49.— LS, LSSup, RBLG+Sup -δόν.

περισταλάξω *herumtröpfeln*: νοτῖς -άξουσα PhotAm 40,45.

περισταλής ? *δράκων* EusPraep I 249,11 (Porph. orac.).

περισταλτικός *peristaltisch*: -ἡ δύναμις Oribas VIII 32,6. id. TheophId I 406,16.32.— LS, TLG, DurlDict, Stam.

περιστατέομαι *bedrängt werden*: EphrSyrP VI 360. ThStudEp 537,3.— L, TLG.

περιστάτημα, τό *Bedrängnis, widriger Umstand*: ProdPoesies 21,37. MillRec II 692C, v.11 (Mang. Prod.). BernMang IX 43. PapProdr 135,43; 159,149. RacPoiem III 63.

περισταύρωμα, τό *Umzäunung*: Hesych κ 993. NChonHi 392,80; 543,1.— LS, Tgl, TLG.

περισταύρωσις, ἡ *Umzäunung*: PselTheol II 26,23.— KumN.

περίστεμμα, τό *Kranz*: VBasVes II 58.— KumN.

περιστενόομαι *bedrängt werden, in Bedrängnis geraten*: E. Bratke, Religionsgespräch (Leipzig 1899) 26,19 (s.VI). *beengt (eingeengt) werden*: DelLeg 262 app.— Vgl. -ένω LS, L.

περιστερά, ἡ *Eisenkraut, Verbena supina*: = σταυρόχορτον Hippiatr II 313,17. BoissAn II 404. DelAn II 287,8; 288,3.17 etc. DelLex 74,20.— (LS, L, Tgl, Stam, AndrArch).

περιστερέα, ἢ *Taubenkot*: Hippiatr I 168,11; II 46,20.

περιστέρειος *Tauben-*: -εῖαν κόπρον Hippiatr II 46 app.— KumN.

περιστερέμπυρος, ὁ *Taubenhändler*: Prod-Tetrast 216a2.— KumN.

περιστερεών, ὁ *Eisenkraut, Verbena supina*: Galen XII 435 etc. Oribas XIV 23,3 etc.— LS, TLG, Tgl, RBLG+Sup, TLL, (AndrArch, Stam).

περιστέριον, τό *Taube*: Alchim 330,28. DelAn I 555,11. -ι ChronMur 1241C.— TLG, Somay, Stam, LexPont; LS, LSSup, TLG, RBLG -ιον.

περιστερινός *Tauben-*: -ῆ κόπρος Hippiatr II 46,17. ἢ -ῆ (sc. κόπρος) *Taubenkot*: ib.19; 309,24.26.

περιστεριώδης *taubengleich*: ὑψιπετεῖς -ώδεις λογισμοί JoDam V 89,7.— LS -ρώδης.

περιστέρνιος *um die Brust*: PselMB V 70.73. ManasL 5219,6223. ETornDisc 81,34. τό -ιον *Brust*: SimocEp 9,4; 15,4. Simoc II 8,3; VII 13,10. DobMaria 199,5. *Brustpanzer*: MilTreat 56,14. PapVar 239,17 (Leo VI). *Brustschmuck*: ThMetPoems XIX 124.— (LS: Phot.), TLG, LexPsel 90, Dem.

περιστερόπουλον, τό (*kleine, junge Taube, Täubchen*): Hieroph I 18 = II 24 = III 26. Seth 86,11. ErmAnecd 139. MunCopt 114,22; 115,8.— TLG, Daris, DiethLese II 181 (= LSSup -πουλλος), Duc.

περιστεροτροφέιον, τό *Taubenschlag*: Aes 131 I 1.— LS, Stam; TLL -phion.

περιστερών, ὁ *Taubenschlag*: Simplic., CAG VIII 366,14. NStethVi 51,9.— LS, WöPap II, PHI, RBLGSup.

περιστεφανίς, ἡ *koronare Vene des Hufs*: Hippiatr II 94,3 (περιστεφάνη v.1).— LS.

περιστεφάνωμα, τό *Stirnband*: χρυσοῦν Schol. Theocr. I 33 (p.8,13 Dübner). -αν *Geländer, Brüstung*: LangeTexts 304,11.— Vgl. -νωσις L.

περιστηθίδιον, τό *Schutzkleidung unter dem Brustpanzer*: MilTreat 56,60.

περιστήθιος *um die Brust (getragen)*: ἱμάς ScholII Σ 393c. κόσμος EustMin 136,82. τό -ιον *Hemd*: MM IV 74 (a.1255).— LS, L, TLG, Duc, Stam, RBLG, KukBios VI 102.

περιστηλόω *als Bild umgeben*: -ήλουσιν (sic pro -ηλοῦσιν) MagdEmp 142.— LS -όομαι.

περιστιγματίζω *ringsum zeichnen*: τραύμασι καὶ μώλωπι περιεστιγματίσται EphrSyrP VII 154.

περιστιλβόομαι *ringsum strahlen*: κάλλει GermPG 52D.

περιστίλβω *erstrahlen lassen*: αὐγάς PsChrysPG 59,489,43. *zum Glänzen bringen*: τι Schol-Philost 8,11C.— LS.

περίστιλπνος *ringsum strahlend*: χάρις Prod-Ged LV 11.

περίστιλψις, ἡ *das Strahlen ringsum, Glanz*: ScholII T 362. BoissAn III 10.65 (Th. Hyrt.).

περιστιμιμίζω *schminken, schmücken*: χρώμασι VJoseph 941B. αἱ λέξεις τὰς πράξεις NikMuzEl 19,20.

περιστοιβέω *ganz verstopfen*: ἀκοάς EustOp 37,44.

περιστοιχειόομαι *umgeben werden*: Θεοῦ βουλῆ OrigPG 17,169A. εὐπρεπεῖα VAndR 964 app. (med.) *die Runde machen*: δορυφορίας πολλῆς -ουμένης PsChrysPG 55,618,8. περιστοιχειώσαι: περιέλαθε Hesych π 1719.

περιστοιχέω *umringen, umgeben*: Theod. Cyrhh., PG 80,1797B; 82,96D. Mansi XII 1130E (a.787). (med.) EphrSyrP VII 409. id. JoDamPG 95,1488A.— LS, LSSup, L, Tgl, TLG.

περιστοιχίσις, ἡ *das Umringen (Umgeben)*: MSyncPhrase 139,1086.— KumN -σις.

περιστοιχόομαι *ringsum anlegen*: χάρακα Simoc IV 9,6.— LS, L -έω.

περιστολάδην *umgebend, umhüllend*: Cram-Ox III 333,6 (Tzetz.).— LS.

περιστολεύς, ὁ *der bekleidet*: GregAntEpit 67,28.

περιστόλια, τά *Gewand*: τῆς παρθένου Μαρίας Simoc VIII 5,2.

περιστομίδιον, τό *Einfassung*: κινστήρης MM III 57 (a.1202).

περιστόμιος *rund um das Maul*: δεσμοί ManasKurtz II 79,10.— LS, TLG.

περιστομῖς, ἡ *Einfassung*: φρέαο μετὰ μαρμαρίνου -ίδος MM III 51.57 (a.1202).— LS, OrI Traul, RBLGSup.

περιστομον, τό *Mundbinde*: -μα, φησί, περιβαλέσθω NilEp 473B.— (LS -ος).

περιστομόω *verschließen*: τοῦ τάφου τὸ στόμα λίθω μεγάλῳ PhotHom 112,28.

περιστρότευμα, τό *ringsum liegende Heerschar*: VBasVil 65,25 = VBasVes II 49.

περιστρέμμα, τό *das sich Umwenden, Umdrehen*: VBasVil 69,34 = VBasVes II 58 (falso περιστέμματι).— (LS).

περιστρέπτος *gedreht*: ScholHes Op. 47 (Tzetz.).— Stam.

περιστροβέω *herumwerfen, herumwirbeln, umtreiben*: Hesych π 1846. Simoc II 13,13; 15,11. SophrThaum LIV 8, p.369. AndCret 1164A.— LS, (L), TLG, Tgl.

περιστρόβησις, ἡ *Wirbel, Bewegung*: τῶν πραγμάτων MM VI 245 (a.1119-28). id. MiChon-Ep 6,7.

περιστρογγυλόμακρος *ganz rund und groß*: DelMan 222.

περιστρογγυλόμηκος *ganz rund und groß*: DelMan 222.

περιστρουθίζω *rundherum zwitschern, zwitschern um*: ManasEkphrL 218. τὸν σύνοικον ManasKurtz I 632,87. ἐπάσματα GermII 351,20.— Vgl. στρουθ. LS.

περιστροφάδην *sich herumdrehend*: Orph. Argon. 1258 (Dottin). NChonOr 152,23; 208,25.— LS.

περίστροφος *kreisend*: κίνησις ScholHesTh 79,1; id. 91,11. KamAst 110. AnHier IV 332,11. *verdreht*: λόγοι ScholThuc V 18,3 (Tzetz.). *verschlagen*: NChonHi 118,23.— LS, Stam, (KumN -ov).

περίστροφοννον, **τό** *Reling*: τοῦ πλοίου VTaur 85.— Vgl. -μον LSSup.

περιστύλιον, **τό** *Peristyl, Säulengang*: Hero I 390,7 (Schmidt).— LS, KumN, Stam, RBLG; TLL -ium; RE XIX 1,860, Suppl. VII 950-972.

περιστύφω *adstringieren*: Oribas XIV 59,1.— LS, L.

περίστωος *von einer Säulenhalle umgeben*: -ώους οἰκοδομάς Hesych o 1196.— LS, RBLG +Sup -ov.

πέρισυ *im letzten Jahr*: ApophthNau 12,180 (nr.60). TzetzEp 28,14; 76,16; 136,10; 165,4. EtymGud 462,13. PalamHes 563,17.— πέρ(υ)σι LS, LSSup, Somav, Stam.

περισυλλαμβάνομαι *miterfaßt werden*: Dogr. graeci 631,5 (Diels). AthanPG 27,168B.

περισύναγμα, **τό** *Ansammlung*: φοσάτων ChronMur 1248A. NChonPar 508.774.805.

περισυναπτικός *verbindend*: Walz VII 1030, 5.

περισυνάπτω *zusammenfassen*: ἱστορίαν NeophSyng IV 533,4. AthChatzik 6,4 (pass.). *auf sich ziehen*: θεήλατον ὄργισμόν MM IV 107 (a.1274).

περισυνίσταμαι *zusammenkommen*: Polyaeon. 451,26 (Woelfflin-Melber).— (LS).

περισυνοικειόομαι *sich ringsum in den Himmelshäusern befinden*: -ειοῦνται δὲ καὶ οἱ πλανῆται CodAstr VIII 3,15, f.93v.— Vgl. συνοικ. LS.

περισυνός *vom vorigen Jahr, vorjährig*: Galen XIX 130. BZ 11 (1902) 36 (V. Io. Clim.). EtymGud 566,46. περσυνός DeCerTM 13,141. περσυνός Hesych π 2008 cod. id. TzetzAr III 987,1.— LSSup; περσυνός LS, Stam.

περισυριίζω *ringsum mit Pfeifen erfüllen (durchzwischen)*: τὸν ἀέρα ManasAnal 185,172. id. ManasKurtz II 91,113. *περισυριίζω ringsum säuseln*: ETornBr 70,122.

περισυριίτω *umsäuseln*: λεπταὶ τὰ ὄτα -ττουσιν αὔραι GregAntEpit 136,5.— LS (Eust.).

περίσυρμα, **τό** *Spott*: ScholArProl XVIII d 1.— LS (Eust.).

περίσυρμός, **ὁ** *Spott*: PachF III 245,25. PachB II 55,4. EEBΣ 45 (1981-2) 506,1223 (a.1407).— (LS).

περίσῦρω *verspotten*: TzetzAr I 136,18. ScholPhilost 10,10.— LS (Eust.), TLG, (LSSup), LexMor, (Stam).

περισυστέλλω *ganz zusammenhalten*: νεόττια NChonHi 308,13.

περισφαιρίζω *Ball spielen*: ScholArK III 4a,139,816f v.l. pro σφαιρ.— Vgl. -ρόω L; -ρηδόν Tgl, TLG.

περισφάριον, **τό** *Sphäre*: κοσμικόν TzetzLol 79,4. τοῦ οὐρανοῦ TzetzBa 797,5.

περισφαλίζω (περί + σφαλίζω < ἄσφ.) *einhüllen*: ScholArK III 4b,189,692C. -ομαι *umschließen, schützend umgeben*: CarmParaen 180 = PapStich 496,14,7.— Somav.

περίσφατος ? *verderblich*: pestifer CorpGloss.— (LS, TLG, auch -ως).

περίσφιγμα, **τό** *Umfassung, Halterung*: AnnaR 168,15.— Vgl. περισφίγγω LS, L, Car, Somav, Stam.

περίσφικτέος *einzuschränken*: αἱ δίκαι Mansi XXII 1024D (a.1215).

περίσφραγίζω *bekreuzigen*: GregRec 341ter. VGrAgr 596C.640C. TestSal 38*,17; 44* app.; 70*,10. *durchstreichen* ? -γισθέντα Bas A 1577,6. *umpflügen* ? *περιεσφραγισμένα urbata* CorpGloss.— L, Tgl, RBLGSup.

περίσχισμα, **τό** *Spaltung*: Ἐγκομίον χρεῖα, μὴ γὰρ -μάτων Leont 13,294.— Vgl. -σμός LS.

περισωρεύω *beisammenhalten, bereithalten*: DelAn I 460,11. *κλαπωτήν τὴν περισωρεμένην (-ρευομένην) ProdEid III 91 app. (v.l. περιφρονομένην)*.— (LS, Tgl, TLG, DigenE, LexMor).

περίσωσις, **ἡ** (*vollständige*) *Rettung*: Th-StudCatM 67 (p.187 MCL). VStephJun 153,5. AnonProfM 51,108. LatMen I 66,19.— KumN, Stam.

περισωστικός *ganz bewahrend*: PsalmKat I 100,11 (Apollinar.).

περίσωτος ? φρίττουσι τὰ ξένα τῶν ὀνομάτων ἀκούοντες, τὸν τόμον, τὰ -τα PselMB V 333,21.

περισωφρονίζομαι *zur Vernunft gebracht (besonnen) werden*: AASS Nov IV 67B (Chrysipp., Laud. Theodori).

περιταράσσω *ganz durcheinanderbringen*: ScholNicTher 227,7.

περιτάττω *ringsum anlegen*: -ττεσθαι Galen XVIII 2,760. *περιτετάχεται* Paraphr. Opp. Cyn. 39,5 (Tüselmann).— L -σσω.

περιταύριος *den Taurern benachbart*: ἔθναρχία ManasL 3704.

περιταυτολογέω *über sich selbst sprechen*: PselTheol I 84,35.— Vgl. περιαντ. LS.

περιτάφιος *um das Grab (gebaut)*: -ίους στέγας SidEpit 259,16 (Th. Metoch.).

περιτάφρευμα, τό *Graben*: -ματα NChonHi 414,63 v.l. pro ταφρεύματα.— (KumN); vgl. -εύω LS, Stam.

περιτέγγω *benetzen*: ὀφθαλμοὶ δακρῶν ... τοὺς ὀφθαλμούς AnnaR prol. 9,95.

περιτείχιον, τό *Umwandung, Seitenwand, Ringmauer*: ManasArist II 395. -χειον ScholLyc 217,7 (Tzetz.).— (JaninCpl 465).

περιτειχισμός, ὁ *Verschanzung*: LeoTact I 314 app. NChonHi 619,36.— LS, TLG, Tgl.

περιτειχος *ummauert*: πόλις ReussLuk C I, 224,23. id. SymMag 70,34. πόλις NBasOr 62,11. τὸ -ον *Ringmauer*: OrigPG 17,265A. DidymZach II 230,1.9.14. Ephr 4394.— L, TLG.

περιτερπής *ganz lieblich*: σφαιρίδιον EustMak 16,16.

περιτέρπω *erfreuen*: τὴν διάνοιαν Corp. Paroem. gr. II 237,11 (Apostol.). (med.) *sich erfreuen*: ἐν ποικίλαις ἐσθήσεσι HalkIned 140,29.

περιτεύχω *bereiten*: νίκην ... -τεύξας TzetzCarmII I 249.— (L περιτεύχομαι falso pro περιτυγχάνομαι).

περιτεφρόω *in Asche verwandeln, einäschern*: καλάθους MirDem 125,24. τὸν Πειραῖ MiChonArs 148. *mit Asche bedecken*: γῆν -μένην SynaxCpl 641,35.— KumN.

περιτηγανέω *stark erhitzen*: αὐτοὺς ἡ οἶνοφλυγία Philag II 849A.

περιτηρέω *behüten, bewachen*: CodManCol 12,14 (pass.). τὸ τέκνον Phys 6,5. τὴν μονὴν VPach 391,21. (med.) *prüfen*: -ρήσασθαι ... ἔξαλείμματα EngPatm 66,1 (a.1261).— TLG.

περιτιάρα, ἡ *runde Mütze*: TzetzEp 2,7; 59,22; 158,8. TzetzHist VIII 302. NekrDial 40.— KukBios VI 103.

περιτιάριον, τό *runde Mütze*: TzetzEp 158,9. CramOx III 358,17 (Tzetz.).

περιτίμησις, ἡ *Bestrafung, Züchtigung*: JoMon 112B (an f.l. pro ἐπιτίμησις ?).

περίτιμος *sehr ehrenwert*: GregCor p.165.— LSSup, L.

περιτινάσσω *ringsum schütteln, herumwerfen, erschüttern*: Euagr. [Nil. Ancyr.], PG 79,1117A (pass.); ψυχὴν 1129B = AntonMel 1233D. προνομαίαν Agath 119,23.— LS, LSSup.

περιτιτράω *durchbohren*: περιτιτράν Oribas XLVI 16,2 (περιτράν codd.); περιτρήσαι ib. 15,4; 16,1. περιτρήσον PaulAeg II 296,13. περιετίτρων ... θεμέλια MirDem 149,5.— TLG; περιτίτρωμαι LS.

περιτιτρώσκω *verletzen*: ἤτορ ProdGed LXII 13. συνθεσίας MiAnchLog 542.— L, TLG.

περίτλαος *ganz wild*: κύνεις (= κύνες) ThMetDi 1,67.

περιτιμήγω *abtrennen*: -γεις χώρος PaulSil 260,132.— Vgl. περιτέμνω LS.

περιτιμητός *rundgestickt*: ἀμφίκεστον -όν Hesyeh α 4040.— (περίτμ. KumN, Stam).

περιτοίχισμα, τό *Ummauerung*: MM III 56 (a.1202).— Stam; vgl. περιτειχ. LS, L, Tgl, TLG, Somav, Stam.

περιτομή, ἡ *Abriß, Kompendium*: τῆς ἱεράς τέχνης StephId 238,2.— (LS, L, Somav, Stam).

περιτομία, ἡ *Umzingelung, Einkreisung*: VBasJun 27C.

περιτόμος *beschnitten*: DidymPsalm III 159,22. DidymEcel V 273,12.— (LS); vgl. -τόμος L.

περιτόναιος *darübergespannt*: ὑμῖν *Bauchfell*: Pollux II 224. id. Galen II 550 etc. τὸ -ον *Lungenfell*: Hippiatr II 132,22.— LS, TLG, (LSSup, L, Stam); TLL -(a)eos.

περιτονέω *überspannt sein*: ScholArK III 4b,158,575b.— Vgl. ὑπερτονέω LS.

περιτόνιον, τό *Bauchfell*: Galen XVII 2,670. Hippiatr I 279,6. MunCopt 143,47.— LS.

περίτονον, τό *Längsplanke, Längsspannte*: Naumach V 2,1.11.13. EustOd I 212,41; 213,9.— KukLao I 295f.; (LS, Stam -ος).

περιτορεύω *ringsum abrunden*: ReussLuk An 51,31. JoGeoProg 25,19 (pass.).— Stam; vgl. -νεύω LS, L.

περιτόρησις, ἡ Miller: cod. Par. 2424,136r (Leo VI).— Vgl. -ευσίς KumN.

περιτραλίζω *erschrecken*: ProdEid I 164.— Vgl. τραλίζω AndrArch, δρᾶλῶ LexMor.

περιτράνωσις, ἡ *Deutlichkeit*: Miller: λόγων cod. Marc. XI 22,57v (Mang. Prod.).— Vgl. περίτρανος LS.

περιτραυλίζω *lispeln*: RegelFont 306,2 (Ioann. Diog.). Walz III 531,1 (Ios. Rha-cend.).

περιτραύλισις, ἡ *Lispeln*: PadiadAnek 57, 26.

περίτραυμα, τό *starke Wunde*: Hippiatr II 220,10 v.l.

περιτραχήλιον, τό *Stola*: EustMonach 108,5. APantel 20,38 (a.1430).— (LS, TLG), L, Duc, Stam, (RBLGSup, KolWaf 79-81); s. πιτραχήλιον.

περιτράχηλος *um den Hals, Hals-*: κόσμος Herod II 503,11. id. Theophyl IV 609C. τὸ -λον *Kragen*: NeophSyng IV 277,51. τὰ -λα *Halsgegend*: τῶν χοιρίων ErmAnecd 265.— LS, RBLG-Sup.

περιτραχύνω *rauh machen*: BasilEp XIV 2,25 (pass.). NicephRef 122,44 (pass.). *schroff ausdrücken*: PhotBib 98a3.— L.

περιρρηπτικός *umwendend*: ProclRP I 242, 18.— LS -ῶς.

περίρρηπτος *umgekehrt*: κέλευθος ScholEurS I 314,7.— (L).

περιρρέω *erzittern vor*: ζῶα ManasL 1371.— LS, TLG.

περιρριγυρίζω *umrunden, umringen*: DietPar I 59 (pass.); τείχη II 61.— TLG, Dem, Somav, KumN, Stam.

περιρριγύρισμα, τό *Umdrehung*: NChonPar 69 (pl.).— Somav, Stam.

περιρριγχώ *umfassen*: περιρριγχῶται MakSym II 190,3.— LS -θριγχώ.

περιρρίζω *ringsum zwitschern (schreien)*: RomMon 272,11. ManasKurtz I 633,99. PlanOvP 12,528.— (LS).

περιρριχίζω *die Haare ringsum ausreißen*: VTheodStyl 763A c.14.— Vgl. τριχίζω TLG; περιρριχα KumN, -ος Stam.

περίρριψις, ἡ *(Aneinander)reiben*: λίθων Ideler I 58,12 (Alex. Aphrod.). συνεχῆς ProdArist 2,14. νεφῶν TzetzLol 117,11. id. PsZon 320.— LS.

περιρροπάδην *umwendend, ablenkend*: ProdGed VI 44. -πάδων NChonHi 86,65 v.l. pro προτροπάδην.— LS, TLG.

περίρροπος *umgewendet, wechselhaft*: δικαιολογία Syrian II 138,8. τύχη ThMetEpit 264,1.— LS, LSSup, TLG.

περίρροχα (adv.) *rundum*: κείροντες PhotEp 290,239.— LS.

περιρρόχαισις, ἡ *Umlauf*: ἡλακῆ StilbProl 134.— Vgl. -χασμός LS, Stam.

περιρρόχιον, τό *sich um eine Achse drehendes Rad*: TzetzHist XI 600. PapVar 92,9 (Tzetz.).— LS, TLG.

περιρροχώ *umzäunen*: -ῶσαι τοὺς ἀμπελώνας PhotBib 398b14 v.l. pro περιρριγῶσαι. Suda α 332. AIV 52,339.342.371 (a.1104). EustMin 111, 94.— (LS -άω).

περιρρόχωμα, τό *Umzäunung, Einfriedung*: MM VI 149 (s.XII?).

περιρρύζω *umjammern, (be)jammern*: ThStudEp 211,13 (pass.); 224,2. ChristMityl 44,58. *ringsum zwitschern*: CosmGr 329,25. NoctPetrop 238,8. GermII 351,16.— (LS), L, TLG.

περιρρυχόμαι *geplagt (verzehrt) werden*: ἀσθενεῖα MunLet 69,1; νόσῳ 183,20.

περιρρύχω *quälen, plagen, belästigen*: -όμενοι ThStudCatM 46 (p.334). -χθεῖς MunLet 69,1 v.l. τούτοις -χόντων AttalP 226,19 (an recte περιρρυχόντων ?).— LS, L.

περιρρ. s. auch **περισσ.**

περίρρταινος *übermäßig gelobt*: ὁ περιρρτῶς αἰνούμενος PselPoem 6,381.— (TLG).

Περιρρταῖος, ὁ ein makedonischer Monat: ἀπὸ -αίου μηνός (τουτέστι Φεβρουαρίου) ErmAnecd 291.— LS, L, PB Περίρρτιος.

περιρρτοάρτιος *ungerade und gerade* (von Zahlen, die nach Teilung durch eine Zweierpotenz ungerade werden): LascEp 90,47. LascTheol 117,257.— περιρρτοάρτιος LS.

περιρρτογλωττέω *Überflüssiges reden, schwatzen*: ScholAesch II 2,127,1.

περιρρτοεπέω *Überflüssiges reden*: ThStudPG 784A. NicephRef 204,58.— περιρρσ. LS, L.

περιρρτοέπομαι ? *als überflüssig hervorgehen*: VPetr II 97,13.

περιρρτολεξία, ἡ *Übermaß an Worten*: GregCor Ann. III 1,268.271. Walz III 562,2 (Ios. Rhacend.).— S. περιρρσολεκτέω.

περιρρτολεσχία, ἡ *überflüssiges Geschwätz*: Miller: cod. Marc. XI 22,145r.

περιρρτολόγος *Überflüssiges redend, schwatzhaf*: Themist. 301C (II 99,9 Downey-Norman). Bas B 1302,19. περιρρσ. Suda κ 2485.— LS, L, TLG, Somav, Stam, Hoven 260.

περιρρτολόγως *überflüssigerweise*: ThStudEp 48,139.

περιρρτοποιός *Überflüssiges tuend*: CyrAlTrin II 530,29.— (περιρρσ. LS).

περιρρτοσυλλαβία, ἡ *Mehrsilbigkeit*: TheodGramm 103,4; 104,30; 111,32.— Vgl. περιρρσοσύλλαβος LS.

περιρρτωματικῶς *als Exkremente*: ἔξεποιεῖτο GrNyssPG 44,1248B.— LS, Stam -ός.

περιρρτωματώδης *zu den Exkrementen gehörig*: ἀπορροαί ScholHes Op. 751 (Moschop.).

περιρρτώνυμος *ungerade*: Barlaam, Λογιστικῆ 5,22sq.; 6,7.26 etc.— TLG; περιρρσ. LS.

περιρρτύμβιος *Grab-*: κόσμος JoStaur 345,12; 347,2.— LS.

περιρρβόρισμα, τό *Schande, Spott*: Staab 177,20 (Theod. Mops.).

περιρρβρισμός, ὁ *Schändung, Frevel*: φύσεως -οί EustMin 236,39.

περιρρβριστος *schändlich*: NChonHi 369,70.— Vgl. -ίζω LS, Stam; -σιτικός KumN.

περιρρλάσσω *umbellen, umheulen*: ἐὰν κύνες ἡμᾶς πολλοὶ -άξωσιν Ps.-Clement. 177,10 (Dresel).— LS, TLG -απτέω; vgl. ὑλάσσω LS.

περιρρμνητος *überaus gepriesen*: ἔξοδος EustDam 524B.— L.

περιρρπνίζω *wahr werden*: -ισε τὸ ὄναρ Rom 43 u⁷ 22.— (LS).

περιρρπνον, τό *Rand des Augenlids* ? κίνθρον τὸ π. καὶ τῶν βλεφάρων τόπος PselPoem 61,18.— (LS -ος).

περιρρφαῖς *ringsum strahlend (glänzend)*: ἡ αὐγὴ τοῦ λόγου ThStudEp 361,3. βασιλέων οἰκήσεις GregAntEpit 149,12.— LS, RBLG.

περιφαιδρύνω *ringsum schmücken*: BasilPG 28,1101B. AHG III 84,276.— (LSSup).

περιφανεύομαι *angesehen (berühmt) sein*: JoCam 11,89 codd. (edd. ὑπερηφ.).

περίφαντος *angesehen, berühmt*: Greg. Naz., AP VIII 202,3. GregNazPG 37,606A etc. Mart-Andr 236.263. MirDem 53,15.— LS, LSSup, TLG, PB.

περίφασμα, τό *Ansehen, Schein*: PsOec II 640B.

περιφέριον, τό *Umrandung, Einfassung, Rahmen, Saum*: ScriptOr 107,13. DobMaria 197,1. MichAttDiat 1190.1197 etc. TypGreg-Pak 1685.1689. AIV 47,21.31 (a.1098). APantel 7,19.21 etc. (a.1142). TypKechar 153 app. B 53.57. -ρειον MarkKod 47, nr.85 tit. -ριν MM II 568 (a.1397).— ODB 974; vgl. -ρεια LS.

περιφέρω *gehören zu*: μετὰ πάντων τῶν -όντων τῇ ἀγία μονῇ Caspar 632 (a.1098).— MenasGlos, (LS, L, TLG, Duc, DarRech 231.237, Stam).

περιφημέω *bekannt machen*: τὸ -μούμενον διὰ σέ NilEp 549D.— Vgl. -μίζω LS.

περιφθάνω *erreichen*: ἀκοήν HolobOr I 12,5; ὄρους 21,11; id. 38,36.

περιφθεγγής *ringsum tönend, Resonanz gebend*: στήθη MichItal 75,24 (comp.).

περιφθειρώ *vernichten, zerstören*: GrNyssOp IX 49,12 (pass.). DarDoc 168,17 (Nic. Amas.). ScholHes Op. 412 (Tzetz.; p. 266,3).— LS, (LSSup), TLG.

περιφθονέω *neiden*: δόξαν VAndR 3000 (v.l. pro παραφθ.). id. NeophSyng II 312,23.

περιφίλητος *sehr geliebt*: DrexlTraum 17. περιφίλτε (sic male) BartJun 126.— LS, RBLG-Sup; KumN -ήτως.

περιφιλοκαλέω *sich mit Vorliebe aufhalten*: ἐν τῷ ναῶ LackMar 70.

περιφλέγδην *ringsum brennend, von Flammen umringt*: ThMetDi 2,317.

περιφλεγέθω *ringsum brennen*: λαμπάδες πυρὸς κύκλω -θουσαι HagEugR 160,779 (Const. Lucites).— (Περιφλεγέθων Herod I 29,5 = Πυριφλ. II 732,21).

περιφλεγμαίνω *ringsum entflammt sein*: τῷ τύφῳ GrNyssPG 44,1204. AnnaR 371,75.

περιφλεγμονία, ἡ *Lungenentzündung*: Prod-Eid I 21.

περιφλέκτως *mit brennender Leidenschaft*: DiscXiph I 331.— LS; L, Athena 54 (1950) 216 -ος.

περιφλογίζω *ringsum lodern*: VPach 286,18. *mit Flammen umgeben*: Historia monachorum X 205 (Festugière; pass.).— LS, TLG.

περιφοβέω *in Schrecken versetzen*: AttalP 117,8.— LS (Phot., Suda), TLG.

περιφοινίσσω *ringsum (ganz) rot färben*:

PitAn III 125 (Orig.). StephSab 671,10. Euph-Chale 124. MR VI 229. -ττ- PsKais 101,11.12.— L, TLG.

περιφοίτησις, ἡ *Umschreiten*: NChonOr 65,20.— (LS).

περιφοίτητος *zu umgehen*: PorphII 195,10.

περιφορέομαι *sich herumtreiben*: μάτην EustOp 13,9. EustII I 514,21. *herumgetragen werden*: GeorgTorn 273,14. GeorgBardEp 114,333. HolobOr I 49,33 = HolobEnk 191.— LS.

περιφόρημα, τό *herumgereichte Speise, Gericht*: PhotLexTh μ 137. *Umschwung, Wendung*: ἀνθρωπίνης φύσεως οἰκτρὸν π. NChonOr 13,6.— LS, Dem.

περιφόρητος *herumzutragen, mobil*: Pollux IV 156. Suda π 1341. *herumgetragen, bekannt*: JoMaurEp 17,111. JusCan 1112C (Dem. Sync.). EustEsp 92,20.— LS (-τός), TLG, Tgl, PB, TLL.

περιφορήτως *sich herumbewegend, beweglich*: ἔχειν κατὰ σκηνήτας NChonOr 169,22.

περίφορος *sich bewegend, rotierend*: ὄχλησις DidymEcll 227,3. (subst.) *Fortgang*: κατὰ τὸν ὑγῆ τῆς πραγματείας -ον NeophSyng IV 528,36. *Umkreis, Umgebung*: τῆς γῆς E.Fenster, Laudes C/politanae (München 1968) 246,14 (Georg. Karbones).— LS.

περίφορτος *voll von*: γλώσσαν ... -ον ἀνίης ApollMet 9,55.

περιφραγή, ἡ *Umzäunung, Schutzwand, Befestigung*: SullSiege 41,3; 46,34. τοῦ φοσσάτου LeoTact I 93 app. AttalPon 460 θ'. VBasVes II 160 = VBasVil 126,26. MM III 55-57 (a.1201; cf. DöReg 1661a). *Umgrenzung*: τροχοῦ ἀμάξης Aelian II 588,12 (Cynosoph.).— LS, TLG.

περιφραγκίζω *ringsum befestigen*: πύργοι βύρσας ... -γκίσθωσαν SylTact 54,4 (-γγίσθ. cod.).

περιφραγμός, ὁ *Umzäunung*: ThStudCatM 103 (p.753). LascDel 27,20. NChonOr 186,18. Ducas 385,22.— L.

περιφραγμόω *umzäunen, ringsum befestigen*: GregOx 226,8 (Th. Prod.). NChonHi 71,69; 123,82 etc. NChonOr 186,18.— TLG.

περιφράγνυμι *ringsum befestigen*: MiChon I 244,22; 248,27. NikMesBer 49,10.— LS, TLG.

περίφρακτος *gepanzert*: σιδήρῳ Simoc dial. 4 (fort. leg. σιδηροπερ.).— LS, Stam.

περίφραξις, ἡ *Umzäunung, Befestigung*: Josep 117A. τῆς ψυχῆς IsSyr 82. τῶν πνευματικῶν ThStudCatM 100 (p.722).— LS, Tgl, TLG, Stam.

περιφραστικός *umschreibend*: ScholAristid 302,21. EustPind 13,4. EustMin 254,55.— LS, TLG, Stam.

περιφρίσσω *fürchten*: ἀπειλάς Sym III 880C. κέντρα NBasProg 21,14.— LS, (L), TLG.

περιφρόνημα, τό *Geringschätzung, Verachtung*: Synod 360 v.l. pro παραφρ.— KumN.

περιφρονητέος *zu verachten*: JoPhilOp 206,17. CombAuct II 790C. PlanOvP 10,684. -έον *man muß verachten*: GregNazBas 11,10. BasilMin 24,38.— L, TLG, Tgl.

περιφρονητής, ὁ *Verächter*: JoEuch 130. Balsam I 300B. Walz III 607,17.— Tgl, TLG, Stam.

περιφρονητικός *verächtlich, verachtend*: EustOp 319,7. MiChon I 202,23. PRK III 194,54 (a.1354).— LS, TLG, Stam.

περιφρονητικῶς *verächtlich, mit Verachtung*: ActaBacch 75. Zepos II 83. Bas B 940,22sq. EustEsp 74,28.— Tgl, TLG, Stam.

περιφρονητός *zu verachten*: ThMetLuk 24,4.— Dem; KumN -όνητος.

περιφρουρά, ἡ *Schutz, Sicherung*: Simoc IV 3,3; VIII 15,4.

περιφρουρήμα, τό *Schutzmauer, Trutzburg*: EustrTheotok 60. *Bewachung*: ThAlSerm 393C.

περιφρουρήσις, ἡ *Schutz, Behütung*: AnHier IV 214,26 (s.XIII).— KumN, Dem.

περιφρουρητέον *man muß (ringsum) bewachen*: JoGeoPar 869B.— LS -έω.

περιφρυγής *ausdörrend*: μαρασμός ErmAnecd 67.103. id. TheophNonn 144 (I p.450).— LS, Tgl, TLG.

περίφρυξις, ἡ *Ausdörrung*: JoAlex 66,13. 22.

περιφυγή, ἡ *Flucht*: NChonHi 30,77 (pl.).— LS.

περιφύλαγμα, τό *Schutzmittel, Schutzwehr*: AHG III 222,51. MR I 69. AIv 32,28 (a.1059). GregAntEustath 119. ETornDisc 82,1. NChonHi 346,28.— L.

περιφυλακτέον *man muß beachten*: Alchim 131,5. HephTheb I 68,20 v.l. παραφ.

περιφύλαξ, ὁ *umsichtiger Hüter, Beschützer*: ThStudEp 150,32.

περιφύλαξις, ἡ *Behütung, Beschützung*: ThStudEp 91,8. StilbDid 85,50.— KumN.

περιφύρω *vermischen, verwirren*: CyrAIPG 69,236B. perturbo CorpGloss. JoDamPG 96,484B. DarEp VII 6,12 (Theod. Nic.). JoMaurCan I 28.

περιφυσάω *herumwehen um*: τούτοις IgnDiacCor 25,4 (p.78).— Vgl. LS -φύσητος, L -φύσησις.

περιφυτεία, ἡ *Einpflanzung, Einpfropfen*: GermPG 257A.

περίφυτος *ringsum bepflanzt (bewachsen)*: ἄλλος EustManas 313,325. ὄρη NChonHi 540,37.— LS, TLG, RBLGSup.

περιφωνέω *umtönen*: DarEp VIII 17,6 (Theod. Cyzic.). LexSynt 77,30; 93,30.— LS.

περιχαίνω *schnappen (nach)*: τινί GrNyssOp IX 104,5. id. N DavGreg 836. τινί NicephRef 143,14. id. PhotEp 228,86. πρὸς τινί Philes I 304,71. *zuschnappen*: DelStyl 204,21. PselLettres 141,38. *weit aufreißen*: τὸ στόμα PselTheol I 74,35.— LS (s.v. περιχάσκω), TLG, Tgl.

περιχαίρω *sich sehr freuen*: Suda π 1352. PselMB V 393,4. -ομαι (pass.): GrNyssOp I 250, 11. ThStudEp 1,68. Mansi XVI 500D (a.869/70). DarEp IX 6,41.— LS, L Add, TLG, Zenon, AndrArch.

περιχαλκεύω *ringsum anschmieden*: -κεχαλκευμένα δρέπανα Suda δ 1517. *zurechtschmieden, ausarbeiten*: τὸ ἐγκώμιον NBasOr 21,13.— TLG.

περιχαρά, ἡ *große Freude*: PRK III 190,19 (a.1345).— Vgl. περιχάρεια LS.

περιχαραγή, ἡ *Markieren der Umrisse*: κογχῶν VNicol 4,12.

περιχάραγμα, τό *ringsum eingeritzte Stelle*: ὄπιον Hippiatr II 35,13.— KumN, vgl. -χάραξις LS.

περιχαρακτήριον, τό *Instrument zum Einschneiden des Zahnfleisches*: PsGalen XIV 431.— Vgl. -ακτήρ LS.

περιχαράκωμα, τό *Schutzwall*: TheophCont 41,18. TR 408. LatMen I 9,37. EustrTheotok 60. JacobMon 597B.— LS, TLG, Stam.

περιχαράσσω *durch Einkreisen annullieren*: Bas A 1577,6; B 364,14 (-ττ-); 3811,11.17. -ομαι *sich abzeichnen*: ἀνγὴν -σομένην ProdEid III 115.— (LS, L, Stam).

περιχαρίζομαι *sich sehr freuen*: VasilEpirot 265.— GianKypr -ίζω, LexTsak -ίζω.

περιχαρίς *sehr fröhliche*: παῖδα, σχοῦσαν χρεῖαν ὁμηλικῶν -ιδων Neoph 161.— LS, Stam -ής.

περιχάριστα (adv.) *überaus freudig*: Eriphan., PG 43,437A.

περιχασμάομαι *angafften*: τὸν οὐρανόν MarkAnek A 436. τὸ ἱερὸν ἴδρυμα 1409. *weit aufklaffen*: τὸ κῆμα -μώμενον MiChon II 406,7 (Greg. Ant.).— Vgl. περιχάσκω, χασμάομαι LS.

περιχειλῆς *randvoll*: παιδείας PetrArg 236,77. id. VAthAthon 12,10. σοφίαν PselMin II 56,14. γόου ManasKurtz I 630,21. *bis an den Rand reichend*: ὁ οἶνος PselDoct 155,8.— TLG; vgl. -λόω LS.

περιχείλισμα, τό *Rand*: τοῦ δίσκου PontLit 300,10.— Vgl. -λωμα KumN, Stam.

περιχειρίδιος *um das Handgelenk*: χιτωνίου τὸ -ον κράσπεδον DemBibl 270.— LS, LSSup, TLG -ιον.

περιχείριον, τό *Armband*: CorpGloss II 546,

38. -έριον ib. 406,6-7; -έρια II 209,32; III 22,36 etc.— LS, KumN.

περιχθόνιος *auf der Erde, irdisch*: Simoc II 10,6. NDavGr VI 190. RegelFont 256,15 (G. Torn.). StichManKomn 329,20. NikMuzEl 19,18. GregAntEust 170,121. DiscXiph II 246 (G. Torn.).— TLG.

περιχθών, ἦ (= περιχθών II. 19,362) *die Erde ringsumher*: EpimHom II 514,33. EtymGud 412,37. TzetzII T 123. EustII IV 342,15.— περιχθων (adj.) LS.

περιχλαινίζω *bekleiden*: τινά ManasRede Ep. I 3. DiscXiph II 342 (G. Torn.). NikMesQuel 31,7. -ομαι *sich bekleiden*: φύλλοις CyrAIPG 69,140A. Suda π 1353. πυρί ProdCom 78,34. *anlegen*: τι NicephRef 2,19. id. MethTheoph 17,15.— LS, TLG, EugGian.

περιχλαινισμα, τό *Umhang, Mantel*: Kinnam 106,13.

περιχλαινισμός, ὁ *Umhang, Mantel*: KarantDid 143,26.— (LS).

περιχλευάζω *verspotten*: περι [ταῦτα] χλευάζει NilEp 493C (= Allatius), sed cf. cod. Vat. gr. 1746, f.151 et Tgl.

περιχλαινώ *ringsum erwärmen*: PsGalen XIV 519.

περίχλωρος *ganz grün*: ψιττακός BoissAn III 65 (Th. Hyrt.).

περιχοριδίον, τό *Ferkel*: HistImp 573.

περιχολεύω *von Groll erfüllt sein*: AASS Nov IV 698D (V. Mariae iun.).

περίχολος *voll Galle*: PhotLex II 85.— LS, TLG, DurlDict; (ἦ -όλη Stam).

περιχραίνω *ringsum bestreichen*: τινί τι VCosmae 215. *beflecken*: GeorgTorn 173,23 (pass.). βάπτισμα EEBΣ 45 (1981-2) 505,1170 (a.1407).

περιχρεωστέομαι *mir wird geschuldet*: LatMen I 99,16.

περίχρισις, ἦ *ringsum (ganz) Bestreichen*: Alchim 426,16. TzetzAr II 411,11.— LS, Stam.

περίχρισμα, τό *Salbe*: Galen XII 743. PsAthanaPG 28,164B.— LS, TLG, Stam.

περιχριστέον *man muß ringsum (ganz) bestreichen*: FuchsKrank 27v,2 (p.84). Hippiatr II 331,21.— LS, TLG.

περίχριστος *aufzustreichen*: φάρμακα OribasEust VIII 40,8. ἦ -ος *Salbe*: Oribas XII ρ 6 etc. AëtOl II 424,12. CodAstr VIII 3,150,5. τὸ -ον *Salbe*: Galen XII 793. OribasEust III 140,2.— TLG; LS ὁ -ος.

περιχρουσιώω *vergolden, mit Gold beschlagen*: τίμον ξύλον -ίμενον (sic) APantel 7,15 (a.1142).— TLG -χρουσιωμένα.

περιχρόω (*mit Farbe*) *überdecken, übertün-*

chen, bemänteln: AASS Nov I 492A (Sym. Met., Passio Acindyni). NicephAp 768A.

περιχρούσιον, τό *goldene Umrandung*: JoChrysIs III 8,75.

περιχρουσόω *vergolden, mit Gold beschlagen*: PitAn I 654 not. GMon 191,12. AlexΓ II 228,27 = VAlex 87,6.— LS, TLG, RBLG, Stam, Dem.

περιχρόζω *ringsum einfärben, übertünchen*: NicephRef 142,7. ManasAnal 193,12. GeorgTorn 261,11. NChonHi 477,93. VasilEpirot 287,7.

περιχρόννυμι *ringsum einfärben, übertünchen*: GrNyssPG 44,104C. PselDoct 73,12. JoGal 420.— Tgl, TLG, (L fälschlich περιχρόω).

περιχρουννύω *ringsum einfärben, übertünchen*: PhotEp 285,339. HyrtEp 78 p.38.

περιχρόνω *rings umgießen, übergießen*: TestSal 49*,11 (pass.). id. RystMat 69,26. περιχρυσέ με ProdEid IV 127.— DigenP, Polikarpov 417, Somav, Dem.

περιχρυτεύω *Badediener sein, als Badediener arbeiten*: Rom 60 γ' 1.

περιχρυτή, ἦ ? *Ringkampf*: RhalPot I 328-9. -ύτην: παίγνια ἱπποδρομικά FontMin VIII 331,59.— Saalfeld.

περίχυτος *umgeben, eingefasst*: ἄλωσ ... ἔμφασις τοῦ ἀέρος λαμπρότητι -ος KamAst 3189. μαργαριτάρια PsKod 146,2.

περιχύτρια, ἦ *Badefrau*: ProdEid II 51-1 app.— S. περιχύτης.

περιχύω *darübergießen*: ἀκηδῖαν -ύει τῷ ἀδελφῷ EphrSyrP III 100.

περιχώρα, ἦ *Umland*: VProph 116,7. Cusa 621 (a.1148). Trinch 299 (a.1188). GuillCorp V 50,11 (a.1245).— περιχώρος LS.

περιχώρημα, τό *Wandelgang*: ἐν τοῖς -ήμασι τῆς αὐλῆς EustII IV 967,3.

περιχώρησις, ἦ *Umgebung, Gebiet, Territorium*: Cusa 18 (a.1141).— (LS, L, RBLG, Somav, Stam).

περιχωρητικός *umgreifend, durchdringend*: τὸ ἐν ἀλλήλοις -όν NicMarDial III 256,24.

περιχωρία, ἦ *Gebiet, Territorium, Umgebung*: PhotLex II 81. Mansi XXII 1001A (a.1215).

περιχώριος *aus der Umgebung stammend*: PalladChrys XVI 34 (pl.). id. Euseb. III 1,4,9 (GCS). τὸ -ιον *Umgebung*: Νιζοτέρας Trinch 348 (a.1203). 351 (a.1204).— LS, LSSup, TLG, Somav.

περίχουσις, ἦ *Aufschütten*: γῆς Geopon IX 10,2.— LS, AndrArch.

περιψάλλω *ringsum erklingen lassen*: χορδὰς MichItal 124,9. τὰ πρόποντα GregAntEpit 158,18.— L -ομαι.

περιψάω *rundum berühren*: τῶν ἔμων κόλ-

πων RomMon 272,10.— (LS); vgl. -αύσεις, αἰ KumN.

περιψεύδομαι *täuschen, betrügen*: GrNyssOp II 375,6 v.l. pro παραψ.

περιψηγμα, τό *Abrieb*: ScholNicTher 214,15.— LS, LSSup, L, TLG, RBLG+Sup -ψημα.

περιψηλαφάω *ringsum betasten*: Hesych a 3909.

περιψημα, τό *Schweiß Tuch*: Staab 241,11 (Sever. Gabal.).— Kittel, Wörterb. zum NT VI 84, (LS, LSSup, L, TLG, RBLG+Sup -ψημα).

περιψιθυρίζω *umflüstern, umsäuseln*: Hesych π 1703 (pass.). id. SynagLex 397 π 361. τούτω την ἀκοήν PselChron VII c 7,3.— LS (Suda), TLG.

περιψιλώω *kahl machen, entblößen*: κεφαλὰς αὐτῶν (sc. κρομύων) Geopon XII 31,3 = Text-Plant 7,33. *berauben*: τῆς οἰκείας περιουσίας Zepos II 257 γ.— LS, TLG.

περιψουσουρίζω *herumtuschneln, herum murmeln*: ProdEid IV 53.— S. ψουψ. Dem.

περιψόφησις, ἡ *Schnalzen, Schmatzen*: χειλέων NChonOr 207,13. id. NChonHi 506,13; 524,78.— LS.

περιψυγος *ringsum kalt*: NChryOr 16,29.

περιψύχιος *seelennah, geliebt*: υἰός VDasym 218,17. τὸν ἐμοὶ -ιον NBasOr 114,9.

περιψυχος *seelennah, geliebt*: AASS Nov II 1,401B (V. Ioannicii). BekkerAn 170,10.

περιψιδικός *in Form eines Strophenschemas abbc*: TzetzMetrPind 19,4.— LS, TLG, KumN; TLL -odicus.

περιψιδίνω *gebären, hervorbringen*: ὄνοματα GNikLog 1504A.

περιψιδύνησις, ἡ *große Qual*: τῶν ἔνδον σπαραγμῶν MethTheoph 40,2 (περιод. ed.).— Vgl. -δυνέω LS.

περιψιδύνως *sehr qualvoll*: Sym III 1056C. AttalP 121,22; 127,9 etc. JoScylCo 150,13.— LS, TLG.

περιψιλένιος *um die Ellenbogen*: τὸ -ον καὶ περικεφάλαιον εἶδος EphrSyrP VII 58.— KumN -ια.

περιωνυμία, ἡ *Berühmtheit, Ruhm*: χρυσὸς γὰρ ἐστὶ ... -ας διαπρύσιον καύχημα LascEp 61, 24.

περιωνύμως *ringsum (weithin) bekannt, berühmt*: HagEugR 328,1499 (Lazarop.).— LS, L, TLG, Tgl, Stam -ος.

περιωπέω *ringsum erblicken*: NeophSyng IV 262,8.— LS -πέω.

περιωραῖζω *ringsum schmücken, verschönern*: GMon 26,24 (pass.). BoinAkol 109,22. BoissAn I 254 (Th. Hyrt.).— TLG; vgl. ὄραῖζω LS, L.

περιώτιος *die Ohren umgebend*: τοὺς περιω-

τίους (sc. ὑμένας) ScholHip II 220.— Vgl. -τικός Stam.

περκαῖζω *dunkel färben*: ἄνθος NonnDion 12,309. ἄνθη Rom 78 ε' 5. βότρουας AHG IX 147,163.— LS, TLG.

περκατόριος s. **πουρκατήριος**

περκαῖω *sich dunkel färben*: περκῶσι δὲ σταφυλαί Theod. Cyrhh., PG 83,573A.— LS -αῖζω.

περκίον, τό *Barsch*: Oribas 31,25 (IV p.123,35).— LS.

πέρκωμα, τό *dunkles Hautmal*: ScholNicTher 299,18.— LS (Hesych), Stam.

περλούκιδος (lat. perlucidus) *durchscheinend, locker, leicht* ? (sc. πλακοῦς) Athen. Deipn. 14,57 (III 431,13 Kaibel).— TLL -us.

περμουτατίων, ἡ (lat. permutatio) *Wechsel, Umtausch*: Bas A 1008,16 app.; B 133,2.10; 777,21. FontMin VI 56,63; VIII 57 (5,14,8) etc. περμουτάτιον Bas B 1218,6. ὑπερμουταστῖον ib. 683,8.— TLG, FontMin VIII 439, TriantLex.

περνάω *verkaufen*: -ῶ, τὸ πωλῶ PsZon 1566. πέρωω EtymMag 683,36.— LS, TLG.

περνάω (< περάω) *übersetzen, gelangen*: πρὸς τὰ μέρη τῆς Λαμφάκου NPatLet 95,8. εἰς Φαρνούς GuillCorp IV 252 (ca.1050). Trinch 557. *überqueren, passieren*: τὸ ὑνάκιον AXer 5,17 (a.1056). τὸ ξηροπόταμον GuillCorp IV 444 (ca.1050). τὸν ποταμὸν Trinch 102 (a.1115). τὸν βάδον τὸν περνούμενον RobCart I 51,26 (a.1007).— L, TLG, Car, LexMor, Somav, Dem.

περνησιμός, ὁ *Verkauf, schäbiger Handel, Verrat um Geld*: Trinch 116 (a.1121).— Car.

περνίζω *treiben über*: ἐπέρνιξέν τους ὄλον τὸν ... ποταμὸν Panar 79,17.— LexPont.

περρονέω *durchbohren*: ConcCp 450,8. SynaxCpl 43,55; 334,20; 753,24. ScholAeschD 178,12. ThMet 294. *mit einer Spange befestigen*: χλαμύδα ... -νουμένην NChonHi 109,61.— LS -άω.

περρόνημα, τό *mit einer Spange befestigtes Gewand*: Θεπταλικόν Steph. Byz., Ethn. 311,5 (Meineke). *durchbohrte Stelle, Leck*: τοῦ νηὸς JoDam V 302,26,15.— LS.

περρονίζω *durchbohren*: AHG IV 404,182 (pass.). id. MR V 148. id. MartJul 154 app.— Hermon, (LexPont); Stam -ιάζω.

περρόνιν, τό *Spieß, Ahle*: π. τὸ σουβλίον BoissAn IV 397,628.— LS, TLG, AndrArch, LexPont -ι(ο)v.

περρονίτις, ἡ *Radnabe*: = παραξονίτις ScholAesch II 2,81,25 app.

περπάτημα s. **περιπάτημα**

περπερία, ἡ *Eitelkeit, Prahlerei*: BasilEp 22,2,16. MaxThal epist. 281. ThStudCatM 102 (p.742). InMon 24*,27. MelGal 223,106.— TLG; L -εῖα; (PassCarm -ιά).

περπεριάρεις, ὁ (< ὑπέρπυρον) *Steuerzahler*: -ι (acc.) TextChypr 100,42.— GianKypr -άρουδες.

περπεριασμός, ὁ *Eitelkeit, Prahlerei*: Th-StudCatM 95 (p.679).

περπερόγλωσσος *mit eiller (prahlerischer) Zunge*: τὸ -ον καὶ τὸ κομψὸν ἐν λόγοις Manas-Arist I γ 32.

περπερότης, ἡ *Eitelkeit*: IsSyr 132.— L, TLG.

περπετιτεύω s. ῥεπετιτεύω

περπετουατεύω (lat. perpetuo) *fortsetzen*: ἀγωγὴν Bas B 138,4; id. 1376,22. (pass.) *fortdauern*: Bas B 404,32; 615,2.5. FontMin VIII 101,16; 106,17.

περπετούος (lat. perpetuus) *fortwährend, dauernd*: Rhopai 169,54. Zepos IV 566 ξβ'. FontMin VIII 25,37.42 etc. PselPoem 8,309.573. Bas B 314,14 etc. περπέτουος Bas B 449,24; 522,21.— TLG, FontMin VIII 439, TriantLex, PselWei 316; περπέτουο GianKypr.

περπετούως (lat. perpetue/-tuo) *fortwährend, dauernd*: FontMin VIII 25,32; 26,73; 90,9; 99,7; 279,9. Bas B 371,25; 449,9 etc.— TLG, TriantLex.

πέρπυρον, τό (< ὑπέρπ.) *Goldmünze*: ProdEid IV 85 v.l. -α νομίσματα ADoch 3,73 (a.1112); 4,99 (a.1117).— TLG, LexMor, GianKypr, Dem, Vasmer III 239, Tzitzilis 403 -ο(v).

περσαία s. περσαία

Περσαίος *persisch*: ἵππος NChonHi 209.— (PB).

Περσάναξ, ὁ *Herrscher der Perser (Seldschuken)*: NEug 5,338. NoctPetrop 167,25 (Euth. Torn.). NChonOr 174,10. NikMesBer 10,23. Ephr 3388.3957 etc. Alexanderged 3846.— TLG.

Περσαρμένιος, ὁ *persischer Armenier*: Procop II 79,16 etc.— TLG, PB (nur pl.).

Περσαρχέω *Anführer der Perser (= Türken) sein*: Lulud 232 (a.1306).

Περσαρχηγός, ὁ *Herrscher der Perser (= Mongolen)*: SchreinChron I 184,29.

Περσάρχης, ὁ *Herrscher der Perser (Seldschuken)*: ProdGed XV 51; XVII 51. ManasL 918 etc. BZ 80 (1987) 335,6 (Manasses). NoctPetrop 106,10 etc. (Euth. Torn.). Malak II 29,16.— Tgl, TLG, Mor II 254.

Περσάρχων, ὁ *Herrscher der Perser*: Alexanderged 1790.

Περσατικός *persisch*: HasitzkaListe 34,2 (s.VII/VIII).— WKopt 641.

περσαία, ἡ *Pfirsichbaum, Prunus persica*: ἡ ῥοδακνέα DelAn II 337,1; 338,7; 356,8 etc. GCedr I 534,19. περσαία DelAn II 295,15; 359,3; 380,31. περσαία *Bergraute, Peganum har-*

mala: DelAn II 321,16. περσαία ib. 308,20; 387,22; 421,3.— (LS, LSSup), TLG, RBLG+Sup, (Stam).

περσεινός (*aus dem Holz*) *der Persea* (ägypt. Baumart): ξύλον PallGent 10,1. γλωσσόχομον AnHier V 29,24; 40,14. περσύνος SB XXII 15734,8 (s.IV).— LS, PHI -έινος.

περσεκουτίων, ἡ (lat. persecutio) *gerichtliche Verfolgung*: JustinNov 135 pr. FontMin VIII 15 (1,4,5.8). Zepos III 364. Bas B 477,21; 1515,9.10.— TLG, TriantLex.

περσεύς, ὁ ein Fisch: PhilesDüb 45,1866.— LS, TLG, PB, RBLG, (Stam).

περσία, ἡ *Cordia myxa, Brustbeerbaum*: PPrag I 102,9 (a.267).— LS s.v. περσαία (auch LSSup).

περσικαία s. περσικαία

περσικαρία, ἡ *Polygonum persicaria, Flohknöterich*: Alchimist X 153,3.— REW 6428, OED, (Nierm -ius).

περσικάριον, τό *Quersack, Bettelsack*: VMax 51,1.

περσικάριος, ὁ *Beutelschneider, Taschendieb*: οἱ εὐθικτοὶ κλέπτει οἱ λεγόμενοι -ιοι Bas B 3606,11 (cf. saccularii Dig. XLVII 18,1).

περσικαία, ἡ *Pfirsichbaum*: DelAn II 384,19; -έα 392,11; -αία 453,9. id. TestMed 556,128.— LS, AndrArch.

περσίκιον, τό *Zeppter*: -ην (= -ιν) DeCer I 397,8; 395,7; gen. pl. -ίων 414,11. *Tasche*: ScriptOr 285,7 = HagSoph 488,14. EpBib 4,3; 8,1. KonstPorphMil C 252. Achmet 179,1 app.; 210,4. -ιν ProdEid III 101. -ιον ἦτοι εὐθεῖαν ὀρθότητα ManAstron 60,9.— LS, TLG, LexByz 191-3, KonstPorphMil p.225.

περσικομανίζιον, τό *Ärmel nach persischer Machart*: Achmet 179,1 (v.l. -μανιάνιον).

Περσικός *persisch*: μῆλα -κά = κίτρα DelAn II 329,3; 333,18. κόκκια προφυλακτικά, τὰ λεγόμενα περσικά DemPer 94. ἀπλώματα πέρσικα (sic) DeCer I 574,5. ἡ περσική *Pfirsichbaum*: Hippiatr II 204,21. DelAn II 330,13. αἱ -καὶ *persische Schuhe, Pantoffel*: PselOr 8,104. EustOd I 197,32. τὸ πέρσικον Bezeichnung einer Melodie: Stathes III 758.— LS, LSSup, TLG, PB, Tgl, RBLG, Duc, Car, DigenE, Stam, AndrArch.

Περσικῶς *auf Persisch, in persischer Sprache*: GSync 293,21. Kinnam 42,1. TzetzEpilog 6. EustOd II 189,6.— LS, TLG, PB.

περσινός s. περσιουνός

Περσίς, ἡ *Efew*: Dioscur I 248,16.— (LS, L, PB, Stam).

Πέρσισσα, ἡ *Perserin*: StritEx 142,6; 144A,5. PsMethAK 6,6. PG 87/3,2856B (Io. Mosch.).

Περσιστί *auf persische Art*: τοξεύειν MaurD

I 1,5; XII B 3,3. id. AnonObsid 56,6.— LS, TLG, Tgl, PB, Stam.

Περσογενής von persischer Abstammung: VMiSync 44,16. Theoph I 348,29. SymMag 107,22.— LS, TLG.

Περσοκαταλύτης, ὁ Vernichter der Perser (Seldschuken): MillRec II 761A, v.136 (Mang. Prod.).

Περσοζόμιτες, οἱ persische Begleiter, persisches Gefolge: PassEusig 226. -ητες VConstGu 319,3 (v.l. -μῆται).

Περσοκρατέω über die Perser herrschen: Miller: cod. Par. 400,140v.— Vgl. -ία KumN.

Περσοκράτης, ὁ Beherrscher der Perser: ScholThuc 406,27.— L.

Περσοκράτωρ, ὁ Herrscher der Perser: AHG IV 345,52.

Περσοκτόνος Perser (Seldschuken) tödend: ProdGed XVIII 83. MarkKod 127, nr.111,12. NChonOr 171,22.— LS.

Περσόλεθρος Perser (Seldschuken) vernichtend: ProdGed XVI 7.

Περσολέτεια Perser (Seldschuken) vernichtend: χειῖρα ... τὴν -ειραν ManasKurtz II 91,110.— Vgl. Περσολέτης LS, L, TLG.

Περσομαχία, ἡ Kampf gegen die Perser: RegelFont 216,2 (Greg. Ant.).— KumN.

περσονάλιος (lat. personalis) persönlich: PselHag 4,594. Bas B 198,21.23 etc. ἡ -ία (sc. ἀγωγή) persönliche Klage: Anat 66,139. ColTrip 27,23. Zepos III 363; IV 398. FontMin IV 138,81; 212,2370. περσοναλία ἀγωγή KonstFried 58,27. τὸ περσονάλιον persönliche Dienstleistung: LydMag 164,20; 166,1; 174,16.— LSSup, L, TLG, FontMin VIII 440, TriantLex, PselWei 317.

περσοναλίως persönlich: Bas B 272,9; 643, 26.

Περσοσκόθαι, οἱ Perser und Skythen: JacBulg 86,27. LascOp 2,107.

περσουνάλιος s. **περσονάλιος**

περσύνιος s. **περσεινός**

περσυνός s. **περισυνός**

περσονάλιος s. **περσονάλιος**

περτσέ(ς), ὁ (türk. pürçek „Locke“) Haarschopf: θῆς εἰς τὸν περτσέ (sic cod.) Pradel 18,2.— Stam.

περφεκτίκιος s. **προφεκτίκιος**

πέρφεκτος (lat. perfectus) vollkommen: FontMin VIII 280,20; 320,37. -έκτα δωρεά Bas B 720,12.18; 821,6; προφέκτα δ. 2764,30.— TriantLex, FontMin VIII 439.

πέρωθεν jenseits: τοῦ ποταμοῦ Trinch 158 (a.1138).— Vgl. πέρωττε Karam, πέραθεν LS.

πέρων, ὁ Achsnagel: AlexΓ I 19,53. VAlex 19,15.— (PB).

πεσεντζαρίζω (lat. praesentare, ital. presentarsi) begrüßen, bewillkommen: Syrop 204, 19; 620,11.— Vgl. προξαντίζω/-εντίζω LexMor.

πέσιμον, τό Fall: θέλετε πέση μέγαν -ον HistImp 152. Lagern, Quartiernehmen: φοσσάτου AZog 26,98 (a.1327). (gen.) -ίματος ib. 27,69 (a.1328); 32,49 (a.1342); -ήματος 33,72 (a.1342); id. 34,83 (a.1342). id. AEsph 23,31 (a.1347).— (πέσημα LS, RBLG); TLG, Dem, Somav, LKN -o(v).

πεσσάριον, τό Zäpfchen: Soran II p.12,44.— LS; TLL -ium.

πεσσικός, ὁ Spielstein: SynagLex 129 a 1016.— LS, TLG.

πεσσοβολία, ἡ Auslosung: Atti del XXII Congresso Intern. di Papirologia, Firenze 2001,9 (a.527-537).

πεσσούλιον s. **πεξούλιον**

πετάζω fliegen: PsChrysPG 56,529,49. ScriptOr 305,10. VasAnecd 319,16. zum Fliegen veranlassen: PsChrysPG 55,599,6.9. richten: βλέμμα VBasVes I 15. (med.) sich ausbreiten: Orig. Hexapla I 95,9 (Field). fliegen: CosVestChrys 56. ManasKurtz II 86,266.— LS, L, TLG, LibistrosV, DellPoem, AndrArch, LexPont, LexTsak.

πεταλαρικός der Metallschlagerei: τὰ μικρὰ καρφία τὰ -ά, ἃ λέγονται κινθήλια ScriptOr 236, 13. -ραρικών ἐργαστήριον Metallschlägerwerkstatt: MM II 326 (a.1399).— S. βαταλαρικός.

πεταλάω ausbreiten, entfallen: -ἄσθαι τὸν λόγον PselMB IV 388,18.— Vgl. -όω LS.

πετάλειον, τό Blatt: Heitsch, Dichterfragm. II (Göttingen 1964) 64,8 (p.24). EutekNik 36,1.— LS, TLG, (KumN).

πεταλίζω zu Blättern verarbeiten: Alchim 288,23.27; 289,2.— LS.

πετάλιον, τό Blättchen (aus Edelmetall): PsKod 163,13; 191,14.— (LS), Stam, Tzitzilis 405; TLL -ium.

πεταλίσ, ἡ Napfschnecke: ScholOpp Hal. 1,138 = πατελίσ (πεδαλίσ i.q. λεπάς = limpet pap.) PNaqlun I 10,4 (s.VI/VII).— (LS), vgl. πατελίσ LS; πεταλίδα Zenon, Stam; πεταλήδα Somav; (petalis TLL).

πεταλίτης, ὁ ein Stein: Ideler II 24,8 (Io. Actuar.).— (Polikarpov 65), Stam.

πεταλογράφτης, ὁ der (magische) Plättchen schreibt: Leont X 102 v.l. pro -ράπτης.— Vgl. -γράφος L.

πεταλοειδής blattförmig: γῆ TzetzAr II 446, 21.— LS, KumN, Stam; s. -ώδης.

πεταλοράπτης, ὁ der (magische) Plättchen erinnert: Ἰουδαῖοι -οράπται, μαγγανοδαίμονες Leont X 102 (v.l. -γράφτης).

πεταλούδα, ἡ (< πετηλῖς ?) *Schmetterling*: XanthKlim 336 (386).— Krasop, Somav, Dem, LKN.

πεταλουργία, ἡ *Erzeugung von Blattgold, Goldschlägerei*: Alchim 378,19.— Stam.

πεταλουργός, ὁ *Goldschläger*: Bas A 2493,24. -οὶ τεχνῖται Alchim 379,2.7.— LS, LSSup, Stam.

πεταλώδης *blattförmig*: JoPhilCAG XVII 660,22. ScholLyc 117,1. TzetzAr III 1190,8.— (LS), TLG, Stam; s. -οειδής.

πεταμναρία, ἡ (< πετάμενος) *Luftakrobatin*: BerichtPap V 33 (P. Fouad 85,5; s.VI/VII).— petaminarius TLL.

πεταραρικός s. **πεταλαρικός**

πετασθή, ἡ ein musikalisches Zeichen: Hagiop 13,14; 14,5 etc. PsJoDam 44,54 app.170.174. KukuzIs 4. ChristHarm 268-270. GabHier 36,45 etc. AnonQuest 10.112 etc. -στή Stathes I 656; III 816.— KumN, Stam, Bergotes; s. -στή.

πετασθοκούφισμα, τό ein musikalisches Zeichen: Hagiop p.21 n.5.

πετάσιμος s. **πετήσιμος**

πετάσιον, τό *Überdachung, Baldachin*: ὁλόχρουσα δὲ -ια ... εἶχεν ἄνω ὁ ἄμβων ScriptOr 98,8.— LS, (AndrArch, Rohlf; ChatzKypr -iv; DigenP, Pankal -v); πέτασος LS III.

πέτασις, ἡ *Ausbreiten*: χειρῶν StephTheb 67c. *Fliegen, Flug*: Achmet 122,27 v.l. pro πτήσις. = πτήσις PsZon 1591. id. GennSchol VIII 479,24.— AndrArch.

πέτασμα, τό *Ausbreitung*: PhilesDüb 15,573; 16,604. *Flügel Schlag*: ManasEkphrL 194.— TLG, (LS, L, Somav, Stam).

πετασμός, ὁ *Flügel Schlag*: ManasEkphrL 193. ManasL 152.6432.— (LS).

πέτασος, ὁ *Haarbüschel, Quaste* ? πρᾶνδιου DeCerV I 73,3; 92,24.— (LS, LSSup, RBLG-Sup), AndrArch, (Stam; TLL -us).

πεταστή, ἡ *Schlacke*: ἀφουσία ἡ π. DelAn II 342,13 app.; λεπίς χαλκοῦ ἐστὶν αἰ -ταὶ τοῦ χαλκώματος DelAn II 351,7. φουσία ἡ πετάσθη DelLex 63,11. πετάστης CatAlch VIII 332.1070.— S. πετασθή.

πεταστοκατάβασμα, τό ein musikalisches Zeichen: IndNeum 291. Hagiop p.21 n.5.

πεταστός *beflügelt, flügelschnell*: Theodos-Diac 731. MetAnna 293.— KrMyth; vgl. -ής Somav, πεταχτός Dem.

πέταυρον, τό *Latte, Balken*: AIV 52,333 (a.1104). -α σίγμα SynagLex 402 π 436. PsZon 1537.— LS, (L), TLG, Somav, Stam; (TLL -um).

πέταυρος, ὁ *Falle*: θανάτου Isaias 197.

πεταυρόστεγος *mit einem Lattendachstuhl*:

οἰζημα AIV 78,18 (a.1320). AXen 10,12 (a.1315). AChil 84,42 (a.1322).— KukBios IV 272.

πετάω *fliegen*: NicOnir 71,59. PoetOtr N 24,1.— LS, TLG, Somav, Dem.

πετεινόθνητος *von einem Raubvogel getötet*: HomNoel 492,94.

πετεινόν, τό ? τὸ βλατίον BoissAn IV 397,630.— (LS, Duc).

πετεινός, ὁ *Hahn*: DeAdmImp 9,74.77. Met-Anna 108. DietPar II 99. DelAn I 443,23; 444,11 etc. LudwBatr 281,17. πετηνῶν APantel 7,19 (a.1142).— (LS), LSSup, TLG, Duc, Lex-Mor, Somav, Stam.

πέτελον, τό *Blatt*: Hippiatr II 63,6.— πέταλον LS, LSSup, L, TLG, Somav, Dem.

πετζέϊνος *ledern*: DeCerTM 225,119; 227,136.— πετζέϊνος Somav, πετζέϊνον LexPont.

πετζιμένα, τά (lat. impedimentum) *Ge-päck*: DeAdmImp 9,56. PraecMil 22,5. βασιλικὰ πεντζιμένα KonstPorphMil C 303.— Binder 233.236; (PLP -της).

πετζιον, τό (< mlat. pecia, petium) *Stück (Land), Parzelle*: GuillCorp IV 109 (ca.1050). MénagerCalabre 327,44 (a.1106/7). -iv Cusa 395 (a.1101). id. Trinch 110 (a.1118). πέτζι(v) AMedin 20,4 (a.1157/8). ib. 17,7.10 (a.1145/6). πετζί Trinch 119 (a.1122). *Leder(stück)*: AASS Nov III 583C (V. Laz. Gales.). TypKosm 49,18. TzetzAr I 52,10. ScholArK III 4b,52,166e; 183,663c. DietChon 326,12. NChonPar 821. -iv SchreinFin 17,2. πετσιόν ProdEid II 36. IV 144.440.— TLG, Duc, Car, MenasGlos, Triant-Lehn, Somav, Dem, LKN, LexPont, Tzitzilis 409, Rohlf; G.Spadaro, Rivista Storica Calabrese N.S. III (1982) 1/2, 373-395.

πετζό<κο>λλα *Leim aus Tierhaut*: Alchim 329,12.— Duc 1160, Somav.

πετζόπουλλον, τό *Stückchen Land*: Trinch 372 (a.1219). 419sq. (a.1251). 476 (a.1270).— (Vgl. -ούλλι LexPont, -ούλι Tzitzilis 409).

πετζοσάνιδος *mit lederüberzogenen Holzdekeln*: βιβλίον PetitNotre 122,15 (a.1449 ?).

πετήλιον, τό *Blatt*: EustII I 348,6; III 498,25.— KukGram 36; vgl. πετάλειον, πέτηλον LS.

πετήσιμος *zum Fliegen geeignet*: πετρον Jo-Syrop 10,13. ἄτρακτοι NChonHi 287,20 (v.l. πετάσ.).

πετιτεύω (< lat. petitum) *einfordern*: FontMin VI 44,26. Bas B 254,27.— TriantLex.

πετίτης, πετίτων s. **πατίτης, πατίτων**

πετιτίων, ἡ (lat. petitio) *Forderung, Anspruch, Klage*: POxy XXXI 2561,9.17 (ca.300). FontMin VIII 15 (1,4,4); νερεδιτάτης (hereditatis) 78 (6,22,9). νερεδιτάτης PselPoem 8,784. Rhopai 170,85. Anat 42,10. EclBas 471,4 etc.

Bas B 405,30 etc. FontMin IX 236,855 (s.XII).— TLG, TriantLex, LexPsel 91, FontMin VIII 440.

πεῖτον, τό (lat. *petitum*) *Forderung, Anspruch*: Suda π 1396. παῖτα DeVirt I 162,28. id. Suda π 898. πεῖτον dem Fiskus verfallenes Brachland, um das man sich bewerben konnte: ADoch 1,10 (a.1037). TypPant 117,1470; 121,1518. ALavra 44,11 (a.1082); 49,11 (a.1089) etc. AIV 47,26 (a.1098). πεῖτα EustII IV 403,2. Bestandteil des μύρον: AkolMyr 398.— TLG, OikFisc 56, ADoch S.50.

πεῖτωρ, ὁ (lat. *petitor*) *Kläger*: Bas A 1854, 21; B 846,7 etc. FontMin VIII 123,8. Zepos V 156.— (LSSup, RBLGSup), TLG, FontMin VIII 440.

πεῖτωριον, τό (lat. *petitorium*) *Bewerbungsschreiben*: DeCer I 390,15.

πετόνι(ον), τό (< ἐπιτόνιον) *Ausfluß*: -ia LangeTexts 130,8; 160,6.7.13. πετόνιον *Wasserhahn*: = στρόφιγξ ScholArK I 3,2,292,451b. πετόνιον τό τοῦ ὕδατος PsZon 1537.— Dem, LexPont -ι(v).

πετραδερή, ἡ (sc. γῆ) *steiniges Gelände*: ABatop 98,21 (a.1348).— Dem -ός.

πετραῖκος *an Felsen lebend*: βδέλλα Archigenes 17,17 (Brescia).

πετραρέα, ἡ *Steinschleuder, Katapult*: MirDem 187,23; 188,14; 214,24.— L, KahAbend 407,143 -ία; Blaise II, Nierm -ia.

πετράριον, τό *Steinschleuder, Katapult*: -ίων AnonObsid 56,8 v.l. pro τετραρίων.— (LexPont -iv); petrarium Blaise II.

πετραχήλιον s. **πιτραχήλιον**

πετρέλαιον, τό *Petroleum, Erdöl*: EpiphHag 74,3. Hippiatr I 447,28. LangeTexts 298,7. Sinko 311,42. LexByz 132 (Nic. Myreps.).— Polikarpon 307, KumN, Stam, PezopAnal 126-9; KahAbend 408,146.

πετρηβόλος *Steine schleudernd*: ὄργανα ProdGed VIII 44,121.— S. πετροβ.

πετρηδόν *wie Steine*: Suda π 1401. NikMesEp 47,9; 69,8. NikMesEthop 111.— LS, KumN.

πετρία, ἡ *Felsen*: AIV 61,30 (a.1273). ADion 21,107 (ante 1425); 25,129 (a.1430).— (Sachlik, LexTsak; Dem -ιά).

Πετρικῶς *nach der Art des Petrus, wie Petrus*: ScriptMax 123,549.

πετρίνη, ἡ *Huflattich*: = βήχιον Dioscur II 124,14.— (PB).

πέτρινον, τό eine Pflanze: π. τὸ ἀσπάρραγον DelAn II 355,2.— (LS, LSSup, TLG, Tgl, Dem -ος).

πετρινός, ὁ *Steinmetz*: ABatop 99,3.— (PLP).

Πέτριος, ὁ *Anhänger des (Apostels) Petrus*: Epiph II 174,8 (pl.).— (TLG, PB).

Πετρίται, οἱ eine Sekte: Tim. Presb., PG 86,53B.56A. NChonThes 49B.

πετριτάριος, ὁ *Falkner*: EngPatm 10,19 (a.1186). NChonPar 688.— Pulol -άρης.

πετρίτης, ὁ *Falke*: Falk 85,7. ChronMur 1220C.— TLG, Duc+App II, Dem, Stam; (Saalfeld).

πετρόβλυστος *aus Fels hervorquellend*: ὕδωρ Philes II 150, CV 1.

πετροβολέω *Steine werfen*: ProdTetrast 89b3.286b4. MillRec II 774A, v.261 (Mang. Prod.). EustQuad VI 413. *mit Steinen bewerfen, steinigen*: τ/τινά DelStyl 191,4. ProdLogos 184. KurtzUned 115,133. NeophSyng I E 4,11; III 432,112.— LS, TLG, Somav, Stam, Dem.

πετροβόλημα, τό *Steinwurf, Steinschleudern*: ProdGed XXX 59. MillRec II 773A, v.53 (Mang. Prod.).— Somav, Stam.

πετροβόλητος *Steine schleudernd*: θυμός LXX Sap. 5,22 v.l. pro πετροβόλος. πότιμος ProdTetrast 66b4.

πετροβολία, ἡ *Steinwurf, Steinschleudern*: πυκναί JoStaur 358,22.— LS.

πετροβολιμαῖος *Steine schleudernd*: -ους χῶνας Ducas 307,24.

πετροβολισμός, ὁ *Steinschleudern*: πυκνοί JoStaur 362,15. -οἱ *Steinschleudern*: Ducas 263,28; 421,21; 423,22.— LS, TLG, Stam.

πετροβολιστής, ὁ *Steinschleuderer*: JoGen 24,23. Ducas 355,23.— Somav -ητής.

πετροβόλος *Steine schleudernd*: μηχαναί Mil-Treat 34,5 etc. ὄργανα JoScyl 151,34.39. *des Steinschleuderns*: τόπος AASS Nov III 526E (V. Laz. Gales.). τὸ -όλον *Steinschleuder*: Olymp-Hiob 377,4. EustEsp 98,17. -όβολος *Steine schleudernd*: μηχανήματα Ios. Flav., Ant. Iud. II 313,7 (Niese). ὄργανον JoScyl 304,77. τὸ -όβολον *Steinschleudern*: Suda π 1406. PsZon 1537.— LS, TLG, RBLGSup, Somav, Stam; TLL -lus; s. πετρηβ.

πετροβούνιν, τό *Felshügel*: MM IV 149 (a.1234).— (TLG: Ortsname).

πετροβουνον, τό (-ος, ὁ) *Felshügel*: MM IV 12 (a.1235); 179 (a.1293; cf. TM I [1965] 153). ALavra 97,16 (a.1304); 108,775 (a.1321).— (TLG).

πετρογενής *aus (dem) Felsen entspringend*: ὕδωρ PsChrysPG 59,523,33. -ές ἕμα ὕδωρ PsChrys I 24,23. νᾶμα VDavSym 215,18.— LS.

πετρογόμος *mit Steinen beladen*: δολκάδες An-Hier I 152,10. πλοιάρια 32 (Alex. Macremb.).

πετροειδής *felsenartig*: KanAth V 38.— KumN.

πετρούζυξ, ἡ *Felsenpaar, Doppelfelsen? Senke*

zwischen zwei Felsen?: ἀνέροχεται εἰς τὴν -ζυγα ADion 22,14 (a.1425) = 25,44 (a.1430).

πετρόθεν *aus dem Felsen*: GregNazPG 37, 1507A.

πετροκάρδιος *mit steinernem Herzen, hart-herzig*: λαός ProdCom 10,5. NEug 2,256. Manas-Arist II 35.— LexPont -δης, Stam -όκαρδος.

πετροκίσηρος, ὁ *Bimsstein*: AASS Aug II 437B (de mart. Cpl.). GCedr I 795,3.— L.

πετροκόπιον, τό *Steinbruch*: APant 24,13 (a.1400).— Duc; Somav, Stam -πειό(v); vgl. πετροκόπος GianKyp, Duc, Stam; petrocopos TLL.

πετρολαγαδοκοιλαδίζομαι *sich in Felsen, Schluchten und Höhlen aufhalten*: Phys 324,9.

πετρολάτρης *Anbeter von Steinen*: Anth-Salent 205 nr.19,44 (N. Hydrunt.).

πετρομαχασκοπάπουτζος *der Schuhe mit aufklaffender Stoßkappe hat*: TzetzHist XI 214.— KukBios IV 399, KahaneNotes 22; vgl. πετρομάχι(ov) Paspas, πετρομάχος AndrArch.

πετρομαχία s. **πατρομαχία**

πετρόνους *von steinernem Sinn?* Miller: cod. Marc. XI 22,31r (Mang. Prod.).

πετρόξυσμα, τό *Steinflechte*: λειχήν ἐπὶ τῶν πετρῶν ἦτοι π. DelAn II 327,14.— Duc.

πετροποιέω *zu Stein machen, versteinern*: PselPaneg 4,228.— KumN.

πετροποιός *zu Stein machend, versteinern*: εἰκῶν Pisd VI 2,92. λόγοι AnLaur 224,104.— (LS).

πετροπομπός *Steine schleudernd*: Theodos-Diac 326,973. TzetzHist XI 588. NEug 1,9; 5,380,402. JoStaur 358,31. LascDel 3,14. Poet-Otr N 25,6.— L, TLG.

πετρόροφος s. **πετρώροφος**

πετρορριφής *Steine schleudernd*: ὄργανα Prod-Ged VIII 59.— (LS, LSSup).

πετροστεγής *unter Felsen lebend*: τῶν λεόντων ἡ φύσις TzetzIned 570,4.

πετρόστεγος *unter Felsen lebend*: ὀπή TheodosDiac 901. ἰχθύες Rhein. Museum 50 (1895) 579,94,4.— L.

πετρόστερονος *mit steinerner Brust*: -νε χαλκῆ καρδιά NEug 4,149.

πετρόστιχον, τό *Steinreihe, niedrige Mauer*: DocPhil 7,32,35 (ca.1400).

πετρόστιχος, ὁ *Steinreihe, niedrige Mauer*: ALavra 74,14,20 (a.1284); 99,19 (a.1304); 139,24 (a.1361). -οχος EulogChrys 766 (a.1463).

πετροστοίβαστος *mit Steinen übersät*: ManasL 62.

πετροσφενδόνη, ἡ *Steinschleuder*: τοῦ λόγου BalsamEpigr XIX 13.

πετροφορέω (*wie*) *Steine tragen*: τὴν νοητὴν πέτραν -εῖν AnastPers VI 19,7.— Vgl. -ρήματα KumN.

πετρόφυτος *auf Steinen wachsend*: MillRec II 630C, v.8 (Mang. Prod.).

πετρογελιδών, ἡ *Mauersegler, Apus apus*: EustOd I 173,13.— KukLao I 342; vgl. -λίδονο Stam.

πέτρωμα, τό *Stein(masse)*: θαλασσῶν -ματα MarkAnek A 577. χαλαζῶν -ματα ManasL 5354.— LS, TLG, (Somav, Stam).

πετρώροφος *mit steinernem Dach*: ScholLyc 6,2,32. πετρό. LudwAnek 661,33. id. PsHerod 204.— Vgl. πετρορηφής LS.

πετρωτός *steinig*: AIv 29,22 (a.1047). AXer 5,24 (a.1056). AXen 1,103 (a.1089). LudwAnek 198,16. τὸ -όν *steiniges Gelände*: ALavra 42,44 (a.1081). AIv 52,206 (a.1104). GeomFisc 116,27.— TLG, Kum, Somav, Arabant, (Stam, LexPont; TLL -us).

πετρίν s. **πετρίον**

πέτσωμα, τό *Besohlung*: ProdEid II 36 (pl.).— (Somav), Stam, Dem.

πετσωώνω *besohlen*: ProdEid III 119,123.— TLG, (Somav), Stam; s. πολυπέζωτος.

πετσωτής, ὁ *Schuhmacher*: ProdEid III 113 (GMPK).— KukBios II 1,214.

πέττευμα, τό (*Brett*) *spiel*: στροφή -άτων Greg-NazPG 37,714A. ψήφον DarEp IX 2,6. τύχης NChonOr 131,5. id. NChonHi 466,61; φορῶς 571,59.

πέττευτής, ὁ *Brettspieler*: Pollux IX 97. Procl-Alc 254,16. MichItal 253,14.— LS, TLG, Tgl.

πέττευτικῶς *wie beim Brettspiel*: EustII IV 691,12.— TLG; LS -ός.

πέττευτός *veränderlich* (wie beim Brettspiel): -ά τὰ ἀνθρώπινα NChonHi 611,21.

πετύνιον s. **πετόνιον**

πέτω *fliegen*: τὸ πέτομαι LudwBatr 285,21.— LS, LSSup, L πέτομα.

πέτωμα, τό *Geflügel*: Ideler II 257,21 (pl.).

πέτων, ὁ *Ausfluß*: VAthAthon 152,43.

πετόνιον s. **πετόνιον**

πενκαῖος *Pinien-*: -αίας ὕλαις NEug 6,9 v.1. (pro πολλῆς ἐξ ὕλης).— (TLG, PB).

πενκεδανής *bitter*: (οἶνος) MiChonEp 115,74.— LS, TLG -νός.

πενκεδάνιον, τό *Echter Haarstrang, Peucedanum officinale*: Hippiatr I 20,13; 25,18; 426,8; 430,14.— Vgl. -νίνη KumN.

πενκεδανόν, τό *Echter Haarstrang, Peucedanum officinale*: Galen XIV 190. Geopon XII 8,2; XIV 5,2. Hippiatr II 96,21; 251,17.— LS, RBLG, Stam -έδανον; TLL -num.

πενκία, ἡ *Bitterkeit des Pechs*: TzetzHist IX 828.

πεύκιον, τό *Pinie*: Galen XIV 504. Tzetz-Hist IX 834. TzetzEp 169,1.— TLG, (Janin CPL); Stam -ι.

πεύκιον s. **πεύχιον**

πεύκιος aus *Pinienholz*: ὁ ἀπὸ τοῦ πευκίνου ξύλου JoPhilVoc B π 23. μειλνέοισι πευκίους ScholOpp Cyn. 4,383.

πεύκον, τό *Pinie*: DelAn I 458,10.— Dem -ο.

πεύκος, ὁ *Pinie*: ALavra 15,9 (a.1010). HeinGesp 70,34. APantel 20,25 (a.1430). Mill-Lex 281,668. AkakSab λζ.— Erotop, Boskos, Panoria, (Somav), Stam.

πευκών, ὁ *Pinienhain*: ScholII Σ 576 a. LudwAnek 234,27.— LS, TLG, Tgl, AndrArch, Dem, Stam.

πευματιζός *forschend, untersuchend*: λέξεις ChoerEpim 64,29.

πευστήρ, ὁ *Kundschafter*: GAkrop I 126,17.— Vgl. -ής LS.

πεύχη, ἡ *Pinie*: CadTheb A 26.— πεύκη LS, LKN.

πεύχιον, τό (< ἐπεύχιον) (*Gebets*)teppich: ScholArK III 4b,143,528d. Achmet 172,20 app. πευκίον NChonPar 114.141. πεύκιν AXer 9A,96 (ca.1270-4). πεύκι CodAstr V 1,159,27; 168,2.— TLG, Duc (s. auch ἐπεύχιον), Dem, GianKyp, LexPont, KukBios II 2,85f.; s. ἐπεύχιον.

πεφανερωμένος *offenkundig, deutlich*: Elog-Nect 189.

πεφαντασμένος *in der Phantasie, im Traum*: Diadoch. Photic. 50,15 (Rutherford).— Kum (= Philes II 106 n.5).

πεφειδημένος *schonend, behutsam*: Mich., CAG XXII 2,54,2. NikMesJo 32,35; 36,33. Nik-MesQuel 46,5.— TLG.

πεφιμωμένος *verschlossen*: Alchim 359,15.

πέπτω (< πίπτω) *fallen*: CatAlch B 2.— TLG, Duc+App II, LexMor, Kuk 300, Dem.

πεφυρμένος *vermischt*: Alex. Aphrod., CAG II 2,92,27. BZ 10 (1901) 510,77 (And. Cret.).— LS, TLG, Tgl.

πεφυσημένος (< φυσάω) *aufgeblasen, stolz*: Pollux IX 147.— KumN.

πεφυσμένος (< φύω) *von Natur aus*: IoItOp 197,14 (= IoItQuaest 124,35).

πεφωτισμένος *erleuchtet*: DidymZach 385,16. DidymPsalm 305,30.— KumN.

πηγαδάκιον, τό *kleine Quelle*: PK 747.— Car, Karan, Somav, Stam -ι.

πηγάδιον, τό *Quelle, Brunnen*: ChristMityl 7. Trinch 19 (a.1019). -iv APantel 3,17 (a.1044?). id. AXer 5,25 (a.1056). id. GuillCorp V App. II 6.12 (a.1093). -ι Barth 72,32. id. AZog 19,39 (a.1321); 42,4 (a.1358). id. AnonHier 977A.984B.— L, TLG, Tgl, Duc, Car, Somav, Dem, Apostol S.547, Janin CPL, KahaneNotes 16f.

πηγαδίτζιον, τό *kleine Quelle*: PK 63.

πηγαδόσχοινον, τό *Brunnenseil*: ProdEid II 55.— KukBios IV 315.

πηγαία, ἡ *Quelle*: BoinAkol 214,2. AASS Nov IV 352E (Th. Lasc., Laud. Tryphonis). DarDoc 362,25 (Io. Cheilas).— (PB, RE XIX 1,55); Detor III.

πηγαίω *gehen*: ChronMur 1245B. DelAn I 618,18. SchreinFin 82,59 etc. SchreinChron 99,50 etc.— TLG, Kuk 301, Duc, Somav, Dem.

πηγαῖος *der die Quelle ist, ursprünglich*: θεότητες ProclCrat 80,19,23. πατέρες ἑπτὰ Psel-Theol I 23A,11. τριάς 15.— LS, TLG, Stam.

πηγανάτον, τό *Rautenextrakt*: Hippiatr II 270,20.

πηγανερός *Rauten-*: -ρά ἔμπλαστρος PsGalen XIV 446. ἡ -ρά (sc. ἔμπλαστρος) *Rautenpflaster*: AlexTrall II 185.233.241. TheophNonn 129 (I p.408).— LS, TLG -ηρά.

πηγάνινος aus *Raute, Rauten-*: ἔλαιον Kyran II 19,7. id. PaulNik 14,11.— LS, TLG, Durl-Dict; TLL -nus.

πηγανόμορφος *rautenförmig*: KonstRhod-Legr 56,657.

πήγανος, ὁ *Raute*: TestMed 555,86.— LS, LSSup, TLG, BauAl, RBLG+Sup, Stam, Kod-Gem 55 -ov; peganum TLL.

Πηγανούσιος aus *Peganusa* (Herkunftsbezeichnung für Marmor): μάγμαος ScriptOr 51,5; μάγμαοι 92,18 app. (= HagSoph 483,7). πλάκα TheophCont 146,5.— Vgl. Πηγανούσα (bei Kyzikos) Dr. John Covell, Voyages en Turquie, ed. J.-P. Grégoire (Paris 1998) 344; Πηγανούσα (Dodekanes) Μεγάλη Ἑλληνική Ἑγκυκλοπαίδεια XX 153; Πηγανούσα (bei Methone) A. Delatte, Les portulans grecs (Paris 1947) 214,15.

πηγάνω s. **πιάνω**

πηγᾶς *des Frostes*: -άδες ἡμέραι RegelFont 154,24 (Mich. Rhet.). *gegen den Frost*: χλαῖνα GKypEp 87 (p. 68).— LS.

πηγᾶς, ἡ *Quelle*: PoetItal P 26. κατὰ πηγάδα καλλίειθρον NChonHi 113,92.— (LS).

Πηγασιάνειος (lat. Pegasianus) *des Pegasus* (Konsul unter Vespasian): δόγμα ThAntec II 23,5-7. id. Bas A 1770,11. δόγμα -ανόν ib. B 393,7. (subst.) τὸ -άνειον ThAntec II 23,6,7. -άνιον JustNov I 1,1. -ανόν B 393,10.

πηγασμός, ὁ *Hervorquellen, Entspringen*: ἐπίδος NilEp 408A. ὑδάτων SymStylJ 217,7. Πνεύματος BeccCamat 432D.568B. Hieroth 237,66. Beccus 53C. GMetPG 1284B.1357C.— Vgl. πηγάζω LS, L.

πηγασος *quellend*: τοὺς λεχθέντας πηγᾶσους ἀτμούς ἀνασπᾶ ScholLyc 18,3.— (PB, Stam).

πηγαστέον (< πηγάζω) *man muß fließen lassen*: HexEpi 243,20.

πηγαστικός *Quelle seiend, ausströmend*: φύσιν ... ζωῆς ἀθανάτου -κὴν GermHPG 653C.— L.

πηγαστός *aus der Quelle entsprungener*: Nil Cabasilas, Sur le Saint-Esprit, ed. Kislas (Paris 2001) II 56,14.

Πηγατικός *aus Pegai* (am Marmarameer): τετραγγουρα ProdEid II 65-3 (H).

πηγέλαιον, τό *Erdöl*: Seth 26,2 v.l. pro πίττα. Hippiatr I 447,28; II 312,6.

πηγεσίμαλλος *dichtwollig*: Suda ε 879. π 1487. EustII I 636,1 etc. NChonHi 197,95.— LS, TLG, Tgl.

πηγεύς, ὁ *Urheber der Quelle*: τῆς ζωῆς Preg-Opisth I 66,5.

πηγήδιον s. **πηγίδιον**

πηγηδόν *wie eine Quelle, reichlich sprudelnd*: VTheodThess 66,14; 67,27.

πηγημαῖος s. **πηγμαῖος**

πηγίδιον, τό *kleine Quelle*: AnSinRec I 74,17. LudwAnek 173,5. πηγῆδιον LudwAnek 665,11. id. BoissAn IV 388,418; 399,662.— LS.

πηγμαῖος *von einer Quelle, quellend, Quell-*: ὕδωρ VThSyk 50,8. -οι τῆς γαστροῦ ὄχετοί Cos-VestZa 254 c.2; ὕδατα 260 c.1. BergAlex 2,6A. AlexK 2,9. LudwAnek 91,7. πηγῆμ. VSilv 364,34. id. BlemPhys 1149A.— LS, TLG, Tgl.

πήγμιος *aus der Quelle stammend*: τὰ -μώτατα τῶν ὑδάτων PselOr 31,146 v.l. pro ποτιμώτατα.

πηγματίζω *in Verschlagen halten* ? τὰς περιοιστεράς ὁ πηγματιστής -ίση v.l. pro ... ἔξαποστειλή Phys 112,15 app.

πηγματίον, τό *Gestell, Gerüst*: Hero I 48,12; III 196,26; 200,1.3 (Schmidt-Schöne).— LS, TLG.

πηγματιστής, ὁ *Taubenzüchter; Nestbauer* ? Phys 112,11.15.16.— TLL, RBLG; (KumN, Stam -τίτης).

πηγόβρυτος *aus einer Quelle sprudelnd*: πέτραν ἀκροτοπηγόβρυτα (sic ed., ἀκρότομον π. corr. Hase in Tgl) νάματα βλαστάνειν ἠτόιμαζεν JoChrysPG 55,596,53.

πηγοειδῶς *wie eine Quelle, wie von einer Quelle*: NeophSyng IV 108,105.

πηγοποιός *Quellen schaffend*: πηγῆ CyrHier II 412.

πηγόρειθρος *aus Quellen hervorströmend*: κάλλη CiccPoeti 100,56 (Leo Mag.).

πηγούνιν, τό *Kinn*: ἀνθερεῶν π. Sang 14.— LibistrosV, Duc+App I, Somav, Stam -ι(v); πηγούνι(v) Libistros, Spanos, Andr.

πήγω (< πήγνυμι) *hineinstoßen*: πήγων τὸ βέλι ἐτίτρωσεν τὸ ζῶον VasAnecd 194.— TLG; s. ἐμπήγω (μπήγω LKN).

πηδάλιν, τό *Steuerruder*: BoissAn IV 399,665.— LS, TLG, (PB), Stam, AndrArch -ιον.

πηδαλιουργική, ἡ *Kunst des Ruderherstellens*: PselPhil II 17,15.— LS.

πηδαλιούχησις, ἡ *Steuerung, Lenkung*: TheophCont 151,21.— KumN.

πηδαλιουχία, ἡ *Steuerung, Leitung*: NByzIsl 2,14. ManasL 5060. NChonHi 439,75. PRK I 59,4 (a.1318). NGreg I 492,20. JoAnag 66,19.— Stam.

πηδαλιούχος, ὁ *Steuermann, Lenker*: Staab 479,38 (Phot.). ALavra 7,13 (a.978).— LS, LSSup, TLG, Stam; KumN -α.

πηδαλιωχέω *steuern*: DidymEcl II 89,4; V 290,20*.— LS, L, Dem -ουχέω; s. κακοχέομαι (= κακουχέομαι).

πηδητής, ὁ *Springer*: Hesych κ 4378. Epim-Hom I 242,79. ScholOpp Cyn. 1,61.— LS, Somav, AndrArch, Stam.

πηδητικῶς *springend*: Pollux III 151. EustII IV 367,12; 400,6.— LS, TLG, Tgl, Stam -ός.

πῆθι *wo*: PsZon 1547. BoissAn IV 399,669.

πηκτέον s. **παραπηκτέον**

πηκτώδης *festgeworden, geronnen*: Geogr. gr. min. II 453b16 (Müller).— Tgl; KumN -οειδής.

πήκτωμα, τό *Festgewordenes, Erstarrtes*: BlemMed 63,20; 73 app.3.— Somav, KumN, Stam.

πηλαῖος *im Schlamm lebend*: Aelian I 28,2. ὁ -ος eine Krebsart: ib. 189,31.— LS, TLG, RBLG; RussByz -ov.

πηλαμῖς, ἡ *Thunfisch*: Hesych θ 907. Oribas-Eun 1,19,3. AëtOI I 205,21; 240,1.— TLG; LS, LSSup, RBLGSup, Stam -ύς; TLL -ys/-is; s. παλαμῖς.

πηλάω (-έω ?) *mit Lehm abdichten, verkitten*: πηλήσας Alchimid I 125,384.— LS -όω.

πηλενυγρέω *lehmfeucht sein*: TzetzAlleg 350.

πηλεργασία, ἡ *Lehmerzeugung* (bei der Heilung des Blinden): PR 288.

πηλοβροχέω *mit Schlamm überströmen*: LXX Is. 14,23 app.

πηλοβροχία, ἡ *Schlammregen*: LXX Is. 14, 23 app.

πηλοκάβρωνον, τό *gebrannter Lehmziegel*: μετὰ πυρομάχου -ώνου Alchim 38,1.

πηλόκουφον, τό *Tongefäß*: J. Diethart, Tyche 22 (2007): O. Edfou I 210,4.5 (s. VII).

πηλομάχης, ὁ „Schutz gegen Schlamm“, *Zelt*: πατυλεῶνες οἱ -χαί NChonHi 304,7 app.— Vgl. ἰδρομάχιον Kr, πυρομάχια KonstPorphMil S. 208.

πηλόν, τό (< πηλός) *Schlamm*: (pl.) πηλά PhilogD 153,1. id. CalHypat 8,7. Asclep., CAG VI 2,153,18. LeoTact I 282,3087. LGram 354, 18.— L, TLG, KahaneNotes 29, AndrArch (s.v. πηλός), Karan -ό(v).

πηλοπάτωτος *mit einem Boden aus gestampfter Erde*: ἡλιακός AIV 52,557 (a.1104).

πηλοπλασία, ἡ *Formen aus Lehm*: σωματική PsKais 137,6; 174,2.

πηλοπλάστης, ὁ *Erschaffer* (aus Lehm): ὁ τῶν γλωσσῶν π. Leont XI 254. *der aus Ton formt, Töpfer*: AMess 150,14.23 (a.1201).— Car, KumN, Stam; vgl. πηλόπλαστος/-στέω LS, L, Tgl, TLG.

πηλοπλαστία, ἡ *Formen aus Lehm*: Cat-Psalms 73b8 = PsalmKat I 89,6 (Apollin.).

πηλοπλαστικός *aus Ton geformt*: φύσις MiChonDial 1349D.— (KumN -ή), Stam.

Πηλοπλάτων, ὁ „Lehm-Platon“, *tönerner Platon*: PselPoem 21,93. ProdSat 7,11.— LS, TLG; JÖB 29 (1980) 169.

πηλοπ. s. **πιλοπ.**

πηλορύγιον, τό *Lehmgrube*: Achiland 41,24 (a.1318).— (PLP, TLG); πηλωρύκι/-ύχι Pankal, AmantMel 232.374.446.

πηλόρωψ, ὁ ? (fort. πελώρωψ „qui maximis est oculis“) ... μελάνωψ, π. LudwAnek 187,15.

πηλοσκεπής *mit Lehm gedeckt*: ἐκκλησία AIV 52,429 (a.1104).— KumN.

Πηλουσιωτικός *von Pelusion* (an der östlichsten Nilmündung): στόμα (sc. τοῦ Νείλου) REB 60 (2002) 171.— Vgl. Πηλουσιώτης, Πηλουσιακός PB.

πηλόφθαλμος „schlammäugig“: τὸ τῆς καρδίας -ον *das mit Lehm (Schlamm) bedeckte Auge des Herzens*: MethTheoph 29,13.

πηλοφυής *im Schlamm wachsend*: ἀφύα MarkAnek A 1218.

πηλοφύρατος *mit Lehm vermischt*: ἀνθρωποι ManasArist I 8 18.

πηλόφυρτος *mit Lehm vermischt, lehmbe-schmiert*: ProdPoesies 61,6. ManasL 233.2374. NEug 2,153. MillRec II 222C, v.255; 223D, v.308 (Mang. Prod.). PoemMor 188. HistImp 101.

πηλοχαρής *sich am Schlamm erfreuend*: χοῖροι KarantIned v. 33.

πήλωμα, τό *Morast*: BZ 2 (1893) 548.— LS, LSSup, RBLG, Somav, Karan.

πήμανσις, ἡ *Schädigung, Verletzung*: JoGen 72,36. ὄρκων EustII I 655,27.

πημαντικός *schädlich*: Seth 38,26; 108,23; 113,7.

πημένες, οἱ (?) *Verderber*: JosBryEp 330,121.— Vgl. πήμων LS.

πημεντάριος, πημέντον s. **πιμεντάριος, πιμέντον**

Πηνελόπειος *der Penelope*: μίτος NChonHi 519,38. δόλοι MiChon I 14,8.— Saalfeld -eus.

πηνιάω *umwickeln, einschnüren*: ἐπηνιάθη πᾶσα ψυχὴ καὶ ἀπεπνίγη τοῖς ὕδασι NeophSyng IV 109,130.— Vgl. πηνίζομαι LS.

πηνία *wenn*: Kinnam 27,17; 103,24; 123,4.— (LS, LSSup).

πηνίον, τό *Kerze*: PontLit 286 II 6; 288,8. Goar 499sq.— (LS, LSSup, RBLG+Sup), Duc, (Stam, AndrArch); s. **πίνα**.

πηνιστήριον, τό *Garnwinde, Haspel* ? panularium CorpGloss.— Vgl. -στήριον KumN.

πηνοῦφής *aus Fäden gewebt*: ἐσθῆς HyrtEp 78 p.38.

πηξιάς s. **πυξιάς**

πηξικύματος *die Wellen erstarren lassend*: LChoerChil 555.

πηρεία, ἡ (< πηρός) *Blindheit*: ἡ τύφλωσις LudwAnek 215,1.

πηρεύς, ὁ *Ranzenträger*: ὁ πήραν βασιτάζων LudwAnek 166,12.

πηρίον, τό (*kleiner*) *Ranzen*: VDan 34,4.— L πήριον.

πηρομελής *mit verstümmelten (mißgeformten) Gliedern*: ζῶον TzetzLol 84,11. παῖδες CramOx III 302,26; 303,12 (Tzetz.).— LS, TLG, Stam.

πηρότης, ἡ *Blindheit*: ProdTheil 136.

πήρος *blind*: ScholIII B 599b. RomG 35,7,8 etc. JoPhilVoc C π 4 (p.124).— TLG, LSSup; LS, Stam, (PLP) -ός.

πηροφόρος (< πήρα/πηρός) *einen Ranzen tragend; einen Blinden tragend*: Io. Peditas., Schol. Theocr. p.111b,12 (Dübner).— LSSup; LS s.v. τυφλοφόρος.

πηρωτικός *blind machend*: CarmChrist 190,68 (Cosm.) = AnHier II 72,13. MR II 581; III 44. AASS Nov III 333E (de Hierone et soc.). GregAntRede 379,9. NChonHi 375,6.

πήσα, ἡ (mlat. pensa, pesa, pisa) *eine Gewichtseinheit für Holz* (= 128 kg): Inscriptiones Graecae XIV 455 (a.434). OikList 133,13 (Philoth.). SchilMet 127,10; 129,5.8; 131,2.3. πείσα TypPant 1100. θαλασσία 1138. πείσα, τοῦ ξύλου ὁ σταθμός BoissAn IV 399,673. πίσεσ ? CodMes 103,10.— TLG, SchilMetrol 169f., Nierm.

πήσις, ἡ *Gemütsbewegung*: ProclOpusc I 40,11.24; 44,19. JohPhilProc 62,5. PhotAm 141,15. AnonProf 51,53.— LS, TLG.

πησόμενον, τό *Nagel*: GonisRegisters 23,6 (s.VII/VIII).— πήσσω LS, TLG, ChatzKypr, GianKypr.

πήτα s. **πίττα**

πητάριον s. **πιττάριον**

πήχη, ἡ *Elle*: Maler 114,2 ms. GeomFisc 38,19; 50,36. ALavra 30,21 (a.1037). Alexanderged 5752.5780. SchreinFin 4,64.— TLG, Somav, Stam, LexPont; s. **πήχυς**.

πήχυς, ἡ *Elle*: PassNikand 176.— LS, LSSup, ODB 1614, Stam ὁ π.

πία ? τὸ δρόγμα λέγεται NE 16 (1922) 69 = πιά τὸ δο. λ. MillLex 244,222.

πιαινότερος *fruchtbarer, reicher*: νοῦς Neoph-Syng I E 10,40.— Vgl. πιαίνω u. πίων/πιότερος LS.

πιάνσις, ἡ *Fettmachen, Mästen, Nähren*: Achmet 68,7; 190,11; 193,14; 237,8. τῆς διὰ τῶν γραμμάτων ἀρδείας τε καὶ -σεως PselMB V 254,17. ἀγασμός ἐστι καὶ ὡσπερεὶ π. DemBibl 190.

πιαντικός *fett machend, während*: Zigab I 632A. NChonOr 183,17. LascEp App. III 32,105 (Blem.).— LS.

πιάνω *fassen, nehmen, festhalten*: AZog 4,32 (a.1051); 5,51 (a.1142). EtymGen I 50,27. Cusa 319 (a.1154). CodAstr V 4,24, f.209. πηγάνηται (sic) MM V 261 (a.1295).— Car, Duc+App I, TLG, KrMel B 582, Kuk 301, LexMor, Somav, Dem.

πιανώτερος *fetter*: ἄγρα -έρα PediadEk 40.

πίασμα, τό *Erwerbung*: Trinch 111 (a.1118). ein musikalisches Zeichen: PsJoDam 182.184. 361.441. ChristHarm 269sq. AnonQuest 19 etc. GabHier 296.— (LS, LexPont); πίασμα LexMor, Somav, Dem.

πιασμός, ὁ *Einnahme, Eroberung*: Trinch 130 (a.1126). *Fang*: ProdEid IV 248-6 (PK). *Wegnahme, Raub*: παιδίον Epeirotika Chronika 5 (1930) 208,22 (a.1430).— LexMor, Somav, πιαμό LexTsak; s. πιασμός.

πιαστήρ, ὁ *Kettenglied, Klammer* ? μετὰ μολίβδου ἐποίησε τοὺς -ῆρας καὶ κρίκους τῆς ἀλύσεως AASS Oct X 748F (Pass. Arethae). σιδηροῦ VConstGu 652,15.— (LS s.v. πιαστ.).

πιαστήριον, τό *Presse* (als Marterinstrument): KrumbGeorg 5,19; 22,7 etc. PassGeorg 6,8.— (LS s.v. πιαστ.), AndrArch, πιαστ. Stam, (πιαστούρι LexPont).

πιβακτόριον, τό *Gefäß, Schüssel, Krug*: DelAn I 37,13 (v.l. τζανάκι); 40,12-14 v.l. pro πινάκι; πιβατόριον 430,6; πιβαλτάρι 494; 495,5; πιβαρτάρι 496,1 v.l. pro βικίν.— KukBios I 2,177; s. ἐπιβαλτάριον.

πιβακτορομαντεία, ἡ *Weissagen aus einem Gefäß (Schüssel, Krug)*: DelAn I 37,11; 430,5.

πιγή, ἡ ? (fort. falso pro πίαρ) *Felt*: π. καὶ πιαμελή, τὸ στέαρ MillLex 245,243.

πιγκέρνης, ὁ (lat. pincerna) *Mundschenk*: BergAlex 184,5.9 app. Hesych ο 346. GMonIstr 65,25. VEuth 63,2. LexGreg 204,46. π. τοῦ πατριάρχου AnonProfM 61,1. πικέρνης Greg-Magn II 227A (= ἐπιγκέρνης L). id. Panar 70,14.— LS, LSSup, TLG, Daris, RBLG, Soph, Duc, PLP, REB 3 (1945) 188-202, NovGloss; s. ἐπιγκέρνης.

πιγκέρνισσα, ἡ *Frau des Mundschenks*:

ALavra 123,107 (a.1342). APantel 12,2.4.26 (a.1358).— PLP, MargTit 93f.

πιγμεντάριος s. **πιμεντάριος**

πιγνερατίκιος (lat. pigneraticius) *zum Pfand gehörig*: -κία (sc. ἀγωγή = actio pigneraticia) *Klage auf Rückgabe der Pfandsache*: Zepos III 364, V 277. Bas B 209,28; 364,34 etc. PselPoem 8,128. FontMin VIII 31 (2,19,1-2) etc.; IX 221,440 (s.XII).— TLG, FontMin VIII 406.440, PselWei 317; πγνοραπιτία TriantLex.

πιγονία s. **πιωνία**

πιδάκιον, τό ? *Quelle*: -ίον Suda π 1554.— Vgl. πίδαξ LS.

πιδακώδης *quellreich*: Apollon. Soph. 131,24 (Bekker). Hesych π 2251. TzetzII Θ 22.— LS.

πίδυμα, τό *Quelle*: ScholIII M 21b (pl.).— Vgl. πιδύω LS; Πιδύτης PB, TLG.

πιασμός, ὁ *Unterdrückung, Kasteiung*: γαστρος -οῖς GregNazVita 1222.— LS, TLG, Tgl; s. πιασμός.

πιαστέον *man muß betonen*: ProclTim III 299,14.— (LS), TLG.

πιαστικός *bedrückend*: κακόν JoApokBees 6, 30.— KumN, Stam, Dem.

πιζζούτος (südtal. pizzutu) *spitz*: πέτρα -τα Trinch 109 (a.1117).— Car; vgl. pīts- REW 6545.

πιζούλιον s. **πεζούλιον**

πιθαμή, ἡ (< σπιθαμή) *Spanne*: PraecMil I 28 app. AMess 24,17 (a.1306). MM III 289 (a. 1453).— TLG, Duc, Somav, Dem.

πιθαναπολογία, ἡ *glaubhafte Rechtfertigung*: CramOx IV 2,3.4; 84,13.22 (Tzetz.).

πιθαναπόλογον, τό *glaubhafte Rechtfertigung*: CramOx IV 3,4 (Tzetz.).

πιθανεύομαι *wahrscheinlich sein*: ScholIII I 473a; T 203a. Herodian II 492,33.— LS, L, TLG.

πιθάνιος *überzeugend, glaubwürdig*: Eus-Praep II 273,16.— TLG.

πιθανολεσχέω *Glaubhaftes reden*: Manas-Kurtz I 638,86. ManasRede 73.

πιθανολόγημα, τό *glaubhafte Rede*: Genn-Schol VIII 488,21.— LS, Stam.

πιθανολογικός *wahrscheinlich*: πιθανολογικόν καὶ παραλογιστικόν EustII III 559,17.— LS -κή.

πιθανολογικῶς *wahrscheinlich*: EustII IV 546,2. EustOd I 169,11; II 283,40.

πιθανολόγος *überzeugend redend*: Hesych σ 2114. SynagLex 448 σ 268. NPatLet 8,84. LudwAnek 45,14; 90,24.— LS, TLG, Tgl.

πιθανολόγως *in überzeugender Weise*: Th-StudCatM 80 (p.19 MCL; -γῶς ed.).

πιθάρι, τό *Faß*: FontMin II 122,43.— LS, L, TLG, Duc App I, Somav, Dem, SchilMetrol 101, DucLat, REW 6544b -ι(ov).

πιθαροτζάκισμα, τό *Scherbenhaufen*: ADoch 20,18 (a.1341).

πιθέω *überzeugen*: Herod I 441,12. Ludw-Anek 169,3; 190,12.— LS (πειθω III), TLG; πίθω Somav.

πίθη, ἡ *Faß, Tonne*: StephanitP 26,10 et 15 v.l.— πίθος LS.

πιθηκιαῖος *affisch, lächerlich*: χωρῦδριον ProdGreg 262 XV,3. νοῦς Prodrom 1265B. πιθηκιαίνης (sic cod., an recte -κιαίης ?) τοπαρχίας ProdGed XXX 125.— TrappProd 68f.

Πιθηκιστινοί, οἱ von Arius abgespaltene Häretiker: Theod. Cyrh., PG 83,421C.

πιθήκιον, τό *Äffchen*: VAndR 356. *Gewicht zwischen zwei Schiffen*: SullSieve 53,32.— LS, RBLG, JÖB 38 (1988) 219f., Stam.

πιθηκίω *einem Affen ähnlich werden*: Th-StudCatM 13 (p.88).

πιθηκίς, ἡ *Äffchen*: Walz VI 229,27 (Io. Sicel.). NBasOr 5,23. GeorgTorn 211,19. Eust-Dam 505B. EustOp 325,45.— TLG.

πιθηκίσκος, ὁ *Äffchen*: μικροφυῆς VBasVil 310,9.

πιθηκόδηκτος *von einem Affen gebissen*: OribasEun III 71 tit.

πιθηκοκέντριον, τό *Stock zum Antreiben von Affen*: BalsamEpigr XXII 7.

πιθηκοκιρνάω *wie ein Affe kredenzen*: BalsamEpigr XXII 7.

πιθηκοποιέω *zum Affen machen*: BalsamEpigr XXXVI 4.

πίθηξ, ὁ *Zwerg*: Suda π 1578. VAthAthon 170,20. ScriptPhys II 231,4. *Affe*: CAG XXI 2,217,7.— LS, TLG, Duc; πίθηκας Dem, AndrArch s.v. -κος.

πιθίον, τό *Faß*: Alexanderged 4359.4362. πιθίν MM IV 75 (a.1255).— (πίθιον LS).

πιθιοδείκτης, ὁ *der die faßförmigen Kometen zeigt*: LascTheol 104,167.— Vgl. πιθίας, πίθος LS.

πιθογία, ἡ *Fest anläßlich des Öffnens der Weinfässer*: Suda π 1590.χ 370. BalsamEpigr XXX 3.— LS, TLG, Tgl, PB, RE XX 2,1843-8 (auch πιθοίγια, τά).

πίθοιγος *das Öffnen der Weinfässer betreffend*: ScholHesOp 255,18.— TLG, RBLG.

πιθοπλάστης, ὁ *Faßbinder*: doliarius CorpGloss III 309,13.

πιθοπλαστία, ἡ *Herstellung von Fässern*: EustII IV 947,18.

πιθόπουλον, τό *Fäßchen*: MM IV 57 (a.1232). AXer 9A,16; B23 (ca.1270-4).— Paspas, Mpakirtzes 137.

πιθοστάσιον, τό *Faßlager*: ALavra 164,7 (a.1415).

πιθώδης *wie ein Faß, faßförmig*: τὴν πλάσιν τοῦ σώματος NChonHi 526,36. ἀνήρ Ephr 6558.— LS.

πικαίριον, τό eine Pflanzenwurzel: Psel-Poem 6,460 = PsZon 1551.— (πικέριον LS).

πικέρινης s. **πιγέρινης**

πίκλιν, τό *Nachname*: EuangSem II 553 (a.1295).— ἐπίκλιν Kr, ἐπίκλιν AndrArch.

πικούτζουλον, τό *Hemd*: κάμασον τὸ π. Psel-Poem 6,354. PsZon 1150. -ελον MillLex 268,358.— Duc; s. ἐπικ., κούτζουλος.

πικρά, ἡ *Bitterkeit*: τῆς τύχης BernMang V 15.— πίκρα (LS, Tgl), Duc, Dem, Somav, Stam; picra NovGloss.

πικραγωγία, ἡ *Bitterkeit des Daseins*: Greg-AntRede 381,6.

πικράδα, ἡ eine Pflanze: = σέρις ἀγρία DelAn II 366,6.— (Duc, Somav), AmantMel 494, Stam, Dem; LS πικράς; s. πικρίδα.

πικραλίδα, ἡ eine Pflanze: DelAn II 330,3; 317,11; 426,12; 454,14.— Heldreich 67-71; πικραλίς L.

πικραμύγδαλον, τό *Bittermandel*: Theoph-Nonn 97 (I p.316).— Stam, Dem; vgl. Πικρομυγδαλέα Kuk 302 (= AIv 79,570).

πικράνθεμον, τό *Wermut, Artemisia absinthium*: DelAn II 366,1.

πίκρανσις, ἡ *Bitterkeit, Schärfe*: τῶν ἰοβόλων IsSebDorn 63,21. χολῆς MarkAnek A 1299. JoGal 296.

πικρασία, ἡ *Bitterkeit*: Alex. Trall., Nachträge 172,6 (Puschmann).— LexPont.

πίκρασμα, τό *Bitterkeit, Bitternis*: EustMin 174,43. EustMonach 178,92. Miller: cod. Marc. gr. XI 22,49r (pl.; Mang. Prod.). KarantIned 45. MiChonEp 158,20.— Dem -αμα.

πικράω *bitter machen*: τὰ -ῶντα τερπνά AHG X 12,23.— S. -όω.

πικρηφόρος *Bitteres (bittere Früchte) tragend*: αἰκία AnthSalent 206, nr.19.46. πέτρα ZurIt 173.— πικροφ. L.

πικρίδα, ἡ eine Pflanze: DelAn II 365,27; 389,18. πικρία ? ib. 371,14.— LS πικρίς; picridia (pigrida) NovGloss; s. πικράδα.

πικρίδιον, τό *Wegwarte, Zichorie, Cichorium intybus*: Geopon XII 1,2 etc. *bittere Pflanze*: LangeTexts 51,6 app.; 52,9 app.— TLG, KodGem 42; LS, Stam -ιον; vgl. πικρομάρουλον.

πικριδόκοκκος, ὁ eine Pflanze: DelAn II 313,22. -ον 422,20.

Πικρομαῖος Herkunftsbezeichnung für Marmor: λίθος Προιονήσιος ἦτουν Π. DeCer I 646,18; 648,2.

πικρίον, τό ? eine Pflanze: σκευασία διὰ πικρίου Hippiatr II 271,7.— (picrium Nov-Gloss).

πικρόβιος mit einem bitteren Leben verbunden: NBasOr 45,9.

πικρόβροτος für die Menschen bitter: τὰς -ους ... γλώσας OdorSanz 70.

πικρόγλυκος bittersüß: ξύλον LaudBarth 504A.— Stam, Dem; s. γλυκόπικρος; vgl. -κύτητες Kum.

πικρογόνος Bitterkeit erzeugend: πηγὴ Jo-MaurCan IV 314. πηγαί ProdCom 12,11. id. NeophSyng III 184,55.— L.

πικροδακρύφυτος mit bitteren Tränen vermischt: αἰτία OriBlach 44.

πικροδάφνη, ἡ „bitterer Lorbeer“, *Oleander*: TestMed 552,10 (cf. app.).— Duc App I 154, Dem, Stam.

πικροζωέω ein bitteres Leben führen: GregAntRede 394,11.

πικροθάνατος bitteren Tod bringend: πότμου ManasL 3574.— (L).

πικροθυμία, ἡ bittere Gesinnung: SymStylJun 47,11.

πικρόθυμος bitter gesinnt, gallig: ProdTetrast 181b2. NBasOr 114,19 f.l.; 112,12. TzetzII Prol. 676. ManasL 3561.

πικροθύμως bitter, herb: ManasL 4921.

πικρόκαρπος mit bitteren Früchten: -ότερος κλάδος ManasL 4249.— LS, TLG.

πικρόκεντρος mit bitteren Stacheln: φθόνου κέντροι ManasArist II 524.

πικρόληκτος bitter endend: προᾶξις ThStudCatM 114 (p.843) = p.39 (MCL).

πικρολογέω mit Bitterkeit reden: PoemMor 852.— Vgl. -λογία/-λόγος LS, -λόγιν Kum.

πικρομάρουλον, τό *Wegwarte, Zichorie, Cichorium intybus*: BoissAn II 399. DelAn II 288,13; 298,8 app.; 358,16. -ούλιν ib. 453,24.— Duc, Dem, Rohlf; vgl. πικρίδιον.

πικρονάματος mit salzigem Wasser: Sinko 310,29.

πικρόνομος Bitteres zuteilend: ἀράς -μους ἢ πικρογλώσσους ScholAesch II 2,337,36.

πικροποιέομαι bitter werden: ὡς ὑπὸ δάδων -ούμενος MiChonEp 115,74.

πικροποιός Bitterkeit verursachend: Orig. XI 241,10 (GCS). PselPoem 64,18. KerkyrAnek 35 v.139. ManasHod II 35; III 52. SternbSpicProd 357,256.— LS, TLG.

πικροποσία, ἡ bitterer Trank: MiChon I 270,26. GlykKeph II 27,21.

πικρόποτος bitter schmeckend: κύλικες ManasL 3927.

πικροπυρφόρος bitter und brennend: βέλος EustMak LXXXVIII 24.— KumN.

πικρορρημοσύνη, ἡ *bittere Rede, Schmähung*: GeorgBardEp 109,157.

πικροσίκνον, τό eine Pflanze: DelAn II 373,9.

πικροφαγία, ἡ *Essen bitterer Speisen*: Hieroph I 165 = II 165 = III 164.— LSSup; LexPont, AndrArch -φάγεια.

πικροφαγών, ὁ der Bitteres ißt: EirenCart 57.

πικρόφρουρος scharf bewacht: ManasL 3864.

πικρόφυλλος mit bitteren Blättern: θριδακες PisdHexG 935. θριδάκια Glykas 95,15.

πικρόφυρτος mit Bitterkeit vermischt: εἶδος τοῦ διαβόλου RystMat 75,23. ὄχετοί IobMon 110,57.

πικρογεύμων bitter strömend: αἴρεσις Jo-MaurHier 90. ὀδύνης πηγὴ ManasKurtz I 636, 28.

πικρόχυλος mit bitterem Saft: Seth 52,13 v.l. (-ηλος).— L (f.l. pro -χολος, cf. LS, TLG, RBLG, Stam).

πικροχυμία, ἡ bittere Mischung: GregAntEpit 60,17.

πικρόχυμος mit bitterem Saft: ProdTetrast 57b2. ProdPoemes 416,87. NBasOr 112,14; 114,19. TzetzBa 813,26. NEugSteph 81,19. PoemAstr I 65. HagAchill B 108.— TLG.

πικρόω bitter machen: Ideler I 357,4 (Io. Actuar.; pass.).— LS, AndrArch, LexPont, Rohlf; LexTsak -ώνω.

πικρώδης voll Bitterkeit: θρηῆνος Rom 70 κβ 4. Suda χ 485 (sup.).

πίλα, ἡ 1 (lat. pīla, 3. TLL) (*Damm*)pfeiler: Bas A 2324,22; 2459,11.— L; (LS, RBLG „Mörser“ = pīla 2. TLL).

πίλα, ἡ 2 (lat. pīla, 1. TLL) *Ball*: Ῥωμαῖοι μὲν πῖλαν τὴν σφαῖραν φασίν EustOd I 242,15.

πιλαλέω s. ἐπιλαλέω

πιλαλισμός, ὁ *Angriff*: = καταδρομή ExtrLex 109.

πιλάριος (< lat. pilarius) *Speerkämpfer*: -ιοι, ἀκοντισταί LydMag 72,20. LexLyd 230,51.

πιλατήριον, τό *Qual*: = βάσανος ExtrLex 109.— LexMor, KrMyth.

πιλατίκιον, τό (< Πιλάτος) *Halskragen (der Richter)*: τὰ -ια PsKod 198,10; 202,17; 203,14; 204,26; 205,23; 206,4.— (Duc).

Πιλατικός *des Pilatus*: πραιτώριον ThStudEp 51,39. κάλαμος ThStudCatM 29 (p.205).— KumN -ῶς.

πιλάτος, ὁ (lat. pilatus) *speertragend*: πολεμαῖος AlexK 228,4.— (PB, BauAl, Somav, Stam, LKN, TriantLehn 88); NovGloss.

πιλατώδης wie Pilatus, grausam: ὁ πάντα -δης Πιλάτος AHG II 183,85. ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ,

Studi in onore di R. Anastasi II (Catania 1994) 384.

πίλον, τό *Filz*: π. ξριον, τὸ μαλακόν BoissAn II 403. *Filzkappe*: Xiphil. Epit. Dio Cass. 185,29 (III p.611 Boissevain). PsKod 320,24; 321,38 (Blastares). τὸ πρὸς κεφαλῇ π. Palam II 329,12. πῖλα κεφαλῆς Mazaris 28,12. *Filzschuh*: πῖλα, τὰ ἀστάρια ScholHes Op. 540 (Tzetz.).— LS, L, Stam -ος.

πιλοποιητικός *zum Filzmachen*: κονία PaulAeg I 133,22. γῆ Metrod 56.— LS, TLG.

πιλοποιικός *zum Filzmachen*: κονία AlexTrall I 457,3; II 555,23. id. PaulAeg II 38,25.— LS.

πιλοποιός *zum Filzmachen*: ὕδατος πηλοποιῦ (sic) Aët XV 117,2. id. PaulAeg II 366,23.— LS, LSSup, RBLGSup.

πίλωσις, ἡ *Zusammendrücken*: GazSen 51a.— LS s.v. πῖλησις.

πιλωτός *aus Filz*: κασῆς τὸ -ὄν ἱμάτιον Herod I 63,9. φασιδία POxy XXXI 2598 a7.b5 (a.III/IV). τὸ -ὄν *Filzstoff*, *Filzdecke*: Oribas X 18,15. JoChrysPG 64,1004A. Hesych κ 981. DeLeg 140,3. *Liegepolster, Matratze*: KonstPorphMil C 173.175.213.524. EtymMag 671,57. TypKechar 75,1013. TypPant 85,915.921. TypKosm 53,38.— LS, TLG, VolkGes 137-140.202f.

πιλωτοπροσκέφαλιον, τό *Liege- und Kopfpolster, Matratze mit Kopfkissen*: MM II 406 (a.1400). βαμβίκινον ADoch 49,10.29 (a.1384). μετὰ βαμβακίου SchreinMel II 9. Syrop 204,22 cod. (ed. male separatim πιλωτόν πρ.).— JÖB 36 (1986) 361.

πιλωτοπροσκέφαλον, τό *Liege- und Kopfpolster, Matratze mit Kopfkissen*: TypPant 85,932. βαμβακόγομα ABatop 15,192 (a.1247).— VolkGes 140.

πιλωτοψίδιον, τό *Matratzenbezug*: -ια δύο, τὸ ἐν ὀλόβηρον καινούργιον καὶ τὸ ἕτερον συρματεῖνον ABatop 64,59 (a.1325). κόκκινον λινοκούκουλον ADoch 49,29 (a.1384).— JÖB 36 (1986) 361.

πιμεντάριος, ὁ (lat. pi[g]mentarius) *Drogist*: π.: φαρμακὸς καὶ μυρεψός Hesych π 2296. OlympGorg 220,16 etc. ColTrip 109,6. πημ. Bas B 3748,15.17. πημ. Balsam I 825D. πομ. Asclep., CAG VI 2,154,19. id. DelTyp 134,29.— LS, LSSup, L, TLG, Duc, VolkGes, (RBLGSup -ov); TLL s.v. hedysaron, NovGloss, DucLat, RE XX 1233f., Binder 112.

πιμέντον, τό (lat. pi[g]mentum) *Medikament*: πιμέντα: φάρμακα Hesych π 2295. GregMagn II 419B v.l. pro φάρμακον. πημ. TypPant 101,1205.— TLL s.v. ospreon, NovGloss, DucLat, RE XX 1232f., REW 6488.

πιμπρώω *anzünden, verbrennen*: ChristMityl 82,16. ProdRhod 2,349. TzetzAr II 373,1.

TzetzHist III 205. ManasL 1450. πηρώω Herod II 180,7 etc. EustII I 93,23; II 835,6.— TLG, Athena 54 (1950) 206; πίμπρημι LS, Stam.

πίνα, ἡ (*muschelförmige*) *Kerzenmanschette, Kerzenhalter*: PapVar 27,2,5,10.— Mémorial Festugière (Genf 1984) 264f., (LS, TLG, Duc, Somav; πίννα/πίννη Tgl, L, Stam).

πίνα, ἡ (< lat. penna) *Feder, Flügel*: Aelian II 477,15.16.19; 481,22 (Dem. Pepag.).— Duc 1170.

πινακᾶς, ὁ *Hersteller von (hölzernen) Tafeln*: WKopt 643.

πινακηδόν *wie Bretter, brettweise*: EustDam 716C. Walz I 642,21.— LS, TLG.

πινάκιον, τό ein Hohlmaß (1/4 μόδιος): JoScylCo 162,16. Zonar V 712,15. SchreinFin 3,82 etc. -ι ib. 7,4. ein Flächenmaß: GeomFisc 56,8 etc. MM IV 200 (a.1250). 205 (a.1246). SchreinFin 13,53. -iv GeomFisc 144,32; 158,31. -ι KalopInscr A 21,25 (a.1278). -iv *Teller, Schale, Schüssel*: ApophthP IV 10,3.4. MM VI 245 (ca. 1119-28). LangeTexts 30,19 app. ProdEid III 273-2 (P); IV 116 etc. DelAn I 587,2; 597,1. -ι ib. 500,12. -ι φράγγικον CatAlch III B 12.— LS, L, RBLG+Sup, TLG, Duc, GianKypr, Somav, Stam, Tzitzilis 413, SchilbMetrol 71.102; KukBios V 1,150-3 etc.

πινακογράφω *auf eine Tafel schreiben, aufschreiben*: ἱερὰ γράμματα BalsamKan 186. EustOd I 294,18 (pass.). id. MiChon I 215,28.— LS (Eust.).

πινακογράφημα, τό *Gemälde, Bild*: EustEsp 158,11.

πινακογραφία, ἡ *Kartenzeichnung*: EustDion 208,10; 320,14.— LS, TLG, Stam.

πινακόπουλον, τό *kleiner Teller*: AXer 9A,17 (ca.1270-4).— LexPont -λλον.

πινακοπρίστης, ὁ *Hersteller von Schreibtäfelchen*: BerichtPap X 207.— RBLGSup; LSSup -πλήστης.

πινακοσκούτελλον, τό *Teller und Schüssel, Eßgeschirr*: APantel 7,36 (a.1142). AXer 9A,17; 9B,25.26 (ca.1270-4).— Vgl. σκουτελλοπίνακον ProdEid II 50-1 (H).

πινακοσκούτλα, ἡ *Teller und Schüssel, Eßgeschirr*: MM IV 266 (a.1284, cf. TM 1 [1965] 172).

πινακωτή, ἡ *Brottrög*: ScholArK I 3,2,329, 640d.— Somav, Stam, LKN.

πιναρόμαι *schmutzig werden*: SynagLex 394 π 297.— LS, TLG.

πιναροχαίτης *mit schmutzigen Haaren*: TzetzCarmII I 398.400.

πιναρωτός (< πίνη, πινάριον) *mit Perlen bestickt*: κεφαλοδέσμιον SB XXII 1521,5 (s.VII).

Πινδαρικός *mit Pindar*: εἶπεῖν JoMaurEp

51,28. λέγειν EustPind 18,7; λέγεσθαι 19,6.— LS (Eust.), TLG; LS, PB, Stam -ός; lat. Pindarius.

πινεγχύτης, ὁ *Mundschenk*: Alexanderged 3468.3471.— LSSup, TLG.

πιννόθριξ *mit Haaren wie Muschelseide*: πρόβατα DeThem XII 42.

πιννέριον, τό πίννα: ὄνομα ἰχθύος, ἐξ ἧς καὶ π. PsZon 1549.— (πινάριον LS).

πίννινος *einer Steckmuschel*: βάμμα LudwAnek 91,23.— πίννινος LS.

πίννος, ὁ *Steckmuschel*: Procop III 2,85,9.— πίν(ν)α/πίννη LS, L, TLG.

πιννοτρόφος *Steckmuscheln nährend*: καρκί- νος TzetzPorph 316.— πιννοτρ. LS.

πιννοφύλαξ, ὁ *Steckmuschelhüter* (= Taschenkrebs): Oribas II 58,98.— TLG, RBLG, Duc, Stam; πιννοφ. LS, TLG.

πινόλι(ον), τό (< venez. pignòl; ital. pignuolo) *Pinienkern*: -ια HistImp 410.— Duc, ChatzKypr; REW 6511.

πινσόπυργος, ὁ *ein mit (Stütz)pfeilern verstärkter Turm*: KonstRhodLegr 54,592.594; 55,635.

πινσός, ὁ (< πεσσός) *(Stütz)pfeiler*: DelStyl 56,18 (v.l. πεσσούς). DobChrist 15,12. MoschOCP VI (p.88). Theoph I 232,33; 233,1. TheodChor 20. KonstRhodLegr 53,562 etc. SynaxCpl 880,54. πίνσος DeCerV II 22,7. πισός JulAsc 23,1; 37,3. id. EuchBarb 152,7. id. ALavra 28,10 (a.1030). Melit 861-5.— LS, TLG, OrLtraul, Duc, Dem, KrMel A 363f.

πινυτάλεξ *klug sprechend*: Herod I 43,10. CramOx II 40,8 (Theogn.).

πίον, τό *Butter*: R. Bagnall, The Kellis Agricultural Account Book (Oxford 1997) 96,553. 990.1001 (s.IV).— (πίος LS).

πίον, τό (< πείν/πείν, cf. φαγίον < φαγεῖν) *das Trinken*: περί φαγίου καὶ πίου BenSin I 566,3.

πιόνεκα, πιονία, πιόνικα s. **πιωνία**

πίομαι *fett (satt) werden*: NeophSyng I 196,13.17; II 222,52.— Vgl. πιαίνω LS.

πίος (lat. pius) *fromm*: Hesych π 2331. FontMin VIII 319,10.— Tgl, (PB), TriantLehn 140.

πίουμα, τό eine Substanz: Alchim 392,3.

πίπερ, τό (lat. piper) *Pfeffer*: PallGent 6,8.13. CosmInd XI 15,6. BoissAn V 5 (Mart. Arethae). Theoph I 322,5.— TLG; s. πίπερι.

πιπεράτος (lat. piperatus) *pfefferfarben; gesprenkelt* ? λίθος TheophCont 140,19.— (Somav, Dem; Semiramis -ov; DucLat -us).

πίπερι, τό *Pfeffer*: CramOx II 259,15 (G. Choerob.). πιπέρι Exorc 31,22. ἐκ πιπέρεως ThStudPG 1716B. πιπέριον ProdEid III 115-1 (PK); IV 212 (P).— TLG, PHI (Pap.), Somav, Dem, LexPont, LKN; πέπερι LS; s. πίπερ.

πιπερία, ἡ *Pfefferstrauch*: TestMed 553,53.— Somav, Stam -ιά; Karan -έα.

πιπερίδιον, τό *Pfeffer*: SB XX 14263,7 (s.I/II).— Vgl. -άδιον LS.

πιπερόγαρον, τό *Fischbrühe mit Pfeffer*: DiethMat 63 (s.VII) = WKopt 644.— LS s.v. πεπ.

πίπερον, τό *Pfeffer*: ProdEid II 38.

πιπεροπάστη, ἡ *Pfefferbüchse*: AP XVI 208 tit.

πιπεροτριπίτης s. **πεπεροτριπίτης**

πιπίγγιον, τό (< lat. pipio ?) *Vogeljunges*: VGeorgChoz 122,11; πεπίγγιον 361,5. -ια eine Krankheit des Pferdeschwanzes: = ὑστριχίδα Hippiatr II 291,6.

πιπίζω *piepsen*: Pollux V 90. Hesych π 2338.— LS, TLG, Tgl, Stam πιπ(π)ίζω.

πιπίζω *saugen, lecken*: ScholNicTher 313,12. Suda β 287. οἶνον ib. οἰ 128. πρόσωπον RystMat 47,6. *aufziehen*: Hesych α 5202. *tränken*: ib. π 2338. *Gift trinken*: -ίας ἀπέθανε MalalT 159,86. ἐπίπιε καὶ ἀπέθανεν Theoph I 180,15.— TLG; vgl. -ίσχω LS.

πιπιλίζω *aussaugen*: κύνας Hesych κ 4604.— FalOneir, Dem, Duc, Somav, Andr, LexPont, LKN.

πιπλάρια, τά (lat. pupilla, pupillaris) *(Augen)lider*: τὰ π. τῶν ὀφθαλμῶν SymSerm 112.

πιπράω s. **πιμπράω**

πιπτάζω *umfallen*: ThMetPoems XVIII 329; XIX 353; XX 46.

πίπτω *sterben*: Callic 10,8; 11,7 (v.l. θανών); 25,21 etc. *lagern*: MetAnna 17. (trans.) *zu Fall bringen*: ἡμᾶς πτώσαι ThStudEp 164,21. (pass.) *fallen, stürzen*: πτωθέντες EphrSyrP VII 313,11. πτωθῆναι RomG 54,22,5. id. VConst 18,10. πτωθῆς Theoph I 121,11. πτωθήσεται Albumas 214,14.— (LS, LSSup), L, TLG, LexMor, (Stam), Psaltes 227.

πιρίνα s. **πειρήν**

πιρτάν, τό ? CodMes 133,8.

πισάγας, ὁ (pers. pesagī) *Aussätziger*: PhotBib 41b1. πισάται: οἱ τὴν λευκὴν ἔχοντες λέπρον Hesych π 2363.— Hemmer 21.

Πισᾶνος, ὁ (lat. Pisanus) *Pisaner*: HagNik I 447,19. HungTheol 157,172v (II p.228). Francesco Filelfo, Epist. 41,21 (Legrand).— S. Πισ(σ)αῖος; vgl. Πισαεῖς KumN.

πισάριον, τό *Hülsenfrucht; Brei aus Hülsenfrüchten* (Erbsen oder Bohnen): CyrScyth 130,32; 131,3.6.11. ScholGrNaz I 242. πισάριον ScholLuc 91,4. id. SophrThaum VIII 14, p.256. BasilMin 29,23 = ScholGrOr 167. μιζρόν πίσαριον (sic male) καὶ ὀλόφακον L. Mitteis, Griech. Urk. d. Papyrussamml. Leipzig (1906) 2,8 (s.III).— LSSup, (Nierm -ria).

πισημίτζι, τό (*die Zahl*) *sechs*: KamAst 580.

πίσημον, τό (*das Zeichen für die Zahl*) *sechs*: KamAst 427.440.550 etc.— TLG; vgl. ἐπίσημον.

πισημόω *um sechs erweitern*: τὸ μῦ πισημωμένον KamAst 1402 (pass.).

Πισιδιακός *aus Pisidien, pisidisch*: στόραξ Dioscur I 59,18 = Oribas XII Σ 57. Πισιδειακός *des (Georgios) Pisides*: μέτρα PselEss 134.— Vgl. Πισιδικός LSSup, PB.

πισκίνα, ἡ (lat. piscina) *Wasserbecken, Fischteich*: Bas A 944,33 (= ArmHex E 11,42); 2701,7; 2333,15. *Quelle, Brunnen*: κορήνη, ἡ κοινῶς π. MoschorSched 98.— *πισκείνα* LSSup, RBLGSup -ίνα, *πισκινή* L, *φισκίνα* Duc, *πισίνα* Stam.

Πισσαϊκός *pisianisch*: AnnaR 351,25 etc. MM III 38 (a.1192). NChonHi 483,32.— TLG.

Πισσαῖος *von Pisa* (einer Quelle in Olympia): κόνις GregNazPG 37,1540A. στάδιον Berg-Alex 27,7. *Einwohner von Pissaion* (einer Stadt in Makedonien): Steph. Byz., Ethn. 524,10 (Meineke). *Pisaner*: AnnaR 350,9; 351,26 etc. *pisianisch*: στόλος ProdRhod 4,424; πέδον 8,324.— Πισ(σ)αῖος LS, LSSup, TLG, PB, (PLP).

πισσαλιφής *mit Pech bestrichen, verpicht*: Suda α 1165. LudwAnek 61,11 (et -ηλιφής); 150,31. -ηλιφής CramOx II 175,14 (G. Choerob.).— LS (Eust.), TLG.

πισσάριον, τό (*eine kleine Menge*) *Pech*: AëtOl II 463,7. ἡ καβάλα τοῦ -ίου Cusa 556 (a.1125).— LS, RBLG, AndrArch, LexPont, RohlfS, Karan.

πισσάριον s. **πισάριον**

πισσάτης s. **πισάγας**

πισσέλαιον, τό *ölige Substanz auf dem Pech*: Galen XII 102 etc. *Mischung aus Öl und Pech* (als Heilmittel): AlexTrall II 343,20. SynaxCpl 801,42.— LS, TLG, Tgl, RBLG; pisselaeon Saalfeld.

πίση, ἡ *Pech*: Galen XIX 740. DelAn II 328,14; πίττη 376,20. *Fett* (in der Wolle): πίσση προβατικῆ (= οἶσπος) Hippiatr II 55,2.— TLG, RBLG; πίσσα LS.

πισσηλιφής s. **πισσαλιφής**

Πισσίδιοι, οἱ *Pisidier*: MakMagn 151,21 cod.

πισσινούς *erbsenartig*: ὄσπριον TzetzAr III 722,4.

πισσίον, τό *Pechfackel*: DeCerTM 79,99 (pass.).

πισσόβρυτος *mit Pech übergossen*: σῶμα Meth-Euth 479.

πισσοειδής *verpicht*: πλοῖον JoChrysPG

61,708,34. ἡ π. eine Pechart: = ἄσφαλον DelAn II 341,20.— LS, TLG (πιττ.), Stam; s. πισσώδης.

πισσός s. **πινσός**

πίσσοσ, ὁ *Pech*: MonsClaudII 415, III 16 (s.II).

πισσοῦγρόπισσον, τό *festes und flüssiges Pech*: MM IV 225 (a.1256). *πισσογο* ον MM VI 230 (a.1272).

πισσώδης *wie Pech*: τῆ χροά Dioscur I 58,19.— LS, TLG (auch πιττ.); s. πισσοειδής.

πίσσωμαν, τό *Pfosten, Wand*: LangeTexts 156,9.

πισσών, ὁ *Stützpfiler*: δυτικός π. τῆς ἐκκλησίας AXen 1,176 (a.1089).— S. πισσός.

πιστακέλαιον, τό *Pistazienöl*: Seth 39,27; 87,15.

πιστάκεος *pistazienfarbig*: περιφέρια Mich-AttDiat 97,1307.

πιστάκη, ἡ *Pistazienbaum*: IgnDiacCor 25,9.— LS, Shipp.

πιστακιά, ἡ *Pistazienbaum*: TextPlant 3,57.— Somav, Stam; vgl. -άκη LS; pistacia Saalfeld; s. πιτζακέα.

πιστάκιν, τό *Pistazie*: DeCer I 463,18. -κία ProdEid II 44 (H). *πιτσάκια* ProdEid III 197-2 (K).— LS, LSSup, TLG, Somav, Stam -ι(ov).

πίσταξ, ὁ *Pistazienbaum*: KalothSyng 298,420.— S. πίτζαξ.

πιστέον *man muß glauben*: Galen XI 309. ArethMin 64,30; 84,18 etc. NPaph 125A. DeVirt II 67,28. Suda π 1646.— TLG; vgl. πειστέον LS; s. πιστέω.

Πιστεύς, ὁ ein Stern: CodAstr IV 146,7.

πίστευσις, ἡ *Beglaubigung*: τῆς ἀναστάσεως Orig., frg. in Luc. 255,4 (IX p.335 Rauer, GCS 49). π. καὶ ... βεβαίωσις RobCart II 72,45 (a.1168).— LS.

πιστευτέος *glaubwürdig, glaubhaft*: ClemAl-Strom II 517,17. GrNyssOp III 1,73,4. Eus-Praep I 97,7. -ταῖος KonstFried 60,13.— TLG; LS -έον.

πιστευτής, ὁ *Gläubiger*: Zepos VI 31,11,1.

πιστεύω *bestätigen*: RobCart I 162,30 (a.1053; pass.).— (LS, L, Somav, Stam).

πιστέω *glauben*: ἐπιστεῖτο ProchKydAug 26,1 cod.— LS -έω; s. πιστέον.

πιστικεύω (*ein Schiff*) *führen*: MM VI 82.84 (a.1093).

πιστικός, ὁ *Schiffsführer*: LeontJo XXV 25 (cf.p.589); XXVIII 12. NomRhod III 12,2 (p.19). PAphr 1341,12 (a.709); 1353,25; 1354,17 (a.710). Bas A 2435,5.14; 2436,3. FontMin II 121,34. βασιλικός π. Zacos I 2376.2617 (s.VIII). τῶν ὀξέων LaurCorp II 489 (s.IX).490 (s.X). *Hirte*: ABatop 15,290 (a.1247). NChonPar

255.658.— (LS, LSSup, BauAl, PB, Saalfeld), L, TLG, PHI, Duc, Dem, Shipp, ODB.

πιστοάπιστος *gläubig-ungläubig*: EirenPatr 191,1.

πιστόγρουτον, τό (lat. pistum + germ./mlat. grutum) *Hirsegrütze*: -του και ἐρεβινθοζώμου ἀνευ ἐλαίου Dmit I 519.

πιστοκλωθέω *mit Glauben umspinnen*: Sym-Hym p.XCIX.

πιστόκλωθος *den Glauben webend*: τῆ -θω και ὀρθοδόξω σφενδόνη OdorSanz 52.

πιστοκόπος, ὁ *Mörserkeule*: DerenziniHesiod 27.

πιστόμοιρος *auf das Schicksal vertrauend*: λάχος JoApokBees 46,16.

πιστονέφελος *an die Wolken glaubend*: TzetzAr II 473,7.

πιστοποιέομαι *zum Glauben bringen*: AASS Martii III *15C (Mart. Basil. Presb. c.2).— (LS), L, (Stam).

πιστοποιῶ, ἡ *Bestärkung, Festigung*: Latys-Teksty 98,12.

πιστοποιός *versichernd*: CyrAIPG 72,545D. Procop. Gaz., PG 87,2553C. EustII II 476,20.— L.

πιστοπορθής, ὁ *Vernichter der Gläubigen*: OracSib VIII 187 codd.— Vgl. -ολέτης L.

πίστος (< lat. pinso, pistus) (*gekochte*) *Hirse*: MaurD V 4,5; ἐψητός VII A 10,4; XII B 6,17. LeoTact I 122,1468 (= κέγγρος ἐψητός app.); 275,3019 (-ου, τουτέστι κέγγρου, ἐκλελεπισμένου ἐλαφροῦ app.); ἐψητός II 118,4561. π. δὲ και σήσαμος Achmet 160,26. π. ἦτοι κέγγρος Seth 87,17. π. ἦ κέγγρος Ideler II 270,12. CodMes 158,3. SchreinFin App. VIII 2. κέγγρος ὁ π. DelAn II 348,4; 498,5. μήστρον μέλαν πίστον (?) ib. 336,4.— Duc, TLG, Spanos, AndrArch, LexPont; pistum DucLat.

πιστός *zum Trinken*: φάρμακον -ὄν τὸ πινόμενον EustDam 605B.— (LS), LSSup.

πιστοσύνη, ἡ *Vertrauen*: GeorgBardEp 113,282.— Kum, TLG, LexMor, Somav, AndrArch; πιστισ. GianKypri.

πιστόσυνος *vertrauend*: ScholAesch II 2,107,4.— LS (Etym. Mag.), TLG.

πιστοφορέω *glaubwürdig unterrichten, versichern, überzeugen*: PAphr 1338,10 (a.709). GermPG 356A. VStephSab 588E c.137. CosVest 152. CosVestZa 263. PapVar 59,16. Latys-Teksty 138,1. *überzeugen, anvertrauen* ? StephanitP 293 app.— (LexPont); vgl. -φόρος L.

πιστοφορία, ἡ *Versicherung*: GermPG 341C.

πίστωρ, ὁ (lat. pistor) *Bäcker*: Bas A 2513,4 app.

πιστωρείον, τό *Bäckerei*: ScriptOr 246,11 app.; 269,17 app.

πιστωτέον *man muß glaubhaft machen (bestätigen)*: Themist., CAG V 2,197,19; XXIII 3,13,26.— TLG; LS -έος.

πιστωτικός *bestätigend, beglaubigend*: Josep 76C. PsOec II 604A.628D = Theophyl IV 17C. ProSyl 241,2. τὸ -όν *Bestätigung*: PsOec II 669C = Theophyl IV 53B. EustOd I 112,27; II 73,8.— LS, TLG, Stam.

πισύνιος *vertrauenswürdig, zuverlässig*: π. και θεοφιλής ThStudEp 516,22. = πιστότατος LexUrb 217.— Vgl. πίσυνος LS.

πίσω (< ὀπίσω) *hinten*: NBertSerm IX 80.— TLG, Duc, Somav, Dem, LKN.

πίτα s. **πίττα**

πιτάρι(ο)ν s. **πιτάριον**

πιτζακέα, ἡ *Pistazienbaum* ? ALavra 15,12 (a.1010); 109,972 (a.1321).— S. πιστακιά.

πίτζαξ, ὁ *Pistazienbaum* ? APantel 3,15 (a.1044?); cf. p.37. AChil 40,46.70 (ca.1320).— S. μονοπίτζαξ, πίσταξ; vgl. Πιτζακονήσι APant 28,13 (a.1491/2).

πιτζᾶς, ὁ *Zwerg*: KamAst 1539. πίθηξ ὁ π. PsHerod 109.— (PLP; Πίτζας PB).

πίτζευξος, ὁ ? -εὔξους TzetzEpilog 307 = -εὔρους TzetzSchluß 14.

πιτζίλης, ὁ *Zwerg*: KamAst 1098.

πιτζός *kleinwüchsig*: φαλκῶνια Aelian II 578,7 (Orneosoph.).— Vgl. REW 6544a (pitolus), 6550 (pitzinus) ?

πιτήστριον, τό (lat. pistrinum ?) *Stampfmühle* ? SheltBrooklyn 15,3 (s.VI).

πιτιάξης, ὁ (georg. pitiaxš < iran. ?) *Satrap* (in Armenien): DocAgath 72,14; 73,6.— J. Gippert, Iranica Armeno-Iberica (Wien 1993) 207-216; RBLGSUp.

πινέω *sich nähern*: πινοῦσιν ἀκταῖς Ephr 6809.— LS.

πιπραχίλιον, τό (< ἐπιπραχίλιον) *Stola* (des Priesters): SophDiath 288,9. -ιν CodMes 131,24. πεπραχίλιον PetBel 285 (s.XIV).— Duc 1156, BZ 3 (1894) 280, DarNot IV 2, SkubOl 459, Somav, Dem, LexPont, Andr, PapasMeß 153f. -ι(ον); ἐπιπραχίλιον L; s. περιτο.

πίτροπος, ὁ (= ἐπίτροπος) *Verwalter*: Trinch 190 (a.1147).— Gadaru, ChronTurk, LexPont.

πιτρός, ὁ ? κλυστήρος ... εἰς τὸν καυλὸν διὰ τοῦ κενοῦ τοῦ -τροῦ RufEphApp 588.

πισάκιν s. **πιστάκιν**

πίττα, ἡ (*Pfann*) *kuchen*: TzetzAr III 1015, 9. ProdEid II 26-7 (H). IatrLesb 32. μάζα ἡ πίττα DelAn II 375,27. πίτα VMax 51,12; 96,27. πῆτα, ἡ *Fladen, Fladenbrot*: DelAn I 449,13.15.— πίτ(τ)α TLG, Duc, Somav, Dem, Stam, LKN, RE XIX 1,1115, TLL, DucLat, Nierm, REW 6546.

πιπτακικός *Brief*:- χαρακτηρ JosBryEp 333, 3.

πιπτάκιν, τό *Brief(chen), Dokument, Billett*: LeontJo IX 30.35.50. BenSin I 587,20.31. -ι TheophylEp 12,19. πιτάκη KatIv I 1, p.2.— LS, L, TLG, RBLG, Duc, LexMor, ODB, Dem -ι(ov); lat. pittacium.

πιπτακιογραφέω *Briefe schreiben*: GregAnt-Kam p.8 n.40.

πιπτακίτζον, τό *Briefchen, Billett*: TaktNik 105,6 = BenSin I 561,5.

πιπτακίτσιον, τό *Briefchen, Billett*: ProdEid IV 458.— LibistrosV.

πιπτακοδότης, ὁ *Anzeiger, Denunziant*: μηνυταὶ καὶ -δοτα ThStudEp 275,60.

πιπτακοκομιστής, ὁ *Briefbote*: Ducas 141, 34.

πιπτακοφόρος, ὁ *Briefbote*: MM II 360 (a.1400).— Dem.

πιπτάκωμα, τό *schriftliche Anzeige*: Bas A 2741,3 = Zepos VI 208. EustDam 637C.— (Stam).

πιπτακῶνω *anzeigen, denunzieren*: νὰ με -ώσωσιν ProdEid I 29.— (Stam).

πιπτακωσία, ἡ *Anzeige, Denunziation*: -οσία (sic ed.) KekaumS 76,6.

πιπτακωτής, ὁ *Denunziant*: DarEp V 43,13 (Nic. Uran.; Πιπτ. ut nom. propr. ed.).

πιπτάριον, τό *Eisen in Form eines Pi (?)*, *Nielblech*: MarsdArtill 212,126,3; 214,128,1; 129,2; cf.p.219. -τ- Pappus, Comm. in Ptol. 9,9; 10,10 (Rome).

πιπτάριον, τό *kleiner Fladen, ungesäuertes Brot*: TzetzAr III 1015,9. -ια ζεστά Arranz 247,7. πιπτάριον LangeTexts 51,1; -ι 30,16; id. 52,9. πηπτάριον Hippiatr II 297,17.18. πιπτάριον 19.— Karan, Pankal; πηπτάρι Stam.

πιπτία, ἡ *Behandlung mit Pech*: Galen XVIII 2,900.

πιππουργός, ὁ *Pechsieder*: Theod. Cyrhh., Therap. IV 51 (SC 57, p.219,9). EtymMag 339,56.— πισσ. LS.

πιπτωτός *wie Pech, pechartig*: σύστασις Alchim 443,23 (cf. app.).— πισσ. LS, Stam.

πιτύα, ἡ *Kiefer*: πιτύϊνα πέφυκεν ὁ καρπὸς τῆς -ας PselPoem 6,452.— (PB), AndrArch; vgl. πίτυς LS, LSSup.

πιτυάνη, ἡ ? ἄσχος μικρός SynagLex 404 π 483.— TLG, Tgl; πιτυδάνη LS.

πιτύϊνον, τό *Kiefernzapfen*: -να πέφυκεν ὁ καρπὸς τῆς πιτύας PselPoem 6,452. *Kiefernharz*: WKopt 648.— LS, RBLG -ος.

πιτύκιον, τό *Kiefernzapfen*: LudwAnek 91,2. BachAn I 432,18. -iv *Kiefer*: DelAn II 355, 16.

πίτυλον, τό eine Horn- oder Geweihform:

οὐ πίτυλα ἐκκρεμμανοῦσι (sic ed.) τοῦ μετώπου οὐδ' ἄλλο τι τῶν κερασφόρων PselMB V 525, 11.

πίτυμον, τό *Cuscuta epithymum, Thymian-Seide*: DelAn II 355,1.— LS, Stam ἐπίθυμον; s. ἐπίθυμος.

πιτυράτον, τό *Kleienbrot*: ProdEid IV 399 (H).

πιτυριάω *Schorf bekommen*: Hippiatr II 31,24.— Stam -ιάζω; vgl. πιτυρόομαι LS.

πιτύρινος *mit Kleie*: πυτηρινοὶ (sic) ἄρτοι Hesych π 2357 cod. ἄρτω πιτυρίνω Glykas 367, 9.

πιτύριος, ὁ *Kleienbrot*: Galen XIX 684. ProdAnecd 523,2.— πιτυρίας LS.

πίτυς, ὁ *Kiefer*: AëtOl II 217,11. ScholPhilost 21,3.— AndrArch; ἡ π. LS, LSSup.

πιτυροῦς, ὁ *Kleienbrot*: ProdEid IV 399.

πίφιξ, ἡ ein Vogel: Herod II 431,21. CramOx II 249,32 (G. Choerob.). πίφλιξ Suda π 1672. πίφριξ LudwAnek 180,10.— LS, TLG.

πιώδης *fett*: γῆ GeomFisc 144,18.

πιωνία, ἡ *Pfingstrose*: DelAn I 443,22; 551,15. Pradel 29,6; πιονία 28,24; πιγονία 28,26. πiónικα DelAn II 419,4; πiónεκα 425,14.— παιονία LS, Stam.

πλαγινός s. **πλαγινός**

πλαγιαδίον, τό *Abhang, Böschung*: AIv 9,37 (a.995). AVaz 105,53 (s.XIII).— S. πλασιδί.

πλαγιαζῶ *deklinieren*: EustII I 26,27 (pass.). EustOd II 64,12. GazGramm 74,33 (pass.).— LS, TLG, (LSSup, L, Somav, Stam).

πλαγιανάφορος *seitlich (schräg) aufgehend*: CodAstr XI 1,267,11 (Apomasar).

πλαγιαρίος, ὁ (lat. plagarius) *Menschenräuber*: Bas B 478,30. LudwMax 111,22.— LSSup, TLG (-οις), Duc (= πλαγιαρους FontMin VIII 365).

πλαγιας, ἡ *Abhang, Böschung, Berglehne*: VStephJun 107,28. AIv 9,36.9 (a.995).— Dem -άδα.

πλαγιασμός, ὁ *Neigung, Drehung*: ProclTim III 344,16. *Betrug, Lüge*: MaxThal 44,32. *Verwendung der casus obliqui*: Syrian I 52,12; 58,8.— LS, TLG, Tgl; vgl. πλάγιασμα Somav, Stam.

πλαγιαστικός *ungesetzlich*: Bas B 390,14; 1176,22.23. AttalPon 465 μζ.— KumN.

πλαγιαστικῶς *ungesetzlich, unrechtmäßig*: EclBas 139,12; 480,12.

πλαγινός *auf dem Abhang gelegen, abschüssig*: χωράφια Cusa 337 (a.1188). *nebenan (gelegen), seitlich*: -γηνὸν οἴκημα MM II 418 (a.1400). -να(adv.) *seitwärts*: RobCart XVII 66,40 (a.1108). ZakythAnek 294,48. τὸ -ὄν *Blatt, Seite*: πτυχιῶν ἢ -ῶν AnonLog 144,24. *Abhang* ? MM

VI 159 (a.1213). πλαγινῶν (an falso pro πλανινῶν = πλαγινηῶν ?) AIV 91,34; 92,23 (a.1351).— Car, (Πλαγινά TLG), LibistrosA, ManGreg, Somav, Stam, (LexPont).

πλαγιόθεν *seitwärts*: σπηλαίου VStephJun 113,1. βουνοῦ Achmet 96,5.— ChronToc.

πλάγιος *plagal, abhängig* (von einer Kirchentonart): ἤχος MeyerHu 131,12; 132,29. (sc. ἤχος) Hagiop 2,4.16; 5,5 etc. PsJoDam 515-8 etc. ManChrysaph 268.287 etc. GabHier 415 etc. (subst.) τὸ -ιον *Seite*: οἱ ἐκ πλαγίου *Seitenverwandle*: Bas A 2097,11.12; 2099,13; B 1968,17. id. ABatop 64,18 (a.1325). εἰς -ιν MaurD III 5,49. εἰς τὸ -ίν DeCerV II 65,5.13 (cf. KukDiorth 82). εἰς τὸ -ιν της Prodeid IV 221. *Abhang, Hang*: VBasVil 322,17.19.37. GuillCorp V 1,17 (a.1054). AIV 45,58 (a.1090-4). Trinch 112 (a.1118). -ιν ABatop 5,32 (a.1018). id. AMedin 26,12 cod. (a.1066/7). id. ALavra 35,43 (a.1071). id. AZog 5,63 (a.1142). πλάγι AXer 3,36.37 (a.1016). id. ABatop App. III 53 (s.XV). τὸ πλάγι πλάγι EngPatm 52,59 (a.1089). τὰ -ια -ια ib. 82. ἡ -ια (sc. θύρα/πύλη) *Seitentür*: POxy LXIII 4382,8 (a.383). Mateos I 6,16; II 88,12. Dmit I 17,21 etc. DeCerV I 59,6. ἡ -ία *Abhang, Hang*: GuillCorp V p.279,22 (a.1133). Trinch 201 (a.1154).— LS, LSSup, L, TLG, PHI, RBLG+Sup, Duc, Car, LexMor, Somav, Stam, Dem, LexPont, Shipp, Bergotes; plagium Blaise I, plagijs REW 6564.

πλαγιοσύντακτος *mit abhängigen Casus konstruiert*: μετοχή GazGramm 146,33.— KumN -ως.

πλαγιότης, ἡ *schiefe Richtung, Verirrung*: ProclTim III 342,5.21.25. *Gebrauch der indirekten Rede*: Spengel III 152,27.— LS, L, Stam; Somav -τητα.

πλαγιούνιον, τό *Leintuch*: Trinch 325 (a.1196).— Car (mlat. plaio), πλαούνα Karan.

πλαγιόφαλλος, ὁ *hängender Phallus*: Ps-NonnComm XXXIX 6,7 = CosmGr 179,1; 197,13 = ScholGrCl 45f.168b.

πλαγιοχαρτίν, τό ? Duc: ἐργάζεσθαι τὸ πλ. Io. Carpath. episc., narrationes mss. de anachoretis (cod. Par. gr. 890).

πλαγιώω *seitwärts beugen*: Apollon. Soph. 39,18 (Bekker). Pollux I 205. πλαγιώνω *abbiegen* (intr.): AVaz 104,61.67.70 (s.XIII).— LS, Katsaites.

πλαγίτικος *Küsten-*: πλοῖα DeAdmImp 53, 524.

πλαγίωσις, ἡ *Biegung, Neigung*: MelGal 168, 15.— LS.

πλάγκτης, ὁ *Betrüger*: -αι ... ἦτοι πλανῆται NDavGr VI 237.— L, TLG.

πλάγος, τό ? *Seite*: κενεῶνα: βάθος, πλευράν,

τὸ πλάγος (πλάτος ?) ScholOpp Hal. 3,555.— LS; s. πλάνον.

πλαδαρόομαι *aufgedunsen werden, schwammig, wäßrig werden*: EustOp 34,1; 147,48. Mi-ChonGreg 715,1.— LS, -οῦσθαι KumN.

πλαδαρόω *erschaffen lassen*: τὰς ἴνας PhilesMa 79,26.— LS, L, TLG, KumN.

πλαδαρόως *schlaff, nicht fest*: PselTheol I 6,139.— LS, L -ός.

πλαδασμός, ὁ *Naßwerden, Durchnässung*: EustOp 313,81.

πλαδώω *verdorben (verstimmt) sein*: ὁ στόμαχος -οῖ Aët XVI 11,4. = σήπομαι PselPoem 6,375 = PsZon 1557.— LS, LSSup -άω.

πλάδωσις, ἡ *Verstimmung*: στομάχου Text-Plant VI 110. id. Kyran V 14,5.— LS.

πλαθάνη, ἡ *Backbrett*: ScholTheocr 315,12. TzetzAr III 848,5.— TLG, (PB); KahAbend 391,89; vgl. πλάθανον LS, LSSup; πλαθανίτης LS, LSSup, TLG, BerichtPap X 211.

πλαισιαῖος *viereckig*: PsZon 1554.— (TLG -ον).

πλαίσιος *viereckig, rechteckig*: Herod I 360,30; II 243,15. φάλαγξ SyITact 42,1.— TLG; LS, RBLG, Stam -ον.

πλάκα, ἡ (< πλάξ) *Platte, Tafel*: PapMag VII 432. Epiphan., PG 43,469B. MalalT 170,6. LongoCone 332 β' 6. ThStudEp 48,74. AsdInscr 51,1 (s.VIII-IX). *Felsplatte*: Cusa 318 (a.1154). 412 (a.1116). 454 (a.1245).— TLG, Car, Dem Somav, Tzitzilis 417f., (placa DucLat).

πλακιάνιος ? -ιον τὸν νόμον λέγει SubGron IV 77,14; ὀπλακιάνιον 82,46.— Vgl. Πλακιανός PB.

πλακίζομαι *platt machen* ? ἐπλακίζετο τὰς κοιλίας ἐξεῖλεν Hesych ε 5455.— LexPont -ζω.

πλακίν, τό *kleine Platte*: NeophEnt 206,30.— LS, L, TLG, Duc, FalLogoi, Stam, LexPont -ί(ον).

πλακιστή, ἡ *Kuchen*: LeontSym 164,3.

πλακιστής, ὁ *Pflasterer* ? PSorb II 69,89D 5 (s.VII).— DiethLese I 175.

πλακιστόν, τό *Kuchen*: ὄμοιον DiethLex 105,3 (s.VII).

πλακοειδής *plateauförmig, flach*: ὄραχώνη ALavra 21,26 (a.1017); App. III 14 (s.XI). πέτρα AChil 111,27 (a.1325); 128,30 (a.1338). σύνορον μαρμαρίνον AXer 29,31 (a.1407).— KumN, Stam.

πλακουνταρικός *kuchenförmig*: παστύλλιν Pap-Var 72,8.— Vgl. -τάριος LS, LSSup, RBLG+Sup.

πλακουντάς, ὁ *Kuchenbäcker*: SB XXIV 1600,186 (a.298).— LS, RBLGSup.

πλακουντικός *kuchenartig*: ἐδέσματα Hesych

π 1375 coni. κόλλυρα ScholArK III 4a,169,1054b. ὁ -ός *Kuchen*: Ael. Herod., Philaet. 118 (p.54 Dain).— LS.

πλακούντιν, τό *Kuchen*: SB XVIII 13593,9 (s.III/IV). Apophth. Patr., PG 65,117C. -όντιον SB XX 14103,5.— LS, TLG, RBLGSup, Stam -ιον.

πλακουντοειδής *kuchenartig*: πέμματα ScholClem 304,3.— LS -τώδης.

πλακουντοποιΐα, ἡ *Kuchenbacken*: PBodI 34,12 (a.158).— RBLGSup, KumN.

πλακουντοποιός, ὁ *Kuchenbäcker*: JoChrys-PG 58,659,58; 61,506,48; 62,348,11. GMon 351,17.— LS, TLG, RBLGSup.

πλακουντοπωλική, ἡ *Verkaufen von Kuchen*: PBodI 34,12 (a.158).— RBLGSup; vgl. -πώλης KumN.

πλάκωμα, τό *gepflasterte Fläche*: VAndR 1920.1935. AnHier IV 278,13.18. DobChrist 82 app. VPancr 91 (pl.).92.— (TLG, Somav), Stam, LexTsak, KukLao II 69-70, KukBios V 2,84f.; placoma DucLat.

πλάκωνω *erdrücken*: -ώση ProdEid III 253. -νει TestSal 105*,22. ἐπλάκωσε Sphr 46,7.— TLG, Duc, Somav, Stam; (LS, LSSup, OrITraul -όω).

πλακῶς *wie auf Tafeln* (des Moses): χαράγματα MiChonEp 87,17.

πλακωτός *gepflastert*: ScriptOr 149,1 etc. OracLeo N 9. AIv 48,9 (ca.1100). ὁ -ός (sc. δρόμος) *gepflasterte Straße*: AIv 29,55 (a.1047); 48,6.8 (ca.1100). τὸ -όν *gepflasterter Platz*: LydMag 188,10. SymStylJ 177,20.29. VConstGu 337,16. DeCerV I 75,24. PselChrys 44,20 (?). ἡ -ή (sc. ὁδός) *gepflasterter Weg*: DeCer I 438,8. AIv 10,56 (a.996); 19,2 (a.1013); APantel 3,23 (a.1044?). ἡ -ή ein gestreifter Edelstein: Oribas XIII κ 2.— LS, TLG, OrITraul, JaninCpl 63.413, Stam, Karan, Paspas.

πλανέω *irre machen, beirren*: ProdTetrast 283b2. EtymGud 468,38. med.: PO XV 2,261,3. NicHer 176,18.— LS -άω.

πλανηγά, ἡ (slav. planina) *Bergweide, Alm*: TheophylEp 85,32. TypGregPak 37,284; 43,391. TypPant 123,1543. ALavra 66,1.6 etc. (a.1184). πλανινά AIv 54,2-6.44 (s.XII); 74,331 (a.1316). πλανηγή AZog 11,40 (a.1289). id. Achiland 18,51-53 (a.1299/1300). id. ABatop 38,14 (a.1305/20).— Mor II 256, SchilMetrol 240f.

πλανητεύω *umherirren*: Hesych α 2951. SynagLex 91 α 306. PhotLexTh β 13.— LS, TLG, Tgl.

πλανητικῶς *in der Art eines Planeten*: BlemPhys 1265D.1308A.— LS, LSSup, Stam -ός; TLL planeticus.

πλανήτρια, ἡ *Verführerin, Täuscherin*: Weng-Ass 282,5.

πλανήτωρ, ὁ *Verführer, Täuscher*: PitAn I 586,3,4. ActaTheodDuc 365,32.

πλανικός *trügerisch, der Täuschung*: εἶδωλα HomMarial II 329,38 (Theod. Ancy.). τὰ -κά *Trugmittel*: BergAlex 10,4.13 app. = AlexK 11,15.

πλανινά s. **πλανηγά**

πλανινιατικόν, τό *Bergweidesteuer*: AProdB 128,38 (a.1325?).

πλανιπεδαρία, ἡ (sc. κωμωδία; lat. fabula planipes) *Komödie, in der die Schauspieler barfuß auftreten*: LydMag 62,4,8.

πλάνισμα, τό *Irrweg, Verfehlung*: MCerEd 745A.

πλανισμός, ὁ *Irrweg, Verfehlung*: MCerEd 744C.

πλανοδίκης, ὁ *falscher Richter* ? Herod II 681,13.

πλανολόγος *mit Worten täuschend*: PsChrys-PG 59,564,18. PG 88,1128A (Ps.-Chrys.).— Somav; vgl. -γέω KumN.

πλάνον, τό (lat. planum) *Ebene*: Trinch 296 (a.1188). σὺν τῶν πλάγων ib. 297 (an recte πλάνων ?).— PB; (Stam -o); s. πλάγος.

πλανοτρόπος *den Irrtum vertreibend*: AP I 106,10.

πλανιάζω *zuschanden reiten*: τὰ ἄλογα αὐτῶν -ἄξαντες NChonPar 535.— Duc, (TLG, Dem, Andr).

πλανταμός, ὁ *Kummer*: GlykStich 273.— Stam -ασμός/πλάντα(γ)μα, Lüdeke II -αγμός.

πλαντιάω *Kummer empfinden, sich sorgen*: στενοχωροῦμαι GlykStich 256.— Dem, Stam.

πλαντίν, τό (lat. planta) *Fußsohle*: DelStyl 77,13 (-ιον v.l.).

πλανύττω *umherirren*: Hesych π 2456. EustOp 111,87.— LS, TLG.

πλανωμένος *ziellos, unüberlegt*: βοᾶν Pisid VI 2,125.

πλασιδί, τό ? *Abhang*: ZakythAnek 293,29.31.— (πλασιδί Somav); s. πλαγάδιον ?

πλασματικός *fingiert, fiktiv*: Diophantus I 62,2 etc. (Tannery). Nicol., Progymn. 12,19 etc. (Felten). Simplic., CAG IX 48,24. Walz IV 329,17.19 (Sopatr.). PhotBib 67b12 etc. IoSard 15,13 etc. ProlSyl 137,8. *geformt*: προσκύνησις EustratProc 33 ιστ. EustratAp 80,2 = Nik-SeidEu 60,24.— LS, TLG, RBLG, Stam.

πλασματικῶς *fingiert, fiktiv*: ScholHesOp 17,17. Walz VII 844,21. EustII I 149,10.— TLG, Stam.

πλασματογραφία, ἡ *gefälschtes Schreiben*: VIgnat 528D. *das Schreiben von Fiktivem*: MiChonDial 1347C.

πλασματογράφος *fiktive Reden schreibend*: ὀήτορες EustDam 597A. subst.: ProlSyl 136,21; 137,4 etc. — LS, TLG.

πλασματοεργής *Erdichtetes schaffend*: τέχναυ CodAstr I 112,27 (Antioch. Astrol.).

πλασματολογία, ἡ *lügenhaftes Gerede*: Phot-Ep 288,155. Miller: cod. Par.1630,69v (Confessio fidei). — Vgl. -γέω KumN.

πλασματορήτωρ, ὁ *Lügenredner*: ProlSyl 136,21 app.

πλασματοδῶς *fiktiv*: JoPhilCAG XV 239,28. — LS, LSSup -ώδης.

πλασμῶς, ὁ (< πλάσσω) *Kriegslist*: Pisid II 2,284 = Suda π 282. — (Dem).

πλασμῶς, ὁ (< πλάζω) *Anprall* (der Woge): ἡ ἕξ ἀμφοῖν τῶν μερῶν ἐπεισβολή τοῦ κύματος ScholIII Φ 269b.

πλασταραία, ἡ *Knettrog, Backtrog*: Schol-ArK III 4b,150,545k. — LexPont -ραία, LexTsak -ία; Somav, Stam -ία.

πλαστέον *man muß erdichten*: EustOd II 45,41. — (LS).

πλαστεπιχείρημα, τό *falsche Unternehmung*: Walz III 632,7 = CramOx IV 88,10 (Tzetz.).

πλάστευσις, ἡ *Fälschung*: MCerEp 816C. DemChom 31,80.

πλαστεύω *fälschen*: Bas A 750,4; 2789,16; 3019,6 etc. MCerEp 816C (pass.). PselPoem 8,331. -εύομαι (med. = act.) Bas A 3013,11 app.; 3023,6. — TLG; vgl. πλαστευτής LS.

πλαστήρ, ὁ *Bildner, Schöpfer*: GregNazPG 37,1526A.1558A. — Vgl. LS, LSSup, L -ης; Bibl-Bars, Pankal -ήρα.

πλαστιγγοζυγοκαμπανοσφαιρωστάτης, ὁ (melius -οστάτης) *der bei der mit Waagschale und Waageballen versehenen Laufgewichtswaage das runde Gewicht setzt*: KonstRhodMatr 624,8. — Vgl. σφαιρώμα LS (2).

πλαστικῶς *plastisch, anschaulich*: JoScyl 4,58 v.l. pro πλατικῶς. PhilesDüb 1129. PhilesMa 21,6. — KumN, Stam; LS, Somav -ός; plasticus TLL.

πλάστις *schöpfende, formende*: φύσις Philes I 104,2; 273,82. id. PhilesMa 76,66. (subst.) „die aus Wachs formt“, *Arbeitsbiene*: ὄνομα μελίσης PsZon 1554. PhilesDüb 16,618. — LS, RBLG, PhilWoch 57 (1934) 83; (KumN -ίδα/-ίδες).

πλαστογράφημα, τό *Fälschung*: ArethMin I 231,32. LeoNov 269,19 = Bas B 3797,31. — Stam.

πλαστοκομπία, ἡ *Prahlerci*: LChoerChil 790.

πλαστολογέω *Erfundenes reden, lügen*: GMon 229,17. NPatLet 102,124. LeoSyn 25,14. PsZon 849. — LS (Suda), L.

πλαστολογία, ἡ *trügerische Rede, Lüge*: ACO

I 1,3,57,2 (a.431). GMon 702,18. ScholLuc 222,4. — TLG.

πλαστολόγος, ὁ *Lügner*: JoDamPG 96,460. GMon 72,5. — LS, TLG.

πλαστότης, ἡ *Falschheit*: Mansi XXII 1024E (a.1215). — KumN, Stam.

πλαστοουργέτης, ὁ *Schöpfer*: AHG III 541,59. EustrTheotok 88,18; 89,111 (Mercur. Gramm.). TR 711.

πλαστούργημα, τό *Erfindung, Lüge*: ConcCp 864,14 (pl.). id. Mansi XIII 412D (a.787). VJo-ChrysS 346,7. — Tgl, TLG, (L, Stam).

πλαστοουργία, ἡ *Schöpfung*: PhotBib 513a31. GMon 93,9. PselPoem 2,61. AttalP 202,19. List: Pisid II 2,262.274. — LS (Tzetz.), L, Tgl, TLG.

πλαστοουργικός *bildnerisch, schöpferisch*: σοφία VMelet B 95. χεῖρ NikMesEp 48,33. δύναμις IsGlabHom I 60,285. — KumN.

πλαστοουργικῶς *bildnerisch, schöpferisch*: PR 284.

πλάστρα, ἡ *Schmuck*: καλλωπισμῶ καὶ -α Albumas 42,22. — (LexPont; KukBios II 1,233; plastra DucLat); vgl. πλάστρον LS, TLG.

πλαστώνυμος *einen falschen Namen tragend*: GMon 229,21. — Vgl. -νυμία KumN.

πλαταγώνιον, τό *Klapper*: παίγιον ξύλινον, ᾧ ψοφοῦσιν Hesych ε 5456. — TLG, (LS).

πλάταιον, τό *Becher*: = ἔκπομα PsZon 1555.

πλαταῖος *breit, flach, platt*: Hieroph III 533. Falk 84,28; 85,22. — (Πλαταῖα LS, PB).

πλατάνη, ἡ *junge Frau*: -νας ... τὰς νύμφας καλοῦσι Λάκωνες ScholLyc 366,5. — (TLG, Dem, PB; Stam -α).

πλατάνιος *aus Platanenholz*: ῥάβδος Ps-AthanPG 28,741A. — (PB); s. πλατόνιος.

πλατανίτζα, ἡ *kleine Platane* ? JoKatr 85.

Πλατανίτης, ὁ *Bewohner von Platanion* (westlich von Trapezunt): Ἀρμενίων τῶν -τῶν De-CerTM 207,69. τοὺς Πλατινιάτας ib. 209,103. (fem.) Πλατανίτις *Platanen-, wie die Platane* (mit ungenießbaren Früchten): σύνοδος Niceph-Ref 71,36; συμμορία 76,12. — (PLP; LexTsak -ίτα).

πλατανώδης *reich an Platanen*: χωρία Oribas XII σ 56. *platanenähnlich*: Melit 1041. — LSSup, Tgl; Stam -νοειδῆ.

πλατεία, ἡ *Platz*: MaurD XII B 22,16.20; C 4. RobCart IV 53,23 (a.1049). AnnaR 466,2. πλατεία V. Jagić, Suppl. Psalterii (Vienna 1917) Ps.17,43. id. HalkSaints 8 (sed πλατεία 18 et 23!). -εῖα *Verzeichnis*: Cusa 541 (a.1095). 513 (a.1132) etc. GregMaz 83 (a.1124). -εῖα *Tablett*: PachF II 573,26; 575,8 etc. — (LS, PB), Car, Stam, Dem; platea TLL.

πλατεῦω *sprechen*: GuillCorp V 47,28 (a. 1222).— Car, AndrArch; vgl. πλατειάζω LS.

πλάτζα, ἡ (mlat. platea > plaza) *Platzmiete, Standgeld, Marktgebühr*: Trinch 33 (a.1034). *Platz*: LampEnth 82 (a.1389).— Duc, Car, TLG, πλάτσα ChatzKypr; Blaise II, DucLat, Nierm, BZ 82 (1989) 361.

πλατζάριος, ὁ *Eintreiber der Marktgebühr*: Trinch 283 (a.1182); -άρος 329 (a.1198). *Marktschreier, Ausrufer*: κήρυκες ἦτοι -άριοι Syntip 111,14 (Retr.). πλατζάριοι ZakythChrysob 35,142; -άρις 85 (a.1357).— Car, Duc, KukBios III 203; s. πλατηάριος.

πλάτη, ἡ (*flaches*) *Transportschiff*: Sokr 387,1. Hesych κ 3645. Aiv 90,26 (a.1346); 94,30 (a.1357). (*breite*) *Fläche*: TextPlant 2,19.— (LS, LSSup, PB, RBLG), TLG, Tgl, (KrMel I 328 etc., Dem, Somav, Stam); plata DucLat.

πλατηάριος, ὁ (mlat. platearius) *Eintreiber der Marktgebühr*: Cusa 643 (a.1099).— Nierm; s. πλατζάριος.

πλατήριον, τό *Marktplatz*: WKopt 651 (s. VII?).

πλατίδιον s. **πλατύδιον**

Πλατινιάτης s. **Πλατανίτης**

πλάτιος, ἡ *Marktplatz* ? ἱερατική Le Bas-Waddington, Voyage archéol. en Grèce et en Asie Mineure, Inscript. gr. et lat. de la Syrie (Paris 1870) 2034-5 (a.343).

πλατοκύμινον, τό „breiter Kümmel“ (eine Heilpflanze): TextPlant 10,145.150.— πλατνκ. LS; s. πλατυκύμινος.

πλάτος, τό *umfassende Sammlung* (der gräzisierten Texte des Corpus iuris civilis Justinians): Bas B 132,6; 328,29; 747,28 etc. Psel-Poem 8,2.— (LS, LSSup, L, Somav, Stam), TLG, Duc; H. Hunger, Die hochsprachl. profane Lit. der Byzantiner II (München 1978) 453-5.

πλατός (= πλατύς) *breit, platt*: ὁμίγρια TextPlant 10,227.

πλατοτρόχηλος s. **πλατυτρόχηλος**

πλάτοψις *mit breitem Gesicht*: StephAlex 31,23; 32,7.30.— L (-όψις), TLG; s. πλατύοψις.

πλατυγένειος *mit breitem Bart*: ἄνθρωπος TanRab 366,21.— LS.

πλατύγναθος *breitbackig*: στόμα Prosuch 1, 300.— LS.

πλατυγόνατος *mit breiten Knien*: Albumas 271,10.— LSSup.

πλατυγραφέω *breit beschreiben*: TzetzAr III 1090,4.

πλατυδάκτυλος *mit breiten Fingern*: Mich., CAG XXII 2,92,17.— (Stam).

πλατύδιον, τό (*flaches*) *Fischerboot*: Eng-Patm I 23,3.10 (a.1214); 24,2-6 (a.1244); 33,5

(a.1264) etc. -ίδιον EngPatm 39,10 (a.1271). id. MM VI 82 (a.1093).— (KumN); s. πλάτη.

πλατυπέπια, ἡ *breit angelegte Darstellung, Weitschweifigkeit*: τὸ τῆς -ας μέγεθος DeLeg I 28 = DeVirt I 2,5.

πλατυθάλασσοσ *mit weitem Meer*: τόπος Etym-Mag 396,47.

πλατυθώραξ *mit breiter Brust*: HephTheb I 314,25 etc.— TLG.

πλατύκομος *mit ausgebreiteten (langen) Haaren*: TzetzBa 802,17. *mit breiter Krone*: δένδρον GAKrop II 12,24.

πλατυκορίασις, ἡ *Pupillenerweiterung*: Jo-PhilCAG XV 339,17.— LS, TLL; vgl. -κορία LS, Stam.

πλατυκύμινος, ὁ „breiter Kümmel“ (eine Heilpflanze): DelLex 69,16.30; 73,17.— LS, TLG, Stam, Heldreich 51 -ο(ν); s. πλατοκύμινον.

πλατύκωλος *mit breitem Hintern*: ScholArK I 3,2,403,1084d.— Kalender.

πλατυλίσιον, τό *Breithaue, breiter Spaten*: KonstPorphMil C 130.— LSSup -σιον.

πλατυλογέω *ausführlich darlegen*: EustQuad II 101. EustII I 755,14; III 330,2. VCyrPhil 26,2.— (L), KumN.

πλατυλογία, ἡ *weitschweifige Rede*: MeliorGe XIV.XXX.

πλατύλωρος *mit breiten Streifen*: ἄβδία KonstPorphMil C 242.257.— Vgl. -λωρος Kalender.

πλάτυμα, τό *Platte*: Herod II 587,32. *runder Kuchen*: EtymMag 818,41.— LS, TLG, RBLG-Sup, (Stam) -μ(μ)α.

πλατυμερῶς *breitflächig*: BlemSom 20,23.

πλατυμέτωπος *mit breiter Stirn*: Hesych ε 7148. Maler 117,16.— LS, TLG, Tgl, Stam.

πλατύνευρον, τό *breite (geschwollene) Sehne*: Hippiatr II 200,22.— L.

πλατυνευρόω *breite (geschwollene) Sehnen haben*: ζῷα ScholLuc 15,20.— Vgl. παχυνευρόω LS.

πλάτυνσις, ἡ *Ausbreitung*: PsArPlant 825a11. γένους GAKrop II 19,27.— Stam.

πλατυντικός *breit, ausführlich*: EustII I 489,20.

πλατύοδος *mit breiten Straßen*: Τροία TzetzII I 16.

πλατύοψις *mit breitem Gesicht*: IsaacPorph-Praeter 85,15; 86,4.— S. πλάτοψις.

πλατυπήγιος *breit gebaut, flach*: πλοῖα POxy XXXIV 2715 dupl. 1,9 (a.386); LXVII 4605,6 (a.361).— LS (-ιον), PHI.

πλατύπλεθος *weit an Plethren (Morgen Landes), weitflächig*: γῆς κυκλοῦμαι τὸν -ον κύκλον NoctPetrop 206,49 (Euth. Torn.). πόλις Stilb-Poem 42,883.

πλατύπνοος *weithin wehend*: Νότος Mark-Anek A 1111.

πλατυπόδης *breitfüßig*: PsHerod 212.— (TLG, PK 847: Name); vgl. πλατύπους LS, L, TLG, AndrArch, Stam.

πλατύποδον, τό *Fußballen*: ἄρδιον τὸ -ον Sang 56.— KukLao II 257 -ο.

πλατύραχος *mit breitem Rücken*: LudwBatr 306,4. -ῆς ib.

πλατύς, ὁ *Damhirsch*: Hieroph II 633.— (LS, LSSup, L, Somav, Stam; TLL); s. πλάτων.

πλατύσαρκος „*breitfleischig*“, *dickleibig*: ὄ τὸ δέμας -κε ETornDisc 69,24.— LS.

πλάτυσμα, τό „*Platte*“: μυῶδες ein Muskel (entdeckt von Galen): Galen VIII 237 etc. id. StephProg 44,12. id. TheophProt 176,11; 177,1. -αν *Tischplatte*: ProdEid IV 62 (P).— LS, TLG, DurlDict, Stam; (TLL).

πλατυσμός, ὁ *breite Ausführung, ausführliche Darlegung*: ProlSyl 345,22; 365,5; 366,27 (Io. Doxap.). Walz III 622,30 etc. EustPind 8,8; 20,8.— LS, (L), Tgl, Dem.

πλατύστηθος *breitbrüstig*: CodAstr XI 2,189, 17; 190,17 etc.— TLG.

πλατυσώματος *mit breitem Körper*: CodAstr XI 2,125,8.

πλατύσωμος *mit breitem Körper*: TzetzHist VI 414.— Stam.

πλατυτράχηλος *mit breitem Nacken*: Georon XIX 2,2. LexGregCas 277,207 cod. ? (πλατοτο. ed.).

πλατυφόρητος *breit (getragen)*: λώρωφ -φ Sym-Serm 142.

πλατυχαίνω *den Mund weit öffnen*: -ων Orac-LeoK 104,4 (fort. rectius πλατὺ χαίνων, cf. EustII I 71,27sq.).

πλατύχωρος *breiten Raum einnehmend*: σηκός EphrSyrP VII 152. Πρωήνη ParaphDion 420 (820-9).— LS, Stam.

πλατύωμος *breitschultrig*: HephTheb I 315,6. CodAstr XI 2,190,11; XII 126,10.— TLG.

πλατυῶνυξ *mit breiten Nägeln*: ἄνθρωποι AnSinDux II 4,48 = PsZon 1090 (-όνυγες). *mit breiten Hufen*: ἵπποι Euteen., Paraphr. in Opp. Cyn. 13,17 (Tüselmann).— LS, L, Tgl -ώνυχος.

πλατωκεφάλαιος *mit breitem Kopf, mit breiter Öffnung*: ἀναβιβαστήριον Alchemist X 61,12.— Vgl. -κέφαλος LS, CodAstr XI, Stam.

πλάτωμα, τό *Tischplatte*: ProdEid IV 62 (H).— (KrMyth, Stam).

πλάτων, ὁ *Damhirsch*: Hieroph I 632 = III 583. MillRec II 762C-763A, V.45 (Mang. Prod.; vgl. W. Hörandner, Δωδώνη 23 [1994] 115-131).— (LS, PB); lat. platon; vgl. πλάτωνς LS, Stam; πλατόνι Stam; s. πλατύς.

Πλατόνιον, τό ein Toponym ? Herod I

364,10 = CramOx II 124,15 (Theogn.).— (LS, LSSup, PB -v[ε]ιος).

πλατόνιος *aus Hirschfell* ? χλανίδια DeCer I 579,11; 641,15. -άνιον (χλανίδιον) ib. 580,21; 581,2.— S. πλατάνιος.

Πλατόνις *platonisch*: γενέθλη Heitsch, Dichterfragm. I (Göttingen 1963) XXXV 4,41 (p.119). μουσα AP II 390 (Christod.).— (PB, PHI).

πλεβάνος, ὁ (mlat. plebanus) *Gemeindepriester*: Cusa 95 (a.1239).— Car, Nierm, Blaise II.

πλέβιος (lat. plebeius) *bürgerlich*: πλ. ἢ παγανός Bas B 1231,5.— Πλήβειοι PB, πληβείος Stam; vgl. πλέβις LexPsel 92.

πλεβίσκιτον, τό (lat. plebiscitum) *Plebiszit, Volksbeschluss*: Bas B 198,9; 203,13; 3090,10. Zepos IV 278; V 444. FontMin VI 54,3. PselPG 1028C.— TriantLex, FontMin VIII 440.

πλεγμός, ὁ *Flechten*: Herod II 585,9. Etym-Mag 735,11. ScholHGen I 177,4. πλεχμός ScholH Ξ 465. EustII IV 758,8.— Vgl. πλέγμα LS, LSSup, L.

πλέθρα, ἡ *Scholle*: δοῦλοι -ας KonstFried 102,27.— Vgl. -ον LS, LSSup.

πλεθρία, ἡ (= πλέθρον) *Längenmaß von 100 Fuß*: εὐθυμετρική Hero IV 406,22 (Heiberg).

πλειοδυσία, ἡ *Untergang der Plejaden*: Naut-Byz 174,14.27; 175,22.

πλεῖοι, οἱ *die meisten, die Mehrheit*: LGram 339,4. ProdEid IV 539. αἰ πλείω ScriptOr 26,5.

πλειονασμός, ὁ *Steuerzuschlag*: WienPap 39,5 (s.IV). *Überfluß*: LascDel 24,10.— πλεον. LS, LSSup, L.

πλειονομοῖα, ἡ *Verteilung auf mehrere Grade des Tierkreises*: τριγωνική PaulAl schol. 131,9 v.l. pro μονομοῖα.— Vgl. -μοῖεω LS; s. πλειομοῖα.

πλειονοσυλλαβέω *mehrere Silben haben*: EustII III 26,2.— πλεον. LS.

πλειονοψηφία, ἡ *dominierender astrologischer Einfluß*: CodAstr I 123,32.— LS; s. πλειοψηφία.

πλειοτέρως *mehr, weiter, zusätzlich*: ThStud-Ep 188,11; 209,5. VStephJun 118,26; 174,18. GSync 90,5. VAndR 1643; d 158. TheophCont 775,2.— L, Car.

πλειότης, ἡ *Vielheit*: MSyncPhrase Q 6.— LS.

πλειστάκοι *die meisten, sehr viele*: -οις χρόνοις MM VI 230 (a.1272).— LS, TLG, Stam -άκυ(ς).

πλειστάρκιον *wovon nur sehr viel genügt*: -όν τις πιστάκιον ἂν λέγοι JoMaurR 448.

πλεισταρχία, ἡ *Vielherrschaft*: LChoerChil 411.— L; (PB -ἀρχαία).

πλεισταχοῦ *an sehr vielen Stellen*: ACO I 4, 38,28; 43,6; 45,10 etc. Procop. Gaz., PG 87,

2648A. RegelFont 172,19 (Mich. Rhet.); 275,13 (G. Torn.). EustII II 626,13 etc. KamArs 2.15.36 (male -γοῦ).— L, TLG, KumN.

πλεισταχῶς *auf das Vielfältigste*: TheodGramm 26,14 = BachAn II 124,36 (Planudes). LudwAnek 94,22.

πλειστηριάω *vermehrten, vergrößern*: ChoerEpim 180,3 = EtymGudSte 513,14.— LS, LSSup, L, Stam -άζω.

πλειστόβροτος *voll von Leuten*: ScholPind I 179,26 v.l. pro πλειστόμβρο.— πλειστόμβρο. LS, TLG.

πλειστογονέω *sehr viele gebären*: HephTheb I 109,25; 113,24.— LS.

πλειστογόνος *sehr viele gebärend*: HephTheb I 95,19; II 195,33.— LS.

πλειστοδόχεια, ἡ *größte Wertschätzung*: ἡ πλείστη δόκησις Suda π 1739 = LudwAnek 215,3.— TLG, (PB).

πλειστοποιίκιλος *vielfältigst*: τρόπος ScholArProl XXI a 148 (Tzetz.).

πλειστόχρονος *volljährig*: υἱός GuillCorp V 21,16 (a.1154).

πλειστόχυμος *mit sehr viel Saft*: PselPoem 9,111.153.— Vgl. πολύχ. LS.

πλεκολογέω s. **πλοκολογέω**

πλεκτανώδης *tintenfischartig*: ScholOd II 538,5.10.— LS (Eust.), KumN.

πλεκτέος *zu flechten*: στέφανος LampPal II 165,16 (Genn. Schol.).

πλέκτη, ἡ *Haarflechte*: TzetzHist schol. ad I 236.— (ChronTurk); LS, LSSup, Stam, Dem -ή.

πλεκτήρ, ὁ *ein Mittel zum Flechten des Haares* ? TzetzAr II 606,11.

πλέκτης, ὁ *Flechter*: Hesych χ 384.— Stam; πλεκτής Somav.

πλεκ(τ)ηφόρος *einen geflochtenen Korb tragend*: δάκτυλα AnLaur 221,34.

πλεκτοειδής *geflechtartig, aus Geflecht*: ἐπιφάνεια Pappus I 262,18; 270,22 (Hultsch).

πλεκτόν, τό *Geflecht, geflochtene Schutzwand*: UranIn 65,14 etc.— LS, TLG, Somav, Stam -ός.

πλεκτριζομαι s. **πληκτριζομαι**

πλέμα, τό (< πλέγμα) *Stickerei*: ConcFlor 7,12.— Somav, LexTsak.

πλεμάτιον, τό (< πλεγάτιον) *Fischernetz*: APhil 3,73 (a.1287).— Spanos, Somav, Stam -άτι(v).

πλεμικόν s. **πλομικόν**

πλέν(ν)α, ἡ *Schleim*: Herod II 482,19 = Hesych β 694.— LS, TLG; βλέννα LS, Stam.

πλένω (= πλύνω) *waschen*: EtymGud 470,11sq. Panag 321.— KaineDiath, LKN.

πλεξείδιον, τό *Geflochtenes, Haarflechte,*

Zopf: LudwAnek 20,9; 665,3. Suda σ 484. -ίδιον CodAstr V 1,158,21; 163,13. -δι 20.— LS (Suda), TLG, Dem; vgl. -ξίδα/-ξούδα Duc+App I, Somav, Stam.

πλεομοιρέω *mehr Grade haben, im Tierkreis weiter sein*: PaulAl 36,6 v.l.— πλειονομ. LS.

πλεομοιρία, ἡ *Anwesenheit der Mehrheit von Zeugen*: POxy LX 4075,16 (a.318).— S. πλειονομ.

πλεοναστικός *überflüssig*: Io. Stob., Anthol. II 38,19.22; 39,2 (Wachsmuth). EustOd I 45,31.— TLG, Stam; pleonastic OED.

πλεοναστικῶς *überflüssig*: GrammGr IV 2, 388,6 (Sophron.).— Stam.

πλεοναχῆ *von mehreren Seiten*: Plethon 94.— LS, TLG.

πλεοναχοῦ *an mehreren Stellen*: Simplic., CAG XI 316,22. EustII III 705,11.

πλεονέκτις (*hab*) *gierige*: γνώμη LeoHom 261D. παλάμη NChryOr 34,18. χεῖρ EustMin 83,74. id. Alexander 180,68. id. PRK III 190,46 (a.1354).— LS, RBLG, Stam -ης.

πλεονέκτως *habgierig*: ScholGrCl 39, f.100b.

πλεοπορέω *segeln*: ConcFlor 4,25.— TLG.

πλέουσα, ἡ *Schiffsbauch*: ἡ ἔδαφος δὲ νηός, ... ὅπερ ἰδιωτικῶς πλ. λέγεται καὶ γάστρα EustOd I 212,2.— πλέω LS, Stam.

πλεοφαγία, ἡ *Gefräßigkeit*: ThStudCatM 91 (p.645).

πλεοψηφορία, ἡ *dominierender astrologischer Einfluß*: PaulAl 88,19 v.l. pro πλειονοψηφία.

πλέρομαν, πλερώνω s. **πλήρωμα, πληρόω**

πλεῦμα, τό (fort. falso pro πλέγμα) *ἐκ πλεῦματος (rete ?) ... λιννοστρόφου* ChristMityl 105,30. *δακτύλων, ὀνύχων, πλευμάτων (cirri ?)* StritEx 134,7.

πλευματικός, ὁ *Seefahrer*: VThKyth 201 v.l. pro πλευστικός.

πλευμονικός *lungenkrank*: Hippiatr II 269 app.— πνευμ. LS.

πλευράξ *auf der Seite*: ScholLyc 272,2. PhotHom 134,19 (coni. pro πλευράν). EustII II 730,16 etc.— LS (Etym. Mag.), TLG.

πλευρήθεν *aus der Seite*: GennSchol IV 376,5.

πλευρίζω *in der Seite durchbohren*: SymStylJ 125,24 (pass.). *sich (seitlich) lehnen an*: τοὺς τοίχους Leont XI 414. *bestechen* ? ἀργυροῖς -όμενοι AstSoph 139,1.— Dem, Stam, LKN.

πλευρικός *von der Rippe* (Adams): ἀποκύημα HalkHag p.190. *an Brustfellentzündung leidend*: CosDam 47,17.— LS, TLG, Stam; KumN -ῶς; pleuricus Saalfeld.

πλευριμαῖος (*von*) *der Seite*: τὰ -α τῶν κρεῶν Suda σ 1779. -ημαῖον κρέας CramOx II 12,5 (Theogn.).— Vgl. -αῖος LS, TLG.

πλεύρισμα, τό *Deich, Erdwall*: POxy LXII 4337,12 (s.II).— (LKN).

πλευρίτης, ὁ (= πλευρίτις) *Rippenfellentzündung*: Galen XV 768; XVIII 1,146. JoDamPG 95,1120B. NikMesEp 67,15. BlemMed 68,19.— (LS), TLG, Somav, Stam.

πλευρόθεν *von der Seite*: Herod II 349,5. PselPoem 2,355. EustII III 764,28.— LS.

πλευροκοπέω *die Rippen zerschlagen, an der Seite verwunden*: ManasL 6458. RegelFont 269,20 (Georg. Torn.). -άω ChronMur 1244A.— LS, LKN.

πλευρομήτωρ, ἡ *Mutter aus der Seite, aus der Seite gebärend*: θαλαττία (= ἔγχελυς) PisidHexG 1025 (v.l. -μήτρα). *Mutter aus der Rippe (geboren)*: Eὔα ManasL 4683 v.l. pro πρωτομήτωρ.— L -όμητρος.

πλευρόν, τό *Rippe*: Ideler I 296,22. *Rippenfellentzündung*: πρὸς βῆχαν καὶ -όν Hippiatr II 305,20.— LS, (L), TLG, Somav, Stam.

πλευροπάτωρ, ὁ *Vater durch seine Rippe* (Adam für Eva): Ἀδάμ ManasL 282.

πλευροπρίστης, ὁ *Rippensäge*: Severus iatrosoph. 47,18 (Dietz).— LS, RBLG -τήρ.

πλευροτίκτωρ, ὁ *Gebärer aus der Rippe*: ManasL 282 v.l. pro πλευροπάτωρ.

πλευρότρωτος *an der Seite verwundet*: θηρίον ManasL 6215.

πλευροφυής *aus der Rippe geboren*: Eὔα ManasL 4683.

πλευρώδης *der Seite*: μέρος MethTheoph 13, 18.— (Stam).

Πλευρωνόθεν *aus Pleuron* (Stadt in Ätolien): Herod II 349,1 = EpimHom II 672,78.— Vgl. Πλευρών PB.

πλευσία, ἡ *Flotte*: Ῥωμαϊκή VThKyth 198.

πλεύσιμος *der Flotte*: λιποτάκτης JoGen 84,18. *schiffbar*: BlemGeo 468,8. τὸ -μον *Schiff*: Syrop 120,23. Sphr 94,17; 108,13; 130,14 etc. διὰ -σηματός (sic) MirPhan 695A c.5.— TLG, Somav, Dem, Stam.

πλεύσις, ἡ *Schiffahrt, Seefahrt, Segeln*: ThStudEp 276,73. DrexlTraum 342. LampsAthana 292. *das Schwimmen*: = νῆξις LudwBatr 237,26; 239,7; 268,15 etc.— LS, TLG, Tgl, Stam.

πλευστής *schiffbar*: GrammGr I 3,101,36. θάλασσα ScholHesOp 209,15.— LS, TLG -έον/-έα.

πλεύστης, ὁ *Seefahrer, Seemann*: HalkChrys III 37 (p.176). HagEug 178,164 (Io. Xiphil.).— LSSup, L.

πλευστικός *die Seefahrt betreffend, der Marine*: HephTheb I 243,8; II 43,24 etc. θέματα Naumach VI 25. στρατηγοί LeoTact I 95 app. σκευή Bas A 2033,20. *seeerfahren*: GregNazPG 35,501A (sup.). CAG IV 2,29,6 (Dexipp.); VIII

55,10 (Simplic.). NautByz 171,6 (comp.) etc. ὁ -ός *Seefahrer, Matrose*: ThStudCatM 85 (p.600). TheophProt 112,3. KonstPorphMil C 202. VThKyth 196 etc. ἡ -κή *Seefahrt*: κοπιλάται περὶ τὴν -ὴν AnonObsid 48,4. *Schwimmen*: ἀπειρος ὢν -κῆς LudwBatr 198,25.— LS, TLG, Tgl.

πλευστικῶς *schwimmend*: TheognMon 856A. ScholOpp Hal. 1,312.— LS.

πλευστός *schiffbar*: GrammGr I 3,101,36. θάλασσα ScholHesTh 31,16.— Stam.

πλευτικός, ὁ *Seefahrer*: VThKyth 196 v.l. pro πλευστ. GennSchol IV 177,15. ἡ -κή *Schiffahrt*: ib. τὸ -όν *Schiff*: MM III 252 (a.1422). SchreinChron 295,29,10; 30,3; 369,17 v.l.— TLG, LexMor; s. πλευστ.

πλεχμός s. **πλεγμός**

πλεώτερος *voller, größer*: -έρα ὕλη AnonPhilos 82,13 (= παχυτέρα PselPhil I 22,14). -ον (adv.) *mehr*: ἐχάρημεν CantHist III 98,21.— LS, TLG.

πληγᾶς *zusammenschlagend*: πέτρα ScholOd II 534,25. *verwundet*: ACO III 83,10 (a.536). PraecMil 16,88. FoucStrat P 44,42 (L).— LS, TLG, L, PB.

πληγάτος *verwundet*: MalalT 235,46; 369,64. MaurD I 8,17 etc.— L (πλήγ.), TLG, Duc.

πλήγηδην *schlagend*: GregCor 606. ActaBacch 72 (πλέκτην cod.).

πληγῶ *schlagen, verwunden*: Aes 19 II 3. VThSyk 148,31; 149,26. -γῶνω MetAnna 148.— LSSup, L, TLG, Tgl; Somav, Dem -ώνω; Duc -όννειν.

πλήγωμα, τό *Schlag*: ScholAesch II 2,373,9.— Somav, KumN, Stam.

πληγωτός *verwundet*: LascEp 77,35.

πλήθεια, ἡ *Menge*: PsHerod 267.

πληθικός *in Fülle, reichlich*: νερόν EngPatm 75,11 (a.1288).— πληθικός AndrArch s.v. πληθυντικός.

πληθίον, τό ein Musikinstrument: (pl.) DeCerV II 180,4; 181,3. *Menge, Schar*: πολεμούντων πληθία (sic, = πλήθη) AHG II 349,68.— EEBΣ 17 (1941) 313, Psaltes 159; (TLG, Duc, Somav, Dem -ιος).

πληθόσπορος, ὁ *reiche Saat*: ποιήσεν κεράμιον ἐν ἀπὸ -ρου EusIs 31,24.

πληθοσύνη, ἡ *Menge*: κτεάνων AnBoll 90 (1972) 107 (s.XVI ?).

πληθοῦρα, ἡ *Fülle*: λεμφάνων PsKais 23,23. *Überfülle (der Körpersäfte), Plethora*: κεφαλῆς Hippiatr I 359,16 v.l. pro -ώρα; II 13,26.— LS, Stam -ώρα; pletura DucLat; s. πληθωρία.

πληθουργέω *viel arbeiten lassen*: ManasL 1007 v.l. pro πλινθ.

πληθουργία, ἡ *Fülle, Menge*: δαμιόνων AHG IX 132,145 v.l.